

โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

คู่มือนี้พจนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนาการ
เกษตร)

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2566

Extension of Integrated Learning Model for Agricultural Accordance
with the Philosophy of Sufficiency Economy by school Young Farmers
in Lower Northeastern Region 1.

Miss. Chevarat Chamchong

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Doctor of Philosophy (Agricultural Extension and Development)

School of Agriculture and Cooperatives
Sukhothai Thammathirath Open University

2023

หัวข้อคุณิพนธ์	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
ชื่อและนามสกุล	นางสาวชีวรัตน์ ชำชอง
แขนงวิชา / วิชาเอก	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร
สาขาวิชา	เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ 2. รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน 3. รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพวรรณ ลิ้มงูร

คุณิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร อังสุรัตน์)	
	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ)	
	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน)	
	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพวรรณ ลิ้มงูร)	
	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.บัญชา สมบูรณ์สุข)	
	ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)	

ชื่อคุณกนิพนธ์ โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัย นางสาวชีวรัตน์ ชำช่อง รหัสนักศึกษา 4579000052

ปริญญา: เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ (2) รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน (3) รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพวรรณ ลิ้มงูร ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร 2) ผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3) พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับยุวเกษตรกร 4) ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาแบบผสมวิธี ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ ได้แก่ 1) นักเรียนที่เป็นยุวเกษตรกรของสถานศึกษาจำนวน 8,129 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่ายได้จำนวน 200 คน 2) ครูเกษตรจำนวน 519 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 50 คน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 16 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพรรณนาได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดอันดับและวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ยุวเกษตรกร ร้อยละ 61.5 ได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูเกษตร ร้อยละ 64.0 ได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูเกษตรมีการจัดแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งยุวเกษตรกรเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยครูเกษตรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิตสอดคล้องกับความต้องการรับการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรและการทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร และต้องการส่งเสริมการเรียนรู้มากในด้านการดำเนินการของครูเกษตร 2) ยุวเกษตรกรเห็นด้วยในระดับมากกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเห็นด้วยกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ ได้แก่ ผลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในชุมชน และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ยุวเกษตรกรมีปัญหการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านวิชาการและองค์ความรู้ โดยเสนอแนะให้จัดกิจกรรมอภิปรายและสรุปความรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ส่วนครูเกษตรมีข้อเสนอแนะในประเด็นเดียวกันว่า ควรมีการวัดผลด้านความรู้ ทักษะและด้านมุมมองบุคคลิกภาพ ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิตการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ส่วนการดำเนินการของครูเกษตร พบว่าครูเกษตรส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเอง ฝึกให้นักเรียนแก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย ด้านเนื้อหาความรู้ เน้นให้ได้เรียนรู้เนื้อหาทางการเกษตร และการใช้ช่องทางส่งเสริมการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้จากสื่อ วิทยุทัศน์ ผู้ประกอบอาชีพการเกษตร ผลการดำเนินการกับผู้เรียนพบว่ายุวเกษตรกรเกิดความรู้เกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต พัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรบนความพอเพียง 3) โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับยุวเกษตรกรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) แหล่งความรู้ คือครูเกษตรได้ใช้การบริหารจัดการภายใต้โครงการยุวเกษตรกรในสถานศึกษาและมีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรให้การสนับสนุนการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ฝึกให้นักเรียนหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย ส่งเสริมให้อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้กัน และประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน (2) เนื้อหาความรู้ เน้นการเรียนรู้ด้านการผลิตทางการเกษตร การแปรรูปและการตลาด การบริโภคอาหารปลอดภัย การจัดการทรัพยากรดิน น้ำ จุลินทรีย์เพื่อการผลิต การทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ศาสตร์พระราชากับการเกษตร และเกษตรทฤษฎีใหม่ (3) ช่องทางการเรียนรู้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย (4) ผลการดำเนินการกับผู้เรียน ยุวเกษตรกรเข้าใจการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ใช้สติปัญญาในการดำรงชีวิต พัฒนาตัวเองและรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ผลที่เกิดต่อชุมชนและผลสมดุล 4 มิติ มีการจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร และสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4) ผลการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม เป็นประโยชน์ และเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษา การเรียนรู้แบบบูรณาการ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Dissertation title: Extension of Integrated Learning Model for Agricultural Accordance with the Philosophy of Sufficiency Economy by school Young Farmers in Lower Northeastern Region 1.

Researcher: Miss. Chevarat Chamchong; ID: 4579000052;

Degree: Master of Agriculture;

Dissertation advisors: (1) Dr. Benchamas Yooprasert, Associate Professor (2) Bumpen Keowan, Associate Professor (3) Dr. Tippawan Limunggura, Associate Professor ,

Academic year: 2023

Abstract

The objectives of the research were to study 1) integrated learning extension conditions regarding agriculture in accordance with the philosophy of sufficiency economy of school young farmers 2) achievements, problems, and suggestions on integrated learning regarding agriculture according to the philosophy of sufficiency economy 3) model development of integrated learning extension conditions regarding agriculture in accordance with the philosophy of sufficiency economy that is suitable for school young farmers 4) model evaluation for integrated learning extension regarding agriculture according to the philosophy of sufficiency economy.

This research is mixed method research. The population of this study was related parties with the operation of the school young farmer group in Lower Northeastern Region 1 in Nakhon Ratchasima, Chaiyaphum, and Surin province that included 1) 8,129 students who were in school young farmers. The sample size of 200 people was determined by using simple random sampling method; 2) 519 agricultural teachers. The sample size of 50 people was determined by using a purposive random sampling method; 3) 16 school administrators. Data were collected by using questionnaires and in-depth interviews. Quantitative data were analyzed by using descriptive statistics such as percentage, minimum value, maximum value, mean, standard deviation, ranking, and multiple regression analysis while qualitative data were analyzed by using content analysis.

The results of the research revealed that 1) 61.5% received knowledge regarding agriculture in accordance with the philosophy of sufficiency economy. For the agricultural teachers, 64.0% received knowledge regarding agriculture in accordance with the philosophy of sufficiency economy. The agricultural teachers had organized, integrated learning regarding agriculture in accordance with the philosophy of sufficiency economy which the school young farmers agreed with at the moderate level. The teachers promoted the learning so that the students would be able to present their life skills that coincide with the needs of the extension on agricultural capability development and integrated learning regarding agricultural according to the philosophy of sufficiency economy plan, creation of the school young farmers. They also need the learning extension at the highest level on the operation of agricultural teachers. 2) The school young farmers agreed at the highest level with the extension of integrated learning. They agreed with the achievements regarding 4-dimension equilibrium such as economic result, social result, cultural result, and environmental result, learning in the community, and learning per learner. The school young farmers faced the problem of integrated learning extension regarding academic and knowledge. They suggested that there should be the organization of activity for discussion and knowledge summary, encouraged students to express their ability on life skills. For the agricultural teachers, they suggested on the same topic that there should be knowledge, skill, and personality perspective assessment, the extension for students to present their ability regarding life skills, and the communication and the use of technology. Regarding the operation of the instructors, it showed that the teachers promoted the learning so that the learners could create new knowledge by themselves and solve the agricultural problem in various ways. Of the knowledge content, it would focus on the learning of agricultural content and the utilization of learning extension channel which focused on the learning from media, video, agricultural entrepreneur. The operational results on the learners revealed that school young farmers formulated knowledge regarding agriculture according to the philosophy of sufficiency economy, possessed the morals in their living life, developed structured agriculture, and made the decision about agriculture in accordance with the philosophy of sufficiency economy. 3) Integrated learning extension model regarding agricultural according to the philosophy of sufficiency economy for young farmers consisted of 4 main components such as (1) knowledge resources which included the agricultural teacher being able to adopt the management under school young farmer project and the agricultural extension officers supporting the operation of school young farmer group by encouraging the learner to create self-learning knowledge, to practice various ways of problem solving, to promote exchange discussion, and to evaluate the learning results suitable for learners; (2) knowledge content which focused on agricultural production, processing and marketing, safety food consumption, soil, water, microbial resources for production, agriculture according to the philosophy of sufficiency economy, the King's philosophy with the agriculture, and new theory agriculture; (3) using various learning channels; (4) the operational results toward the learner showed that young farmers understood agriculture according to the philosophy of sufficiency economy and were able to adopt the knowledge into their daily life, used their intelligence in the living, improved themselves, and accepted changes which affected their learning achievement. The results toward community and 4-dimension equilibrium. There was an integrated learning plan creation regarding agriculture and agricultural capability according to the philosophy of sufficiency economy. 4) The result of the model evaluation for the integrated learning extension regarding agriculture according to the philosophy of sufficiency economy found out that it was appropriate, beneficial, and possible at the highest level.

Keywords : School Young Farmers, Integrated Learning, The Philosophy of Sufficiency Economy

กิตติกรรมประกาศ

ดุชฎินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสะดวกช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักผู้ที่เป็นครูอาจารย์ผู้ให้ความรู้ให้ข้อคิดในการทำดุชฎินิพนธ์ ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะในการก้าวเดินบนเส้นทางของนักศึกษาปริญญาเอก เป็นผู้ให้โอกาสผู้วิจัยได้ เรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองจนดุชฎินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้รับความเมตตาจาก อาจารย์ที่ปรึกษาดุชฎินิพนธ์รวมทั้งสองท่าน คือ รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน และรองศาสตราจารย์ ดร.ทิพวรรณ ลิ้มงูร ครูอาจารย์ผู้คอยเติมเต็มให้ดุชฎินิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและมีความสมบูรณ์ ทางวิชาการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมาในโอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร อังสุรัตน์ ประธานกรรมการ และศาสตราจารย์ ดร.บัญชา สมบูรณ์สุข กรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุล วงษ์กาฬสินธุ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อนุจิตร ชินสาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พิจิ บรรจงปรี รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ พิณกลาง รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพรัตน์ วงษ์เจริญ ผู้ทรงคุณวุฒิ กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ สนับสนุน ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สินุช ครูทเมือง แสนเสริม นางสมพิส ทองดินอก เกษตร จังหวัดนครราชสีมา นางกนกวรรณ ที่จันทิก ครูชำนาญการพิเศษ อาจารย์สุทธาพันธ์ โพธิ์กำเนิด อาจารย์จรินทร์ ภูมิตรชัย และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ เครื่องมือในการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณยูวเกษตรกร ครูเกษตร และผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จนทำให้งานวิจัยสำเร็จ ลุล่วงขอกราบขอบพระคุณ แชนงวิชาส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สถาบันการศึกษาอันทรงคุณค่าที่บ่มเพาะประสบการณ์ ประสทธิประสาท ความรู้ทางวิชาการ ตลอดจนจริยธรรมใน การดำเนินชีวิตและการทำงานแก่ผู้วิจัยเสมอมา และขอขอบคุณครูสายพิณ ทอนสูงเนินและเพื่อนครูกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพโรงเรียนพิมาย วิทยารวมถึงกัลยาณมิตรทุกท่านที่ช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ สุระ คุณแม่ยุพิน ชำชองและครอบครัวพี่น้อง ชำชอง ครอบครัวพิณกลาง คุณตาแจ้ คุณยายอัมพร พิณกลาง คุณวรรณ นานอก ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและแรงใจที่มีค่าอย่างยิ่งต่อผู้วิจัย คุณประโยชน์อันพึงมีจากดุชฎินิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัย จะน้อมนำความรู้ดังกล่าวไปพัฒนาการศึกษาต่อไป

นางสาวชีวรัตน์ ชำชอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้.....	12
ความหมายของการเรียนรู้.....	12
แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้.....	14
การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	26
การประเมินผลการเรียนรู้.....	30
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร.....	32
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	35
ยุทธศาสตร์กรในสถานศึกษา.....	39
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การสร้างและทดสอบเครื่องมือในวัตถุประสงค์ที่ 1 และวัตถุประสงค์ที่ 2.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
ตอนที่ 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพทางสิ่งแวดล้อม.....	81
ตอนที่ 1.2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความ ต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	91
ตอนที่ 1.3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตาม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรใน สถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	103
ตอนที่ 2.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตาม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรใน สถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	122
ตอนที่ 2.2 สภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตาม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	144
ตอนที่ 2.3 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	154
การทดสอบสมมติฐาน.....	166

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3.1 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	176
ตอนที่ 4.1 ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	184
บทที่ 5 สรุปรายวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	192
สรุปรายวิจัย.....	192
อภิปรายผล.....	225
ข้อเสนอแนะ.....	227
บรรณานุกรม.....	230
ภาคผนวก	236
ก แบบสอบถามยุวเกษตรกร.....	237
ข แบบสอบถามครูเกษตร.....	253
ค แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์.....	268
ง การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา.....	287
จ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.....	307
ฉ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	321
ช แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	323
ซ รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	326
ณ แบบประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	328
ประวัติผู้วิจัย.....	334

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของยูวเกษตรกร ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1.....	60
ตารางที่ 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1.....	61
ตารางที่ 3.3 ตารางสรุปเครื่องมือวิจัย.....	74
ตารางที่ 4.1 สภาพส่วนบุคคล.....	82
ตารางที่ 4.2 สภาพทางสังคม.....	84
ตารางที่ 4.3 สภาพทางเศรษฐกิจ.....	85
ตารางที่ 4.4 สภาพทางสิ่งแวดล้อม.....	86
ตารางที่ 4.5 สภาพส่วนบุคคลของครูเกษตรกร.....	87
ตารางที่ 4.6 สภาพทางสังคมของครูเกษตรกร.....	89
ตารางที่ 4.7 สภาพทางเศรษฐกิจ.....	90
ตารางที่ 4.8 สภาพทางสิ่งแวดล้อม.....	90
ตารางที่ 4.9 บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	91
ตารางที่ 4.10 บริบทความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	94
ตารางที่ 4.11 สรุปภาพรวม บริบทความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	100
ตารางที่ 4.12 บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.13	สภาพการได้รับการส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	104
ตารางที่ 4.14	ความคิดเห็นของยุวเกษตรกรต่อการดำเนินการของครูเกษตรด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	108
ตารางที่ 4.15	สรุปภาพรวมความคิดเห็นต่อความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1.....	116
ตารางที่ 4.16	สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	117
ตารางที่ 4.17	ความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	123
ตารางที่ 4.18	สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยุวเกษตรกรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	133
ตารางที่ 4.19	ความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	134
ตารางที่ 4.20	สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยุวเกษตรกรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	144
ตารางที่ 4.21	ความคิดเห็นของยุวเกษตรกรต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.....	145

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.22	สรุปลภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง..... 149
ตารางที่ 4.23	ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 150
ตารางที่ 4.24	สรุปลภาพรวมความคิดเห็นของครูเกษตรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง..... 154
ตารางที่ 4.25	ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 155
ตารางที่ 4.26	สรุปลภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง..... 160
ตารางที่ 4.27	ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 161
ตารางที่ 4.28	สรุปลภาพรวมความคิดเห็นของครูเกษตรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง..... 166
ตารางที่ 4.29	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ 168
ตารางที่ 4.30	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบปกติแต่ละคู่ โดยแสดงในรูปแบบเมตริกสัมพันธ์ (Correlation matrix) 170

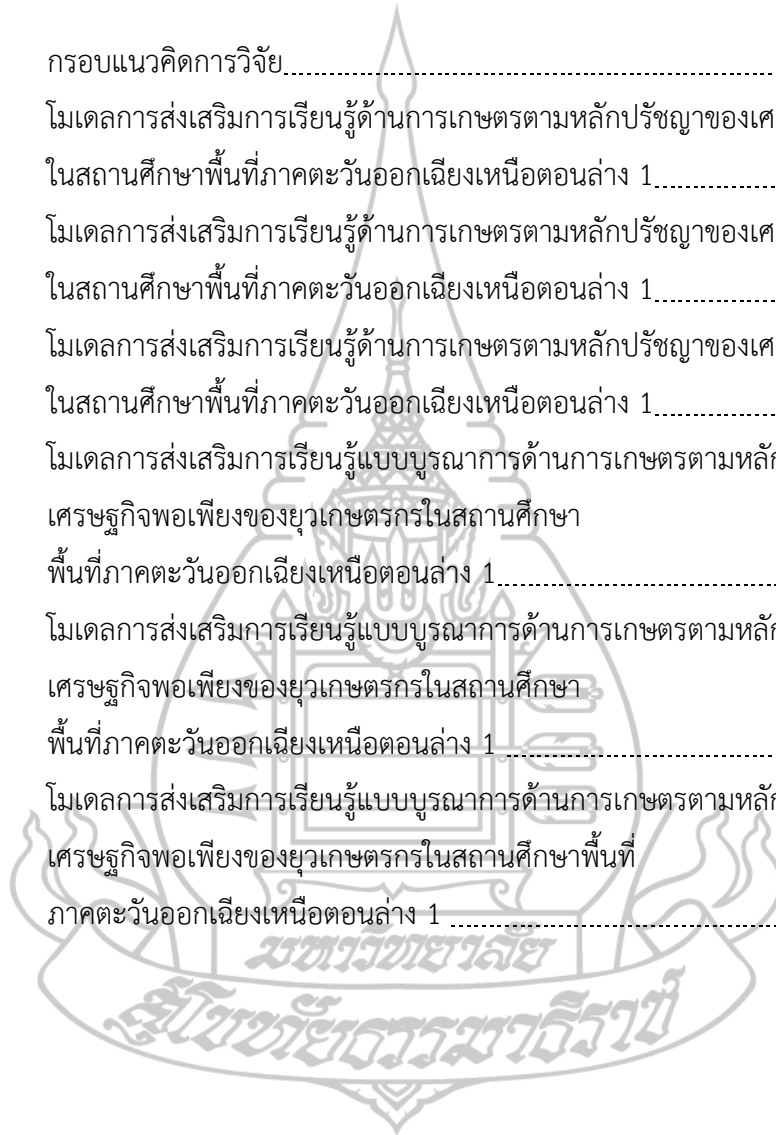
สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.31 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรกับ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ (Y1).....	171
ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรกับการดำเนินการของ ครูผู้สอนเกษตร (Y2).....	172
ตารางที่ 4.33 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรกับการใช้ช่องทาง การส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยุวเกษตรกร (Y3).....	174
ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม	175
ตารางที่ 4.35 ผลการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	185
ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน : ปัจจัยต่างๆ อย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีผลต่อ การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	215

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย..... 5
ภาพที่ 4.1	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 181
ภาพที่ 4.2	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 183
ภาพที่ 4.3	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 191
ภาพที่ 5.1	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 221
ภาพที่ 5.2	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 223
ภาพที่ 5.3	โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1..... 225

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดย ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) อย่างเต็มรูปแบบ โดยปี 2566 ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พบว่า ไทยมีประชากรผู้สูงอายุ อายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็น 1 ใน 5 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ หรือประมาณ 13 ล้านคน ของประชากรไทยทั้งประเทศ 66,057,967 คน นอกจากนี้ข้อมูลจาก World Population 2022 ขององค์การสหประชาชาติ คาดการณ์ตัวเลขจำนวนประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นเป็น 8 พันล้านคน โดยเป็นผู้มีอายุมากกว่า 65 ปี อยู่ที่ 10 % และคาดว่าจะเพิ่มสัดส่วนขึ้น ภายในปี 2593 เป็น 16 % เมื่อแยกรายภาคพบว่า ภาคเหนือมีประชากรสูงวัย 2,112,408 คน คิดเป็น 16.17% ของประชากรรวม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวน 4,131,668 คนคิดเป็น 31.62% ของประชากรรวม ภาคกลาง 5,201,324 คนคิดเป็น 39.81% ของประชากรรวม และภาคใต้ 1,619,529 คนคิดเป็น 12.40% ของประชากรรวม แสดงให้เห็นว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประชากรสูงวัย รวมเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาครองจากภาคกลางโดย ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยเมื่อปี 2548 ที่จำนวนผู้สูงอายุมีสัดส่วน 10% ของประชากรรวม และคาดว่าไทยจะเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอด หรือ Super Aged Society” ในปี 2576 ไทยจะมีประชากรสูงวัยจำนวน 18.68 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 28.00 ของประชากรทั้งหมด และในปี 2583 คาดว่าประชากรสูงวัยจะเพิ่มเป็น 20.51 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.38 ของประชากรทั้งหมดโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนไป โดยจำนวนเด็กและแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะมีประชากรในวันทำงานลดลงเหลือเพียง ร้อยละ 55.1 จากเดิมในปี 2561 มีจำนวนประชากรในวันทำงานร้อยละ 64.7 ซึ่งในอีก 16 ปีข้างหน้า ประชากรในวันทำงานจะลดลงถึงร้อยละ 9.6 ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในการประกอบ อาชีพการเกษตรของคนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องมาจากรายได้หรือผลตอบแทนในภาค การเกษตร ในปี 2565 มีรายได้เฉลี่ย 128,000 บาทต่อคนต่อปี ในขณะที่ที่กลุ่มแรงงานนอกภาค การเกษตรมีรายได้เฉลี่ยสูงถึง 580,000 บาทต่อคนต่อปี ส่งผลให้คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มละทิ้งภาค การเกษตร และโครงสร้างของแรงงานภาคการเกษตรอายุเฉลี่ยสูงถึง 62 ปี ด้วยสาเหตุดังกล่าวกลุ่ม นักเรียนนักศึกษาจึงมีความความสนใจที่จะเรียนรู้ในสาขาวิชาเกษตรลดลง อีกทั้งตัวเกษตรกรเองก็ไม้

องการให้บุตรหลานกลับมาประกอบอาชีพเกษตรกรเหมือนกับตนเอง ครอบครัวเกษตรกรก็ไม่ปลูกฝังทักษะด้านการเกษตรให้กับบุตรหลานของตนเอง เพราะมองว่าเป็นอาชีพที่ลำบาก ไม่นั่นอนทำให้ลูกหลานเกษตรกรที่หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว มุ่งหน้าสู่ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก ดังนั้นการสร้างเกษตรกรคนรุ่นใหม่จึงมีความสำคัญมาก

พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญในมิติของการเป็นแหล่งผลิตอาหาร เนื่องจากมีพื้นที่ส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรมถึง 20,104,615 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 62.81 ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่ประกอบด้วย ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงานและการปศุสัตว์ที่สำคัญเช่น โคเนื้อ กระบือ ไก่เนื้อ ไก่ไข่และสุกร (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, www.opsmoac.go.th) และเป็นพื้นที่ที่มีการละทิ้งถิ่นฐานสูงเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่อาชีพเกษตรกร(สำนักงานสถิติแห่งชาติในพื้นที่เมืองของประเทศสถานศึกษาในระบบเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรจึงได้จัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษาขึ้นเพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสได้เรียนรู้ด้านการเกษตรเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่สำคัญอีกทางหนึ่งคือการส่งเสริมการรวมกลุ่มกันของเด็กและเยาวชนตามความสมัครใจแล้วจัดตั้งเป็น “กลุ่มยุวเกษตรกร” ขึ้นในสถานศึกษาเพื่อให้เยาวชนร่วมกันเรียนรู้ดำเนินกิจกรรมตามความสมัครใจ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม พื้นฐานอาชีพงานด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เตรียมความพร้อมเพื่อเป็นเกษตรกรที่ดีและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาด้านการเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างและของประเทศสืบต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรเพื่อเสริมสร้างทัศนคติของยุวเกษตรกรได้ภูมิใจในคุณค่าของการปฏิบัติงานด้านการเกษตรและยอมรับอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้สมาชิกยุวเกษตรกรได้รับความรู้และเทคโนโลยีการเกษตร เศรษฐกิจเกษตรกร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับครอบครัวและท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างทักษะความชำนาญการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเศรษฐกิจเกษตรกร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการปฏิบัติจริง เพื่อฝึกให้สมาชิกยุวเกษตรกรรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักการทำงาน เป็นหมู่คณะส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยโดยอาศัยข้อบังคับและวิธีการดำเนินงานยุวเกษตรกรเป็นแนวทางการฝึกหัดกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

ดังนั้นจึงมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาและยกระดับศักยภาพทางด้านการเกษตร การเรียนรู้ด้านการเกษตร การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนายุวเกษตรกรให้สามารถมีความรู้ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพการเกษตร

2. วัตถุประสงค์งานวิจัย

งานวิจัยเรื่องโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

2.1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.3 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.4 ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

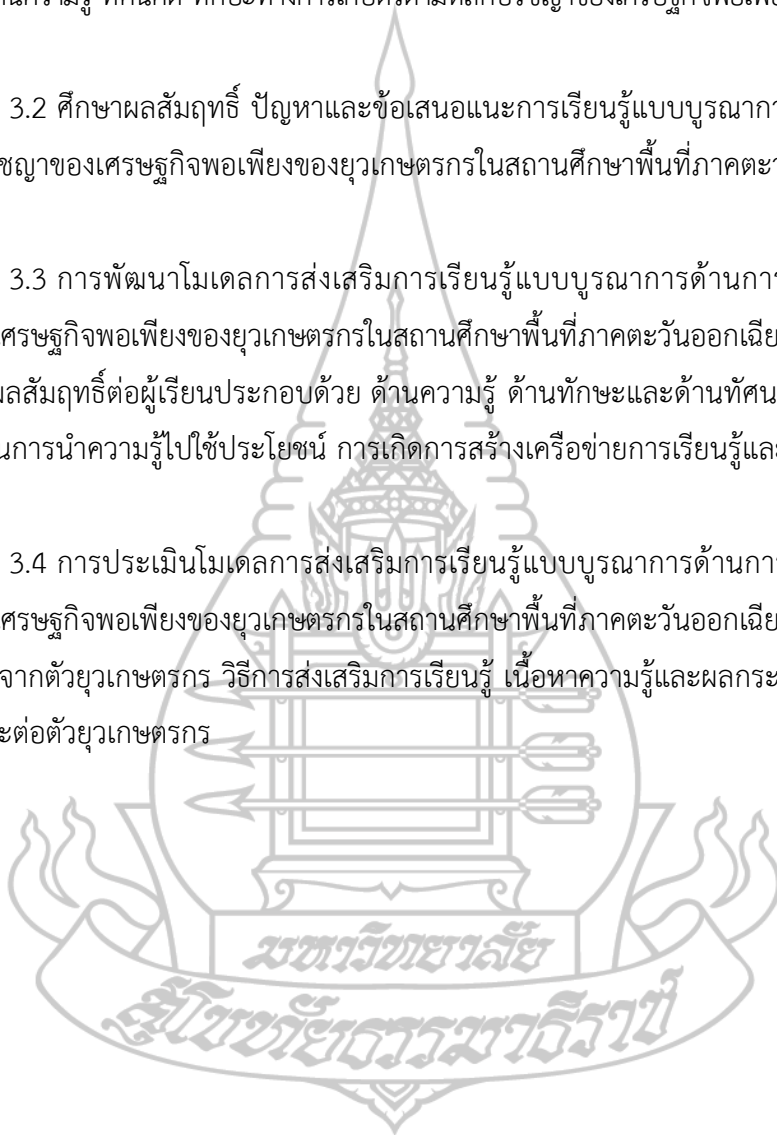
จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กล่าวมาจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยศึกษาจากทฤษฎีสนามของเลวิน (Lewin's Field Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Theory) ทฤษฎีการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo's Theory of communication) และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีรายละเอียดที่ทำการศึกษา ดังนี้

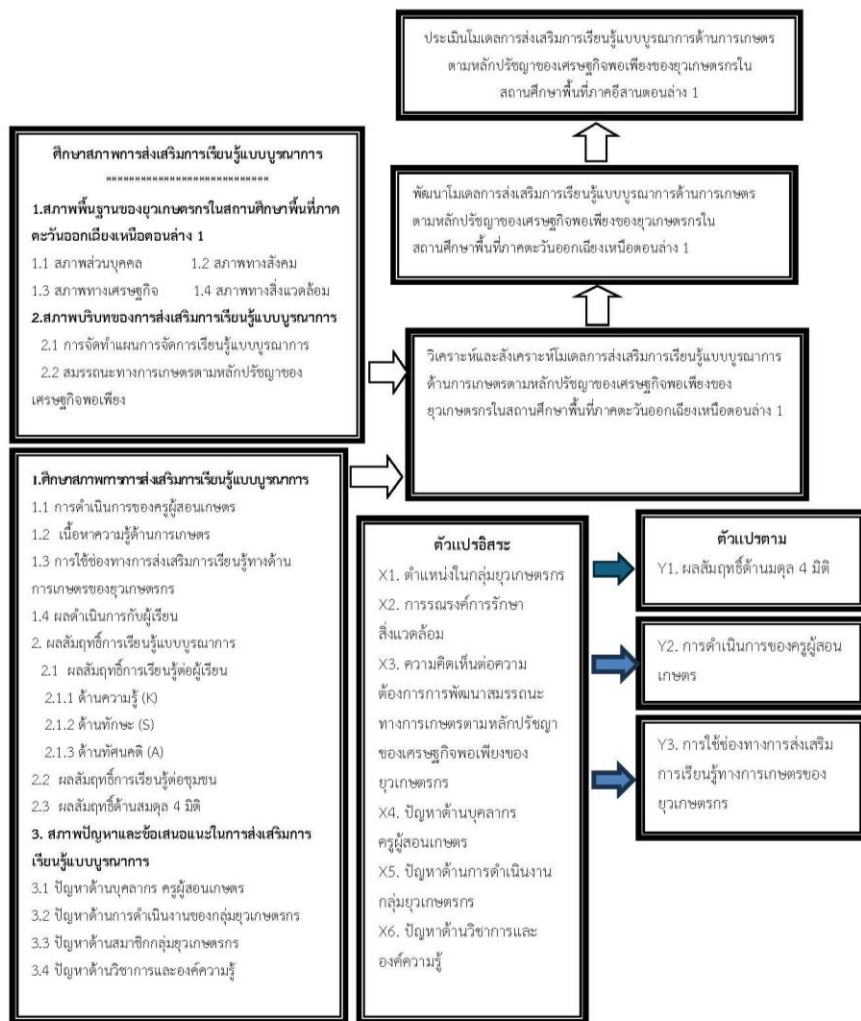
3.1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยมีการศึกษาสภาพองค์ประกอบการเรียนรู้สภาพผลจากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่แสดงผลในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของยูวเกษตรกร และชุมชน

3.2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

3.3 การพัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในส่วนของผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านทัศนคติ ผลสัมฤทธิ์ต่อชุมชนในด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ การเกิดการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น

3.4 การประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยประเมินจากตัวยูวเกษตรกร วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ เนื้อหาความรู้และผลกระทบของโมเดลที่มีต่อชุมชนและต่อตัวยูวเกษตรกร

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร การรณรงค์การรักษาสีแกวัล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ

สมมติฐานที่ 2 ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อการได้รับการส่งเสริมด้านผู้สอนเกษตร

สมมติฐานที่ 3 ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อการได้รับการส่งเสริมด้านการใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร

5. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาเรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีขอบเขตของงานวิจัย ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาหลักในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ กลุ่มยูวเกษตรกรในสถานศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ดำเนินการศึกษาถึงโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในประเด็นสภาพพื้นฐานของการส่งเสริมด้านการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา การพัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยนี้มีระยะเวลาศึกษาตั้งแต่ระยะการเตรียมการวิจัย ระยะดำเนินการวิจัย ระยะสรุปและรายงานผลการวิจัยเดือนพฤษภาคมพุทธศักราช 2564 ถึงเดือนกุมภาพันธ์พุทธศักราช 2567 รวมระยะเวลา 2 ปี 9 เดือน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อความเข้าใจความหมายของตัวแปรบางตัวดังต่อไปนี้

6.1 ยุวเกษตรกรในสถานศึกษา หมายถึง เกษตรกรรุ่นใหม่ที่ได้รับการพัฒนาภาคการเกษตรโดยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ ที่ได้ขึ้นทะเบียนจัดตั้งเป็นกลุ่มยุวเกษตรกรกับสำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเกษตรจังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์และสำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์

6.2 ครูเกษตร หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่ในการสอนเกษตรและรับผิดชอบดูแลการดำเนินกิจกรรมกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษาที่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์

6.3 สถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 หมายถึง โรงเรียนที่มียุวเกษตรกรลงทะเบียนกับสำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์การจัดกลุ่มจังหวัดในเขตอีสานตอนล่าง 1 เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 ได้กำหนดแนวทางในการจัดกลุ่มจังหวัด ดังนี้

6.3.1 ต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ที่ติดต่อกัน หรือเป็นการรวมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ติดต่อกันหรือต่อเนื่องกัน

6.3.2 ต้องมีความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่มและการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน

6.3.3 การแก้ปัญหาเร่งด่วนร่วมกันของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างจังหวัด

6.4 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร หมายถึง โครงสร้างความสัมพันธ์ของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา โดยมีครูเกษตรที่ดูแลงานยุวเกษตรกรของจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ โดยส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

ให้กับยูวเกษตรกรในสถานศึกษาโดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบนบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร มีการใช้เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านการเกษตรของยูวเกษตรกร และผลดำเนินการกับผู้เรียน จนยูวเกษตรกรเกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียนด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านทัศนคติ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมดุล 4 มิติ อีกทั้งยังให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาซึ่งประกอบไปด้วย ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอน ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านสมาชิก กลุ่มยูวเกษตรกรและปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ และให้ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

6.5 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 หมายถึง สภาพการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการให้กับกับยูวเกษตรกรที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนของจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์

6.6 วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ครูเกษตรใช้วิธีการสอนหรือถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถโดยเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระของวิชาเกษตรและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ทักษะและเจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเองให้กับยูวเกษตรกรในสถานศึกษาโดยใช้วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่า 1 รูปแบบ

6.7 การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยมีเงื่อนไขด้านความรู้และเงื่อนไขด้านคุณธรรม

6.8 เนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง รายละเอียดของเนื้อหาทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ครูเกษตรใช้สอนยูวเกษตรกรในโรงเรียน

6.9 การประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การประมาณคุณค่าเท่าที่ควรจะเป็นของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อมีการใช้โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

6.10 ผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในรายวิชาเกษตรและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ความรู้ต่อผู้เรียน ประกอบด้วยความรู้ด้านการเกษตร ทักษะทางการเกษตร และทัศนคติที่ดีทางการเกษตรที่เกิดกับยุวเกษตรกร ผลสัมฤทธิ์ต่อชุมชนและผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ

6.11 สมรรถนะทางการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคุณภาพผู้เรียนด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในรายวิชาเกษตร ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ดังนี้

6.11.1 ความสามารถในการสื่อสารด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง ในด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

6.11.2 ความสามารถในการคิดด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง รู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และคิดเป็นระบบในด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

6.11.3 ความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อมในด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6.11.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ใช้กระบวนการต่างๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เรียนรู้ในด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วยตนเองต่อเนื่อง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รู้จักปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสภาพแวดล้อม และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

6.11.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง รู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียง ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

6.12 การนำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงเทคนิคทางการเกษตรของยุวเกษตรกร หมายถึง การพัฒนาทักษะปฏิบัติด้านการเกษตรที่เกิดขึ้นกับยุวเกษตรกรในสถานศึกษาหลักจากใช้โมเดลการ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์

6.13 สมดุล 4 มิติ หมายถึง สมดุลในมิติด้านเศรษฐกิจคือปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนที่ เรียนรู้ด้านการเกษตรในสถานศึกษารู้จักใช้วัตถุ สิ่งของทรัพยากรทางการเกษตรอย่างประหยัดและ คุ่มค่า สมดุลในมิติด้านสังคมคือฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างอื่นเพื่อพ่อแม่ แบ่งปัน ไม่เบียดเบียน สมดุลในมิติสิ่งแวดล้อม คือปลูกฝังจิตสำนึก รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสมดุลในมิติวัฒนธรรม คือสร้างความภูมิใจ เห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ความเป็นไทย

6.14 การพัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 หมายถึง การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็น คำถามที่เกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงจากครูผู้สอนเกษตรในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ ใน 8 หัวข้อ ตามกรอบแนวคิด SMCR ของเบอร์โล่ และบริบทการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประกอบไปด้วย การส่งเสริมการทำแผนการ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนา สมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร การดำเนินการของ ครูผู้สอนเกษตร เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตร ของยุวเกษตรกร ผลการดำเนินการกับผู้เรียน ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

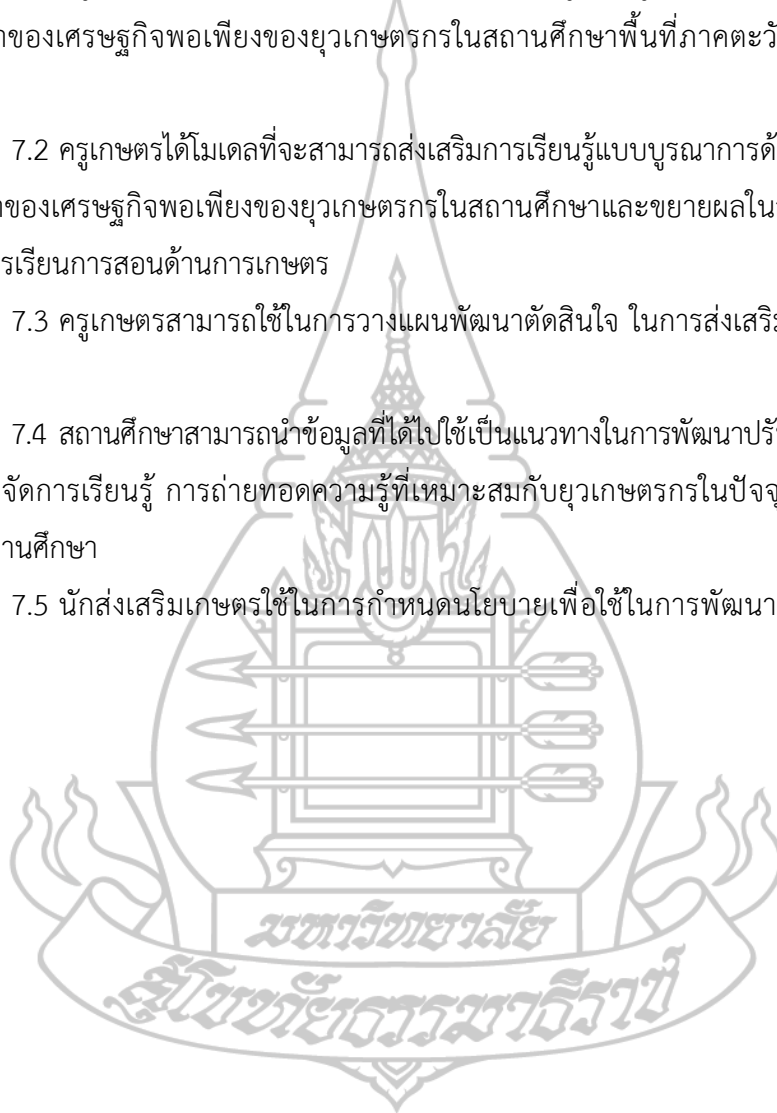
7.1 ครูเกษตรได้แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

7.2 ครูเกษตรได้โมเดลที่จะสามารถส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาและขยายผลในสถานศึกษาต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนด้านการเกษตร

7.3 ครูเกษตรสามารถใช้ในการวางแผนพัฒนาตัดสินใจ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับยุวเกษตรกร

7.4 สถานศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสมกับยุวเกษตรกรในปัจจุบันของครูผู้สอนเกษตรในสถานศึกษา

7.5 นักส่งเสริมเกษตรใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อใช้ในการพัฒนากลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อนำมาใช้สำหรับกำหนดกรอบแนวคิดหลักการ ทฤษฎี ตัวแปรของการศึกษา รวมทั้งการกำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วย สารสำคัญ 8 ส่วน ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของการเรียนรู้
 - 1.2 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้
 - 1.3 การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 1.4 การประเมินผลการเรียนรู้
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร
3. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. ยุวเกษตรกรในสถานศึกษา
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

1.1 ความหมายของการเรียนรู้

ไคลน์ (Klien, 1991) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ได้มาจากประสบการณ์ ซึ่ง ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่สามารถอธิบายได้ด้วย เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งโดยเฉพาะ หรือการมีวุฒิภาวะหรือโดยสัญชาตญาณ

เวย์เทน (Weiten, 2001) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยและ ความรู้โดยอาศัยประสบการณ์

พล็อตนิค (Plotnik, 1989) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยอย่างถาวรอันเป็นผลมาจากประสบการณ์

สุรางค์ โค้วตระกูล (2544) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่าหมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจาก ประสบการณ์ที่คนเราเคยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งปริมาณการเปลี่ยนความรู้ของผู้เรียน ดังนั้น งาน สำคัญของครู คือ การช่วยนักเรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้หรือมี ความรู้และมีทักษะตามที่หลักสูตรวางไว้ ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นรากฐานของการสอนที่มีประสิทธิภาพ

จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ (2543) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลเนื่องจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงที่ไม่จัดว่าเกิด จากการเรียนรู้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเพียงชั่วคราวเท่านั้นเช่น ความเหน็ดเหนื่อย ผลจากการ กินยา การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องมาจากวุฒิภาวะ การได้รับการบาดเจ็บทางกาย เหล่านี้ไม่ นับว่าเกิดจากการเรียนรู้

กันยา สุวรรณแสง (2544) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการที่ ประสบการณ์ตรงหรือ ประสบการณ์ทางอ้อม กระทำให้อินทรีย์เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ ค่อนข้างถาวรแต่ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากเหตุอื่น เช่น วุฒิภาวะ ความเจ็บป่วย ฤทธิ์ยา หรือ สารเคมี ฯลฯ

ดวงเดือน ศาสตราจารย์ (2546) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมทางด้าน พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) หรือด้าน ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ที่ค่อนข้างถาวร หรือการเปลี่ยนแปลงขีดความสามารถของ พฤติกรรม เท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะเป็ผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝนที่ได้รับการเสริมแรง หรือการสังเกตจากการกระทำของตัวแบบที่ได้รับการเสริมแรง แต่ไม่ใชการเปลี่ยนแปลงทางกายอย่าง ชั่วคราว เช่น การเจ็บป่วย ความอ่อนเพลีย หรือผลจากการใช้ยาและไม่ใช้การตอบสนองที่เกิดขึ้นตาม ธรรมชาติ เช่น สัญชาตญาณ วุฒิภาวะหรือปฏิกิริยาสะท้อน เป็นต้น

ทิศนา เขมมณี (2550) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ ทางสติปัญญาและกระบวนการทางจิตใจของบุคคลในการรับรู้สิ่งเร้าต่างๆ และพยายามสร้างความหมาย ของสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ ที่ตนได้รับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประสบการณ์นั้น โดยอาศัยกระบวนการ ทางสังคมเข้ามาช่วยและ มีเป้าหมายเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง ทั้งทางด้าน เจตคติ ความรู้สึก ความคิดและการกระทำต่างๆ ในการดำรงชีวิต

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า

การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่เกิดมาจากการทำงานร่วมกันของร่างกาย และจิตใจของบุคคลในการรับรู้สิ่งเร้าต่างๆ และพยายามสร้างความหมายของสิ่งเร้าหรือประสบการณ์

ที่ตนได้รับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประสบการณ์นั้น ทั้งประสบการณ์ตรงหรือ ประสบการณ์ทางอ้อม ที่คนเราเคยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งปริมาณการเปลี่ยนความรู้ของผู้เรียนซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร เกิดจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด ส่วนพฤติกรรมที่ไม่จัดเป็นการเรียนรู้คือพฤติกรรมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงเพียงชั่วคราวเท่านั้นเช่น ความเหน็ดเหนื่อย ผลจากการ กินยา การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องมาจากภาวะ การได้รับการบาดเจ็บทางกาย เหล่านี้ไม่นับว่าเกิดจากการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร นี้ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะ หรือการมีภาวะหรือโดยสัญชาตญาณ ดังนั้นหน้าที่สำคัญของครูก็คือการช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้หรือมีความรู้ ทักษะและเจตคติตามที่หลักสูตรวางไว้ ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นรากฐานของการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) หรือ ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ที่ค่อนข้างถาวร หรือการเปลี่ยนแปลงขีดความสามารถของพฤติกรรม เท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะเป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝนที่ได้รับการเสริมแรงโดยอาศัยกระบวนการทางสังคม เข้ามาช่วยและมีเป้าหมายเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง ทั้งทางด้านเจตคติ ความรู้สึก ความคิดและการกระทำต่างๆ ในการดำรงชีวิต

1.2 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

แบ่งทฤษฎีการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีหลัก คือ

1.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมนิยม (Behavioral Theories)

1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญานิยม (Cognitive Theories)

1.2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้สร้างความรู้ใหม่โดยผู้เรียนเอง (Constructivism)

1.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

นักคิด นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยมมองธรรมชาติของมนุษย์ในลักษณะเป็นกลาง คือ ไม่ได้ดีและไม่ได้เลว (neutral-passive) การกระทำต่างๆ เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก พฤติกรรมของ มนุษย์เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (stimulus-response) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองกลุ่มพฤติกรรมนิยมให้ความสำคัญกับ “พฤติกรรม” มาก เพราะพฤติกรรมเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้ สามารถวัดและทดสอบได้ ซึ่งทฤษฎีในกลุ่มพฤติกรรมนิยมมีดังนี้

1) สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544, หน้า 186-189) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning Theory) ว่าผู้ที่ริเริ่มตั้งทฤษฎีนี้เป็นคนแรก คือ พาฟลอฟ (Pavlov) ไอแวน พีโตรวิช พาฟลอฟ (Ivan Petrovich Pavlov) พาฟลอฟเชื่อว่า การเรียนรู้

ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการวางเงื่อนไข (Conditioning) คือ การตอบสนองหรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นๆ ต้องมีเงื่อนไขหรือมีการสร้างสถานการณ์ให้เกิดขึ้น เช่น สุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งแล้ว น้ำลายไหล เป็นต้น โดยเสียงกระดิ่งคือสิ่งเร้าที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้จาก การวางเงื่อนไข ซึ่งเรียกว่า “สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข (Conditioned stimulus) และปฏิกิริยาการเกิดน้ำลายไหลของสุนัข เรียกว่า “การตอบสนองที่ถูกวางเงื่อนไข (Conditioned response) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข นอกจากนี้จะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการวางเงื่อนไขหรือมีการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาแล้ว ยังหมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งเร้ากับปฏิกิริยาตอบสนองอย่างฉับพลัน หรือ ปฏิกิริยาสะท้อน (Reflex) ซึ่งพาฟลอฟได้อธิบายเรื่องราวการวางเงื่อนไขในแง่ของสิ่งเร้า (Stimulus - S) และการตอบสนอง (Response - R) ว่าอินทรีย์มีการ เชื่อมโยงสิ่งเร้าบางอย่างกับการตอบสนองบางอย่างมา ตั้งแต่แรกเกิด แล้วพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ โดยสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เรียกว่า สิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข (Unconditioned stimulus = UCS) หมายถึง สิ่งเร้าที่มีอยู่ในธรรมชาติ และเมื่อนำมาใช้คู่กับสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้หรือ ตอบสนองจากการวางเงื่อนไขได้ และการตอบสนองที่เกิดขึ้นตาม ธรรมชาติ เรียกว่า การตอบสนองที่ไม่ได้วางเงื่อนไข (Unconditioned response = UCR) ซึ่งหมายถึง การตอบสนองตามธรรมชาติที่ไม่ต้องมีการบังคับ เช่น การเคาะเอ็นที่สะบ้าหัวเข่าทำให้เกิดการกระตุกขึ้นนั้น เป็นปฏิกิริยา สะท้อนโดยธรรมชาติ (Reflex) สมมุติว่าเราสร้างการเชื่อมโยงบางอย่างขึ้นในระบบประสาท เช่น สั่นกระดิ่งทุกครั้งที่มีการเคาะหัวเข่า จากนั้นเข่าจะกระตุกเมื่อได้ ยินเสียงกระดิ่งโดยไม่ต้องเคาะหัวเข่า เป็นต้นจากการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทดลองของพาฟลอฟ

จอห์น บี วัตสัน (John B. Watson) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน วัตสันได้นำเอาทฤษฎีของพาฟลอฟ มาเป็นหลักสำคัญในการอธิบายเรื่องการเรียนรู้ วัตสันสรุปเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนี้

(1) พฤติกรรมเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมให้เกิดขึ้นได้ โดยการควบคุมสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขให้สัมพันธ์กับสิ่งเร้าตามธรรมชาติ และการเรียนรู้จะคงทนถาวรหากมีการให้สิ่งเร้าที่สัมพันธ์กันนั้นควบคู่กันไปอย่าง สม่ำเสมอ

(2) เมื่อสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมใดๆ ได้ ก็สามารถลดพฤติกรรมนั้นให้หายไปได้

ลักษณะของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก

1. การตอบสนองเกิดจากสิ่งเร้า หรือสิ่งเร้าเป็นตัวตั้งการตอบสนองมา
2. การตอบสนองเกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือไม่ได้ตั้งใจ
3. ให้ตัวเสริมแรงก่อน แล้วผู้เรียนจึงจะตอบสนอง เช่น ให้ผงเนื้อก่อนจึง

จะมีน้ำลายไหล

4. รางวัลหรือตัวเสริมแรงไม่มีความจำเป็นต่อการวางเงื่อนไข
5. ไม่ต้องทำอะไรกับผู้เรียน เพียงแต่คอยจนกระทั่งมีสิ่งเร้ามากระตุ้น

จึงจะเกิดพฤติกรรม

6. เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาสะท้อนและอารมณ์ ซึ่งมีระบบประสาทอัตโนมัติเข้าไปเกี่ยวข้องในแง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทิตานา เขมมณี (2548 , 52 – 53) ได้กล่าวถึงข้อสรุปเกี่ยวกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการตอบสนองของมนุษย์เกิดจากการวางเงื่อนไขที่ตอบสนองต่อความต้องการทางธรรมชาติ
2. พฤติกรรมการตอบสนองของมนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้จากสิ่งเร้าที่เชื่อมโยงกับสิ่งเร้าตามธรรมชาติ
3. พฤติกรรมการตอบสนองของมนุษย์ที่เกิดจากสิ่งเร้าที่เชื่อมโยงกับสิ่งเร้าตามธรรมชาติจะลดลงเรื่อยๆ และหยุดลงในที่สุดหากไม่ได้รับการ ตอบสนองตามธรรมชาติ
4. พฤติกรรมการตอบสนองของมนุษย์สิ่งเร้าที่เชื่อมโยงกับสิ่งเร้าตามธรรมชาติจะลดลงและหยุดไปเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามธรรมชาติ และจะกลับปรากฏขึ้นได้อีกโดยไม่ต้องใช้สิ่งเร้าตามธรรมชาติ
5. มนุษย์มีแนวโน้มที่จะจำแนกลักษณะของสิ่งเร้าให้แตกต่างกันและเลือกตอบสนองได้ถูกต้อง

2) สุขชัย สมพงษ์และประภาศ ปานเจียง (2564, หน้า 996-997) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectionism Theory) หรือทฤษฎี ของธอร์นไคค์ ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus - S) กับการตอบสนอง (Response - R) โดยมีหลักเบื้องต้นว่า “การเรียนรู้เกิดจากการ เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยที่การตอบสนองมักจะออกมาเป็นรูปแบบต่างๆ หลายรูปแบบ จนกว่าจะพบรูปแบบที่ดี หรือเหมาะสมที่สุด เราเรียกการตอบสนอง เช่นนี้ว่าการลองถูกลองผิด (Trial and error) สรุปได้ดังนี้

(1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

(2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

(3) กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้ จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

(4) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่ยอมอยากเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้การประยุกต์ใช้ในด้านการเรียนการสอน

3) ทฤษฎีการเรียนรู้ของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนต์ หรือทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ ทิศนา ขัมมณี (2548 : 57) ได้กล่าวถึงหลักการของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบกระทำดังนี้

(1) การกระทำใดๆ ถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำที่ไม่มีการเสริมแรงแนวโน้มที่ความถี่ของการกระทำนั้น จะลดลงและหายไปในที่สุด

(2) การเสริมแรงที่แปรเปลี่ยนทำให้การตอบสนองคงทนกว่าการเสริมแรงที่ตายตัว

(3) การลงโทษทำให้เรียนรู้ได้เร็วและลืมเร็ว

(4) การให้แรงเสริมหรือให้รางวัลเมื่ออินทรีย์กระทำพฤติกรรมที่ต้องการ สามารถช่วยปรับหรือปลูกฝังนิสัยที่ต้องการได้โดยมีการนำไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

1. ในการสอนการให้การเสริมแรงหลังการตอบสนองที่เหมาะสมของเด็กจะช่วยเพิ่มอัตราการตอบสนองที่เหมาะสมนั้น

2. การเว้นระยะการเสริมแรงอย่างไม่เป็นระบบ หรือเปลี่ยนรูปแบบการเสริมแรงจะช่วยให้การตอบสนองของผู้เรียนคงทนถาวร

3. การลงโทษที่รุนแรงเกินไป มีผลเสียมาก ผู้เรียนอาจไม่ได้เรียนรู้หรือจำสิ่งที่เรียนรู้ไม่ได้ ควรใช้วิธีการงดการเสริมแรงเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

4. หากต้องการเปลี่ยนพฤติกรรม หรือปลูกฝังนิสัยให้แก่ผู้เรียนควรแยกแยะขั้นตอนของปฏิกริยาตอบสนองออกเป็นลำดับขั้น โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและจึงพิจารณาแรงเสริมที่จะให้แก่ผู้เรียน

4) สจวร์ต คิวคูล (2544, หน้า 190-193) ได้กล่าวว่า เบอร์ริส สกินเนอร์ (Burrhus Skinner, 1904 -1990) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันเป็นเจ้าของทฤษฎีสกินเนอร์ได้ทดลองเกี่ยวกับการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนต์ โดยใช้หนูและนกเป็นสัตว์ทดลอง จากนั้นสกินเนอร์ได้นำหลักการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนต์มาศึกษาการเรียนรู้ของมนุษย์ สกินเนอร์กล่าวว่า พฤติกรรมส่วนมากของมนุษย์เป็นพฤติกรรมประเภท Operant Behavior ซึ่งสิ่งที่มีชีวิตทั้งคนและสัตว์เป็นผู้ริเริ่มที่จะกระทำต่อ (Operant) สิ่งแวดล้อมของตนเอง ดังนั้นการเรียนรู้แบบนี้บางครั้งเรียกว่า

Instrumental Conditioning สกีนเนอร์พบว่าถ้าต้องการให้ Operant Behavior คงอยู่ตลอดไป จำเป็นต้องให้แรงเสริม สกีนเนอร์ได้แบ่งแรงเสริมเป็น 2 ประเภท คือ แรงเสริมทางบวก (Positive reinforcement) และ แรงเสริมทางลบ (Negative reinforcement) ทฤษฎีการวางเงื่อนไขด้วยการกระทำ Operant Conditioning สกีนเนอร์เชื่อว่า ผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนรู้ของแต่ละคนไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับ

- 1) ความสามารถของแต่ละบุคคล
- 2) โอกาสในการฝึกฝนของแต่ละคน
- 3) แรงจูงใจ (รางวัลหรือสิ่งสนับสนุนรวมทั้งกำลังใจ) ซึ่งจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ส่วนการลงโทษจะให้ผลตรงข้าม
- 4) บุคคลเคยมีประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มาก่อนก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ง่าย กว่าที่แก้ปัญหาใหม่
- 5) การถ่ายทอดการเรียนรู้ที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ได้ดี

1.2.2 ทฤษฎีปัญญานิยม (Cognitive Theories)

ทฤษฎีปัญญานิยม (Cognitive Theories) ปัญญานิยม หรือทฤษฎีความรู้ ความเข้าใจ โดยได้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ มากกว่าผลของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยให้ความสนใจในกระบวนการภายในที่ เรียกว่า ความรู้ความเข้าใจ หรือการรู้คิดของมนุษย์ การเรียนรู้ตามแนวคิดของกลุ่มความรู้ความเข้าใจมีรากฐานอยู่บนแนวคิดนักจิตวิทยา กลุ่มเกสตัลท์ โดยเห็นว่าการรับรู้เป็นกระบวนการ ของการเรียบเรียงประสบการณ์และข้อสนเทศและจัดให้เป็นรูปร่างและโครงสร้างที่มีความหมาย แล้วจึงแสดงอาการตอบสนองซึ่งการ ตอบสนองใหม่ที่ เกิดขึ้น ก็คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ ได้จากการเรียนรู้ปัญญานิยมให้ความสนใจเกี่ยวกับ กระบวนการคิด การให้เหตุผลของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่มุ่งเน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้เท่านั้น โดยมีได้สนใจกับกระบวนการคิดหรือกิจกรรมทางสติปัญญาของมนุษย์ (Mental activities) แต่ทว่าบางพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นการศึกษาจึงเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งเร้าภายนอก (ส่งผ่านโดยสื่อต่างๆ) กับสิ่งเร้าภายใน ซึ่งได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ หรือกระบวนการรู้ การคิด หรือ กระบวนการคิด (Cognitive process) ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้กระบวนการคิด (Cognitive Process) ความใส่ใจ (Attending) การรับรู้ (Perception) การจำได้ (Remembering) การคิดอย่างมีเหตุผล (Reasoning) จินตนาการหรือการวาดภาพในใจ (Imagining) การคาดการณ์ล่วงหน้าหรือการมีแผนการรองรับ (Anticipating) การตัดสินใจ (Decision) การแก้ปัญหา (problem solving) การจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ (Classifying) การตีความหมาย (Interpreting) ฯลฯ

1) สมสิทธิ์ อัสตรินี และ กาญจนา ภูครองนาค (2560, หน้า 232) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวคิดของแจ็ค เมสิโรว์ (Jack Mezirow) ว่า อาศัยเครื่องมือการเรียนรู้ 2 อย่างคือการใคร่ครวญในตนเอง (Critical self-reflection) ในเรื่องเกี่ยวกับสมมติฐานความเชื่อ โดยใช้เหตุผล อารมณ์ และญาณทัศน์ และการสนทนาเชิงวิพากษ์ (Critical discourse) ด้วยวิธีของสุนทรียสนทนาที่มีประเด็นชัดเจน ร่วมกับการมีสติ การตระหนักรู้ ความรักความเมตตา ความกระตือรือร้น การคิดวิเคราะห์ การมองแบบวัตถวิสัย ความเท่าเทียม และความไว้วางใจ นอกจากนี้การเริ่มต้นเผชิญหน้ากับสถานการณ์ในชีวิตที่มีความขัดแย้ง อย่างลึกซึ้งที่มีความจำเป็นได้พัฒนาแนวคิดของกระบวนการเรียนรู้ซึ่งตามแนวคิดการเรียนรู้ของเมสิโรว์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกรอบการอ้างอิง (Frame of reference) หรือมุมมองเชิงการให้ ความหมาย ซึ่งประกอบด้วยนิสัยของ จิตใจและทรศนะ นำไปสู่กรอบการอ้างอิงที่ใหญ่ขึ้น เกิดความเข้าใจและรู้ คิดได้มากขึ้น และสามารถสร้างการกระทำที่มีความจริงแท้และถูกต้องได้ มากขึ้น

2) สมสิทธิ์ อัสตรินี และ กาญจนา ภูครองนาค (2560, หน้า 232) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวคิดของเจมส์ โปรจาสกา (James Prochaska) อาศัยกิจกรรมพื้นฐาน 10 อย่าง ได้แก่ การสร้างจิตสำนึก การใคร่ครวญในตนเอง การตัดสินใจปลดปล่อยตนเองสู่อิสระ การสร้างเงื่อนไขชัดเจน การควบคุมสิ่งกระตุ้นเร้า การสร้างแรงเสริม การมีสัมพันธภาพที่เกื้อหนุน การใช้ละครบำบัด การประเมินผลกระทบ และการปลดปล่อยสังคมสู่อิสระ อนึ่ง การเผชิญกับความผิดปกติบางอย่างที่สร้างปัญหาในชีวิตจะเป็นแรงผลักดันสำคัญให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3) สมสิทธิ์ อัสตรินี และ กาญจนา ภูครองนาค (2560, หน้า 232) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดของโรเบิร์ต คีแกน (Robert Kegan) ได้กล่าวว่าการสร้างความสามารถในการตระหนักรู้อย่างเป็นวัตถวิสัยของจิต การใคร่ครวญในตนเองอย่างลึกซึ้งเพื่อให้เห็นและนำตนเองออก จากสมมติฐานความเชื่อเดิม ด้วยการทดลองการกระทำบางอย่างเพื่อทดสอบและท้าทายสมมติฐานความเชื่อนั้น

ชลลดา ทองทวี และคณะ (2551: 99) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดของโรเบิร์ต คีแกน ที่เป็นผู้นำเสนอแนวคิดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การยกระดับโครงสร้างของจิตตามทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ ประกอบสร้าง (Constructive-developmental psychology) แนวคิดของคีแกนสามารถใช้อธิบายพัฒนาการของมนุษย์ที่เป็นไปตามการประกอบสร้างความหมายโดยจิต โดยมีหลักการสำคัญอยู่ที่ว่า การให้ความหมายของมนุษย์นั้นเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างจิตผู้รู้กับสิ่งที่ถูกรู้ จิตบวโครงสร้างที่มีความซับซ้อนระดับต่างๆกันจะทำหน้าที่เรียบเรียงสิ่งที่ถูกรู้เข้าด้วยกัน ทำให้กลายเป็นเรื่องราวที่มีความหมายเข้าใจได้สำหรับจิตระดับนั้นๆ เมื่อจิตผู้รู้มาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ถูกรู้ ความหมายและความจริงก็จะบังเกิดขึ้นแก่จิตของคนๆ นั้น คีแกนพบว่า การประกอบสร้างความหมาย ความจริงโดยจิตเช่นนี้ไม่คงที่ตายตัว แต่มีพลวัตสามารถพัฒนาให้เคลื่อนตัวจาก

โครงสร้างจิตระดับหนึ่งไปสู่โครงสร้างจิตอีกระดับหนึ่งได้ อีกนัยหนึ่ง คือการเคลื่อนตัวจากการเป็นจิตผู้รู้ในระดับหนึ่งไป เป็นสิ่งที่ถูกรู้ของจิตผู้รู้ในระดับถัดไป และเมื่อโครงสร้างของจิตถูกขยายไปสู่ระดับที่สูงขึ้นความสลับซับซ้อนของจิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้การประกอบสร้างความหมายและความจริงของคนๆ นั้นสามารถรองรับและเข้าใจความสลับซับซ้อนของโลกได้มากขึ้นนั่นเองอาจกล่าวได้ว่า

ชลลดา ทองทวี และคณะ (2551: 351) ได้กล่าวถึงแนวคิดของคีแกนว่าสิ่งที่ถูกเปลี่ยนแปลงก็คือจิตสำนึกที่ประกอบสร้างความหมาย คีแกนได้ศึกษาพัฒนาการของระดับจิตสำนึกในตัวบุคคลที่ผ่านช่วงวัยต่างๆ และแบ่งระดับจิตสำนึกออกเป็นทั้ง หด 5 ระดับ แต่ละระดับจะมีเรื่องราวที่คนในระดับจิตนั้นๆ เห็นและเข้าถึงความรู้ความจริงได้ไม่เท่ากัน โดยเรียงตามลำดับความซับซ้อนของจิตจากน้อยไปหามากได้ดังนี้

ระดับจิตที่ 1 จิตตามสิ่งเร้า (Impulsive mind) เป็นจิตแห่งแรงกระตุ้น และการรับรู้ สิ่งที่จิตระดับนี้เห็นคือ วัตถุ การเคลื่อนไหว และปฏิกิริยาโต้ตอบทางกายต่างๆ มีการรับรู้ข้อมูลเป็นจุดๆ ไม่เชื่อมโยงกัน และสร้างความรู้ความจริงไปตามโลกในจินตนาการ

จิตระดับที่ 2 จิตตามใจตน (Imperial mind) เป็นจิตแห่งความต้องการ ความสนใจ และความปรารถนา สิ่งที่จิตระดับนี้เห็นคือ การรับรู้และแรงกระตุ้นอยากต่างๆ มีการรับรู้ข้อมูลและจัดเป็นกลุ่มๆ ได้แต่ไม่อาจเชื่อมโยงให้เห็นภาพใหญ่ จิตระดับนี้จะสร้างความรู้ความจริงที่เป็นประสบการณ์เชิงรูปธรรม

จิตระดับที่ 3 จิตตามสังคม (Socialized / Interpersonal mind) เป็นจิตแห่งบริบทระหว่างบุคคล ความเป็นส่วนหนึ่งซึ่งกันและกัน และความจริงร่วมกันตามสังคม สิ่งที่จิตระดับนี้เห็นคือ ความต้องการ ความสนใจ และความปรารถนาของตนเอง มีการรับรู้และเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน ตามอุดมคติและความเชื่อที่สังคมมีร่วมกัน จิตระดับนี้จะสร้างความรู้ความจริงเชิงนามธรรม โดยเฉพาะอุดมคติสูงสุดของคนทุกคนในสังคม

จิตระดับที่ 4 จิตประพันธ์ตน (Self-authoring / Institutional mind) เป็นจิตแห่งอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง และทฤษฎีทางความคิด สิ่งที่จิตระดับนี้เห็นคือ บริบทระหว่างบุคคล ความสัมพันธ์ และความเป็นส่วนหนึ่งซึ่งกันและกัน มีการรับรู้ข้อมูลอย่างเป็นระบบระเบียบที่ปราศจากอคติ ใช้ความเป็นเหตุเป็นผล จิตระดับนี้จะสร้างความรู้ความจริงเชิงระบบความสัมพันธ์ซึ่งมีคุณลักษณะตามแนวทางของปฏิฐานนิยมและแนวคิดนามสมัย

จิตระดับที่ 5 จิตวิวัฒน์ตน (Self-transforming / Interindividual mind) เป็นจิตแห่งการร่วมกันของปัจเจกที่หลากหลาย และการสอดประสานกันระหว่างระบบตัวตนที่แตกต่างสิ่งที่จิตระดับนี้เห็นคือ การประพันธ์ตน ความเป็นตัวของตัวเอง อัตลักษณ์ และการมีทฤษฎีทางความคิด มีการรับรู้ข้อมูลความรู้แบบที่ข้ามพ้นชุดความเชื่อหรือกระบวนทัศน์หนึ่งใด เป็นความรู้ที่

แตกต่างกันไปตามบริบท มีการย้อนแย้งความจริงและชี้ให้เห็นข้อตรงข้ามของสิ่งต่างๆ จิตระดับนี้จะสร้างความรู้ความจริงเชิงประกอบสร้างนิยม วิชาวิธี ฯลฯ ซึ่งมีคุณลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดหลังนวยสมัยด้วยหลักเกณฑ์ของโครงสร้างจิตแต่ระดับดังกล่าวข้างต้น เราจึงสามารถชี้วัดพัฒนาการของผู้เรียนในแง่ระดับความซับซ้อนของจิตได้อย่างเป็นวัตถุวิสัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์จิตผู้รู้ สิ่งที่ถูกรู้ ตามด้วยการวิเคราะห์จิตผู้รู้ สิ่งที่ถูกรู้และการหาข้อตกลงของผู้ประเมินร่วมกัน ตามลำดับวิธีการสัมภาษณ์จิตผู้รู้ สิ่งที่ถูกรู้ นั้น ใช้เพื่อสืบค้นลงไปถึงการประกอบสร้างความหมายของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ โดยการพาให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้พูดไปถึงขอบเขตการตระหนักรู้ของเขา ได้เกิดการสำรวจในตัวเองว่าเขาประกอบสร้างความหมายแห่งประสบการณ์นั้นๆ ขึ้นมาอย่างไร หรือมีการอ้างอิงกับโครงสร้างของการประกอบสร้างความหมายอย่างไร อะไรคือสิ่งที่เขาตระหนักรู้ได้ และอะไรที่ตระหนักรู้ไม่ได้

4) ทฤษฎีสนามของเลวิน (Lewin's Field Theory) Kurt Lewin กำหนดว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวมนุษย์ จะมี 2 ชนิด คือ 1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical environment) และ 2. สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา (Psychological environment) เป็นโลกแห่งการรับรู้ตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกับสภาพที่สังเกตเห็นโลก หมายถึง Life space นั้นเอง Life space ของบุคคลเป็นสิ่งเฉพาะตัว ความสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คือ ครูต้องหาวิธีทำให้ตัวครูเข้าไปอยู่ใน Life space ของผู้เรียนให้ได้

5) ทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้น ของกาเย่ (Gagne) ทฤษฎีของกาเย่นี้จะให้ความสำคัญในการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้สิ่งแวดล้อมภายนอกกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ว่ามีการตอบสนองอย่างไร เพื่อที่จะจัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ถูกต้อง ทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้น ประกอบด้วย

1. การจูงใจ (Motivation Phase) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้
2. การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ
3. การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว
4. ความสามารถในการจำ (Retention Phase)
5. ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)
6. การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)
7. การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)

8. การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase) ผู้เรียนได้รับทราบผลเร็ว จะทำให้มีผลดี และประสิทธิภาพขององค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ คือ ผู้เรียน Learner) มีระบบสัมผัสและระบบประสาทในการรับรู้ สิ่งเร้า (Stimulus) คือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การตอบสนอง (Response) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยการกำหนดลำดับขั้นตอนของประสบการณ์การเรียนรู้ ที่จะ นำไปสู่พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กกาเย่ มีความเชื่อว่าความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ มี 5 ด้าน คือ

- 1) ลักษณะด้านสติปัญญา (Intellectual Skills)
- 2) กลยุทธ์ทางความคิด (Cognitive Strategies)
- 3) ข่าวสารจากคำพูด (Verbal Information)
- 4) ทักษะทางกลไก (Motor Skills)
- 5) ทศนคติ (Attitudes)

กาเย่ มีความเชื่อต่อไปอีกว่า การเรียนรู้และความจำที่เกิดขึ้นในโครงสร้างของสมองมนุษย์เปรียบเทียบได้ หรืออธิบายได้โดยทฤษฎีการจัดระบบข้อมูล (Information-Processing Theories) กล่าวคือ เมื่อเราได้รับ ข้อมูลจากภายนอก สมองของเราก็จะรับรู้และบันทึกเอาไว้ บางเรื่องก็เก็บ เอาไว้ในความทรงจำระยะสั้น ถ้าเรื่องนั้นๆ มีความสำคัญสมองก็จะบันทึกไว้ในความทรงจำระยะยาว เปรียบเสมือนส่วนที่เก็บบันทึกข้อมูลของ เครื่องสมองกล เมื่อถึงคราวที่จะใช้ข้อมูลที่บันทึกไว้นี้ สมองก็จะส่งข้อมูล ออกมาในรูปของความจำ หรือการระลึกได้ แล้วนำข้อมูลนั้นๆ ไปใช้ตามที่ต้องการ

6) ลลิตา จิตต์การุณ (2563, หน้า11-12) ได้กล่าวถึง ทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล (Berlo) เดวิด เค. เบอร์โล (David K.Berlo) (อ้างถึงใน ประมะ สดเวทิน,2546) โดยเบอร์โลได้รวมต้นแหล่งสารกับผู้เข้ารหัสไว้ในฐานะต้นแหล่งสารหรือผู้ส่งสารและรวมผู้ถอดรหัสกับผู้รับสารไว้ในฐานะผู้รับสารแบบจำลองการสื่อสารตามแนวคิดของเบอร์โลนี้จึงประกอบไปด้วย S (Source หรือ Sender) คือ ผู้ส่งสาร M (Message) คือ สาร C (Chanel) คือ ช่องทางการสื่อสาร R (Receiver) คือ ผู้รับสาร

จากแบบจำลองแนวคิดทฤษฎีของเดวิด เค.เบอร์โลข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ส่งสาร (Source หรือ Sender) คือผู้เริ่มต้นการสื่อสาร ทำหน้าที่ในการเข้ารหัส ซึ่งผู้ส่งสารจะทำหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติต่างๆ 5 ประการคือ 1. ทักษะในการสื่อสาร 2. ทศนคติ 3. ความรู้ 4.ระบบสังคม 5. ระบบวัฒนธรรม ในแง่ของสาร (Message or M) นั้น เบอร์โลหมายถึง ถ้อยคำ เสียงและการแสดงออกด้วยสีหน้า อากัปกิริยาท่าทาง ที่มนุษย์สร้างขึ้นในขณะที่เป็นผู้ส่งสาร ทำความหมายเป็นทางการ ก็คือผลผลิตทางกายภาพ ที่เป็นจริงที่เป็นผลมาจากการเข้ารหัส ของผู้ส่งสารนั่นเอง ตามความคิดของเบอร์โลนั้น สารมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ 1 รหัสของสาร (Message code) เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง หรือรหัสอื่นๆ 2. เนื้อหา (Content) 3. การจัดสาร

(Treatment) คือวิธีการที่ผู้ส่งสารเลือกและจัดเตรียมเนื้อหาของสาร เช่นการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ศัพท์ รวมถึง คำถาม คำอุทาน ความคิดเห็นเป็นต้น สารที่ถูกจัดเตรียมไว้ดีจะทำให้เกิดการรับรู้ความหมายในผู้รับสารได้

ส่วนช่องทางการสื่อสาร (Channel or C) ซึ่งเป็นพาหนะนำสารไปสู่ผู้รับสาร และตามทัศนะของเบอร์โล ทางติดต่อหรือช่องทางที่จะนำสารไปสู่ประสาทรับรู้สักทั้ง 5 ประการของมนุษย์ได้แก่ 1. การเห็น 2. การได้ยิน 3. การสัมผัส 4. การได้กลิ่น 5. การลิ้มรส

ประการสุดท้ายในด้านผู้รับสาร (Receiver or R) นั้นก็จำเป็นต้องมีคุณสมบัติด้านต่างๆ 5 ประการ เช่นเดียวกับผู้ส่งสาร คือ ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติ ความรู้ ระบบสังคมและระบบวัฒนธรรม

7) ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy) Bloom เป็นนักการศึกษาชาวอเมริกัน ที่เชื่อว่า การจัดการเรียนการสอนที่จะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน และได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ใน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ และนำหลักการนี้จำแนกเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเรียกว่า Taxonomy of Educational objectives ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1) พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความคิด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ ได้แก่

1.1) ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่างๆ และระลึกเรื่องราวต่างๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ

1.2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ดีความได้ สรุปใจความสำคัญได้

1.3) การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่างๆ ของเรื่องที่ได้รู้มา นำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้

1.4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างชัดเจน

1.5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น

1.6) การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปการประเมินเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คือมาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

2) จิตพิสัย (Affective Domain) ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดีงามอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย 5 ระดับ ได้แก่

- 2.1) การรับรู้
- 2.2) การตอบสนอง
- 2.3) การเกิดค่านิยม
- 2.4) การจัดระบบ
- 2.5 บุคลิกภาพ

3) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะประกอบด้วย 5 ชั้น ดังนี้

- 3.1) การรับรู้
- 3.2) กระทำตามแบบ
- 3.3) การหาความถูกต้อง
- 3.4) การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากตัดสินใจ
- 3.5) การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

8) สุมณ อมรวิวัฒน์ (2542) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยกระบวนการเผชิญสถานการณ์จริงของผู้เรียนหรือการรับประสบการณ์ตรงไว้ว่า “กระบวนการเรียนรู้ที่แท้ คือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง เมื่อผู้เรียนได้สัมผัส สัมพันธ์ คิดวิเคราะห์และปฏิบัติฝึกย้ำซ้ำทวนอย่างต่อเนื่อง จนหยั่งรู้ซึมซับสู่ภายในจิตใจ กลั่นกรองเกิดเป็นปัญญาของตนเอง เรียกว่า “กระบวนการซึมซับ” ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. การเรียนรู้ คือกระบวนการที่ผัสสะทั้ง 6 ของมนุษย์ได้สัมผัสสัมพันธ์สิ่งเร้า เกิดธาตุรู้มีการกระทำโต้ตอบ ฝึกฝนอบรมตนเองหรือโดยกัลยาณมิตร จนประจักษ์ผลเกิดคุณภาวะสมรรถภาวะ สุขภาวะ และ อิศรภาวะ

2. หลักการเรียนรู้ 6 หลักที่ว่าด้วยเรื่องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การสั่งสอน ฝึกฝนและอบรมการพัฒนาทางปัญญาให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไปตามความเจริญเติบโต ประสบการณ์ของชีวิต การฝึกฝนตนเอง ด้วยหลักศีล (Self-training in morality) สมาธิ (Self-

training in mentality or concentration) และปัญญา (Self-training in wisdom) และการพัฒนาปัญญาโดยการแสวงหาความรู้

3. การเรียนรู้โดยกระบวนการซึมซับ มนุษย์ซึมซับรับรู้จากการเผชิญสถานการณ์บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการรับรู้ในบางครั้ง อาจเกิดขึ้นจากความรู้สึกชั่วแล่นและผิวเผินกระบวนการซึมซับจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ได้เผชิญสถานการณ์ต่างๆ บ่อยครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้พิจารณา วิเคราะห์ ไตร่ตรองตนเองและสิ่งแวดล้อม เมื่อได้เผชิญสถานการณ์ และฝึกคิดปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ มนุษย์จะซึมซับประสบการณ์ อันเป็นผลมาจากกิจกรรมนั้นๆ เกิดความเข้าใจ ความสามารถ ความคิดเห็นที่จะต้องมาจากการปฏิบัติที่เกิดผลดีและผลร้าย เรียกว่า เกิดความรู้ตามที่เป็นจริง เป็นความรู้ที่มีฐาน คือสัมมาทิฐิและมีหลัก คือความไม่เห็นแก่ตัว เกิดความซื่อตรง การมุ่งประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้งจริยธรรม นอกเหนือจากรูปแบบที่ศึกษาเล่าเรียนกันอยู่ในโรงเรียนแล้ว ยังอาจเกี่ยวเนื่องด้วยค่านิยมต่างๆ ของสังคม ผู้ที่เรียกได้ว่าเป็นผู้มีจริยธรรมนั้นย่อมต้องเป็นผู้ที่ยึดมั่นในค่านิยมทั้งค่านิยมพื้นฐานของสังคม เช่น ศีลธรรม คุณธรรม ประเพณี และกฎหมาย และค่านิยมในวิชาชีพ เช่น วินัย อุทิศการณ จรรยาบรรณ และมารยาทประจำวิชาชีพของตน ในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม

9) สารโธษ บัควรี (2552:207) ได้เสนอให้ใช้วิธีที่อาศัยการทำงานของหลักปฏิจจนูปบาท กล่าวคือเริ่มจากการให้ได้มีผัสสะหรือประสบการณ์กับสิ่งที่ลึกซึ้งอย่างเพียงพอ (เช่น การใช้บทกวี เรื่องเล่า นิทาน ภาพยนตร์ กิจกรรม หรือการตั้งคำถามให้ขบคิด) เพื่อให้เกิดเวทนาหรือความรู้สึกที่ร้อนแรง (เช่นความประทับใจ ซึ่งใจ สุขใจ) พอที่จะผลักดันไปสู่ค้นหา (ความตั้งใจ พึงใจ) ก่อให้เกิดอุปาทานหรือความยึดมั่นถือมั่น หรือศรัทธา จนถึงขั้น ที่เกิดเป็นค่านิยมในทางที่ดีขึ้นนั่นเอง บุคคลจะเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วเมื่อ

1. ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนสิ่งนั้น หมายถึง เขามีความสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้โดยให้ความสนใจตลอดบทเรียนนั้นๆ
2. ผู้เรียนชอบและมั่นใจในตัวผู้สอน คือยอมรับคุณค่าหรือความดีในการสอนของผู้สอนและมีความจริงใจต่อจุดมุ่งหมายของผู้สอน รวมทั้งมีความประทับใจในตัวผู้สอน
3. ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน คือ ผู้สอนจะต้องสอนไม่เร็วเกินไปซึ่งทำให้ผู้เรียนตามทันและใช้ภาษาที่ผู้เรียนเข้าใจได้ดี
4. บทเรียนหรือสิ่งที่ได้รับในการเรียนรู้ น่าสนใจและน่าติดตาม มีการใช้ประโยชน์ของประสาทการสัมผัสทั้งห้า
5. ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในบทเรียน โดยการซักถาม โต้เถียง หรือการอภิปราย

6. ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติหรือ ทดลองการกระทำ จนกระทั่งเกิดทักษะในเรื่องนั้นๆ ผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจจากผลของความรู้ที่เขาได้รับจากการเรียนรู้

1.2.3 การเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) สรุป ได้ดังนี้ 1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการลงมือกระทำ (Active Process) ที่เกิดขึ้นในแต่ ละบุคคล 2. ความรู้ต่างๆ จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมา ใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิมมาสร้างความหมายในการ เรียนรู้ของตนเอง ความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละคน จะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและชนบ ทำเนียบประเพณี และประสบการณ์ของผู้เรียน จะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและจะมีผล โดยตรงต่อการสร้างความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ หรือการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้เสริมสร้างความรู้ ด้วยตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้ แต่สามารถช่วยผู้เรียน ปรับขยายโครงสร้างทางปัญญาได้ ด้วยการจัดสถานการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลหรือก่อให้เกิด ความขัดแย้งทางปัญญา โดยได้จากสิ่งแวดล้อมและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

1.3 การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 23 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้น ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับ การศึกษาและใน มาตรา 24(4) ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ในทุกวิชา จอห์น ดิวอี้ ปราชญ์ทางการศึกษาชาวอเมริกา ได้อธิบายถึงความจำเป็นที่โรงเรียน ต้องจัดให้มีการสอนแบบ บูรณาการ (Integrate curriculum) หรือการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาการต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยไม่เน้นการเรียนเป็นรายวิชา ว่า ปัญหาอุปสรรค รวมทั้งประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิต ของมนุษย์นั้น จะผสมผสานกัน มิได้แยกออกเป็นส่วนๆ ทั้งนี้ มนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะหลายประการ ในการเรียนรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะปัญหา ง่ายๆ หรือซับซ้อนเพียงใดก็ตาม แต่การที่โรงเรียนเน้นการสอนแยกเนื้อหาวิชา จะทำให้การเรียนนั้น ไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียน เพราะเด็กมองไม่เห็นความเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียน กับสิ่งที่ เป็นไป ในชีวิตจริงนอกโรงเรียน ดังนั้น หลักสุดท้ายที่เน้นการสอนแบบบูรณาการจะสอดคล้องกับชีวิตจริงของเด็ก มากกว่า โดยจะช่วยให้เด็กเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่างๆ ทั้งยัง กระตุ้นให้เด็กใฝ่เรียนรู้ เนื่องจากเขาสามารถนำเนื้อหาและทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดจำนวนเวลาเรียน เป็นการ แบ่งเบาภาระของผู้สอน รวมทั้งส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสใช้ ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถ

ตลอดจนทักษะต่างๆ อย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระไปพร้อมกัน วารสารวิชาการ (อ้างถึงใน บูรชัย ศิริมหาสาร, 2454) การสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) คือ การสอนโดยใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลักแล้วสอนเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับเรื่องหรือวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกลมกลืน เพื่อให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องจากศาสตร์ต่างๆ ของรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่างๆ มาใช้ในชีวิตจริงได้

1.3.1 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning Management)

หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ ทักษะและ เจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง เหตุผลในการจัดการ การเรียนรู้แบบบูรณาการ

1) สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันนั้นจะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับศาสตร์ในสาขาต่างๆ ผสมผสานกันทำให้ผู้เรียนที่เรียนรู้อาจไม่สามารถนำความรู้มาใช้ในการ แก้ปัญหาได้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะช่วยให้สามารถนำความรู้ ทักษะจากหลายๆ ศาสตร์มาแก้ปัญหาได้กับชีวิตจริง

2) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกันทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of learning) ของศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกันให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียนและนำไปใช้จริงได้

3) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหลักสูตรจึงทำให้ลดเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาบางอย่างลงได้ แล้วไปเพิ่มเวลาให้เนื้อหาใหม่ๆ เพิ่มขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะตอบสนองต่อความสามารถในหลายๆ ด้านของผู้เรียนช่วยสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติ “แบบพหุปัญญา” (Multiple intelligence)

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ที่กำลังแพร่หลายในปัจจุบัน โดยการบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) การเรียนรู้แบบนี้ครูจะนำเนื้อหาของวิชาต่างๆ มาสอดแทรกในรายวิชาของตนเองเป็นการ วางแผนการสอนและทำการสอนโดยครูเพียงคนเดียว และการบูรณาการแบบขนาน (Parallel) การเรียนรู้แบบนี้ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปต่างคนต่างสอนวิชาของตนเองแต่จะมาร่วมวางแผน ตัดสินใจร่วมกันว่าจะจัดแผนการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมุ่งสอนในหัวเรื่อง (Theme) ความคิดรวบยอด (Concept) และปัญหา (Problem) เดียวกันในส่วนหนึ่ง ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ นักการศึกษาหลายท่านได้

กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ว่าเป็นการเชื่อมโยงวิชาหรือศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น ได้แก่

1) บูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ ปัจจุบันเนื้อหาความรู้มีมากมายที่จะต้องเรียนรู้หากไม่ใช้วิธีการเรียนรู้ที่ทันสมัยมาใช้จะทำให้เรียนรู้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด ได้จึงต้องมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ มาใช้ เช่น การสอนโดยวิธีการบอกเล่า ท่องจำจะทำให้ได้ ปริมาณความรู้หรือเนื้อหาสาระไม่เพียงพอกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้จึงต้องเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่เหมาะสม

2) บูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้และทางจิตใจ การเรียนรู้ที่ดีนั้น ผู้เรียนต้องมีความอยากรู้อยากเรียนด้วย ดังนั้นการให้ความสำคัญแก่เจตคติ ค่านิยม ความสนใจและ สุนทรียภาพแก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดความซาบซึ้งก่อนลงมือศึกษาซึ่งเป็นการจูงใจให้ เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3) บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำ การเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ สู่การปฏิบัติได้นั้นถือเป็นการดีมาก ดังนั้นการให้ความสำคัญระหว่างองค์ความรู้ที่ศึกษากับการนำไป ปฏิบัติจริงโดยนำความรู้ไปแก้ปัญหาในสถานการณ์จริงบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ในโรงเรียนและ ชีวิตประจำวัน การตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตเมื่อผ่านการเรียนรู้แล้วต้องมีความหมาย และคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียนอย่างแท้จริง

4) บูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ เจตคติและการกระทำที่ เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริงตอบสนองต่อคุณค่าในการดำรงชีวิต ของผู้เรียน หลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนด้วยการบูรณาการ เป็นส่วนที่สำคัญของหลักสูตรแบบบูรณาการ การออกแบบกิจกรรมการเรียน การสอนจะต้องคำนึงถึงหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีผู้เสนอแนวคิดไว้ ดังต่อไปนี้

สำลี รักษ์สุทธิ และคณะ (2544 : 27-18) ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบ กิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรแบบบูรณาการ ดังนี้

1) จัดกิจกรรมที่ใช้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทุกด้าน ได้แก่ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์

2) ยึดการบูรณาการวิชาเป็นสำคัญ โดยการบูรณาการทั้งภายในวิชาเดียวกัน หรือระหว่างวิชาเชื่อมโยงหรือบูรณาการเข้าด้วยกันให้เป็นความรู้แบบองค์รวม

3) ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กัน ในกลุ่ม ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

4) ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นสำคัญ

5) เน้นกระบวนการควบคุมไปกับผลงานโดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่างๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน โดยคำนึงถึงประสิทธิผลของงานด้วย

6) เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง และการติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน

7) เน้นการเรียนรู้ที่มีความสุขและมีความหมาย

8) เน้นการเป็นคนดีและมีคุณค่า ต่อสังคม ประเทศชาติ เห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง หรือส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

อรรถัย มูลคำ และคณะ (2542 : 13) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการ ประกอบด้วย

จัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยตนเอง โดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่ม ลักษณะต่างๆ หลากหลายในการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือทำ จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่ป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย ตรงกับความจริง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีเหตุผล จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกล้ำคิดกล้าทำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้สึกริคิดของตนเองต่อสาธารณะชนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม ให้ผู้เรียนสามารถวางแผนแยกแยะความถูกต้องดีงามและความเหมาะสมได้ สามารถจัดความขัดแย้งได้ด้วยเหตุผล มีความกล้าหาญทางจริยธรรม และแก้ไขปัญหาด้วยปัญญาและสามัคคี แนวคิดเดียวกันนี้

วลัย พาณิช (2544 : 167-169) ได้กล่าวถึงแนวทางการออกแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะที่เป็นหัวเรื่อง (Theme) ซึ่งมี 2 แบบ คือ

1) การจัดการเรียนการสอนแบบจัดหน่วยบูรณาการ (Integrated Unit) ซึ่งจะต้องมี เนื้อหาและกระบวนการ วิธีการ และเนื้อหาวิชาที่จะบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป

2) การจัดการเรียนการสอนแบบมีหัวเรื่อง (Theme) จะไม่มีการบูรณาการเชิงเนื้อหาวิชา เรียกว่า เป็นการบูรณาการแบบหน่วยการเรียนหรือหน่วยรายวิชา

1.3.2 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป ให้ผู้เรียนสามารถจัดในรูปของโครงการที่บูรณาการเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ จากหลายหลากวิชาในเรื่องเดียวกัน มอบหมายให้ผู้เรียนทำโครงการร่วมกัน ครูวางแผนการสอนร่วมกัน และกำหนดงานหรือโครงการร่วมกันกระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการ นั้น จะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสอนที่เป็นบูรณาการ (Integrative Teaching Styles) ซึ่งต้องมีวิธีการที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่ผสมผสานกัน ฝึกให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยวิธีสืบสอบ (Inquiry) หรือใช้วิธีการแก้ปัญหา

(Problem Solving) เน้นการทำงานร่วมกัน มีงานกลุ่มหรืองานเดี่ยวผสมผสานกันไป เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในประสบการณ์จริง ประสบการณ์การเรียนรู้ควรอยู่ในขอบเขตสมรรถภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงต้องพิจารณาขอบเขตการเรียงลำดับของเนื้อหาของลักษณะวิชารวมทั้งลักษณะของผู้เรียนด้วย และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยตนเอง โดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่ม ลักษณะต่างๆ หลากหลายในการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือทำ จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่เรียนรู้ได้เป็นรูปธรรมเข้าใจง่ายตรงกับความจริง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีเหตุผล จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกล้าคิดกล้าทำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของตนเองต่อสาธารณะชนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยมีการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ ปัจจุบันเนื้อหาความรู้มีมากมายที่จะต้องเรียนรู้หากไม่ใช้วิธีการเรียนรู้ที่ทันสมัยมาใช้จะทำให้เรียนรู้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนดได้ต้องเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่เหมาะสม บูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้และทางจิตใจ การเรียนรู้ที่ดีนั้นผู้เรียนต้องมีความอยากรู้อยากเรียนด้วย ดังนั้นการให้ความสำคัญแก่ทัศนคติ ค่านิยม ความสนใจและสุนทรีย์ภาพแก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดความซาบซึ้งก่อนลงมือศึกษาซึ่งเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำ การเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้สู่การปฏิบัติได้นั้นถือเป็นการดีมาก ดังนั้นการให้ความสำคัญระหว่างองค์ความรู้ที่ศึกษากับการนำไปปฏิบัติจริงโดยนำความรู้ไปแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ในโรงเรียนและชีวิตประจำวัน การตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตเมื่อผ่านการเรียนรู้แล้วต้องมีความหมายและคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียนอย่างแท้จริง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ ทักษะและเจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง

1.4 การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินการเรียนรู้ (Learning Assessment) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหนึ่งในวิธีการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ผ่านการใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ประเมินอย่างต่อเนื่อง และให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน การประเมินอย่างสร้างสรรค์ ให้คุณค่ากับการเรียนรู้ในผลการประเมินมากกว่าการตัดสินผลการเรียน ผู้เรียนใช้ผลการประเมินมาวางแผนและ

พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้สอนนำผลการประเมินมาปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้
อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

1.4.1 การประเมินกระบวนการเรียนรู้ (Process assessment) หมายถึง การตรวจสอบ
ว่าผู้เรียน มีวิธีการ ขั้นตอน ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรมการ
เรียนรู้ต่างๆ หรือไม่เพียงใด ตลอดจนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ
หรือไม่ ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การประเมิน กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้น
ระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยใช้ กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ตลอดจนการเรียนรู้
ร่วมกับเพื่อน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้สอนใช้การสังเกตเป็นวิธีการหลักของการประเมิน
กระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียน ดำเนินการสังเกตอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบว่า ผู้เรียนมีกระบวนการ
เรียนรู้เป็นอย่างไร กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่
การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้หรือไม่ การประเมินกระบวนการเรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนมีสารสนเทศ
มาพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ด้วยการให้ข้อมูล ย้อนกลับให้ผู้เรียนมองเห็นจุดแข็งและ
จุดที่ต้องพัฒนาตนเอง ให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับในการประเมิน
กระบวนการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรชี้ประเด็นให้ชัดเจนว่าผู้เรียนควรพัฒนากระบวนการเรียนรู้
ในประเด็นใด เช่น การวางแผนการเรียนรู้ การสืบเสาะแสวงหาความรู้ การวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้
หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นต้น

1.4.2 การประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ (Progress assessment)
หมายถึง การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการหรือความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะเป็นด้าน
ความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ในช่วงระยะเวลาของการจัดการเรียนรู้เป็น
อย่างไร มีพัฒนาการ ความก้าวหน้าที่ดีขึ้นหรือไม่ โดยธรรมชาติแล้วผู้เรียนบางคนจะมีความก้าวหน้า
ทางการ เรียนรู้ที่รวดเร็ว ในขณะที่ผู้เรียนบางคนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้แบบช้าๆ หรืออาจจะ
ไม่มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ในผู้เรียนบางคน การประเมินความก้าวหน้าช่วยให้ผู้สอนสามารถ
ติดตาม (monitor) การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นปัจจุบัน (real time monitoring) และสามารถ
ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที การประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนรู้สามารถใช้วิธีการประเมิน
ได้อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การตรวจสอบ ผลงาน การประเมินภาคปฏิบัติ เป็นต้น
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้สอน ต้องการประเมิน นอกจากผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินผู้เรียนแล้ว ผู้สอนยัง
สามารถ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ด้วย ซึ่งจะเป็นการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนไปพร้อมๆ กันแบบบูรณาการ เพราะการ ประเมินตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการ
เรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินความก้าวหน้าช่วยให้ผู้สอน สามารถให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที

1.4.3 การประเมินผลผลิตทางการเรียนรู้ (Product assessment) หมายถึง
ความรู้ ทักษะ สมรรถนะ เจตคติ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ที่เกิดจาก

การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ตกผลึกอยู่ในตัวผู้เรียน ภายหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลผลิตทางการเรียนรู้ มุ่งตรวจสอบว่าผู้เรียน เกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด ด้วยการใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพให้ผลการประเมินที่ถูกต้องตามบริบทของการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินผลผลิตทางการเรียนรู้จะเป็นสารสนเทศให้ผู้สอน ทราบว่าจะต้องสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนคนใด ซึ่งถือว่าเป็นการ จัดการเรียนรู้แบบรับรองผล ไม่ทิ้งผู้เรียนไว้ข้างหลัง การประเมินผลผลิตทางการเรียนรู้ยังช่วยทำให้ผู้เรียนทราบว่า ตนเองมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ การเรียนรู้แล้วหรือไม่ มีสิ่งใดที่ตนเองจะต้องไปเรียนรู้เพิ่มเติม หรือทำให้ดีกว่าเดิมในการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ต่อไป บุคลากรการประเมินเข้ากับการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ ต้องดำเนินการควบคู่กัน ซึ่งผู้สอนควรใช้แนวทางการประเมินที่เสริม พลังตามสภาพจริง ในลักษณะจัดการเรียนรู้ไปด้วย ประเมินไปด้วย การประเมินที่ดีคือการประเมินที่ไม่แยกส่วนออกไปจากการ จัดการเรียนรู้การสังเกต พฤติกรรมและการประเมินผลงานของผู้เรียน อย่างเป็นธรรมชาติ จะเป็นวิธีการประเมินที่ทำให้ผู้สอน ได้ข้อเท็จจริง มากกว่าการทดสอบแบบเป็นทางการหัวใจของการประเมินการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ คือการ ประเมินที่เน้นการพัฒนามากกว่าการตัดสินผลการเรียน เพราะในโลก ปัจจุบันที่เป็นโลกแห่ง การเรียนรู้นั้น สิ่งที่คุณเรียนได้เรียนรู้มีความสำคัญ ยิ่งกว่าระดับผลการเรียนที่คุณเรียนได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีทักษะ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทักษะ การคิดขั้นสูง ต่างๆ ตลอดจนการมีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม จะเป็นรากฐานของการพัฒนาชีวิตของผู้เรียนในอนาคต ผู้สอนที่สามารถประเมินผู้เรียนแบบบูรณาการไปกับการจัด การเรียนรู้ จะทำให้เพิ่มคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

การประเมินการเรียนรู้เป็นการประเมินที่ผู้สอน ประเมินผู้เรียน 3 มิติ ได้แก่ การประเมิน กระบวนการเรียนรู้ (Process assessment) การประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ (Progress assessment) และการประเมินผลผลิตทางการเรียนรู้ (Product assessment) ใช้ผู้ประเมินที่หลากหลาย ใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนรู้ และสะท้อนผลการ ประเมินไปสู่การพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร

การส่งเสริมการเกษตรเป็นการบริการในการช่วยเหลือประชาชน ชาวไร่ ชาวนาโดยวิธีการ ให้การศึกษา เพื่อปรับปรุงวิธีหรือเทคนิคทางการเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและรายได้ รวมทั้งการปรับปรุงระดับความเป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้นและเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานทางการศึกษา

และสังคมของชีวิตชนบทให้สูงขึ้น ความมุ่งหมายของงานส่งเสริมทุกอย่างคือทำให้การศึกษาแก่ประชาชนผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท เน้นถึงการเรียนรู้ถึงวิธีการในการยกระดับมาตรฐานของความเป็นอยู่โดยให้ประชาชนได้ใช้ทรัพยากรและกำลังความสามารถของตนเองและวัสดุของเขาเองโดยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลน้อยที่สุด และเป็นการกระตุ้นให้เกิดความเป็นผู้นำในระดับท้องถิ่นและความสามารถในการช่วยตนเองและพัฒนาให้เกิดความภาคภูมิใจในอาชีพการเกษตรเพื่อความเจริญก้าวหน้าของชุมชน งานส่งเสริมเป็นระบบการให้การศึกษาออกโรงเรียนซึ่งผู้ใหญ่และเยาวชนจะได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติตั้งนั้นการส่งเสริมอาศัยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลและประชาชนโดยการให้บริการและการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของประชาชน กระบวนการของการส่งเสริมโดยการทำงานร่วมกันกับประชาชนเพื่อช่วยเหลือให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้โดยมาต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นกล่าวคือการส่งเสริมเป็นกระบวนการช่วยเหลือประชาชนโดยวิธีการให้การศึกษาโดยการให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงาน

ความหมายของกระบวนการให้การศึกษาทางส่งเสริมทางการเกษตรคือ การช่วยเหลือเกษตรกรให้เรียนรู้สามารถปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติทางการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งนี้เพื่อให้เขาจะสามารถได้รับความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตโดยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การช่วยเหลือโดยการส่งเสริมจะเป็นการชี้แนวทางในการแก้ปัญหาและการปรับปรุงเกษตรกรโดยอาศัยความรู้ทางวิชาการเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นนั้นๆ และการส่งเสริมจึงเป็นการประสานงานกับเกษตรกรโดยการเรียนรู้จากสถานการณ์ เพื่อช่วยให้เกษตรกรได้ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญของปัญหาของเกษตรกรและเห็นความสำคัญของความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ทรัพยากรเป้าหมายและค่านิยมรวมทั้งสถานะของเขา การส่งเสริมเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของสถานการณ์ของการศึกษาถ้าไม่มีการเรียนรู้ก็จะมีเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมคือการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการไปสู่เกษตรกร

การส่งเสริมเกษตรเป็นระบบของการศึกษาแบบไม่มีพิธีการ ซึ่งไม่เหมือนกับการศึกษาแบบพิธีการ กล่าวคือการส่งเสริมไม่จำเป็นต้องมีห้องเรียนและหลักสูตรของการเรียนการสอนที่แน่นอน แต่หลักสูตรจะขึ้นอยู่กับความต้องการของประชาชน ผู้เรียนในโครงการส่งเสริมคือประชาชนในชนบทซึ่งได้แก่ เกษตรกร แม่บ้านเกษตรกร และเยาวชนในชนบท โดยวิธีการส่งเสริมประชาชนจะเรียนรู้ถึงข้อมูลหรือความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ในการทำการเกษตรและคหกรรมเพื่อนำไปปรับปรุงไร่นา บ้านเรือนและชุมชนของตนเอง การส่งเสริมเป็นการสอนให้ประชาชนใช้เวลา ตลอดจนใช้ทรัพยากรที่ดินและเงินเพื่อให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด และเป็นการสอนให้ประชาชนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น หรืออาจกล่าวโดยสรุปการส่งเสริมการเกษตรเป็นการให้การศึกษาแก่บุคคลทุกระดับโดยเฉพะอย่างยิ่ง เกษตรกร แม่บ้าน และบุตรหลาน การให้ศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองและสนับสนุนให้บุคคลดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมสามารถเข้าใจถึงปัญหา ตระหนัก

ถึงปัญหาและสามารถแก้ปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับประกอบการอาชีพของตนเองเป็นสำคัญการที่บุคคลจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้จะต้องอาศัยการเรียนรู้ถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหด้วยตนเองด้วยเหตุนี้ผู้รับการส่งเสริมจึงจำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ แนวความคิด ค่านิยม ทักษะ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการประกอบอาชีพตามสภาวะหรือสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยีและบ้านเมือง การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะการพัฒนาอาชีพเพื่อปรับปรุงฐานะชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำมาซึ่งความสมบูรณ์พูนสุขของแต่ละคนครอบครัว ชุมชนและสังคม ปรัชญาทางการส่งเสริมเป็นหลักการพื้นฐานของแต่ละบุคคลในการส่งเสริมความก้าวหน้าให้แก่ประชาชนชาวชนบท และประเทศผู้ซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริมเกษตรทำงานกับประชาชนชาวชนบทพัฒนาตัวของเขาเองและประสบความสำเร็จในการมีชีวิตเป็นอยู่ที่สูงขึ้นนอกจากนี้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจะตั้งหรือกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งแสดงออก ในรูปของชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่นำเขาไปสู่ทิศทางของวัตถุประสงค์อื่นๆ ทั้งหมด ทิศทางในวัตถุประสงค์ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไปและความก้าวหน้าของการส่งเสริมอาจแตกต่างกันไปตามสภาพของความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล ความก้าวหน้าดังกล่าว จะเห็นได้จากการปรับปรุงชุมชนทั้งหมด ซึ่งเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมของความร่วมมือกันและพัฒนาความเป็นผู้นำในท้องถิ่นและสิ่งซึ่งงานส่งเสริมจะบรรลุไปสู่ความก้าวหน้าอันคือความเป็นพลเมืองดี ลักษณะของประชาธิปไตยและความชื่นชอบต่อวิทยาศาสตร์หรือความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ของประชาชน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมซึ่งเข้าใจและยึดหลักปรัชญาดังกล่าวเป็นวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของเขาจะช่วยให้การดำเนินงานของเขาในลักษณะของผู้สอนประสบกับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี วิธีการส่งเสริมทางการเกษตรให้กับประชาชนมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนยอมรับแนวทางสิ่งซึ่งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรต้องการให้เกิดขึ้นกับเกษตรกรตรงตามที่เกษตรกรต้องการ วิธีการส่งเสริมมีหลายอย่างแต่มีหลักสำคัญที่เจ้าหน้าที่ต้องคำนึงถึงคือ ต้องรู้จักเลือกวิธีการส่งเสริมที่เหมาะสมต่อเกษตรกรสามารถแบ่งตามจำนวนบุคคลเป้าหมายได้ 3 วิธี คือ

1. วิธีการส่งเสริมแบบบุคคล (Individual contact)

เป็นการให้การส่งเสริมกับเกษตรกรเป็นรายบุคคล ทำได้โดย

1.1 การเยี่ยมเยียนเกษตรกร

1.2 การติดต่อทางโทรศัพท์

2. วิธีการส่งเสริมกลุ่ม (Group contact)

วิธีนี้สามารถทำให้สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสสอบถามปัญหา ถกเถียง แลกเปลี่ยนความรู้ เป็นการกระตุ้นซึ่งกันและกัน รวมถึงการปฏิบัติด้วย ได้แก่

2.1 การสาธิต

2.2 การประชุมกลุ่ม

2.3 การประชุมแบบอภิปรายกลุ่ม

2.4 ทักษะศึกษา

3.วิธีการส่งเสริมมวลชน (Mass contact) มีหลากหลายวิธี ได้แก่ วิทยุ โดยมีหลายชนิดรายการวิทยุแบ่งเป็น บทความ สัมภาษณ์ รายการประเภทอภิปราย รายการนิตยสารทางอากาศ รายการสารคดีทางอากาศสารคดีประกอบเรื่องราวให้เห็นจริงสารคดีแบบละครหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่มีประโยชน์ต้องมีหัวข้อที่ดึงดูดความสนใจ โดยขั้นตอนแรกของบทความในหนังสือพิมพ์จะต้องประกอบด้วย ทำไม ใคร ที่ไหน อะไร เมื่อไร และ อย่างไร การเขียนบทความในหนังสือพิมพ์เป็นการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ โดยถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือ ฉะนั้นความสำคัญของการเขียนบทความในหนังสือพิมพ์ขึ้นอยู่กับความรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำและลำดับความเพื่อให้เนื้อเรื่องชัดเจน น่าอ่าน น่าฟัง การแสดงนิทรรศการทางการเกษตร ต้องมีนักวิชาการประจำอยู่ในงานเกษตรเพื่อให้บริการและตอบคำถามแก่ผู้สนใจ วารสาร เพื่อเผยแพร่ข่าวสารให้กับกลุ่มเป้าหมาย

3. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มูลนิธิชัยพัฒนา (2552) ได้กล่าวถึงปัญหาหลักของเกษตรกรในอดีต จนถึงปัจจุบันที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การขาดแคลนน้ำเพื่อเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่เกษตรที่อาศัยน้ำฝน ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศที่อยู่ในเขต ที่มีฝนค่อนข้างน้อยและส่วนมากเป็นนาข้าวและพืชไร่ เกษตรกรยังคงทำการเพาะปลูก ได้ปีละครั้งในช่วงฤดูฝนเท่านั้น และมีความเสี่ยงกับความเสียหาย อันเนื่องมาจากความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศและฝนทิ้งช่วง แม้ว่าจะมีการขุดบ่อหรือสระเก็บน้ำไว้ใช้บ้างแต่ก็มีขนาดเพียงพอ หรือมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นปัญหาให้น้ำใช้ไม่เพียงพอ รวมทั้งระบบการปลูกพืชไม่มีหลักเกณฑ์ใดๆ และส่วนใหญ่ปลูกพืชชนิดเดียว (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2552) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณทรงพระราชทานพระราชดำริการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง (sufficiency economy) หรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (sufficiency Economy philosophy) นั้น หมายถึง “การพัฒนาเศรษฐกิจที่พอเพียงต่อการดำรงชีวิต โดยการนำแนวความคิดของ “ทฤษฎีใหม่ทางการเกษตร” (new theory in agriculture) เป็นแนวทางหรือหลักการในการบริหารจัดการที่ดินและน้ำ เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบความยากลำบากให้สามารถผ่านพ้นช่วงเวลาวิกฤติ โดยเฉพาะการขาดแคลนน้ำได้ โดยไม่ต้องรื้อถอนและยากลำบากนัก อีกทั้งยังเป็นแนวทางหรือหลักการในการทำการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์

สูงสุด ไปใช้ตามลักษณะที่สามารถจะช่วยให้เกิดการทำการเกษตรในสภาวะที่มีผลผลิตจากพื้นที่ดิน การใช้ น้ำ และมีรายได้เพียงพอเพียง ไม่มีอัตราการเสี่ยงสูงในการลงทุนและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างดี”

3.1 แนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มูลนิธิชัยพัฒนา (2552) ได้กล่าวถึงผลจากการใช้แนวทางการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่สังคมไทยอย่างมากในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกระบวนการของความเปลี่ยนแปลงมีความสลับซับซ้อนจนยากที่จะอธิบายในเชิงสาเหตุและผลลัพธ์ได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดต่างเป็นปัจจัยเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน สิ่งสำคัญ ก็คือความพอเพียงในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ทำให้คนไทยสามารถพึ่งตนเอง และดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้ อำนาจและความมีอิสระในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ความสามารถในการควบคุมและจัดการ เพื่อให้ตนเองได้รับการสนองต่อความต้องการต่างๆ รวมทั้งความสามารถในการจัดการปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นศักยภาพพื้นฐานที่คนไทยและสังคมไทยเคยมีอยู่แต่เดิม ต้องถูกกระทบกระเทือน ซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจจากปัญหาฟองสบู่และปัญหาความอ่อนแอของชนบท รวมทั้งปัญหาอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนแต่เป็นข้อพิสูจน์และยืนยันปรากฏการณ์นี้ได้เป็นอย่างดี (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2552)

พงษ์ศักดิ์ อังกลสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึงวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาที่ถาโถมสู่ประเทศไทยตอนหนึ่งไว้ว่า ผลของการพัฒนาที่ผ่านมาในด้านบวกนั้น ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเจริญทางวัตถุ และสาธารณูปโภคต่างๆ ระบบสื่อสารที่ทันสมัย หรือการขยายปริมาณและกระจายการศึกษาอย่างทั่วถึงมากขึ้น แต่ผลด้านบวกเหล่านี้ส่วนใหญ่กระจายไปถึงคนในชนบท หรือผู้ด้อยโอกาสในสังคมน้อย กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้เกิดผลลบติดตามมาด้วย เช่น การขยายตัวของรัฐเข้าไปในชนบท ได้ส่งผลให้ชนบทเกิดความอ่อนแอในหลายด้าน ทั้งการต้องพึ่งพิงตลาดและพ่อค้าคนกลางในการส่งสินค้าทุน ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติ และการรวมกลุ่มกันตามประเพณีเพื่อการจัดการทรัพยากรที่เคยมีอยู่แต่เดิมแตกสลายลง ภูมิความรู้ที่เคยใช้แก้ปัญหาและสั่งสมปรับเปลี่ยนกันมาถูกลืมเลือนและเริ่มสูญหายไป ขณะที่ประเทศไทยกำลังประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาที่ถาโถมมาอย่างอย่างรวดเร็ว ในประเด็นต่อไปนี้

1.1 ในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศไทยเกิดภาวะผันผวนอย่างรุนแรง ทำให้การลงทุนสะดุดหยุดชะงัก เกิดภาวะว่างงานขึ้นทั่วประเทศอย่างรุนแรงแบบที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน มีจำนวนเป็นแสนเป็นล้านคน

1.2 แผนพัฒนาประเทศในอดีตที่ผ่านมา มุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ (economic growth) เป็นหลักสำคัญ จึงทุ่มเทขยายการผลิตไปในด้านอุตสาหกรรมมากกว่าด้านเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการผลิตที่เน้นวัฒนธรรมประจำชาติมาแต่ครั้งอดีต

1.3 ไทยตกอยู่ภายใต้กระแสของโลกาภิวัตน์ (globalization) ทำให้คนไทยหลงกระแส เกิดความเชื่อว่าของสากลหรือของฝรั่งเป็นของดี จนหลงลืมพื้นฐาน ทุนสังคม สภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตไทยของตนเอง มุ่งเข้าเปลี่ยนแปลงระบบต่างๆ ตลอดจนเปิดเสรีตามแฟชั่น โดยเฉพาะด้านการเงิน การคลัง โดยปราศจากความพร้อมใดๆ ไม่ว่าด้านบริหาร ด้านกฎหมาย ฯลฯ และปราศจากความเข้าใจในสาระที่เป็นหลักสำคัญของเรื่องต่างๆ ในสังคม

1.4 ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นครั้งนี้ รุนแรงและรวดเร็วเกินกว่าที่ภาครัฐบาลและภาคเอกชนจะตั้งรับได้ทันและมีได้มีแผนรองรับการล้มระเนระนาดทางเศรษฐกิจในลักษณะเช่นนี้มาก่อน

1.5 ทิศทางของการดำรงชีพอยู่อย่างประคองตัว เพื่อลุกขึ้นยืนหยัดด้วยลำแข้งของตนเอง ด้วยวิธีการแบบที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ทรงเรียกว่า เศรษฐกิจแบบพอเพียงกับตัวเอง (relative self-sufficient economy) จึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่ประชาชนคนไทยทั้งมวลควรน้อมเกล้าฯ ใ้ปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้รอดพ้นจากภัยหายนะทางเศรษฐกิจครั้งนี้อย่างปลอดภัย

1.6 เมื่อค้นพบการดำรงชีพ เศรษฐกิจแบบพอเพียง แล้วควรมุ่งสู่มาตรฐาน พออยู่พอกิน ตามพระราชดำริด้วยจึงจะพัฒนาและพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้นในอนาคต

3.2 มุลนิธิชัยพัฒนา(2552) ได้กล่าวถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงว่าเศรษฐกิจพอเพียง (sufficiency economy) เป็นปรัชญา (philosophy) ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

มูลนิธิชัยพัฒนา (2552) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พอสมควรต่อการกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง

ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี โดยมีองค์ประกอบและรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

มีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

โดยมี เงื่อนไขของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง 2 ประการ ดังนี้ เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในการปฏิบัติ เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

พงษ์ศักดิ์ อังกลสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึงวิธีการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่ชีวิต จิตใจ ของเกษตรกรและชนบทไทย ดังนี้

1. นโยบายและกระแสสังคม รัฐบาลควรทำความเข้าใจและทำเรื่องนี้ให้เป็นเจตจำนงทางการเมือง แต่ดูจะเป็นเรื่องยาก หากสังคมเคลื่อนไหวจนเป็นกระแสสังคมแล้วการเมืองเข้ามาเชื่อม ทำนองเดียวกับการปฏิรูปการเมือง ดูจะเป็นไปได้มากกว่า

2. ควรมีการสำรวจศักยภาพชุมชน ว่าชุมชนไหนเข้มแข็งอยู่แล้วบ้าง ในเรื่องอะไร จะได้สนับสนุนได้ถูก และส่งเสริมให้ชุมชนอื่นมาเรียนรู้เพื่อขยายตัว

3. ควรมีศูนย์บริการวิชาการชุมชนเบ็ดเสร็จ

4. บริษัทเชื่อมโยงธุรกิจชุมชน ให้โยงได้ไกลมากขึ้น

5. กฎหมาย ควรออกกฎหมายส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจชุมชน

6. กองทุน เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจชุมชน

7. ภาครัฐควรปรับวิธีการงบประมาณ ของหน่วยราชการต่างๆ โดยเอาชุมชนเป็นตัวตั้ง

8. สื่อเพื่อสังคม สื่อควรสื่อเรื่องของชุมชน และให้ชุมชนใช้เพื่อสื่อเรื่องของชุมชน

ควรมีวิทย์ชุมชน

9. การวิจัยเพื่อชุมชน

การวิจัยเพื่อสร้างความรู้ให้รู้ความจริงและการใช้ความจริงทำให้สำเร็จเพื่อที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่ชีวิต จิตใจ ของเกษตรกรและชนบทไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต พ่อค้า ประชาชน ข้าราชการ เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้นักอุตสาหกรรมก็ใช้ได้ ซึ่งแนวทางการดำรงตนอยู่ของคนตั้งแต่ระดับ ครอบครัว ชุมชนและระดับรัฐให้ดำเนินในสายกลาง

การพัฒนาจะต้องทำตามลำดับขั้นจะทำข้ามขั้นไม่ได้ เหมือนกับการสร้างบ้านไม่ว่าจะหลังเล็กหลังใหญ่ต้องสร้างเหมือนกันหมด คือเสาเข็มฐานรากต้องพอเหมาะ พอประมาณกับบ้านในชีวิตจริง ฐานราก คือฐานเงินทุน ฐานการศึกษา ฐานเทคโนโลยี ฐานสิ่งแวดล้อม ฐานทางใจ รวยต้องมีความสุขด้วย ดังนั้น ทำอะไรต้องมีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันตนเอง มีครอบครัวที่อบอุ่น ต้องกลับคืนสู่ธรรมชาติ การแปลงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่กิจกรรมการปฏิบัติ จึงควรมีการดำเนินการต่อไปนี้

1. การพัฒนาต้องเกิดจากภายในจึงจะมั่นคง
2. การพัฒนาต้องเป็นลำดับขั้นตอน
3. เน้นเรื่องความสามารถพึ่งตนเองเป็นมาตรฐานขั้นต้น
4. ศึกษาทดลองจนหาวิธีที่เหมาะสมโดยเริ่มจากขนาดเล็กก่อน
5. การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กันไป
6. การพัฒนาที่ดีต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม
7. การพัฒนาจะได้ผลดี ต้องเป็นไปตามลักษณะทางภูมิสังคมศาสตร์ของท้องถิ่น
8. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องอาศัยหลักวิชาและวิธีการที่เหมาะสม
9. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องทำการเป็นรูปแบบโครงการ
10. การพัฒนาจะได้ผลดีต้องมีการประสานงานและบูรณาการ
11. โครงการพัฒนาจะดำเนินการได้ดีต้องมีสำนักงานรับผิดชอบ
12. การพัฒนาจะสำเร็จได้ ต้องอาศัยความขยัน อดทน อย่างต่อเนื่องและยาวนาน

4. ยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

การจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกร มีประวัติการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรในประเทศไทย กรมส่งเสริมการเกษตร (2554 : 1) กล่าวถึงประวัติการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรในประเทศไทย โดยริเริ่มการพัฒนาเยาวชนเกษตรกรไทยได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2495 โดย Dr.Frank Dickinson ผู้เชี่ยวชาญองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of

the United Nation, FAO) ได้เสนอโครงการฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกนิคมสร้างตนเอง บางปะกง ต่อองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ โดยให้มีการอบรมและฝึกปฏิบัติสำหรับ เกษตรกร ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวและเกษตรกรวัยรุ่น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2496 มีการตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูเกษตรกรในนิคมสร้างตนเองบางปะกง ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตร กระทรวงศึกษาธิการ สำนักจัดการความมั่นคง ร่วมกันของสหรัฐอเมริกา (United States Operations Mission, USOM) ดำเนินโครงการทดลอง ส่งเสริมการปลูกพืช ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์แก่เยาวชนที่โรงเรียนพรหมานุเคราะห์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นครั้งแรก

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2496 คณะกรรมการฯ ได้ร่วมวางแผนการจัดตั้ง 4-H Club ขึ้นในประเทศไทย โดยนำรูปแบบและแนวทางการดำเนินงานมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้จัดตั้งที่ อำเภอบางปะกง อำเภอบางคล้า และอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และวันที่ 16 มีนาคม 2496 นายอินทรีย์ จันทรสถิตย์ อธิบดีกรมกสิกรรม ได้นำเสนอรายงานผลการดำเนินงานต่อที่ประชุมของ คณะกรรมการ ฯ ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่า การดำเนินงานของ 4-H Club ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ การเกษตร จึงมีมติมอบให้กองส่งเสริมและเผยแพร่กรมกสิกรรม กระทรวงเกษตรเป็นหน่วยงาน รับผิดชอบในการส่งเสริมและจัดตั้งหน่วยและเปลี่ยนชื่อจาก 4-H Club เป็นหน่วยยุวกสิกร

กรมกสิกรรมได้มอบหมายให้ นายทำนอง สิงคาลวณิช หัวหน้ากองส่งเสริมและเผยแพร่ ในขณะนั้นเป็นผู้รับผิดชอบร่างระเบียบและข้อบังคับ แนวทางการดำเนินงานและออกแบบเครื่องหมาย ยุวกสิกรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา และเห็นชอบให้ถือปฏิบัติเรื่อยมา ในปีแรกได้มีการส่งเสริมจัดตั้ง หน่วยยุวกสิกรขึ้นจำนวน 4 หน่วย ที่อำเภอบางปะกง อำเภอบางคล้า และอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี หลังจากนั้นการส่งเสริมจัดตั้งหน่วยยุวกสิกรได้ขยายตัวไปอย่าง กว้างขวางทั่วประเทศ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งกรมส่งเสริมการเกษตรขึ้นในกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ งานส่งเสริมและจัดตั้งหน่วยยุวกสิกรได้โอนมาเป็นภารกิจของกองพัฒนาการ บริหารงานเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร ในปี พ.ศ. 2514 จึงได้มีการพิจารณาเปลี่ยนชื่อจากหน่วย ยุวกสิกร ในปี พ.ศ. 2518 ได้เปลี่ยนเป็น กลุ่มยุวเกษตรกร เพื่อให้สอดคล้องกับงานส่งเสริมการเกษตร

การดำเนินงานยุวเกษตรกรในประเทศไทย กรมส่งเสริมการเกษตร (2554:2) กล่าวถึง การดำเนินงานยุวเกษตรกรในประเทศไทยดังนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร ได้ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยดำเนินการส่งเสริมพัฒนาญวเกษตรกรมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2510 ด้วยการส่งเสริมการรวมตัวกันของเด็กและเยาวชน จัดตั้งเป็นกลุ่มยุวเกษตรกร เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะอาชีพการเกษตรทักษะการดำเนินชีวิตในสังคม โดยเน้นวิธีการเรียนรู้จาก

ประสบการณ์และการปฏิบัติจริง ให้อายุเกษตรกรมีความสามารถและมีความพร้อมในการสืบทอดอาชีพ การเกษตรและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ

วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานยุวเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตรได้ให้คำนิยามการดำเนินงานยุวเกษตรกรดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพการเกษตร ยอมรับในคุณค่า ความสำคัญของการเกษตรต่อการดำรงชีวิตมนุษย์และวัฒนธรรมที่สืบทอดในสังคม
2. เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ ทักษะ ความสามารถด้านเทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต
3. เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนโดยใช้กระบวนการ กลุ่มยุวเกษตรกร ในการพัฒนาภาวะผู้นำ การอยู่ร่วมกันในสังคม การบริหารจัดการ และการพัฒนาอาชีพเพื่อตนเอง ครอบครัว สังคม ชุมชน

แนวทางการส่งเสริมและพัฒนายุวเกษตรกร การพัฒนายุวเกษตรกรและกลุ่มยุวเกษตรกร ในปัจจุบันมียุทธศาสตร์กำหนดไว้เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการ พัฒนายุวเกษตรกรและเน้นเจ้าหน้าที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการเข้าไปมีความรู้ความเข้าใจ กับกิจกรรม ยุวเกษตรกรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นทิศทางการ พัฒนาด้านกิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกร เพื่อให้กลุ่มยุวเกษตรกรเข้มแข็ง ส่งเสริมการสร้างเครือข่าย ยุวเกษตรกรทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการสร้างและพัฒนายุวเกษตรกรไปสู่การเป็นมืออาชีพ ทางด้านการเกษตร ซึ่งในปัจจุบันมีผู้นำทางด้านการเกษตรที่เป็นเครือข่ายซึ่งเกิดจากการพัฒนา ยุวเกษตรกรของกรมส่งเสริมการเกษตร จัดตั้งเป็น สมาคมคลื่นลูกใหม่ไทย ชมรมผู้ผ่านการฝึกงาน การเกษตรจากประเทศญี่ปุ่น โดยเป็นเครือข่ายที่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ องค์ความรู้ให้กับ กลุ่มยุวเกษตรกรทั่วประเทศได้

องค์ประกอบของการสนับสนุนการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร (2554:15-30) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานกลุ่ม ยุวเกษตรกร ดังนี้

1. งานและกิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกร ความหมายของคำว่างานและกิจกรรมในการ ดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรมีความแตกต่างกันในลักษณะของผลที่เกิดขึ้น ผลที่ยุวเกษตรกรได้รับจาก การทำกิจกรรมจะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมในสิ่งที่ยุวเกษตรกรได้รับการปฏิบัติงาน งานจึงถือว่าเป็นสิ่ง สำคัญหลักที่ยุวเกษตรกรทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติ หากต้องการกระตุ้นหรือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ให้มากขึ้นยุวเกษตรกรต้องทำกิจกรรมเสริมต่างๆ ควบคู่กับการปฏิบัติงานของตนด้วย การฝึกปฏิบัติงาน และกิจกรรมของยุวเกษตรกร นอกจากจะเป็นการหวังผลเพื่อการเรียนรู้ของตัวยุวเกษตรกรเองแล้ว ยังต้องการมุ่งหวังให้เกิดผลสำเร็จแก่งานและกิจกรรมนั้นๆ อีกด้วยไม่ว่าจะเป็นงานทางด้านการเกษตร เคหกิจเกษตร และอื่นๆ การปฏิบัติงานและกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จยุวเกษตรกรจะต้องมีความ

มานะพยายามมากกว่าปกติ จะต้องมีการวางแผนการทำงานที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานและกิจกรรมรวมที่เป็นของกลุ่มยูวเกษตรกรจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในกลุ่มทุกๆ คนอย่างพร้อมเพรียง เนื่องจากปริมาณงานและความสลับซับซ้อนของงานมีมาก มีการแบ่งหน้าที่กระจายความรับผิดชอบกันออกไปทำงานย่อยต่าง ๆ ที่สอดคล้องกันพอดี ตลอดจนจะต้องมีการสร้างศรัทธาให้เกิดการยอมรับหรือให้ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลและชุมชนที่อยู่รอบ ๆ ข้างเพื่องานและกิจกรรมจะสำเร็จลงได้อย่างดีที่สุด

2. งานของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร งานของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า Project ซึ่งหมายถึงงานที่สมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรทุกคนจะต้องเลือกปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร อาจแบ่งได้ 4 ลักษณะ

2.1 งานเกี่ยวกับการเกษตร เช่น การเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืชไร่ การปลูกผัก การเพาะเห็ด และการปลูกพืชอื่น ๆ

2.2 งานเกี่ยวกับเคหกิจเกษตร เช่น การถนอมอาหาร การแปรรูปอาหาร การประกอบอาหาร การตัดเย็บเสื้อผ้า การเย็บปักถักร้อย และรวมไปถึงการจัดการบ้านเรือนด้วย

2.3 งานเกี่ยวกับเครื่องจักรกลการเกษตร เช่นการซ่อมบำรุง การประหยัดพลังงาน การประดิษฐ์เครื่องกล

2.4 การอนุรักษ์ธรรมชาติ เช่น การปลูกป่า การอนุรักษ์ดิน น้ำ ป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร การตกแต่งภูมิทัศน์

การกำหนดให้กลุ่มยูวเกษตรกรทุกคนจะต้องเลือกปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามความสนใจและสมัครใจของตนเองนั้นเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสหาความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง อันอาจจะเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในวันข้างหน้า งานของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรอาจแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

1) งานส่วนบุคคล คืองานที่สมาชิกทุกคนสนใจเลือกทำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยแยกจากเป็นส่วนผู้ปกครอง อาจทำที่บ้านหรือที่หนึ่งที่ได้ตามความเหมาะสมงานส่วนบุคคลนี้จะช่วยฝึกสมาชิกให้รู้จักรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่ม เรียนรู้ ในวิชาการด้วยการทำจริงเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ในวันข้างหน้า นอกจากนี้ยังช่วยให้สมาชิกได้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ภูมิใจในงานของตนเอง ซึ่งบางครั้งอาจมีรายได้ด้วย

2) งานกลุ่มย่อย คืองานที่สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติและรับผิดชอบแยกจากงานส่วนบุคคลและงานรวมของกลุ่มเป็นการฝึกปฏิบัติตามสาขาวิชาที่สมาชิกนั้นๆ สนใจสร้างความสนิทสนมระหว่างสมาชิกยิ่งขึ้น

3) งานรวม คืองานที่สมาชิกทั้งกลุ่มร่วมกันปฏิบัติและรับผิดชอบสถานที่ดำเนินการอาจเป็นในโรงเรียน บ้านสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ที่สามารถหาประโยชน์ ในหมู่บ้าน การที่กำหนดให้

สมาชิกได้ร่วมกันปฏิบัติงานนี้เพราะมีวัตถุประสงค์เพื่อสมาชิกได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีความสมัคสมานสามัคคี ผลหรือรายได้ของกลุ่มเพื่อประโยชน์ด้านสวัสดิการ นันทนาการ บำเพ็ญประโยชน์ สาธารณะประโยชน์

3. กิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกร กิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกร หมายถึง การปฏิบัติที่เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาจากการร่วมดำเนินงานที่สำคัญๆ นอกจากการปฏิบัติงานหรือโครงการดังนี้

- 3.1 การจัดบันทึกการปฏิบัติงานและกิจกรรม
- 3.2 การประชุมกลุ่มยุวเกษตรกร ทั้งภาคบริหารงาน ภาคความรู้ และภาคบันเทิง
- 3.3 การฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร
- 3.4 การสัมมนายุวเกษตรกรผู้นำ
- 3.5 การชุมนุมยุวเกษตรกร
- 3.6 การประกวดผลงาน
- 3.7 การแข่งขันสาธิต
- 3.8 การแข่งขันการตัดสิน
- 3.9 การทัศนศึกษา
- 3.10 การแสดงนิทรรศการ
- 3.11 การประกวดผลงานยุวเกษตรกรดีเด่น
- 3.12 การทำงานเพื่อสาธารณประโยชน์

บทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับงานกลุ่มยุวเกษตรกร กฐิน ศรีมงคล (2542: 56-58) ได้กล่าวถึงกลุ่มยุวเกษตรกรจะดำเนินไปด้วยดี ประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายนั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายได้สรุปบทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับงานกลุ่มยุวเกษตรกรได้ดังนี้

1. บทบาทของเจ้าหน้าที่

1.1 ส่งเสริมและเผยแพร่เพื่อจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกร ตลอดจนช่วยปรับปรุงกลุ่มยุวเกษตรกรให้เจริญก้าวหน้า

1.2 เผยแพร่งานประชาสัมพันธ์งานยุวเกษตรกรให้เยาวชนในท้องถิ่นรู้จัก

1.3 แนะนำช่วยเหลือสมาชิกที่ปรึกษา เช่น ช่วยจัดหาเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการแนะนำทางวิชาการด้วยการบรรยายหรือจัดหาวิทยากรให้ความรู้ในวันประชุมประจำเดือนและในโอกาสอื่น ๆ

1.4 ร่วมกับที่ปรึกษา สมาชิก วางแผนงานประจำปี และกิจกรรมกลุ่มยุวเกษตรกร

1.5 เยี่ยมเยียนติดตามผลงานของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร การเข้าร่วมประชุมประจำเดือน เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ปัญหาต่าง ๆ

1.6 ประสานงานกับเจ้าหน้าที่วิชาการของส่วนราชการอื่นๆ เพื่อนำวิชาการไปเผยแพร่สู่สมาชิกกลุ่มยุทธกร

1.7 จัดอบรมสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินงานและวิชาการบางอย่างตามความต้องการของสมาชิก

1.8 ร่วมกับที่ปรึกษา สมาชิกจัดกิจกรรมต่าง ๆ

2. บทบาทของที่ปรึกษายุทธกร

2.1 ร่วมกับเจ้าหน้าที่สมาชิก วางโครงการ และดำเนินงานตามโครงการของกลุ่ม

2.2 ให้คำแนะนำและช่วยเหลือสมาชิกยุทธกรในการทำงาน ทำสมุดบันทึกและกิจกรรมต่าง ๆ

2.3 ให้คำแนะนำในการดำเนินการประชุม ตลอดจนช่วยเป็นวิทยากรผู้บรรยายการประชุมในบางโอกาส

2.4 เยี่ยมเยียนผู้ปกครองและสมาชิกเพื่อทำความเข้าใจถึงถึงความสำคัญองงานกลุ่มยุทธกร วิธีดำเนินงาน ตลอดจนให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก้ปัญหาการทำงานของสมาชิก

2.5 ติดต่อประสานงานระหว่างสมาชิก เจ้าหน้าที่และผู้ปกครอง

2.6 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานกลุ่มยุทธกร

3. บทบาทของสมาชิกยุทธกร

3.1 ทำงานและช่วยจัดบันทึกการทำงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

3.2 ร่วมกับคณะกรรมการสภายุทธกรวางโครงการประจำปีและจัดกิจกรรมต่างๆของกลุ่มตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่และที่ปรึกษา

3.3 เลือกตั้งคณะกรรมการสภายุทธกร

3.4 ให้ความช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกตามโอกาสอันสมควร

3.5 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานกลุ่มยุทธกรเพื่อให้ได้รับการสนับสนุน

การดำเนินการกลุ่มยุทธกรในประเทศไทยสามารถสรุปได้ว่า การดำเนินงานที่คล้ายกับการดำเนินงานยุทธกรในปัจจุบัน เคยมีปรากฏมาแล้วในประเทศไทยเมื่อปี 2446 โดยเริ่มส่งเสริมให้เยาวชนมีใจรักการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์หลังจากนั้นได้พัฒนาต่อยอดและขยายผลไปยังพื้นที่จังหวัดต่างๆ ในประเทศไทยภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการจัดตั้งวัตถุประสงค์และสัญลักษณ์ที่ชัดเจน มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยศึกษาตามรายจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

ฉัตรลักษณ์ มณีวรรณ (2557) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียนจังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกยุวเกษตรกรมีสัดส่วนเพศชายมากกว่าเพศหญิงอายุเฉลี่ย 14.64 ปี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นสมาชิกกลุ่มได้ 2 ปี มีตำแหน่งเป็นสมาชิกกลุ่มและสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มเนื่องจากต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สมาชิกยุวเกษตรกรมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในระดับมากและมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นการมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการประเมินผล สมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรมีความรู้ทางการเกษตรในระดับมาก แหล่งความรู้ที่ได้รับมากที่สุดคือจากครูที่ปรึกษา ความรู้ของกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางและความคิดเห็นของสมาชิกยุวเกษตรกรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก สมาชิกยุวเกษตรกรส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น ต้องการมีรายได้จากกิจกรรมของกลุ่มและแนะนำให้มีการศึกษาดูงานต่างจังหวัดเพื่อเพิ่มประสบการณ์ แนวทางการพัฒนากลุ่มยุวเกษตรกรคือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรให้คำปรึกษา แนะนำ และชี้แนะแนวทางการดำเนินงานกลุ่มการส่งเสริมสมาชิกให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน วางแผนการดำเนินงานเพื่อให้ครูที่ปรึกษาและสมาชิกสามารถทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการสนับสนุนกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกได้ทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและจัดศึกษาดูงานกลุ่มยุวเกษตรกรที่ประสบผลสำเร็จ

5.2 ผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

ณฤดี จินตนาอนุสรณ์ (2557) การติดตามและประเมินผลโครงการสานฝันยุวเกษตรกรในโรงเรียนขยายโอกาสในเขตปฏิรูปที่ดิน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขานาใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ยุวเกษตรกรมีระดับความรู้ที่สามารถทำคะแนนสอบอยู่ในช่วง 13-18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58 ของตัวอย่างยุวเกษตรกรทั้งหมด รองลงมาคือทำคะแนนสอบได้สูงกว่า 18 คะแนน ร้อยละ 28 และสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ คะแนนต่ำกว่า 13 คะแนน ร้อยละ 14 สรุปว่ายุวเกษตรกร

โรงเรียนบ้านเขานาในไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 86 ด้านทักษะการประกอบกิจกรรมการทำกิจกรรมแปลงเรียนรู้ร้อยละ 100 ทำกิจกรรมด้านปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์คิดเป็นร้อยละ 70 ด้านการดูแลรักษาร้อยละ 60 ด้านการเกษตรผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 56 และมีการจดบันทึกการเก็บเกี่ยวผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 42 ของกลุ่มตัวอย่าง ยุทธศาสตร์กรลงมือปฏิบัติในแปลงเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46 ของตัวอย่างเกษตรกรทั้งหมด รองลงมาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26 มีเพียงส่วนน้อยลงปฏิบัติในแปลงมากกว่าสัปดาห์ละ 3 ครั้งคือร้อยละ 16 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยุทธศาสตร์นำความรู้ไปปฏิบัติที่บ้านคิดเป็นร้อยละ 76 กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นปลูกพืชร้อยละ 44.74 รองลงมาคือเลี้ยงสัตว์คิดเป็นร้อยละ 34.23 และเลี้ยงสัตว์น้ำคิดเป็นร้อยละ 21.05 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ในด้านประโยชน์พบว่า เป็นโครงการที่ทำให้นักเรียนรู้จักการทำเกษตรแบบพอเพียงรู้จักใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นที่ทำกินอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 65 เกิดความรับผิดชอบมากขึ้นร้อยละ 50 เป็นโครงการที่สามารถบูรณาการให้เข้ากับชีวิตจริงและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้คิดเป็นร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปัญหาและอุปสรรคของโครงการพบว่า ครั้งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความรู้ขาดประสบการณ์ด้านการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ศักยภาพพื้นที่มีจำกัดขาดแหล่งน้ำที่จัดทำแปลงเกษตรมีจำกัด เวลาในการทำกิจกรรมมีน้อย นักเรียนให้ความสนใจทางด้านเกษตรน้อยลง เนื่องจากสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ จึงเป็นการยากในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน

พัชฎาภรณ์ แสงทามาศย์และคณะ (2553) การศึกษาการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนภาคการเกษตร จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า หมู่บ้านต้นแบบมีการทำแผนชุมชนโดยสภาชุมชน มีแนวทางในการเพิ่มรายได้ในการเพิ่มผลิตข้าวนาปี มีการร่วมกันขายโดยกลุ่มรับซื้อผลผลิต มีการจัดตั้งโรงสีข้าวเพื่อแปรรูป ส่งเสริมการทำอาชีพเสริมและอาชีพใหม่ ได้แก่การทำนาปรัง เลี้ยงสัตว์และมีแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายในการผลิต การดำรงชีพ และต้นทุนเงิน โดยการผลิตเพื่อทดแทนและการรวมกันซื้อได้แก่การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว การจัดตั้งกลุ่มผลิตปุ๋ยชีวภาพ ป้อนน้ำมันชุมชน ร้านค้าชุมชนทั้งปลีกและส่ง กลุ่มผลิตน้ำดื่ม การพัฒนาระบบทุนชุมชนโดยจัดตั้งสถาบันการเงินเพื่อพึ่งตนเองในนามของธนาคารชุมชน จึงทำให้หมู่บ้านต้นแบบมีวิสาหกิจชุมชนแบบครบวงจร สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาค้า หรือแหล่งเงินทุนภายนอก ปัจจัยที่สำเร็จ 5 ประการ ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ต่อกัน มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีความเห็นอกเห็นใจกันและ มีความไว้วางใจกัน ประกอบกับกฎระเบียบของหมู่บ้าน 11 ข้อ ทำให้ประชาชนยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จึงส่งผลให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พีรธร บุญยรัตพันธุ์และคณะ (2552) โครงการวิจัยเชิงบูรณาการการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของเครือข่ายชุมชนพอเพียง: กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ผลการศึกษาพบว่า

1) การสร้างตัวชี้วัดประกอบด้วยด้านความรู้ 12 ตัวชี้วัด ด้านคุณธรรมประกอบด้วย 13 ตัวชี้วัด ด้านความพอเพียงมี 12 ตัวชี้วัด มิติด้านสังคมมี 4 ตัวชี้วัด ด้านมีเหตุผลมิติด้านสังคมมี 12 ตัวชี้วัด ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี มิติด้านเศรษฐกิจมี 7 ตัวชี้วัด มิติด้านสังคมมี 9 ตัวชี้วัด และการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงและแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียง การปฏิบัติโดยรวมไม่แตกต่างกันมากนัก อาทิ หลักการ วิธีคิด แนวปฏิบัติเพราะชุมชนส่วนใหญ่ยึดแนวทางนำไปปฏิบัติในชุมชนที่คล้ายคลึงกันการแปลงนโยบายหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชนที่เน้นการลงมือปฏิบัติในชุมชนที่อาศัยพึ่งพากันเองในชุมชนเป็นหลัก 2) กระบวนการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติและผลการปฏิบัติของเครือข่ายชุมชนพอเพียงนั้นมี 2 มิติ คือ มิติทางสังคมและมิติเศรษฐกิจ ได้มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้จากภายในและภายนอกชุมชนโดยการสื่อสารผ่านเวทีประชาคมเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ ที่ปฏิบัติให้เห็นเป็นแบบอย่างนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตที่ยึดความพอเพียง โดยการสร้างแรงจูงใจให้กับคนในชุมชนได้ปฏิบัติตามหลักความพอเพียงโดยดำเนินการโครงการต่างๆ ที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนประสบผลสำเร็จได้รับการเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งองค์ความรู้ต่างๆ ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันแล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับชุมชน และ 3) การบูรณาการการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติและผลของเครือข่ายชุมชนปฏิบัติพอเพียงปรากฏว่าทั้ง 2 มิติ คือมิติทางสังคม และเศรษฐกิจ มีรูปแบบการนำไปบูรณาการในทางปฏิบัติและผลการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน คือได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะนำหลักการ วิธีการหรือกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินโครงการของแต่ละชุมชนได้นำมาประยุกต์ใช้โดยมีแนวคิดที่เริ่มต้นจากความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี การใช้ความรู้และคุณธรรมในการบริหารจัดการโครงการที่จะนำไปสู่การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กลับไปใช้ในชุมชน

ธวัชชัย เพ็งพินิจ และคณะ (2554) ตัวชี้วัดความสำเร็จเกษตรพอเพียงของปราชญ์ชาวบ้านและพหุภาคีภาคอีสาน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาในการทำการเกษตรกรรมแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ปัญหาภายใน ได้แก่ สุขภาพไม่แข็งแรง ขาดแรงงาน/ไม่มีผู้สืบทอดงาน ขาดความรู้และประสบการณ์ ไม่มีเงินทุน หนี้สิน รายรับรายจ่ายไม่สมดุล ครอบครัวแตกแยก 2) ปัญหาภายนอก ได้แก่ ราคาผลผลิตตกต่ำ สารพิษตกค้าง โรคระบาด ขาดตลาดรองรับผลผลิต ขาดการสนับสนุนจากภายนอก ค่าครองชีพสูงสัตว์เลี้ยงทำลายพืชผล 3) ปัญหาจากธรรมชาติ ได้แก่ ภัยแล้ง แมลงศัตรูพืชน้ำท่วม ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ และ 4) ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต ได้แก่ ไม่มีแหล่งน้ำ ต้นทุนการผลิตสูง ขาดพันธุ์พืชที่หลากหลาย ขาดเครื่องมือในการทำเกษตร ไม่มีที่ดินทำกิน ค่าแรงงานแพง ตัวชี้วัดความสำเร็จเกษตรพอเพียงของปราชญ์ชาวบ้านและพหุภาคีภาคอีสานแบ่งออกตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน 7 องค์ประกอบ ดังนี้ ทางสายกลางมี 9 ตัวชี้วัดประกอบด้วยลดรายจ่าย ทำเกษตรผสมผสาน ไม่สร้างหนี้ ไม่เบียดเบียน พอใจในสิ่งที่ตนมี เอาความสุขตั้ง ทำตามกำลัง ยึดหลักธรรม

และหางานเสริมเพิ่มรายได้ ความพอประมาณมี 8 ตัวชี้วัดประกอบด้วย พอใจในสิ่งที่ตนมี พอกินพออยู่พอใช้ ทำจากน้อยไปหามาก รู้จักตนเอง พึ่งตนเอง ทำตามกำลัง ไม่ตามกระแส และไม่เดือดร้อน หรือสบายเกินไป ความมีเหตุผลมี 13 ตัวชี้วัดประกอบด้วย ไม่เห็นแก่ตัว รับฟังความคิดเห็น วางแผนการทำงาน ไว้เนื้อเชื่อใจ เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำตามกำลัง เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของงาน เสียสละ ยึดหลักธรรม ไม่ใจร้อน และทำจากน้อยไปหามาก การมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีมี 13 ตัวชี้วัดประกอบด้วย ปลูกทุกอย่างที่กินกินทุกอย่างที่ปลูก ครอบครัวยุบอุ่น ลดรายจ่าย ไม่ตามกระแส ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นและสมุนไพร ร่างกายแข็งแรง พอกินพออยู่พอใช้มีลูกหลานสืบทอด สามัคคี แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชุมชนเข้มแข็ง รวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน และมีเงินออม เงื่อนไข ความรู้มี 9 ตัวชี้วัดประกอบด้วย ลดรายจ่าย เรียนรู้ รวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน พอใจในสิ่งที่ตนมี ทำตามกำลัง ไม่สร้างหนี้ครอบครัวยุบอุ่น ปลูกทุกอย่างที่กินกินทุกอย่างที่ปลูก และทำบัญชีครอบครัว เงื่อนไขคุณธรรมมี 12 ตัวชี้วัดประกอบด้วย ซื่อสัตย์ เอื้ออาทร ช่วยเหลือกัน รู้จักตนเอง เลิกอบายมุข รวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นเหลือกินแจก แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยึดหลักธรรม สามัคคี และรักษาสืบทอดประเพณี ความสมดุล มั่นคง ยั่งยืน มี 11 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย สิ่งแวดล้อมดี พอกินพออยู่พอใช้ ยั่งยืนชั่วลูกหลาน ยึดหลักธรรม เอื้ออาทร ไม่เบียดเบียนพึ่งตนเอง ช่วยเหลือกัน รับฟังความคิดเห็น ซื่อสัตย์ และสามัคคี เมื่อนำทุกตัวชี้วัดมาเปรียบเทียบใน 7 องค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะมีตัวชี้วัดรวมทั้งสิ้น 43 ตัวชี้วัด

5.3 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

กอบลาภ อารีศรีสม (2557) การพัฒนาบทบาทกลุ่มยุวเกษตรกรต่อการส่งเสริมการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนบน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มยุวเกษตรกรมีบทบาทคาดหวังระดับมากในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านการเผยแพร่ความรู้ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการขอรับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ แต่มีบทบาทจริงอยู่ในระดับปานกลางในทุกๆ ด้านทั้งด้านการเผยแพร่ความรู้ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการขอรับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาปัจจัยพบว่า ระยะเวลาก่อตั้งกลุ่ม ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกและการแลกเปลี่ยนสมาชิกกับกลุ่มอื่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทของกลุ่มยุวเกษตรกรกับการส่งเสริมการเกษตรของกลุ่มยุวเกษตรกรน้อยกว่า 0.01 อย่างมีนัยสำคัญ ปัญหาในการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรพบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรไม่ได้เข้ามาให้คำปรึกษาและชี้แนะการดำเนินงานขาดเงินทุนและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานกลุ่ม ขาดองค์ความรู้ในหลายด้าน สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเนื่องจากไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ

5.4 การประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร

เนติรัฐ วีระนาคินทร์ (2557) การพัฒนาโมเดลศูนย์การเรียนรู้ทางการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงออนไลน์สำหรับยุวเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผลการศึกษาพบว่า โมเดลศูนย์การเรียนรู้ทางการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงออนไลน์สำหรับยุวเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่พัฒนาขึ้น มีบริบท คือ การเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รูปแบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ ปัจจัยนำเข้า 8 องค์ประกอบ กระบวนการดำเนินการ 7 กระบวนการ ผลลัพธ์คือ คุณลักษณะของยุวเกษตรกร ที่พึงประสงค์ 3 ด้าน และระบบข้อมูลป้อนกลับ 1 ระบบ ผลการทดลองใช้โมเดล พบว่า หลังจากกลุ่มทดลอง เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนของศูนย์การเรียนรู้ทางการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงออนไลน์สำหรับยุวเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มทดลองมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 58.58 มีผลคะแนนทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับดีและระดับ เจตคติต่อเรื่องการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เสนห์ เทศนา และคณะ (2561) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้เกษตรกรรม เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเกษตรกรรม สำหรับนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตชนบทภาคเหนือตอนล่าง ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพบริบท สร้างและตรวจสอบรูปแบบ

1.1 สภาพบริบทเกี่ยวกับสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สภาพการจัดการเรียนรู้ เกษตรกรรมโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกษตรกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ผลสำเร็จของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ผลสำเร็จ ของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะที่จำเป็นต่อการ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 รูปแบบและตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบ มีดังนี้

1) ปัจจัยการจัดการเรียนรู้

1.1) บริบทและสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน

1.2) สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

1.3) สถานประกอบการ

1.4) ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.5) หลักสูตรการเรียนรู้

1.6) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

2) ทักษะในการทำงาน

2.1) ทักษะด้าน การปฏิบัติงาน

2.2) ทักษะด้านการแสวงหาความรู้

- 2.3) ทักษะด้านการแก้ปัญหา
- 2.4) ทักษะด้านการปฏิสัมพันธ์
- 2.5) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี
- 3) การทำงานเป็นทีม
 - 3.1) การมีเป้าหมายเดียวกัน
 - 3.2) การทำงานตาม บทบาทหน้าที่
 - 3.3) กระบวนการทำงานเป็นระบบ
 - 3.4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
 - 3.5) การเสริมสร้างกำลังใจ
 - 3.6) การยอมรับซึ่งกันและกัน
- 4) คุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 - 4.1) การแสวงหาความรู้
 - 4.2) ความมุ่งมั่นอดทน
 - 4.3) กล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
 - 4.4) ความรับผิดชอบ
 - 4.5) ทำหน้าที่ดีต่ออาชีพ
 - 4.6) รักอาชีพเกษตรกรรม
 - 4.7) มีคุณธรรมจริยธรรมในอาชีพ
 - 4.8) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.9) อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - 4.10) รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี
- 5) แรงจูงใจ/สิ่งจูงใจ
 - 5.1) ความต้องการ
 - 5.2) สิ่ง ไร้/แรงกระตุ้น
 - 5.3) รางวัล/สิ่งตอบแทน
 - 5.4) ความพึงพอใจ
 - 5.5) กำไร/ผลตอบแทน โดยมีวงจร PDSA ขับเคลื่อนประกอบด้วย
 - (1) การวางแผน
 - (2) การลงมือปฏิบัติ
 - (3) การประเมินผลย้อนกลับ

(4) การศึกษาเพื่อ ปรับปรุงผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกัน
ในองค์ประกอบของรูปแบบมีความถูกต้องและเหมาะสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับผู้เรียนรู้ ด้วยวิธีสอนปกติ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนน ทักษะประเมินอาชีพเกษตรกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อาชีพเกษตรกรรมอยู่ในระดับมากที่สุดและผู้บริหารเห็นว่ามี ความพึงพอใจในการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับ มากที่สุด

3. ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเห็น ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้เกษตรกรรมเป็นฐาน เพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพเกษตรกรรมมี ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด

ศิริกาญจน์ อะนั้นเอื้อ เฉลิมศักดิ์ คุ้มศิริธัญ จินดา ขลิบทอง และปราณี สังขะ ตะวรรณ (2561) โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรสำหรับเยาวชน ผลการวิจัย พบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมด้านการเกษตร โดยมีทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยี การจัดการความรู้ด้านการเกษตร การสนับสนุนจากผู้สอนและผู้ปกครองเป็นปัจจัยนำเข้า ผ่านกระบวนการยอมรับนวัตกรรม โดยใช้หลัก PSMMCY เป็นกรอบในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ได้แก่ หลักการเรียนรู้ (Principles : P) ผู้ส่งสาร (Sender : S) ตัวสาร (Message : M) วิธีการเรียนรู้ (Method : M) และช่องทางการเรียนรู้ (Channel : C) ไปยังเยาวชนผู้รับ (Youth : Y) เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ด้านการเกษตร มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันหรือใช้ประกอบอาชีพได้ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ในด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจและด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนสำคัญของโมเดล คือ การถ่ายทอดความรู้ไปสู่เยาวชนผ่านหลักการสื่อสาร ทั้งในส่วนของผู้ส่งสารหมายถึงผู้สอน ตัวสารซึ่งหมายถึงความรู้ที่ผู้สอนต้องการส่งให้แก่เยาวชนหรือผู้รับ และช่องทางที่เยาวชนจะได้รับทราบถึงความรู้ เพื่อให้มีการศึกษาพัฒนาความรู้ด้านการเกษตร

5.5 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมดุค 4 มิติ การดำเนินกรของครูผู้สอนเกษตร และการใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

5.5.1 ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร

ลดาวัลย์ รอดคลองตัน และคณะ (2564) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียนในพื้นที่อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา พบว่า 1) สมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อายุเฉลี่ย 10.45 ปี เป็นสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรเฉลี่ย 1.47 ปี เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มยุวเกษตรกรเนื่องจากต้องการความรู้ด้าน การเกษตร และได้รับการสนับสนุน

จากผู้ปกครองในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง อายุเฉลี่ย 48.25 ปี ประสบการณ์ในการรับผิดชอบงานกลุ่มยุทธศาสตร์เฉลี่ย 1.5 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สำหรับผู้บริหารโรงเรียนทั้งหมดเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 47.33 ปี ประสบการณ์การบริหารเฉลี่ย 9.67 ปี และสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มยุทธศาสตร์เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง 2) สมาชิกกลุ่มยุทธศาสตร์เห็นด้วยกับการดำเนินงานของกลุ่มในระดับมากเกือบทุกประเด็น ครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน และผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายในการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มยุทธศาสตร์ 3) ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มยุทธศาสตร์ในโรงเรียน ได้แก่ การขาดองค์ความรู้ในการทำกิจกรรม เวลาและ สภาพพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม การขาดประสบการณ์และความต่อเนื่องของกิจกรรม 4) ความต้องการการสนับสนุน และพัฒนาการดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์ พบว่า ต้องการการสนับสนุนด้านองค์ความรู้ งบประมาณและปัจจัย การผลิต การติดตามดูแลการดำเนินกิจกรรมจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรอย่างต่อเนื่อง 5) ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์ในโรงเรียน พบว่า ควรมีการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมให้ชัดเจน มีการสนับสนุนองค์ความรู้ งบประมาณและปัจจัยการผลิต รวมถึงมีการติดตาม การดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

อรนัตดา ชินศรี (2560) การเปลี่ยนผ่านของกลุ่มยุทธศาสตร์ไทย ในช่วง 6 ทศวรรษ กรณีศึกษา กลุ่มยุทธศาสตร์โรงเรียนพหุमानุเคราะห์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จากการศึกษาเชิงปริมาณที่เน้นเฉพาะความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 192 คน เป็นชาย 94 คน หญิง 98 คน มีอายุระหว่าง 6-13 ปี อายุเฉลี่ย 8.85 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยผู้ตอบศึกษาอยู่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 33 คน ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 36 คน ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 คน ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 29 คน ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน และประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 26 คน (มีผู้ไม่ได้ระบุว่าศึกษาในชั้นใด จำนวน 1 คน) มีประสบการณ์การเป็นยุทธศาสตร์ 1 ปี - 6 ปี ประสบการณ์การเป็นยุทธศาสตร์เฉลี่ย 2.70 ปี ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.78) เป็นสมาชิกกลุ่ม นอกนั้นเป็น ประธาน /หัวหน้ากลุ่ม 9 คน, รองประธาน/ รองหัวหน้ากลุ่ม 3 คน เลขานุการและเหรัญญิกเท่ากัน คือ 6 คน ประชาสัมพันธ์ 3 คน ส่วนผู้ตอบ 2 คน ไม่ได้ระบุตำแหน่ง ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.02 ชอบที่จะเป็นยุทธศาสตร์ ร้อยละ 9.38 รู้สึกเฉยๆ มีส่วนน้อย ร้อยละ 2.08 ไม่ชอบเป็นยุทธศาสตร์ และ ร้อยละ 0.52 หรือ 1 คน ไม่แสดงความคิดเห็น

5.5.2 การรณรงค์ประชาสัมพันธ์

5.5.3 การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุทธศาสตร์

5.5.4 ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร

อุไรวรรณ รุ่งกำจัด (2547) ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรและที่ปรึกษาเกษตรกร ต่อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในส่วนภูมิภาค การศึกษาความคิดเห็นของยูวเกษตรกรและที่ปรึกษาเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นที่ต้องการในการดำเนินงานยูวเกษตรกรของกรมส่งเสริมการเกษตร การศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากยูวเกษตรกรและที่ปรึกษาเกษตรกร จำนวน 120 คน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และค่ามัธยฐานเลขคณิต ผลการศึกษาพบว่า ยูวเกษตรกรตัวอย่าง ร้อยละ 71.7 เป็นเพศชาย และร้อยละ 28.3 เป็นเพศหญิง มีอายุมากที่สุด 32 ปี อายุน้อยที่สุด 12 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 22.6 ปี โดยมีสถานภาพในกลุ่ม คือ เป็นประธานกลุ่ม ร้อยละ 45.0 เป็นกรรมการ ร้อยละ 23.3 และเป็นสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร ร้อยละ 31.7 ยูวเกษตรกรตัวอย่างได้รับการศึกษาภาคบังคับ (ป.6) และสูงกว่าภาคบังคับ เป็นสมาชิกกลุ่มในโรงเรียน นอกโรงเรียนและกลุ่มผสม อายุของกลุ่มมากที่สุด 21 ปี น้อยที่สุด 1 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 6.2 ปี ขณะที่อายุการเป็นสมาชิกมากที่สุด 21 ปี น้อยที่สุด 1 ปี และเฉลี่ย 4.1 ปี กิจกรรมที่ ยูวเกษตรกรทำได้แก่ การผลิตพืช การผลิตสัตว์ การประมง การแปรรูปและหัตถกรรม ไร่สวนผสม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเครื่องจักรกลการเกษตร ซึ่งมียูวเกษตรกรจำนวนหนึ่งทำมากกว่า 1 กิจกรรม กลุ่มยูวเกษตรกรกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 55.0 ของจำนวนตัวอย่าง มีกิจกรรมต่อเนื่องตลอดปี และสมาชิกเกินกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 81.7 ของจำนวนตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรมาก กลุ่มยูวเกษตรกรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.7 ของจำนวนตัวอย่างมีเงินทุนหมุนเวียน 5,000 - 10,000 บาท กลุ่มยูวเกษตรกรมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้านพืช ร้อยละ 65.0 ด้านสัตว์ ร้อยละ 53.3 ประมง ร้อยละ 33.3 เคหกิจเกษตร ร้อยละ 31.7 การเขียนโครงการ ร้อยละ 30.0 ไม่ได้จำแนก ร้อยละ 30.0 และไม่มีเจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำ ร้อยละ 3.3 โดยกลุ่มยูว-เกษตรกรต้องการรับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ด้านพืช ร้อยละ 58.3 สัตว์ ร้อยละ 55.0 ประมง ร้อยละ 40.0 เคหกิจเกษตร ร้อยละ 45.0 การเขียนโครงการ ร้อยละ 33.3 ปัจจัยการผลิต ร้อยละ 51.7 ธุรกิจและการจัดการ ร้อยละ 48.3 ด้านอื่นๆ ได้แก่ งบประมาณและตลาดรองรับผลผลิต ร้อยละ 11.7 ซึ่งกลุ่มยูวเกษตรกรเคยได้รับการสนับสนุน ปัจจัยการผลิต ร้อยละ 63.3 จากกรมส่งเสริมการเกษตร ร้อยละ 11.7 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 28.3 องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 3.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ 28.3 ชุมชน ร้อยละ 23.3 ผู้ปกครอง ร้อยละ 5.0 องค์การเอกชนและการระดมทุน และร้อยละ 1.7 องค์การต่างประเทศ ที่ปรึกษาเกษตรกรตัวอย่าง เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.0 และเพศหญิง ร้อยละ 30.0 มีอายุมากที่สุด 58 ปี อายุน้อยที่สุด 24 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 41 ปี โดยมีสถานภาพในกลุ่ม คือ เป็นที่ปรึกษาเกษตรกรสาขาบริหาร ร้อยละ 43.3 ที่ปรึกษาเกษตรกรสาขาเฉพาะงาน ร้อยละ 41.7 และที่ปรึกษาเกษตรกรกิตติมศักดิ์ ร้อยละ 15.0 ที่ปรึกษาเกษตรกรตัวอย่างได้รับการศึกษาภาค

บังคับ (ป.4) และสูงกว่าภาคบังคับ เป็นที่ปรึกษากลุ่มในโรงเรียน นอกโรงเรียนและกลุ่มผสม อายุของ
 กลุ่มมากที่สุด 22 ปี น้อยที่สุด 1 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 6.7 ปี ขณะที่อายุการเป็นที่ปรึกษามากที่สุด
 21 ปี น้อยที่สุด 1 ปี และเฉลี่ย 6.7 ปี กิจกรรมที่ให้คำแนะนำแก่กลุ่มยุทธกร ได้แก่ การผลิตพืช
 การผลิตสัตว์ การประมง การแปรรูปและหัตถกรรม ไร่นาสวนผสม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
 เครื่องจักรกลการเกษตร ซึ่งที่ปรึกษาจำนวนหนึ่งให้คำแนะนำมากกว่า 1 กิจกรรม และที่ปรึกษา
 ยุทธกรมากกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 78.3 ของจำนวนตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการเป็นที่
 ปรึกษายุทธกรมาก ความคิดเห็นต่อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธกรใน
 ส่วนภูมิภาค การจัดตั้งกลุ่ม ยุทธกรเห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธกรในส่วนภูมิภาค
 มีบทบาทในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติในระดับมาก แตกต่าง
 จากความเห็นของที่ปรึกษายุทธกร ซึ่งเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธกรในส่วน
 ภูมิภาคมีบทบาทในการปฏิบัติมากและมีความคาดหวังต่อการปฏิบัติในระดับมาก การถ่ายทอดความรู้
 และเทคโนโลยี ยุทธกรเห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธกรในส่วนภูมิภาค มีบทบาทใน
 การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความ
 คิดเห็นของที่ปรึกษายุทธกร การสนับสนุนการดำเนินงาน ยุทธกรเห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
 งานยุทธกรในส่วนภูมิภาค มีบทบาทในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความคาดหวังต่อ
 การปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของที่ปรึกษายุทธกร การประสานงานและ
 การมีส่วนร่วม ยุทธกรเห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธกรในส่วนภูมิภาค มีบทบาทใน
 การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความ
 คิดเห็นของที่ปรึกษายุทธกร ข้อเสนอแนะจากการศึกษาเรื่องนี้ คือ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธ
 กรในส่วนภูมิภาคควรจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชน โดยการสนับสนุนให้กลุ่ม
 ยุทธกรแต่ละกลุ่มมีการวางแผนระยะยาว ทั้งด้านการผลิตและการตลาด ควรให้การสนับสนุน
 งบประมาณ โครงการ กิจกรรม มากขึ้นและต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยุทธกรในส่วน
 ภูมิภาค จะต้องมีความรอบรู้และมีบทบาทมากเพื่อตอบสนองความต้องการของยุทธกรได้ โดย
 การสนับสนุนกลุ่ม ยุทธกรในด้านความรู้วิชาการ ประสานกับหน่วยงานองค์กร ทั้งภาครัฐและ
 เอกชนในเรื่องของวิทยาการที่จะให้ความรู้ด้านวิชาการต่างๆ มีการจัดฝึกอบรมและศึกษาดูงานนอก
 สถานที่ และการปฏิบัติจริง ต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด เข้าร่วมประชุมประจำเดือนของกลุ่ม
 ยุทธกรอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับทราบปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มยุทธกร
 เพื่อหาแนวทาง แก้ไขต่อไป

5.5.5 ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มยุทธกร

วนิดา ชุมคง นารีรัตน์ สิริสารและ สินีสุข ทรัพย์เมือง แสนเสริม (2563) แนวทางการ
 พัฒนาการดำเนินงานกลุ่มยุทธกรในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดชุมพร พบว่า

การดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์ โดยสอบถามความคิดเห็นของยุทธศาสตร์ เกี่ยวกับการดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์ ในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม พบว่า การดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมากใน ประเด็น การเลือกตั้งคณะกรรมการสภายุทธศาสตร์ ของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.20) สถานที่ทำการกลุ่มและใช้ เป็นสถานที่ประชุมกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.02) การกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการและสมาชิกชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมายและการดำเนินงานของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 3.58) 2) ด้านการบริหารทุนและทรัพยากร พบว่า การดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์อยู่ในระดับน้อยใน ประเด็นการบันทึกและจัดทำบัญชี (ค่าเฉลี่ย 2.18) 3) ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถของ สมาชิกและกลุ่ม พบว่า การดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุดที่ประเด็นการถ่ายทอดความรู้ในการประชุมกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.44) และอยู่ในระดับ มากใน ประเด็น การฝึกปฏิบัติงานเกษตรที่ดำเนิน การแบบงานรวมหรือกลุ่มย่อย (ค่าเฉลี่ย 4.12) กลุ่ม หรือสมาชิกมีการเข้าร่วมงานในระดับจังหวัด เขต และหรือ ประเทศ เช่น ประชุม อบรม สัมมนา และ ชุมนุม (ค่าเฉลี่ย 4.00) และการฝึกปฏิบัติงานเคหะกิจเกษตร ที่ดำเนินการแบบงานรวมหรือกลุ่มย่อย (ค่าเฉลี่ย 3.76) 4) ด้านการให้ความสำคัญกับชุมชน พบว่า การดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางในประเด็นการฝึกปฏิบัติงานกิจกรรม สาธารณประโยชน์เพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.26) และการฝึกปฏิบัติงานกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.19) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ โดยสอบถามความคิดเห็นของยุทธศาสตร์ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกลุ่มยุทธศาสตร์ในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ในระดับมากที่สุด ในประเด็นการเลือกตั้งคณะกรรมการสภายุทธศาสตร์ของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.48) และอยู่ในระดับมากในประเด็นการประชุมกลุ่มประจำเดือน (ค่าเฉลี่ย 3.80) 2) ด้านการบริหารทุนและทรัพยากร พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของยุทธศาสตร์อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในประเด็นการบันทึกและจัดทำบัญชี (ค่าเฉลี่ย 1.72) เงินทุนหมุนเวียนของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 1.32) การระดมทุนและจัดหาทุนของกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 1.19) และเงินออมของสมาชิกกลุ่ม (ค่า เฉลี่ย 1.01) 3) ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถของ สมาชิกและกลุ่ม พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ในระดับมากในประเด็นการถ่ายทอดความรู้ในการประชุมกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.02) การฝึกปฏิบัติงานเกษตรที่ดำเนินการแบบงานรวม

5.5.6 ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้

สัญญา สิงห์ใจ (2561) ความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมด้านการเกษตรของโครงการยุทธศาสตร์ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดำเนินกิจกรรมด้านการเกษตร และศึกษาความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมด้านการเกษตรของโครงการยุทธศาสตร์ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model กลุ่มตัวอย่าง คือ 1) คณะผู้บริหาร จำนวน 5 คน 2) ครูผู้รับผิดชอบ

กิจกรรมฯ จำนวน 6 คน 3) นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ จำนวน 100 คน 4) ผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบทดสอบการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่าการดำเนินกิจกรรมฯ ประกอบด้วย 9 ขั้นตอน โดยภาพรวมด้านบริบท กิจกรรมฯ มีความสอดคล้องกับพันธกิจ วิสัยทัศน์ของโรงเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.60) และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ย = 4.33) ด้านปัจจัย พบว่า มีบุคลากรที่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย = 5.00) และโรงเรียนมีการสนับสนุนเครื่องมือ งบประมาณ (ค่าเฉลี่ย = 3.80) ด้านกระบวนการ ครูให้การดูแลช่วยเหลือ อยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย = 4.80) และระยะเวลาที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 4.50) ด้านผลผลิต นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินกิจกรรม มีความรับผิดชอบ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.82) ตามลำดับ

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมานำไปกำหนดตัวแปรในกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล (Berio) เดวิด เค. เบอร์โล (David K. Berlo) ได้พัฒนาทฤษฎี ขึ้นเป็นทฤษฎี S M C R ประกอบด้วย ผู้ส่ง (source) โดยศึกษาการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร (message) โดยศึกษาเนื้อหาความรู้ ด้านการเกษตร เกี่ยวข้องด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสาร ช่องทางในการส่ง (channel) โดยศึกษา การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร หมายถึง การที่จะส่งข่าวสารด้านการเกษตรโดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสารเกษตร ข้อมูลโดยผ่านประสานสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น ผู้รับ (receiver) โดยศึกษา ผลดำเนินการกับผู้เรียนต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร จึงจะทำให้การสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผลตามลักษณะของทฤษฎี S M C R นี้ มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำการสื่อสารความหมายนั้นได้ผลสำเร็จ นำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย โดยทำการศึกษาสภาพพื้นฐานของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยศึกษา สภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจและสภาพทางสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งศึกษาสภาพบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยศึกษาด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ แสดงผลเป็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่เกิดกับผู้เรียนในด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านทัศนคติ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่เกิดต่อชุมชนและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมดุค 4มิติ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นการวิจัยแบบผสม (วิธี Mixed Method) ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ซึ่งมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียดและกรอบงานดำเนินงานวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

- 1.1) สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม
- 1.2) สภาพบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
- 1.3) สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

- 2.1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
- 2.2) ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
- 2.3) ความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากร ในการศึกษาจำแนกรายละเอียดตามขั้นตอนของการศึกษา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่

1.1.1 ยูวเกษตรกรในสถานศึกษา ที่เป็นนักเรียนในสถานศึกษาที่สมัครและลงทะเบียนเป็นยูวเกษตรกรของสถานศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 8,129 คน

1.1.2 ครูเกษตรกร ที่เป็นครูสอนวิชาเกษตรหรือครูที่รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรอยู่ในสถานศึกษาที่มีนักเรียนเป็นยูวเกษตรกรของพื้นที่สถานศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 519 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบ่งตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวนประชากรที่ใช้จากฐานข้อมูลการขึ้นทะเบียนยูวเกษตรกรพื้นที่สถานศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ ปีพุทธศักราช 2566 จำนวน 8,129 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane 1973 (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด 2546 : 101) คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น .07

$$n = \frac{8,129}{1 + 8,129 (0.07)^2}$$

n = 200 ตัวอย่าง

สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลากแบบไม่แทนที่ (เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ, 2561, น. 42-52) และสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) ของ ประชากรแต่ละจังหวัด จำนวน 200 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของยูวเกษตรกร ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

จังหวัด	จำนวนยูวเกษตรกร		
	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ
นครราชสีมา	3,712	92	46.0
ชัยภูมิ	2,768	68	34.0
บุรีรัมย์	1,252	31	15.5
สุรินทร์	397	9	4.5
รวม	8,129	200	100.0

ครูเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 50 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติ ดังนี้

- เป็นครูที่สอนรายวิชาเกษตรในสถานศึกษาที่มีนักเรียนชั้นทะเบียนกับสำนักงานเกษตร จังหวัดเป็นยูวเกษตรกร

- เป็นครูที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรของสถานศึกษามีวิทยฐานะ ตั้งแต่ชำนาญการขึ้นไป มีประสบการณ์กับงานยูวเกษตรกรในสถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปี

ตารางที่ 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูเกษียณในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

จังหวัด	จำนวนครูเกษียณ		
	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	หมายเหตุ
จังหวัดนครราชสีมา	226	22.0	จากข้อมูลสำนักงานเกษียณ
จังหวัดชัยภูมิ	180	18.0	จังหวัด กำหนดให้ กลุ่ม
จังหวัดบุรีรัมย์	84	8.0	หมายถึง กลุ่มยุวเกษียณกร
จังหวัดสุรินทร์	22	2.0	ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีครูเกษียณ
รวม	512	50.0	ดูแลกลุ่ม จำนวน 1 คนต่อ 1 กลุ่มยุวเกษียณกร จึงได้ จำนวนประชากรของครู เกษียณตามจำนวนกลุ่มยุว เกษียณกร ในสถานศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการในประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบไปด้วยคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด ซึ่งแบ่งแบบสอบถามเป็น 6 ตอน ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษียณกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดตามตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 3 ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม โดยมีประเด็นดังนี้

สภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศอายุ ระดับการศึกษา สภาพทางสังคม ได้แก่ ศาสนาของยุวเกษียณกร ตำแหน่งและบทบาทในกลุ่มยุวเกษียณกร การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร งานของยุวเกษียณกรในกลุ่มยุวเกษียณกร สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การประกอบอาชีพ

หลักของครอบครัวท่าน การออมทรัพย์ของยูวเกษตรกร และสภาพทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การปลูกป่าในพื้นที่ของชุมชนและสถานศึกษา การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินการของครูและความต้องการการส่งเสริมในประเด็นดังนี้

1. การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร

โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของครูเกษตรดังนี้

0 คะแนน เท่ากับ ไม่ดำเนินการ

1 คะแนน เท่ากับ ดำเนินการ

ระดับความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความต้องการ ดังนี้

1 คะแนน เท่ากับ ต้องการน้อยที่สุด

2 คะแนน เท่ากับ ต้องการน้อย

3 คะแนน เท่ากับ ต้องการปานกลาง

4 คะแนน เท่ากับ ต้องการมาก

5 คะแนน เท่ากับ ต้องการมากที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริม/ ผลการส่งเสริมและความต้องการการส่งเสริมในประเด็น

1. การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender)

2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)

3. การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร (Chanel)

4. ผลการดำเนินการกับผู้เรียน R (Receiver)

ให้คะแนนผลการส่งเสริม ดังนี้

0 คะแนน เท่ากับ ไม่ได้รับการส่งเสริม

1 คะแนน เท่ากับ ได้รับการส่งเสริม

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการได้รับการส่งเสริม/ ผลการส่งเสริม ดังนี้

1 คะแนน เท่ากับ ต้องการน้อยที่สุด

2 คะแนน เท่ากับ ต้องการน้อย

3 คะแนน เท่ากับ ต้องการปานกลาง

4 คะแนน เท่ากับ ต้องการมาก

5 คะแนน เท่ากับ ต้องการมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดตาม ตอนที่ 4 ถึงตอนที่ 6 ดังนี้

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (Skill) และด้านทัศนคติ (Attitude)

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ ได้แก่ สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain) สมดุลมิติด้านสังคม (Societal domain) สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain) และสมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยน้อยที่สุด

2 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยน้อย

3 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยปานกลาง

4 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยมาก

5 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร และปัญหาความรู้ด้านการเกษตร

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

- 1 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยน้อย
- 3 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยปานกลาง
- 4 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยมาก
- 5 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประกอบด้วยคำถามข้อเสนอแนะด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

- 1 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยน้อย
- 3 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยปานกลาง
- 4 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยมาก
- 5 คะแนน เท่ากับ เห็นด้วยมากที่สุด

4. การสร้างและการทดสอบเครื่องมือในวัตถุประสงค์ที่ 1 และวัตถุประสงค์ที่ 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในลักษณะการใช้แบบสอบถาม สำหรับสอบถามคุณลักษณะและครูเกษต โดยมีส่วนตอนการดำเนินการ ดังนี้

1) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

2) กำหนดกรอบเนื้อหาของข้อคำถาม โดยนำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาสร้างแบบสอบถามทั้งรูปแบบปลายปิดและปลายเปิดให้สอดคล้องกับตัวแปรในกรอบแนวคิดการวิจัย

3) การตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสม ของเนื้อหา ภาษา และปรับแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.1 การทดสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และให้คำแนะนำแก้ไข จากนั้นรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตรของ IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

Σ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

+1 หมายถึง คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือนิยามศัพท์

-1 หมายถึง คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือนิยามศัพท์

เกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่า IOC \geq .50 หมายความว่า คำถามนั้นตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC < .50 หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 การทดสอบความเที่ยง (Reliability) หลังจากแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่ประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 ราย จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาทดสอบหาค่าความเที่ยง (Reliability consistency) ตามวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (George & Mallery,2003) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n-1}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{st^2} \right]$$

α คือค่าความสอดคล้องภายใน

n คือจำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ คือผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

st² คือความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา น้อยกว่า 0.5 ระดับความเที่ยงไม่สามารถรับได้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.50 - 0.59 ระดับความเที่ยง ต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.60 - 0.69 ระดับความเที่ยง ค่อนข้างพอใช้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.70 - 0.79 ระดับความเที่ยง พอใช้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.80 - 0.89 ระดับความเที่ยง ดี

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.90ขึ้นไป ระดับความเที่ยง ดีมาก

ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) จากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการคำนวณ ซึ่งการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ดังรายละเอียด

โดยพบว่าตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีค่า Reliability การดำเนินการของครู 0.968 ระดับความคิดเห็น 0.946 ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ค่า Reliability การได้รับการส่งเสริม/ผลการส่งเสริม 0.915 ระดับความคิดเห็น 0.915 ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ค่า Reliability ระดับความคิดเห็น 0.963 ตอนที่ 5 สภาพปัญหา ในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ค่า Reliability ระดับความคิดเห็น 0.963 ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ค่า Reliability ระดับความคิดเห็น 1.000 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 ตอนที่ 4 ตอนที่ 5 และตอนที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น มีมากกว่า 0.90 สรุปได้ว่า ระดับความเที่ยง ดีมาก สามารถนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้ได้

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปให้กับกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลด้วยตัวเอง (เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ, 2552, น. 167) โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ โดยมีการวางแผนในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการตอบแบบสอบถาม
2. ขั้นตอนออกสนามเพื่อแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้แนะนำตัวและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. รวบรวมและตรวจสอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ของข้อมูลในแบบสอบถาม
4. กล่าวขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูล มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและให้คะแนนในแต่ละส่วนตามข้อกำหนดและค่าคะแนนที่ได้ให้ไว้เพื่อนำมาจัดทำรหัสข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดตาม ตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 3 ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การวัดแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลาง การวัดการกระจายของข้อมูล การจัดอันดับ

ตอนที่ 2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายระดับความต้องการการส่งเสริมการเกษตร เชิงพื้นที่ตามเกณฑ์ประเมิน ซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยดังนี้

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= \frac{4}{5}$$

$$= 0.80$$

$$= 0.80$$

ดังนั้น การแปลความหมายระดับความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80 หมายถึง ต้องการน้อยที่สุด
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 -2.60 หมายถึง ต้องการน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง ต้องการปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง ต้องการมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง ต้องการมากที่สุด

ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายระดับความต้องการ การส่งเสริมด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ตามเกณฑ์ประเมิน ซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนน เฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80 หมายถึง ต้องการน้อยที่สุด
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 -2.60 หมายถึง ต้องการน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง ต้องการปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง ต้องการมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง ต้องการมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดตาม ตอนที่ 4 ถึงตอนที่ 6 ดังนี้

ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ตามเกณฑ์ประเมิน ซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนน เฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80

มากที่สุดหมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 -2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง เห็นด้วย

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตามเกณฑ์ประเมิน ซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนน เฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 -2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายระดับความต้องการ การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามเกณฑ์ประเมิน ซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนน เฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 -2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนการศึกษาข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์จากเนื้อหา (Content Analysis) โดยอาศัยวิธีการจัดลำดับหมวดหมู่ความสำคัญของ เนื้อหา

วัตถุประสงค์ที่ 3 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1. ประชากร

ยูวเกษตรกรและครูเกษตรกรในพื้นที่ 4 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2. กลุ่มตัวอย่าง

ทำการคัดเลือกตัวแทนผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

2.1 ยูวเกษตรกร ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 2.1.1 เป็นประธานกลุ่มยูวเกษตรกร
- 2.1.2 ดำรงตำแหน่งมาอย่างน้อย 2 ปี ในกลุ่มยูวเกษตรกรในสถานศึกษา
- 2.1.3 มีอายุ 8 ปีขึ้นไป

คัดเลือกตัวแทน จังหวัดละ 5 คน รวม 20 คน

2.2 ครูเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 2.2.1 เป็นครูที่สอนรายวิชาเกษตร
- 2.2.2 รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในสถานศึกษา
- 2.2.3 รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในสถานศึกษามาไม่น้อยกว่า 2 ปี
- 2.2.4 มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

คัดเลือกตัวแทน จังหวัดละ 1 คน รวม 4 คน

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ของสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 2.3.1 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่สถานศึกษามีการจัดตั้งกลุ่มยูวเกษตรกร
- 2.3.2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป
- 2.3.3 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีกรจัดตั้งกลุ่มยูวเกษตรกรมาแล้วไม่น้อยกว่า

2 ปี คัดเลือกตัวแทน จังหวัดละ 1 คน รวม 4 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มีการใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ใช้วิธีการเดินทางไปสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ด้วยตัวเอง และมีการสัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์และการสื่อสารออนไลน์ประเภทต่างๆ ประเด็นที่ใช้สัมภาษณ์เชิงลึก สภาพผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ปัญหาและข้อเสนอแนะของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. การสร้างเครื่องมือ

4.1 การศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์

4.2 นำประเด็นที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาฯ ปรึกษาหารือตรวจสอบเพื่อให้ออกข้อเสนอนี้และนำมาปรับปรุงแก้ไขซึ่งเมื่อผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มีการจัดกลุ่มข้อมูลและจำแนกข้อมูล ติความหรือให้ความหมายกลุ่มข้อความ

วัตถุประสงค์ที่ 4 ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ครูเกษตร คัดเลือกตัวแทนจังหวัดละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1.1 เป็นครูที่สอนรายวิชาเกษตร
- 1.2 รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในสถานศึกษา
- 1.3 รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในสถานศึกษามาไม่น้อยกว่า 2 ปี
- 1.4 มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คัดเลือกโดยเจาะจงผู้ที่เกี่ยวข้องและร่วมขับเคลื่อน สนับสนุนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตร ประกอบด้วย

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 12 คน มีคุณสมบัติดังนี้

2.1.1 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่สถานศึกษามีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกร

2.1.2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2.1.3 เป็นผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

เป็นตัวแทน จังหวัดนครราชสีมา 5 คน จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 3 คน จังหวัดบุรีรัมย์ 2 คน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 2 คน

2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 5 คน มีคุณสมบัติดังนี้

2.2.1 เป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัย จำนวน 5 ท่าน

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนทั้งสิ้น 25 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยกำหนดข้อคำถามในประเด็น ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือขึ้น ใช้การสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

4. การสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือ

4.1 การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของโมเดล โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

4.2 นำประเด็นที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาฯ นิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งเมื่อผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาฯ นิพนธ์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแบบประเมินความคิดเห็นต่อโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ

ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกษตรกรและผู้บริหาร รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยใช้แบบประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรจำนวน 5 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายแบบประเมินความคิดเห็นต่อโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามเกณฑ์ประเมินซึ่งได้จากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 -2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปภาพรวมงานวิจัยดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตารางสรุปเครื่องมือวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/ วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	1. สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม 2. สภาพบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 3. สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	ยูวเกษตรกร จำนวน 200 คน ครูเกษตร จำนวน 50 คน	แบบสอบถาม แบบมีโครงสร้าง แบบปลายเปิด และปลายปิด	ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การวัดแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลาง การวัดการกระจายของข้อมูล การจัดอันดับ

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหา และข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1	ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 3.ความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1. ยุวเกษตรกร จำนวน 200 คน 2. ครูเกษตรกร จำนวน 50 คน	แบบสอบถาม แบบมีโครงสร้าง แบบปลายเปิด และปลายปิด	ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การวัดแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลางการวัดการกระจายของข้อมูล การจัดอันดับ

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อ พัฒนาโมเดลการส่งเสริม การเรียนรู้แบบบูรณา การด้านการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยูว เกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1	วิเคราะห์โมเดลการ ส่งเสริมการเรียนรู้ แบบบูรณาการด้าน การเกษตรของยูว เกษตรกรใน สถานศึกษาพื้นที่ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1	ยูวเกษตรกร จำนวน 20 คน ครูเกษตรกร จำนวน 4 คน ผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 28 คน	แบบสัมภาษณ์เชิง ลึก	การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis) มีการ จัดกลุ่มข้อมูล ใน วัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 มาใช้ ประกอบในการ พัฒนาโมเดลและ จำแนกข้อมูล ตีความหรือให้ ความหมายกลุ่ม ข้อความ

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	1.ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 2.สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	ครูเกษตร 8 คน และผู้บริหาร 12 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน รวม 25 คน	แบบประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก	วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายแบบประเมินความคิดเห็นต่อโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามเกณฑ์ประเมินวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีการแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
3. พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
4. ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจและสภาพของสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 1.2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 1.3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจและสภาพของสิ่งแวดล้อม

1.1.1 ข้อมูลยูวเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์สภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม ของยูวเกษตรกร ปรากฏตามตารางที่ 4.1 ถึง ตารางที่ 4.4 ดังนี้

1) สภาพส่วนบุคคล

จากการศึกษาสภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 สภาพส่วนบุคคล

n = 200						
สภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{x}	S.D.
เพศ						
1.1 ชาย	90	45.0				
1.2 หญิง	110	55.0				
อายุ (ปี)						
			9 ปี	17 ปี	13.80	2.440
2.1) 9-12	70	35.0				
2.2) 13-15	64	32.0				
2.3) 16-18	66	33.0				
ระดับการศึกษาสูงสุด						
3.1) ประถมศึกษาปีที่ 3	6	3.0				
3.2) ประถมศึกษาปีที่ 4	6	3.0				
3.3) ประถมศึกษาปีที่ 5	28	14.0				
3.4) ประถมศึกษาปีที่ 6	33	16.5				
3.5) มัธยมศึกษาปีที่ 1	16	8.0				
3.6) มัธยมศึกษาปีที่ 2	45	22.5				
3.7) มัธยมศึกษาปีที่ 3	3	1.5				
3.8) มัธยมศึกษาปีที่ 5	63	31.5				

จากตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพส่วนบุคคลของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้ ต้องเขียน ทศนิยมให้ตรงกันคือจำนวนตำแหน่ง

(1) เพศ พบว่า ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ตอนล่าง 1 ร้อยละ 55.0 เป็นเพศหญิง และอีกร้อยละ 45.0 เป็นเพศชาย

(2) อายุ พบว่า ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ตอนล่าง 1 ร้อยละ 35.0 มีอายุอยู่ใน ช่วงอายุ 9-12 ปี จำนวน 70 คน รองลงมา ร้อยละ 66.0 มีอายุ
 อยู่ในช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 33 คนและร้อยละ 64.0 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 32 คน
 โดยมีอายุน้อยสุด 14 ปี และมีอายุมากที่สุด 17 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 13.80 ปี และมีค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน 2.440

(3) ระดับการศึกษา พบว่า ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ตอนล่าง 1 ร้อยละ 31.5 กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 รองลงมา ร้อยละ 22.5 กำลังศึกษา
 อยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 16.5 กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 14.0
 กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 8.0 กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 3
 กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 4 และ ร้อยละ 1.5 กำลังศึกษาอยู่
 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามลำดับ

2) สภาพทางสังคม

จากการศึกษาสภาพทางสังคมประกอบด้วย ตำแหน่งและบทบาทในกลุ่ม
 ยูวเกษตรกร การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
 พอเพียง การเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางการเกษตร งานของยูวเกษตรกรในกลุ่มยูวเกษตรกร
 ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลตามตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 สภาพทางสังคม

n = 200

สภาพทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.1 ศาสนาของยูวเกษตรกร		
2.1.1 พุทธ	200	100.0
2.2 ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร		
2.2.1) ประธานกลุ่มยูวเกษตรกร	21	10.5
2.2.2) รองประธาน	9	4.5
2.2.3) เลขานุการ	9	4.5
2.2.4) ปฏิคม	15	7.5
2.2.5) เกร็ดฎีก	9	4.5
2.2.6) สมาชิก	137	68.5
2.3 การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		
2.3.1) ไม่ได้รับ	119	59.5
2.3.2) ได้รับ	81	40.5
2.4 การเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร		
2.4.1) ไม่ได้เข้าร่วม	197	98.5
2.4.2) ได้เข้าร่วม	3	1.5
2.5 งานของยูวเกษตรกรในกลุ่มยูวเกษตรกร		
2.5.1) งานปลูกพืช	170	85.0
2.5.2) งานเลี้ยงสัตว์	30	15.0

จากตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพส่วนบุคคลของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา
พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้

ศาสนาของยูวเกษตรกร พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ
ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 68.5 มีตำแหน่งเป็นสมาชิก รองลงมาร้อยละ
10.50 เป็นประธานกลุ่มยูวเกษตรกร ร้อยละ 7.5 เป็นปฏิคม ร้อยละ 4.5 เป็นรองประธานกลุ่ม
ยูวเกษตรกร เลขานุการและเหรัญญิก ตามลำดับ

การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 59.5 ไม่ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้าน
การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 40.5 ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้
ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ

การเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางการเกษตร พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 98.5
ไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร และร้อยละ 1.5 ได้การเข้าร่วมแข่งขันทักษะ
ทางการเกษตร ตามลำดับ

งานของยูวเกษตรกรในกลุ่มยูวเกษตรกร พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 85.0
มีงานของยูวเกษตรกรเป็นงานปลูกพืช ร้อยละ 15.0 เป็นงานเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ

3) สภาพทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจประกอบด้วย การประกอบอาชีพหลัก
ของครอบครัว การออมทรัพย์ของยูวเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 สภาพทางเศรษฐกิจ

n = 200

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การประกอบอาชีพหลักของครอบครัว		
3.1.1) เกษตรกรรม	92	46.0
3.1.2) อาชีพอื่นไม่ใช่อาชีพ เกษตรกรรม	108	54.0
การออมทรัพย์ของยูวเกษตรกร		
3.2.1) ไม่มีการออมทรัพย์	57	28.5
3.2.2) มีการออมทรัพย์	143	71.5

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจของยูวเกษตรกร
ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้

การประกอบอาชีพหลักของครอบครัวยูวเกษตรกร พบว่ายูวเกษตรกร
ร้อยละ 54.0 ประกอบอาชีพอื่นไม่ใช่เกษตรกร รองลงมาร้อยละ 46.0 ประกอบอาชีพเกษตรกร
ตามลำดับ

การออมทรัพย์ของยูวเกษตรกร พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 71.5 มีการ
ออมทรัพย์ รองลงมาร้อยละ 28.5 ไม่มีการออมทรัพย์ ตามลำดับ

4) สภาพทางสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาสภาพทางสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การปลูกป่าในพื้นที่
ของชุมชนและสถานศึกษาและการรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดัง
ตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 สภาพทางสิ่งแวดล้อม

n = 200

สภาพทางสิ่งแวดล้อม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.1 การปลูกป่าในพื้นที่ของชุมชน และสถานศึกษา		
4.1.1) ไม่มีการปลูกป่าในพื้นที่ของ ชุมชนและสถานศึกษา	71	35.5
4.1.2) มีการปลูกป่าเป็นประจำทุกปี ในพื้นที่ชุมชนและสถานศึกษา	129	64.5
4.2 การรณรงค์ด้านการรักษา สิ่งแวดล้อม		
4.2.1) ไม่มีการรณรงค์ด้านการรักษา สิ่งแวดล้อม	17	8.5
4.2.2) มีการรณรงค์ด้านการรักษา สิ่งแวดล้อม	183	91.5

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางสิ่งแวดล้อมของยูวเกษตรกร
ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้

1) การปลูกป่าในพื้นที่ของชุมชนและสถานศึกษา พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ
64.5 มีการปลูกป่าเป็นประจำทุกปีในพื้นที่ชุมชนและสถานศึกษา รองลงมาร้อยละ 35.5 ไม่มีการ
ปลูกป่าในพื้นที่ชุมชนและสถานศึกษา

2) การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 91.5
มีการรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม รองลงมาร้อยละ 8.5 ไม่มีการรณรงค์ด้านการรักษา
สิ่งแวดล้อม

1.1.2 ข้อมูลครูเกษตร

ผลการวิเคราะห์สภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และ
สภาพของสิ่งแวดล้อม ของครูเกษตร ปรากฏตามตารางที่ 4.5 ถึง ตารางที่ 4.8 ดังนี้

1) สภาพส่วนบุคคล

จากการศึกษาสภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา
ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 สภาพส่วนบุคคลของครูเกษตร

n=50						
สภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{x}	S.D.
เพศ						
1.1 ชาย	21	42.0				
1.2 หญิง	29	58.0				
อายุ (ปี)						
2.1) 21-30	3	6.0				
2.2) 31-40	10	20.0				
2.3) 41-50	29	58.0	26 ปี	59 ปี	44.50	7.765
2.4) 51-60	8	16.0				
ระดับการศึกษาสูงสุด ของครู						
ณ ปัจจุบัน						
3.1) ปริญญาตรี	37	74.0				
3.2) ปริญญาโท	13	26.0				

จากตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพส่วนบุคคลของครูเกษตกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปราบกฏผลดังนี้

1) เพศ พบว่า ครูเกษตกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 58.0 เป็นเพศหญิง และอีกร้อยละ 42.0 เป็นเพศชาย

2) อายุ พบว่า ครูเกษตกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 6.0 มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี รองลงมา ร้อยละ 20.0 มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 58.0 มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ร้อยละ 16.0 มีอายุอยู่ในช่วง 51-60 ปี มีอายุเฉลี่ย 44.5 ปี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.765

3) ระดับการศึกษา พบว่า ครูเกษตกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ร้อยละ 74.0 มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 26.0 มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาโท ตามลำดับ

2) สภาพทางสังคม

จากการศึกษาสภาพทางสังคมประกอบด้วย ศาสนาของครูเกษตกร การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิเคราะห์ปราบกฏผลตามตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 สภาพทางสังคมของครูเกษตร

n = 50

สภาพทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.1 ศาสนาของครูเกษตรกร		
2.1.1 พุทธ	50	100.0
2.2 การเข้ารับการอบรมหรือ การได้รับความรู้ด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		
2.2.1) ไม่ได้รับการอบรมหรือ การได้รับความรู้ด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	18	36.0
2.2.2) ได้รับการอบรมหรือ การได้รับความรู้ด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	32	64.0

จากตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางสังคมของครูเกษตรในสถานศึกษา
พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้

ศาสนาของครูเกษตร พบว่า ครูเกษตรร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ
การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ครูเกษตรร้อยละ 64.0 ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตร
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและร้อยละ 36.0 ไม่ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้าน
การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ

3) สภาพทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจประกอบด้วย การประกอบอาชีพหลัก
ของครอบครัวท่าน การออมทรัพย์ของรครูเกษตร ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 สภาพทางเศรษฐกิจ

n = 200

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3.1 การออมทรัพย์ของครู เกษต		
3.1.1) ไม่มีการออมทรัพย์	15	30.0
3.1.2) มีการออมทรัพย์	35	70.0

จากตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจของครูเกษตใน
สถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้

การออมทรัพย์ของครูเกษต พบว่า ครูเกษตร้อยละ 70.0 ครูเกษตมีการ
ออมทรัพย์ รองลงมาร้อยละ 30.0 ไม่มีการออมทรัพย์ ตามลำดับ

4) สภาพทางสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาสภาพทางสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยการรณรงค์ด้านการ
รักษาสิ่งแวดล้อมผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 สภาพทางสิ่งแวดล้อม

n = 50

สภาพทางสิ่งแวดล้อม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.1 การรณรงค์ด้านการ รักษาสิ่งแวดล้อม		
4.1.1) มีการรณรงค์ด้านการ รักษาสิ่งแวดล้อม	50	100.0

จากตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางสิ่งแวดล้อมของครูเกษตใน
สถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลดังนี้

1) การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่า ครูเกษตร้อยละ 100.0
มีการรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 1.2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.2.1 ข้อมูลยูวเกษตรกร

1) บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการวิเคราะห์บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลตามตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็น	จำนวนคนที่ได้รับ		
	ผลดำเนินการของครูเกษตร (คน)	ร้อยละ	อันดับ
n = 200			
1. ส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง			
1.1) ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	197	98.5	1
1.2) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	185	92.5	3
1.3) ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	182	91.0	6
1.4) ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต	185	92.5	3

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	จำนวนคนที่ได้รับ ผลดำเนินการของ ครูเกษตร (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1.5) ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทาง คุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	173	86.5	12
1.6) ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและ อภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา	182	91.0	6
1.7) ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้น ข้อมูล	185	92.5	3
1.8) ครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทาง การเกษตร	174	87.0	11
1.9) ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้	188	94.0	2
1.10) ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาใน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน	176	88.0	10
1.11) ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้ นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้	177	88.5	9
1.12) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและ พัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้	173	86.5	12
1.13) ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผล การเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม	171	85.5	14
1.14) ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้าน มุมมองบุคลิกภาพ	179	89.5	8
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร			
2.1) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การสื่อสาร	185	92.5	5
2.2) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ ด้าน การคิด	191	95.5	3

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	จำนวนคนที่ได้รับ		
	ผลดำเนินการของ ครูเกษตร (คน)	ร้อยละ	อันดับ
2.3) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การแก้ปัญหา	195	97.5	2
2.4) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การใช้ทักษะชีวิต	200	100	1
2.5) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การใช้เทคโนโลยี	191	95.5	3

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น ปรากฏผลดังนี้

การดำเนินการด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ยูวเกษตรกรร้อยละ 98.5 เห็นว่าครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา ร้อยละ 94.0 เห็นว่าครูใส่ใจความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 92.5 เห็นว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต และครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ร้อยละ 91.0 เห็นว่า ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ร้อยละ 89.5 เห็นว่าครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ร้อยละ 88.5 เห็นว่าครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 88.0 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 87.0 เห็นว่าครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตร ร้อยละ 86.5 เห็นว่าครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ และร้อยละ 85.5 เห็นว่าครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่มตามลำดับ

การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของยุวเกษตรกร พบว่า ร้อยละ 100.0 เห็นว่าครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต รองลงมา ร้อยละ 97.5 เห็นว่าครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ร้อยละ 95.5 เห็นว่าครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี และร้อยละ 92.5 เห็นว่า ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสารตามลำดับ

2) บริบทความต้องการการส่งเสริม การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

ตารางที่ 4.10 บริบทความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

n = 200

ประเด็น	ระดับความต้องการการส่งเสริม (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
1. การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
1.1) ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	6	19	87	49	39	3.480	มาก	3
	(3.0)	(9.5)	(43.5)	(24.5)	(19.5)	(1.01)		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความต้องการการส่งเสริม (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} (S.D.)	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.2) ครูจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณา การด้านการเกษตร เพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะอยู่อย่าง พอเพียง	18 (9.0)	15 (7.5)	67 (33.5)	64 (32.0)			
1.3) ครูถามคำถาม ด้านการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง กระตุ้นคิดก่อนเรียน เพื่อปลูกฝังหลักคิด พอเพียง	6 (3.0)	52 (26.0)	55 (27.5)	45 (22.5)	42 (21.0)	3.330 (1.16)	ปาน กลาง	6
1.4) ครูมีการจัด กิจกรรมการฝึกทักษะ ให้นักเรียนรู้จักการ สังเกต	15 (7.5)	34 (17.0)	68 (34.0)	53 (26.5)	30 (15.0)	3.540 (1.04)	มาก	2
1.5) ครูมีการจัด กิจกรรมการฝึกการ แสดงออกทาง คุณลักษณะและ ค่านิยม 12 ประการ	12 (6.0)	30 (15.0)	81 (40.5)	51 (25.5)	26 (13.0)	3.250 (1.13)	ปาน กลาง	7

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความต้องการการส่งเสริม (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.6) ครูมีการจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยน คำถามและอภิปราย เชื่อมโยงคำถามกับ สาระสำคัญรายวิชา	15 (7.5)	17 (8.5)	88 (44.5)	44 (22.0)			
1.7) ครูให้นักเรียนมี กิจกรรมการวางแผนการสืบค้น ข้อมูล	18 (9.0)	34 (17.0)	94 (47.0)	27 (13.5)	27 (13.5)	3.050 (1.10)	ปาน กลาง	14
1.8) ครูจัดกิจกรรม อภิปราย สรุป ความรู้ทาง การเกษตร	20 (10.0)	12 (6.0)	115 (57.5)	34 (17.0)	19 (9.5)	3.100 (1.00)	ปาน กลาง	13
1.9) ครูให้ใบความรู้ ประกอบการจัด กระบวนการเรียนรู้	9 (4.5)	38 (19.0)	97 (48.5)	20 (10.0)	36 (18.0)	3.180 (1.08)	ปาน กลาง	10
1.10) ครูมีการตั้ง ประเด็นที่นักเรียน สนใจขึ้นมาใน ระหว่างการจัดการ เรียนการสอน	12 (6.0)	30 (15.0)	93 (46.5)	44 (22.0)	21 (10.5)	3.160 (1.00)	ปาน กลาง	11

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความต้องการการส่งเสริม (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.11) ครูให้นักเรียน รวบรวมข้อมูลสร้าง ความรู้นำไปใช้ใน กระบวนการเรียนรู้	15 (7.5)	23 (11.5)	93 (46.5)	45 (22.5)			
1.12) ครูจัดกิจกรรม ให้นักเรียนมีการสร้าง และพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการ เรียนรู้	15 (7.5)	20 (10.0)	87 (43.5)	36 (18.0)	42 (21.0)	3.350 (1.14)	ปาน กลาง	5
1.13) ครูมีการให้ นักเรียนพูดหรือเขียน เพื่อสรุปผลการ เรียนรู้ และนำเสนอ งานกลุ่ม	12 (6.0)	47 (23.5)	75 (37.5)	38 (19.0)	28 (14.0)	3.120 (1.10)	ปาน กลาง	12
1.14) ครูมีการวัดผล ด้านความรู้ ด้าน ทักษะ และด้าน มุมมองบุคลิกภาพ	21 (10.5)	38 (19.0)	63 (31.5)	38 (19.0)	40 (20.0)	3.190 (1.25)	ปาน กลาง	9
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร								
2.1) ครูส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถด้าน การสื่อสาร	9 (4.5)	33 (16.5)	77 (38.5)	50 (25.0)	31 (15.5)	3.300 (1.06)	ปาน กลาง	5

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความต้องการการส่งเสริม (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2.2) ครูส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถด้าน การคิด	9 (4.5)	21 (10.5)	77 (38.5)	57 (28.5)			
2.3) ครูส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถด้าน การแก้ปัญหา	6 (3.0)	34 (12.0)	87 (43.5)	57 (28.5)	26 (13.0)	3.370 (0.960)	ปาน กลาง	4
2.4) ครูส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถด้าน การใช้ทักษะชีวิต	3 (1.5)	18 (9.0)	67 (33.5)	63 (31.5)	49 (24.5)	3.690 (0.990)	มาก	1
2.5) ครูส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถด้าน ใช้เทคโนโลยี	3 (1.5)	27 (13.5)	84 (42.0)	55 (27.5)	31 (15.5)	3.420 (0.960)	มาก	3

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์บริบทความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่

การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ยูวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.600$) ในประเด็น ได้แก่ ประเด็นครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับ

สาระสำคัญรายวิชาการลงมา ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก ในประเด็น
 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกตในระดับมาก ($\bar{X} = 3.450$) ยุวเกษตรกรมี
 ความต้องการการส่งเสริมในระดับมากในประเด็น ครูจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน
 การเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.480$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการ
 ส่งเสริม ในระดับมากในประเด็นครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้าง
 คุณลักษณะอย่างพอเพียง ($\bar{X} = 3.480$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก
 ในประเด็น ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้
 ($\bar{X} = 3.430$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลาง ในประเด็น ได้แก่ ครูมีการ
 ให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอในกลุ่มในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.350$)
 ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลางในประเด็นครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการ
 แสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ($\bar{X} = 3.330$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการ
 ส่งเสริม ในระดับปานกลางในประเด็นครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการ
 เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.200$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลาง ในประเด็นครูมีการ
 วัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.190$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการ
 การส่งเสริม ในระดับปานกลางในประเด็นครูให้ใบความรู้ ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้
 ($\bar{X} = 3.180$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริม ในระดับปานกลางในประเด็นครูมีการตั้ง
 ประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.160$) ยุวเกษตรกรมีความ
 ต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลางในประเด็นครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนา
 นวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.120$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับปาน
 กลาง ในประเด็นครูจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.100$) และยุวเกษตรกรมีความ
 ต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลางในประเด็นครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้น
 ข้อมูล ($\bar{X} = 3.050$)

การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ
 ยุวเกษตรกร พบว่า ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก ในประเด็นครูส่งเสริมให้
 นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ($\bar{X} = 3.690$) รองลงมา ยุวเกษตรกรมีความ
 ต้องการการส่งเสริมในระดับมากในประเด็นครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด
 ($\bar{X} = 3.450$) ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลาง ในประเด็นครูส่งเสริมให้นักเรียน
 แสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.370$) และ ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริม
 ในระดับปานกลางในประเด็นครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.300$)
 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 สรุปภาพรวม บริบทความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังนี้

n = 200

ประเด็น	ระดับความต้องการ			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	3.280	1.190	ปานกลาง	2
การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร	3.450	1.000	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.370	1.100	มาก	

จากตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์สรุปบริบทความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาพรวมยูวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.370$) เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ยูวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.450$) และยูวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.280$) ตามลำดับ

1.2.2 ข้อมูลครูเกษตร

1) บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการวิเคราะห์บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏผลตามตารางที่ 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

n = 50

ประเด็น	จำนวนคนที่ ดำเนินการ (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1. การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง			
1.1) ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	45	90.0	8
1.2) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	45	90.0	8
1.3) ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	45	90.0	8
1.4) ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต	50	100.0	1
1.5) ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	50	100.0	1
1.6) ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา	50	100.0	1
1.7) ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล	50	100.0	1
1.8) ครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตร	50	100.0	1
1.9) ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้	37	74.0	9
1.10) ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน	18	36.0	10
1.11) ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้	45	90.0	8

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	จำนวนคนที่ ดำเนินการ (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1.12) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้	8	16.0	11
1.13) ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผล การเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม	50	100.0	1
1.14) ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ	50	100.0	1
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร			
2.1) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การสื่อสาร	50	100.0	1
2.2) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ ด้าน การคิด	50	100.0	1
2.3) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การแก้ปัญหา	50	100.0	1
2.4) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การใช้ทักษะชีวิต	50	100.0	1
2.5) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้าน การใช้เทคโนโลยี	50	100.0	1

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์บริบทการดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น ปรากฏผลดังนี้

การดำเนินการด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ร้อยละ 100.0 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึก ทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญ รายวิชา ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทาง

การเกษตร ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ร่องลงมาร้อยละ 90.0 ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 74.0 ครูใ้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้ ร้อยละ 36.0 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และร้อยละ 16.0 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ

การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร พบว่า ร้อยละ 100.0 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านความคิด ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี

ตอนที่ 1.3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1

1.3.1 ข้อมูลยูวเกษตรกร

1) สภาพการได้รับการส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาสภาพการได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรโดยให้ยูวเกษตรกรเลือกตอบการไม่ได้รับการส่งเสริมหรือการได้รับการส่งเสริม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการได้รับการส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ ผู้สอนเกษตร (Sender) เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message) ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร (Chanel) และผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) ปรากฏตามตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 สภาพการได้รับการส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน
การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรของยุวเกษตรกร
ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 200

ประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1. ผู้สอนเกษตร (Sender)			
1.1 ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง	191	95.5	3
1.2 ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วย วิธีการที่หลากหลาย	197	98.5	1
1.3 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูล ด้วยตนเอง	195	97.5	2
1.4 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้	183	91.5	5
1.5 ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมา เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่	186	93.0	4
1.6 ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน	182	91.0	6
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)			
2.1 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกสิกรรม	189	94.5	2
2.2 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์	108	54.0	12
2.3 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง	146	73.0	11
2.4 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้	185	92.5	4
2.5) ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร	182	91.0	5
2.6) ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร	174	87.0	8
2.7) ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางการเกษตร	182	91.0	5

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
2.8) ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย	180	90.0	6
2.9) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน	188	94.0	3
2.10) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ	182	91.0	5
2.11) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์	165	82.5	10
2.12) ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	179	89.5	7
2.13) ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	191	95.5	1
2.14) ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับการเกษตร	179	89.5	7
2.15) ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่	182	91.0	5
2.16) ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์	168	84.0	9
2.17) ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช	165	82.5	10
3. ช่องทางการเรียนรู้ (Chanel)			
3.1) นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู	191	95.5	3
3.2) นักเรียนได้เรียนรู้จาก สื่อวีดิทัศน์	197	98.5	1
3.3) นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร	182	91.0	6
3.4) นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร	194	97.0	2
3.5) นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร	176	88.0	7
3.6) นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube	185	92.5	4
3.7) นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook	173	86.5	8
3.8) นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง	183	91.5	5

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
4. ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver)			
4.1) นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	192	96.0	1
4.2) นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม	183	91.5	6
4.3) นักเรียนเดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตร อย่างเป็นขั้นเป็นตอน	189	94.5	3
4.4) นักเรียนการทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น	185	92.5	5
4.5) นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตร จะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง	188	94.0	4
4.6) นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	182	91.0	7
4.7) นักเรียนนำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้	191	95.5	2
4.8) นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร	191	95.5	2
4.9) นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี	185	92.5	5

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การได้รับการส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ปรากฏผลดังนี้

ครูผู้สอนเกษตร (Sender) พบว่า ครูร้อยละ 98.5 ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย รองลงมา ครูร้อยละ 97.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณา

และหาข้อมูลด้วยตนเอง ครูร้อยละ 95.5 ส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ครูร้อยละ 93.0 จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ครูร้อยละ 91.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และครูร้อยละ 91.0 มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน ตามลำดับ

เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message) พบว่า ร้อยละ 95.5 ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา ร้อยละ 94.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกิจกรรม ร้อยละ 94.0 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน ร้อยละ 92.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้ ร้อยละ 91.0 ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร ร้อยละ 90.0 ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย ร้อยละ 89.5 ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ร้อยละ 87.0 ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร ร้อยละ 84.0 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ ร้อยละ 82.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ร้อยละ 73.0 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง และร้อยละ 54.0 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ ตามลำดับ

ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร (Chanel) พบว่า นักเรียนร้อยละ 98.5 ได้เรียนรู้จากสื่อวีดิทัศน์ นักเรียนร้อยละ 97.0 ได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร นักเรียนร้อยละ 95.5 ได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู นักเรียนร้อยละ 92.5 ได้เรียนรู้จากวิดีโอ Youtube นักเรียนร้อยละ 91.5 ได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง นักเรียนร้อยละ 91.0 ได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร นักเรียนร้อยละ 88.0 ได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร และนักเรียนร้อยละ 86.5 ได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook ตามลำดับ

ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) พบว่า นักเรียนร้อยละ 96.0 เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา นักเรียนร้อยละ 95.5 มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร นักเรียนร้อยละ 94.5 เดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน นักเรียนร้อยละ 94.0 มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง นักเรียนร้อยละ 92.5 การทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น นักเรียนร้อยละ 92.5 พัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี นักเรียนร้อยละ 91.5 นำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม และนักเรียน ร้อยละ 91.0 เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ตามลำดับ

2) ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อการดำเนินการของครูเกษตรด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การศึกษาความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อการดำเนินการของครูเกษตร
ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ
ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่
ผู้สอนเกษตร (Sender) เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message) ทางการเรียนรู้ทางการเกษตร
(Chanel) และผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.14
ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อการดำเนินการของครูเกษตรด้านการส่งเสริมการ
เรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ
ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	ที่สุด	น้อย	มาก	ที่สุด				
1. การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender)								
1.1 ครูส่งเสริมการ เรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้าง องค์ความรู้ใหม่ด้วย ตนเอง	15 (7.5)	6 (4.5)	91 (45.5)	36 (18.0)	49 (24.5)	3.780 (1.130)	มาก	1
1.2 ยูวเกษตรกรฝึกให้ นักเรียนได้แก้ปัญหา ทางการเกษตรด้วย วิธีการที่หลากหลาย	6 (3.0)	26 (13.0)	72 (36.0)	47 (23.5)	49 (24.5)	3.540 (1.090)	มาก	2

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.3 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการพิจารณาและหา ข้อมูลด้วยตนเอง	3 (1.5)	21 (10.5)	85 (42.5)	51 (25.5)			
1.4 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการอธิบายอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้	17 (8.5)	26 (13.0)	75 (37.5)	36 (18.0)	46 (23.0)	3.340 (1.210)	ปาน กลาง	5
1.5 ครูจัดสถานการณ์ให้ ผู้เรียนนำความรู้เดิมมา เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่	6 (3.0)	24 (12.0)	79 (39.5)	63 (31.5)	28 (14.0)	3.420 (0.970)	มาก	4
1.6 ครูมีการประเมินผล การเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน	21 (10.5)	27 (13.5)	63 (31.5)	55 (27.5)	34 (17.0)	3.270 (1.200)	ปาน กลาง	6
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)								
2.1 ได้เรียนรู้เนื้อหา ด้านการกลีกรรรม	9 (4.5)	9 (4.5)	60 (30.0)	47 (23.5)	75 (37.5)	3.850 (1.120)	มาก	1
2.2 ได้เรียนรู้เนื้อหา ด้านการปศุสัตว์	48 (24.0)	21 (10.5)	61 (30.5)	38 (19.0)	32 (16.0)	2.920 (1.380)	ปาน กลาง	17
2.3 ได้เรียนรู้เนื้อหา ด้านการประมง	36 (18.0)	29 (14.5)	55 (27.5)	50 (25.0)	30 (15.0)	3.050 (1.310)	ปาน กลาง	16
2.4 ได้เรียนรู้เนื้อหา ด้านการป่าไม้	12 (6.0)	27 (13.5)	69 (34.5)	44 (22.0)	48 (24.0)	3.450 (1.170)	มาก	4

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อัน ดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
2.5) ได้เรียนรู้ด้าน เทคนิคเกร็ดความรู้ทาง เกษตร	12 (6.0)	27 (13.5)	96 (48.0)	34 (17.0)	31 (15.5)	3.230 (1.060)	ปาน กลาง	10
2.6) ได้เรียนรู้ด้าน การตลาดทาง การเกษตร	6 (3.0)	36 (18.0)	66 (33.0)	52 (26.0)	40 (20.0)	3.420 (1.090)	มาก	6
2.7) ได้เรียนรู้ด้าน ความปลอดภัยทางด้าน การเกษตร	9 (4.5)	30 (15.0)	75 (37.5)	35 (17.5)	51 (25.5)	3.450 (1.150)	มาก	4
2.8) ได้เรียนรู้ด้านการ บริโภคอาหารปลอดภัย	3 (1.5)	15 (7.5)	81 (40.5)	50 (25.0)	51 (25.5)	3.660 (0.990)	มาก	2
2.9) ได้เรียนรู้ด้านการ จัดการทรัพยากรดิน	6 (3.0)	24 (12.0)	78 (39.0)	52 (26.0)	37 (18.5)	3.500 (1.070)	มาก	3
2.10) ได้เรียนรู้ด้านการ จัดการทรัพยากรน้ำ	15 (7.5)	24 (12.0)	89 (44.5)	53 (26.5)	18 (9.5)	3.190 (1.020)	ปาน กลาง	14
2.11) ได้เรียนรู้ด้านการ จัดการจุลินทรีย์	21 (10.5)	21 (10.5)	69 (34.5)	52 (26.0)	37 (18.5)	3.320 (1.200)	ปาน กลาง	8
2.12) ได้เรียนรู้ด้านการ แปรรูปผลผลิตทาง การเกษตร	18 (9.0)	9 (4.5)	99 (49.5)	42 (21.0)	32 (16.0)	3.310 (1.080)	ปาน กลาง	9
2.13) ได้เรียนรู้ การเกษตรตามหลัก	21 (10.5)	15 (7.5)	79 (39.5)	41 (20.5)	44 (22.0)	3.360 (1.210)	ปาน กลาง	7

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง							
2.14) ได้เรียนรู้ศาสตร์ พระราชากับการเกษตร	21 (10.5)	24 (12.0)	78 (39.0)	48 (24.0)	29 (14.5)	3.200 (1.150)	ปาน กลาง	13
2.15) ได้เรียนรู้เนื้อหา ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่	24 (12.0)	18 (9.0)	75 (37.5)	48 (24.0)	35 (17.5)	3.260 (1.200)	ปาน กลาง	12
2.16) ได้เรียนรู้เนื้อหา เรื่องการปลูกพืชไฮโดร โปรนิคส์	27 (13.5)	27 (13.5)	65 (32.5)	45 (22.5)	36 (18.0)	3.180 (1.260)	ปาน กลาง	15
2.17) ได้เรียนรู้เนื้อหา เรื่องการเพาะเลี้ยง เนื้อเยื่อพืช	12 (6.0)	39 (19.5)	68 (34.0)	42 (21.0)	39 (19.5)	3.290 (1.160)	ปาน กลาง	11
3.การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร (Chanel)								
3.1) นักเรียนได้เรียนรู้ จากการบรรยายของครู	21 (10.5)	27 (13.5)	61 (30.5)	50 (25.0)	41 (20.5)	3.320 (1.160)	ปาน กลาง	6
3.2) นักเรียนได้เรียนรู้ จาก สื่อวีดิทัศน์	15 (7.5)	42 (21.0)	43 (21.5)	59 (29.5)	41 (20.5)	3.350 (1.230)	ปาน กลาง	4
3.3) นักเรียนได้เรียนรู้ จากการอ่านหนังสือ เกษตร	18 (9.0)	33 (16.5)	61 (30.5)	56 (28.0)	32 (16.0)	3.260 (1.180)	ปาน กลาง	8
3.4) นักเรียนได้เรียนรู้ จากการสังเกตและ สอบถามจากผู้	12 (6.0)	24 (12.0)	67 (33.5)	43 (21.5)	54 (27.0)	3.520 (1.180)	มาก	1

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ประกอบอาชีพด้าน การเกษตร								
3.5) นักเรียนได้เรียนรู้ จากเว็บไซต์ด้าน การเกษตร	12 (6.0)	18 (9.0)	84 (42.0)	45 (22.5)	41 (20.5)	3.430 (1.100)	มาก	3
3.6) นักเรียนได้เรียนรู้ จากวิดีโอใน Youtube	15 (7.5)	27 (13.5)	71 (35.5)	47 (23.5)	40 (20.0)	3.350 (1.160)	มาก	4
3.7) นักเรียนได้เรียนรู้ จากข้อมูลใน Facebook	18 (9.0)	24 (12.0)	73 (36.5)	47 (23.5)	38 (19.0)	3.320 (1.180)	ปาน กลาง	6
3.8) นักเรียนได้เรียนรู้ จากสื่อการสอนที่ครู สร้างขึ้นเอง	12 (6.0)	21 (10.5)	77 (38.5)	48 (24.0)	42 (21.0)	3.440 (1.110)	มาก	2
4. ความคิดเห็นต่อผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (Receiver)								
4.1) นักเรียนเกิด ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเกษตร ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	12 (6.0)	41 (20.5)	75 (37.5)	43 (21.5)	29 (14.5)	3.180 (1.100)	ปาน กลาง	8
4.2) นักเรียนนำ ความรู้เกษตรไปใช้ใน ชีวิตประจำวันรวมถึง	12 (6.0)	32 (16.0)	75 (37.5)	38 (19.0)	43 (21.5)	3.340 (1.050)	ปาน กลาง	4

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	การปฏิบัติตนในสิ่งที่ เหมาะสม							
4.3) นักเรียนเดินสาย กลางและการพัฒนา งานเกษตรอย่างเป็น ขั้นเป็นตอน	18 (9.0)	32 (16.0)	75 (37.5)	32 (16.0)	43 (21.5)	3.250 (1.220)	ปาน กลาง	6
4.4) นักเรียนมีการทำ การเกษตรด้วยความ พอดี ไม่เป็นการ เบียดเบียนตัวเองหรือ คนอื่น	9 (4.5)	36 (18.0)	65 (32.5)	53 (26.5)	37 (18.5)	3.370 (1.110)	ปาน กลาง	3
4.5) นักเรียนมีการ ตัดสินใจในงานด้าน การเกษตรจะต้องมี พื้นฐานบนความ พอเพียง	15 (7.5)	45 (22.5)	56 (28.0)	50 (25.0)	34 (17.0)	3.220 (1.190)	ปาน กลาง	7
4.6) นักเรียนเตรียม ตัวที่จะรับผลกระทบ ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ในอนาคต	12 (6.0)	30 (15.0)	81 (40.5)	51 (25.5)	26 (13.0)	3.250 (1.050)	ปาน กลาง	6

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	4.7) นักเรียนนำความรู้ การเกษตรมาใช้เพื่อ เป็นประโยชน์ต่อการ วางแผนและระวางใน การเลือกใช้	15 (7.5)	27 (13.5)	79 (39.5)	41 (20.5)			
4.8) นักเรียนมี คุณธรรมในการ ดำรงชีวิตและทำ การเกษตร	15 (7.5)	21 (10.5)	67 (33.5)	53 (26.5)	44 (22.0)	3.450 (1.100)	มาก	1
4.9) นักเรียนพัฒนา ตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับ การเปลี่ยนแปลงทั้ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี	15 (7.5)	12 (6.0)	91 (45.5)	42 (21.0)	40 (20.0)	3.400 (1.100)	ปาน กลาง	2

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ดังนี้

ด้านการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender) พบว่าครูผู้สอนเกษตรมีการดำเนินการในระดับมากในประเด็น 4 ประเด็น คือ ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.780$) รองลงมา ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.540$) ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูลด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.520$)

ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 3.420$) และครูผู้สอนเกษตร มีการดำเนินการในระดับปานกลางในประเด็น 2 ประเด็น คือครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{X} = 3.340$) และครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสม กับผู้เรียน ($\bar{X} = 3.270$) ตามลำดับ

ด้านเนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message) พบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาความรู้ ด้านการเกษตรในระดับมากใน 6 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาความรู้ด้านการกลีกรม ($\bar{X} = 3.850$) รองลงมาได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย ($\bar{X} = 3.660$) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน ($\bar{X} = 3.500$) ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้ ($\bar{X} = 3.450$) ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางด้าน การเกษตร ($\bar{X} = 3.450$) ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.420$) และได้เรียนรู้เนื้อหา ความรู้ด้านการเกษตรในระดับปานกลางใน 11 ประเด็น คือ เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.360$) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์ ($\bar{X} = 3.320$) ได้เรียนรู้ด้านการ แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.310$) ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ($\bar{X} = 3.290$) ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ ($\bar{X} = 3.260$) ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ ทางเกษตร ($\bar{X} = 3.230$) ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับการเกษตร ($\bar{X} = 3.200$) ได้เรียนรู้ด้านการ จัดการทรัพยากรน้ำ ($\bar{X} = 3.190$) ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ ($\bar{X} = 3.180$) ได้ เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง ($\bar{X} = 3.050$) และได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ ($\bar{X} = 2.920$) ตามลำดับ

การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูนิเวอร์ซิตี (Chanel) พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับมากใน ช่องทาง คือ เรียนรู้จาก การสังเกตและสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.520$) รองลงมา นักเรียนได้ เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง ($\bar{X} = 3.440$) นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.430$) นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับปานกลางใน ช่องทาง คือ นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อวีดิทัศน์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.350$) นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube ($\bar{X} = 3.350$) นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู ($\bar{X} = 3.320$) นักเรียนได้เรียนรู้จาก ข้อมูลใน Facebook ($\bar{X} = 3.320$) และ นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร ($\bar{X} = 3.260$) ตามลำดับ

ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) พบว่า เกิดผลการดำเนินการกับผู้เรียน ใน ระดับมากในประเด็น นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร ($\bar{X} = 3.450$) รองลงมา นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.400$) และเกิดผลการดำเนินการกับผู้เรียน ในระดับปานกลางในประเด็น

นักเรียนการทำกรเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น ($\bar{X} = 3.370$)
 นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.340$)
 นักเรียนนำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ ($\bar{X} = 3.300$)
 นักเรียนเดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 3.250$)
 นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง ($\bar{X} = 3.220$) และนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.180$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อการดำเนินการของครูเกษตรด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender)	3.48	1.070	มาก	1
เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)	3.33	1.150	ปานกลาง	3
การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทาง การเกษตรของยูวเกษตรกร (Chanel)	3.37	1.160	ปานกลาง	2
ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver)	3.30	1.120	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.37	1.130	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์สรุปความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.370$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ยูวเกษตรกรในสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.480$) รองลงมา การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร (Chanel) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.370$) ด้านเนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (message) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.330$) และ ด้านผลการดำเนินการกับผู้เรียนกับผู้เรียน (Receiver) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.300$) ตามลำดับ

1.3.2 ข้อมูลครูเกษต

1) สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรโดยให้ครูเกษตรเลือกตอบ ไม่ได้ดำเนินการหรือการดำเนินการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ ผู้สอนเกษตร (Sender) เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message) ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร (Chanel) และผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) ปรากฏตามตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 50			
ประเด็น	จำนวนคนที่ได้ดำเนินการ (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1. ผู้สอนเกษตร (Sender)			
1.1) ส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง	45	90.0	4
1.2) ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย	46	92.0	3
1.3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูลด้วยตนเอง	47	94.0	2
1.4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้	45	90.0	4
1.5) จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่	42	84.0	5

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	จำนวนคนที่ได้		
	ดำเนินการ (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1.6) มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน	50	100.0	1
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)			
2.1) ใช้เนื้อหาด้านการกิจกรรมในการจัดการเรียน การสอน	50	100.0	1
2.2) ใช้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ ในการจัดการเรียน การสอน	8	16.0	12
2.3) ใช้เนื้อหาด้านการประมงในการจัดการเรียนการ สอน	6	12.0	13
2.4) ใช้เนื้อหาด้านการป่าไม้ในการจัดการเรียนการ สอน	17	34.0	10
2.5) ใช้เนื้อหาด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตรใน การจัดการเรียนการสอน	41	82.0	2
2.6) ใช้เนื้อหาด้านการตลาดทางการเกษตรในการ จัดการเรียนการสอน	50	100.0	1
2.7) ใช้เนื้อหาด้านความปลอดภัยทางการเกษตร ในการจัดการเรียนการสอน	11	22.0	11
2.8) ใช้เนื้อหาด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยในการ จัดการเรียนการสอน	25	50.0	8
2.9) ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรดินในการ จัดการเรียนการสอน	40	80.0	3
2.10) ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำในการ จัดการเรียนการสอน	23	46.0	9
2.11) ใช้เนื้อหาด้านการจัดการจุลินทรีย์ในการ จัดการเรียนการสอน	31	62.0	7

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	จำนวนคนที่ได้		
	ดำเนินการ (คน)	ร้อยละ	อันดับ
2.12) ใช้เนื้อหาด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน	39	78.0	4
2.13) ใช้เนื้อหาการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนการสอน	36	72.0	6
2.14) ใช้เนื้อหาศาสตร์พระราชากับการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน	38	76.0	5
2.15) ใช้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ในการจัดการเรียนการสอน	36	72.0	6
2.16) ใช้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน	6	12.0	13
2.17) ใช้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชในการจัดการเรียนการสอน	0	0.0	14
3. ช่องทางการเรียนรู้ (Chanel)			
3.1) ใช้วิธีการบรรยายของครู	50	100.0	1
3.2) ใช้วิธีสื่อวีดิทัศน์	50	100.0	1
3.3) ใช้หนังสือเกษตรในการจัดการเรียนการสอน	50	100.0	1
3.4) ให้นักเรียนฝึกสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบการอาชีพด้านการเกษตร	26	52.0	4
3.5) ให้นักเรียนศึกษาจากเว็บไซต์ด้านการเกษตร	50	100.0	1
3.6) ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube	46	92.0	2
3.7) ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook	23	46.0	5
3.8) ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง	36	72.0	3
4. การดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver)			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	จำนวนคนที่ได้		
	ดำเนินการ (คน)	ร้อยละ	อันดับ
4.1) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียน	48	96.0	3
4.2) ส่งเสริมให้นำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสมให้กับนักเรียน	50	100.0	1
4.3) ส่งเสริมการเดินทางสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอนให้กับนักเรียน	44	88.0	4
4.4) ส่งเสริมให้ทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่นให้กับนักเรียน	48	96.0	3
4.5) ส่งเสริมให้มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตร ต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียงให้กับนักเรียน	48	96.0	3
4.6) ส่งเสริมให้เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตให้กับนักเรียน	49	98.0	2
4.7) ท่านส่งเสริมให้นำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ให้กับนักเรียน	48	96.0	3
4.8) ส่งเสริมให้มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตรให้กับนักเรียน	43	86.0	5
4.9) ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี	44	88.0	4

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ปรากฏผลดังนี้

การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender) พบว่า ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 100.0 มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนรองลงมา ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 94.0

ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาไตร่ตรองและรู้จักการค้นคว้าหาข้อมูลความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 92.0 ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 90.0 ส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวผู้เรียนเองและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย ถกเถียงแลกเปลี่ยนความรู้กัน ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 84.0 จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองโดยได้นำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ตามลำดับ

เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message) พบว่า ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 100.0 ใช้เนื้อหาด้านการกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนและ ใช้เนื้อหาด้านการตลาดทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน รองลงมา ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 82.0 ใช้เนื้อหาด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนร้อยละ 80.0 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรดินในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนร้อยละ 78.0 ใช้เนื้อหาด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 76.0 ใช้เนื้อหาศาสตร์พระราชากับการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนร้อยละ 72.0 ใช้เนื้อหาการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนการสอนและใช้เนื้อหาเนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 62.0 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการจุลินทรีย์ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 50.0 ใช้เนื้อหาด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 46.0 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 34.0 ใช้เนื้อหาเนื้อหาด้านป่าไม้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 22.0 ใช้เนื้อหาด้านความปลอดภัยทางด้านการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 16.0 ใช้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เนื้อหาด้านการประมงในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 12.0 ใช้เนื้อหาเนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน และไม่มีครูผู้สอนเกษตรใช้เนื้อหาเนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูทูป (Chanel) พบว่าครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 100.0 ใช้วิธีการบรรยายความรู้ ใช้สื่อวีดิทัศน์ ใช้หนังสือเกษตรในการเรียนการสอน ให้นักเรียนศึกษาจากเว็บไซต์ด้านการเกษตร ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 92.0 ให้นักเรียนเรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 72.0 ให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 52.0 ให้นักเรียนฝึกสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบการอาชีพด้านการเกษตร ครูผู้สอนเกษตรร้อยละ 46.0 ให้นักเรียนเรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook ตามลำดับ

ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) พบว่า ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 100.0 ส่งเสริมให้นำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสมให้กับนักเรียน

ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 98.0 ส่งเสริมให้เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตให้กับนักเรียน ครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 96.0 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียน ส่งเสริมให้ทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่นให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียงให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้นำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ให้กับนักเรียน ส่งเสริมการเดินทางสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอนให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี และครูผู้สอนเกษตร ร้อยละ 86 ส่งเสริมให้มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตรให้กับนักเรียน ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 2.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 2.2 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 2.3 ข้อเสนอแนะด้านส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 2.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.1.1 ข้อมูลยุวเกษตรกร

1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะการเรียนรู้ด้านการเกษตร (Skill) และด้านทัศนคติ (Attitude)

ประเด็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน และประเด็นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นสมดุลง 4 มิติ ปรากฏตามตารางที่ 4.17 ถึงตารางที่ 4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน							
1.1 ด้านความรู้ (Knowledge)								
สามารถอธิบายความรู้ ต่างๆด้านเกษตรได้ด้วย ตนเอง	6 (3.0)	27 (13.5)	69 (34.5)	70 (35.0)	28 (14.0)	3.440 (0.990)	มาก	3
สามารถจำแนกหรือระบุ ความรู้ด้านการเกษตรได้ เมื่อปรากฏในรูปแบบ สถานการณ์ใหม่	9 (4.5)	36 (18.0)	62 (31.0)	50 (25.0)	43 (21.5)	3.410 (1.140)	มาก	5
สามารถอธิบายหรือ บรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วย คำพูดของตัวเอง	12 (6.0)	36 (18.0)	51 (25.5)	62 (31.0)	39 (19.5)	3.400 (1.160)	ปาน กลาง	6

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	สามารถนำความรู้มา ประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม	9 (4.5)	12 (6.0)	87 (43.5)	54 (27.0)			
สามารถแยกแยะ รายละเอียดของ เรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็น ระดับย่อยๆ	9 (4.5)	24 (12.0)	74 (37.0)	52 (26.0)	41 (20.5)	3.460 (1.080)	มาก	2
สามารถรวบรวม ข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่ บนความคิด สร้างสรรค์	12 (6.0)	27 (13.5)	69 (34.5)	49 (24.5)	43 (21.5)	3.420 (1.140)	มาก	4
สามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรม โดยมีหลักในการ ประเมิน	24 (12.0)	15 (7.5)	62 (31.0)	60 (30.0)	39 (19.5)	3.380 (1.230)	ปาน กลาง	7
1.2) ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (S)								
1.2.1) มีทักษะความ รับผิดชอบ	9 (4.5)	18 (9.0)	63 (31.5)	70 (35.0)	40 (20.0)	3.570 (1.050)	มาก	2
1.2.2) มีทักษะการ สื่อสาร	15 (7.5)	18 (9.0)	65 (32.5)	64 (32.0)	38 (19.0)	3.460 (1.120)	มาก	4

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.2.3) มีทักษะความคิด สร้างสรรค์และความไม่ รู้ใจเรียน	9 (4.5)	30 (15.0)	62 (31.0)	53 (26.5)			
1.2.4) มีทักษะการคิด อย่างมีวิจารณ์ญาณ และคิดอย่างเป็นระบบ	15 (7.5)	24 (12.0)	74 (37.0)	48 (24.0)	39 (19.5)	3.360 (1.150)	ปาน กลาง	6
1.2.5) มีทักษะการใช้ ข้อมูลสารสนเทศและ สื่อต่างๆ	27 (13.5)	12 (6.0)	57 (28.5)	68 (34.0)	36 (18.0)	3.370 (1.240)	ปาน กลาง	5
1.2.6) มีทักษะด้านการ ทำงานระหว่างบุคคล และทักษะการทำงาน ร่วมกัน	18 (9.0)	6 (3.0)	48 (24.0)	59 (29.5)	69 (34.5)	3.780 (1.210)	มาก	1
1.3) ด้านทัศนคติ (A)								
1.3.1) การส่งเสริมการ เรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการเกษตรสามารถ นำไปใช้ประกอบอาชีพ ทางการเกษตรได้	9 (4.5)	33 (16.5)	66 (33.0)	55 (27.5)	37 (18.5)	3.390 (1.100)	ปาน กลาง	3
1.3.2) สามารถนำผล การเรียนรู้ไปเป็น แนวทางในการศึกษา ต่อด้านการเกษตร	15 (7.5)	12 (6.0)	63 (31.5)	56 (28.0)	54 (27.0)	3.610 (1.630)	มาก	1

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.3.3) คิดว่าอาชีพ เกษตรกรเป็นอาชีพที่มี เกียรติ	6 (3.0)	42 (21.0)	54 (27.0)	64 (32.0)			
1.3.4) คิดว่าอาชีพ เกษตรกรเป็นอาชีพที่มี ความมั่นคง สามารถ เลี้ยงตนเองและ ครอบครัวได้	12 (6.0)	18 (9.0)	63 (31.5)	53 (26.5)	54 (27.0)	3.600 (1.150)	มาก	2
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน								
2.1) เกิดการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้าน การเกษตรเชื่อมโยงกับ ชุมชน ครอบครัวและ สถานศึกษา เข้าด้วยกัน	9 (4.5)	27 (13.5)	70 (35.0)	54 (27.0)	40 (20.0)	3.450 (1.090)	มาก	6
2.2) มีกิจกรรมการเป็น ศูนย์รวมในการพบปะ ศึกษาด้านการเกษตร กันในชุมชน	9 (4.5)	27 (13.5)	53 (26.5)	56 (28.0)	55 (27.5)	3.600 (1.150)	มาก	2
2.3) เกิดการแก้ปัญหา ด้านการเกษตรของ ชุมชนผ่านกระบวนการ จัดการเรียนรู้	3 (1.5)	18 (9.0)	89 (44.5)	44 (22.0)	46 (23.0)	3.56 (0.990)	มาก	4

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2.4) เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชน และสถานศึกษา	6 (3.0)	15 (7.5)	75 (37.5)	56 (28.0)			
2.5) เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน	9 (4.5)	24 (12.0)	72 (36.0)	43 (21.5)	52 (26.0)	3.530 (1.130)	มาก	5
2.6) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน	3 (1.5)	24 (12.0)	78 (39.0)	46 (23.0)	49 (24.5)	3.570 (1.030)	มาก	3
2.6) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน	3 (1.5)	24 (12.0)	78 (39.0)	46 (23.0)	49 (24.5)	3.570 (1.030)	มาก (\bar{x})	3
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ								
3.1) สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain)								
3.1.1) เห็นคุณค่าและใช้วัตถุดิบของเงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ่มค่า	9 (4.5)	27 (13.5)	54 (27.0)	63 (31.5)	47 (23.5)	3.560 (1.120)	มาก	3

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.1.2) ใช้อุปกรณ์การ เรียนอย่างประหยัด และคุ้มค่าตามอายุการ ใช้งาน	6 (3.0)	24 (12.0)	57 (28.5)	76 (38.0)			
3.1.3) ใช้จ่ายเงิน อย่าง ประหยัดและมีการเก็บ ออม	0 (0.0)	24 (12.0)	60 (30.0)	70 (35.0)	46 (23.0)	3.690 (0.960)	มาก	1
3.1.4) รู้จักเลือกใช้ เครื่องมือต่างๆ ให้ เหมาะสมกับงาน	9 (4.5)	18 (9.0)	66 (33.0)	71 (35.5)	36 (18.0)	3.540 (1.030)	มาก	4
3.2) สมดุลมิติด้านสังคม (Societal domain)								
3.2.1) เห็นคุณค่าของ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	3 (1.5)	12 (6.0)	78 (39.0)	58 (29.0)	49 (24.5)	3.690 (0.960)	มาก	1
3.2.2) มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ต่อกันได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือ ผู้อื่นอยู่เสมอ	12 (6.0)	9 (4.5)	59 (29.5)	77 (38.5)	43 (21.5)	3.650 (1.060)	มาก	4
3.2.3) ร่วมมือกับผู้อื่น ในการปฏิบัติกิจกรรม ต่างๆ อย่างเต็มใจ	0 (0.0)	27 (13.5)	68 (34.0)	52 (26.0)	53 (26.5)	3.660 (1.020)	มาก	3
3.2.4) เสียสละ ทรัพย์สินหรือแรงงาน เพื่อคนอื่นหรือส่วนรวม	6 (3.0)	18 (9.0)	74 (37.0)	53 (26.5)	49 (24.5)	3.610 (1.050)	มาก	6

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.2.5) ไม่นำสิ่งของ หรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน	12 (6.0)	21 (10.5)	51 (25.5)	64 (32.0)			
3.2.6) ปฏิบัติตาม ข้อตกลง/กฎระเบียบ หรือข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียน หรือสังคม	0 (0.0)	21 (10.5)	69 (34.5)	65 (32.5)	45 (22.5)	3.670 (0.940)	มาก	2
3.3) สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain)								
3.3.1) เป็นคนที่มี จิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ใน การอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	12 (6.0)	18 (9.0)	81 (40.5)	52 (26.0)	37 (18.5)	3.420 (1.080)	มาก	5
3.3.2) รักษาความ สะอาดเครื่องมือ/ หรืออุปกรณ์ที่ใช้ เสร็จแล้ว	3 (1.5)	21 (10.5)	63 (31.5)	59 (29.5)	54 (27.0)	3.700 (1.030)	มาก	1
3.3.3) ร่วมกิจกรรม อนุรักษ์ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3 (1.5)	21 (10.5)	66 (33.0)	73 (36.5)	37 (18.5)	3.600 (0.960)	มาก	2

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.3.4) เอาใจใส่ดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมใน บ้าน/โรงเรียน/หรือ ชุมชน	9 (4.5)	21 (10.5)	57 (28.5)	77 (38.5)			
3.3.5) ร่วมกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียน/ชุมชน/ หรือ สังคมด้วยความสมัครใจ	6 (3.0)	27 (13.5)	72 (36.0)	53 (26.5)	42 (21.0)	3.490 (1.060)	มาก	4
3.4) สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)								
3.4.1) เห็นคุณค่าและ ร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ ท้องถิ่น/ความเป็นไทย	6 (3.0)	24 (12.0)	66 (33.0)	73 (36.5)	31 (15.5)	3.500 (0.990)	มาก	2
3.4.2) ไหว้ผู้ปกครอง/ ครู/หรือผู้ใหญ่อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม	9 (4.5)	24 (12.0)	63 (31.5)	66 (33.0)	38 (19.0)	3.500 (1.070)	มาก	2
3.4.3) มีสัมมาคารวะ/ มารยาท/หรือกตัญญู ต่อผู้มีพระคุณ และแต่ง กายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ	6 (3.0)	15 (7.5)	69 (34.5)	55 (27.5)	55 (27.5)	3.690 (1.050)	มาก	1

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 3 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็น พบว่า ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.540$) โดยมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 3 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ ($\bar{X} = 3.590$) รองลงมา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 3.560$) และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 3.480$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 3 ด้านด้วยกัน ประกอบด้วย 1.1) ด้านความรู้ (Knowledge) 1.2) ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร และ 1.3) ด้านเจตคติ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.480$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียนทั้ง 3 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.510$) รองลงมา ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 3.500$) และด้านความรู้ (Knowledge) ($\bar{X} = 3.430$) โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็นปรากฏผลดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหา ในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.500$) รองลงมา สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ ($\bar{X} = 3.460$) สามารถอธิบายความรู้ต่างๆด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.440$) สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.420$) สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่ ($\bar{X} = 3.410$) สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง ($\bar{X} = 3.400$) และสามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน ($\bar{X} = 3.380$) ตามลำดับ

ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร พบว่า มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 3.780$) รองลงมา มีทักษะความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.570$) มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ($\bar{X} = 3.490$) ท่านมีทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.460$) และท่านมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.370$) ตามลำดับ

ด้านทัศนคติพบว่า สามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.610$) รองลงมา อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ($\bar{X} = 3.600$) และ การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้

ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ($\bar{X} = 3.390$) ท่านคิดว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ($\bar{X} = 3.390$) ตามลำดับ

2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน พบว่า เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชน และสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.630$) รองลงมา มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน ($\bar{X} = 3.600$) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน ($\bar{X} = 3.570$) เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.560$) เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน ($\bar{X} = 3.530$) และเกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับชุมชนครอบครัวและสถานศึกษาเข้าด้วยกัน ($\bar{X} = 3.450$) ตามลำดับ

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 4 ด้านประกอบด้วย สมดุลงานด้านเศรษฐกิจ สมดุลงานด้านสังคม สมดุลงานด้านสิ่งแวดล้อมและสมดุลงานด้านวัฒนธรรม โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.590$) โดยยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติในระดับมากทั้ง 4 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ สมดุลงานด้านสังคม ($\bar{X} = 3.650$) สมดุลงานด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.590$) สมดุลงานด้านวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.560$) และสมดุลงานด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.550$) ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

3.1) สมดุลงานด้านเศรษฐกิจ พบว่าใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีการเก็บออม ($\bar{X} = 3.690$) รองลงมา ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุการใช้งาน ($\bar{X} = 3.570$) เห็นคุณค่าและใช้วัสดุสิ่งของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ้มค่า ($\bar{X} = 3.560$) และรู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน ($\bar{X} = 3.540$) ตามลำดับ

3.2) สมดุลงานด้านสังคม พบว่า เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.690$) รองลงมา ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎระเบียบหรือข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน หรือสังคม ($\bar{X} = 3.607$) ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ ($\bar{X} = 3.660$) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.650$) ไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน ($\bar{X} = 3.620$) และเสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น หรือส่วนรวม ($\bar{X} = 3.610$) ตามลำดับ

3.3) สมดุลงานด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า รักษาความสะอาดเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว ($\bar{X} = 3.700$) รองลงมา ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

($\bar{X} = 3.600$) เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน โรงเรียน หรือชุมชน ($\bar{X} = 3.550$) ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน หรือสังคมด้วยความสมัครใจ ($\bar{X} = 3.490$) และเป็นคนที่มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.420$) ตามลำดับ

3.4) สมุดด้านวัฒนธรรม พบว่ามีสัมมาคารวะ มารยาท หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ ($\bar{X} = 3.690$) รองลงมา เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ความเป็นไทย ($\bar{X} = 3.500$) และไหว้ผู้ปกครอง ครูหรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้อง เหมาะสม ($\bar{X} = 3.500$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน	3.480	1.170	มาก	3
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน	3.560	1.070	มาก	2
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมุด 4 มิติ	3.590	1.030	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.540	1.090	มาก	

จากตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สรุปภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.540$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระดับมาก ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมุด 4 มิติ ($\bar{X} = 3.590$) รองลงมา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 3.560$) และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 3.480$) ตามลำดับ

2.1.2 ข้อมูลครูเกษตรกร

1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะการเรียนรู้ด้านการเกษตร (Skill) และด้านทัศนคติ (Attitude) ประเด็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน และประเด็นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นสมดุลง 4 มิติ ปรากฏตามตารางที่ 4.19 ถึงตารางที่ 4.20 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 ความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน							
1.1 ด้านความรู้ (Knowledge)								
1.1.1 สามารถอธิบายความรู้ ต่างๆด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง	0 (0)	0 (0)	0 (0)	9 (18.0)	41 (82)	4.820 (0.390)	มาก ที่สุด	2
1.1.2 สามารถจำแนกหรือ ระบุความรู้ด้านการเกษตรได้ เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ ใหม่	0 (0)	0 (0)	3 (6.0)	11 (22.0)	36 (72.0)	4.660 (0.590)	มาก ที่สุด	4
1.1.3 สามารถอธิบายหรือ บรรยายความรู้ต่างๆ ด้าน การเกษตรด้วยคำพูดของ ตัวเอง	0 (0)	0 (0)	0 (0)	23 (46.0)	27 (54.0)	4.540 (0.500)	มาก ที่สุด	5
1.1.4 สามารถนำความรู้มา ประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหาใน เหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม	0 (0)	0 (0)	0 (0)	7 (14)	43 (86.0)	4.860 (0.350)	มาก ที่สุด	1

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.1.5) ท่านสามารถแยกแยะ รายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็น ระดับย่อยๆ	0 (0)	0 (0)	16 (32.0)	28 (56.0)			
1.1.6) สามารถรวบรวมข้อมูล สร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิด สร้างสรรค์	0 (0)	0 (0)	0 (0)	13 (26.0)	37 (74.0)	4.740 (0.440)	มาก ที่สุด	3
1.1.7) สามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการ ประเมิน	0 (0)	0 (0)	15 (30.0)	31 (62.0)	4 (8.0)	3.780 (0.580)	มาก	7
1.2) ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (S)								
1.2.1) มีทักษะความ รับผิดชอบ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	25 (50.0)	25 (50.0)	4.500 (0.510)	มาก ที่สุด	4
1.2.2) มีทักษะการสื่อสาร	0 (0)	0 (0)	0 (0)	8 (16.0)	42 (84.0)	4.840 (0.370)	มาก ที่สุด	1
1.2.3) มีทักษะความคิด สร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่ เรียน	0 (0)	0 (0)	0 (0)	13 (26.0)	37 (74.0)	4.740 (0.440)	มาก ที่สุด	2
1.2.4) มีทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณและคิดอย่างเป็น ระบบ	0 (0)	0 (0)	14 (28.0)	24 (48.0)	12 (24.0)	3.960 (0.730)	มาก	5

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
1.2.5) มีทักษะการใช้ ข้อมูลสารสนเทศและสื่อ ต่างๆ	0 (0)	0 (0)	20 (40.0)	25 (50.0)	5 (10.0)	3.700 (0.650)	มาก	6
1.2.6) มีทักษะด้านการ ทำงานระหว่างบุคคลและ ทักษะการทำงานร่วมกัน	0 (0)	0 (0)	0 (0)	16 (32.0)	34 (65.4)	4.680 (0.470)	มาก	3
1.3) ด้านทัศนคติ (A)								
1.3.1) การส่งเสริมการ เรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการเกษตรสามารถ นำไปใช้ประกอบอาชีพ ทางการเกษตรได้	0 (0)	0 (0)	7 (14.0)	29 (58.0)	14 (28.0)	4.140 (0.640)	มาก	2
1.3.2) สามารถนำผล การเรียนรู้ไปเป็น แนวทางในการศึกษาต่อ ด้านการเกษตร	0 (0)	7 (14.0)	15 (30.0)	25 (50.0)	3 (6.0)	3.480 (0.810)	มาก	4
1.3.3) ท่านคิดว่าอาชีพ เกษตรกรเป็นอาชีพที่มี เกียรติ	0 (0)	0 (0)	6 (12.0)	23 (46.0)	21 (42.0)	4.300 (0.680)	มาก ที่สุด	1

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.3.4) ท่านคิดว่าอาชีพ เกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความ มั่นคง สามารถเลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้	0	2 (4.0)	11 (22.0)	33 (66.0)			
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน								
2.1) เกิดการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ด้านการเกษตร เชื่อมโยงกับ ชุมชน ครอบครัวและสถานศึกษา เข้าด้วยกัน	0 (0)	0 (0)	16 (32.0)	28 (56.0)	6 (12.0)	3.800 (0.640)	มาก	6
2.2) มีกิจกรรมการเป็นศูนย์ รวมในการพบปะศึกษาด้าน การเกษตรกันในชุมชน	0 (0)	0 (0)	1 (2.0)	34 (68.0)	15 (30.0)	4.280 (0.500)	มาก ที่สุด	4
2.3) เกิดการแก้ปัญหาด้าน การเกษตรของชุมชนผ่าน กระบวนการจัดการเรียนรู้	0 (0)	0 (0)	7 (14.0)	14 (28.0)	29 (58.0)	4.440 (0.730)	มาก ที่สุด	2
2.4) เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและ สถานศึกษา	0	0	0	4 (8.0)	46 (92.0)	4.290 (0.270)	มาก ที่สุด	3
2.5) เกิดการสร้างความ มั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหาร ให้กับชุมชน	0 (0)	0 (0)	4 (8.0)	16 (32.0)	30 (60.0)	4.520 (0.650)	มาก ที่สุด	1

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2.6) เกิดการพัฒนาด้าน การเกษตรนำไปสู่นโยบาย ด้านอาหารของชุมชน	0	0	9 (18.0)	26 (52.0)	15 (30.0)	4.120 (0.690)	มาก
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ								
3.1) สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain)								
3.1.1) ท่านเห็นคุณค่า และใช้วัตถุดิบของ เงิน ทอง ทรัพยากร อย่าง ประหยัด คุ่มค่า	0 (0)	0 (0)	8 (16.0)	31 (62.0)	11 (22.0)	4.100 (0.620)	มาก	4
3.1.2) ท่านใช้อุปกรณ์ การเรียนอย่างประหยัด และคุ้มค่าตามอายุการใช้ งาน	0 (0)	0 (0)	6 (12.0)	19 (38.0)	25 (50.0)	4.380 (0.700)	มาก ที่สุด	1
3.1.3) ท่านใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและมีการ เก็บออม	0 (0)	0 (0)	9 (18.0)	17 (34.0)	24 (48.0)	4.300 (0.760)	มาก ที่สุด	2
3.1.4) ท่านรู้จักเลือกใช้ เครื่องมือต่างๆ ให้ เหมาะสมกับงาน	0 (0)	0 (0)	8 (16.0)	22 (44.0)	20 (40.0)	4.240 (0.720)	มาก ที่สุด	3
3.2) สมดุลมิติด้านสังคม (Societal domain)								
3.2.1) เห็นคุณค่าของการ อยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	0 (0)	0 (0)	0 (0)	22 (44.0)	28 (56.0)	4.560 (0.500)	มาก ที่สุด	2

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.2.2) มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ต่อกันได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือ ผู้อื่นอยู่เสมอ	0 (0)	0 (0)	6 (12.0)	20 (40.0)	24 (48.0)	4.360 (0.700)	มาก ที่สุด
3.2.3) ร่วมมือกับผู้อื่นใน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ	0 (0)	0 (0)	5 (10.0)	15 (30.0)	30 (60.0)	4.500 (0.680)	มาก ที่สุด	3
3.2.4) เสียสละทรัพย์สิน หรือแรงงานเพื่อคนอื่น/ หรือส่วนรวม	0 (0)	11 (22.0)	15 (30.0)	11 (22.0)	13 (26.0)	3.520 (1.110)	มาก	6
3.2.5) ไม่นำสิ่งของหรือ ผลงานคนอื่น มาเป็นของ ตน	0 (0)	0 (0)	0 (0)	5 (10.0)	45 (90.0)	4.900 (0.300)	มาก ที่สุด	1
3.2.6) ปฏิบัติตาม ข้อตกลงกฎระเบียบหรือ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนหรือสังคม	0 (0)	6 (12.0)	14 (28.0)	17 (34.0)	13 (26.0)	3.740 (0.990)	มาก	5

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
3.3) สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain)								
3.3.1) เป็นคนที่มี จิตสำนึกรู้วิธีการ และมี ส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	0 (0)	5 (10.0)	7 (14.0)	15 (30.0)	23 (46.0)	4.120 (1.000)	มาก ที่สุด	2
3.3.2) รักษาความ สะอาดเครื่องมือหรือ อุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว	0 (0)	11 (22.0)	16 (32.0)	20 (40.0)	3 (6.0)	3.300 (0.890)	ปาน กลาง	5
3.3.3) ร่วมกิจกรรม อนุรักษ์ ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 (0)	0 (0)	0 (0)	20 (40.0)	30 (60.0)	4.600 (0.490)	มาก ที่สุด	1
3.3.4) เอาใจใส่ดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมใน บ้านโรงเรียนหรือชุมชน	0 (0)	5 (10.0)	22 (44.0)	20 (40.0)	3 (6.0)	3.420 (0.760)	มาก	4
3.3.5) ร่วมกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียนชุมชนหรือ สังคมด้วยความสมัครใจ	0 (0)	6 (12.0)	15 (30.0)	23 (46.0)	6 (12.0)	3.580 (0.860)	มาก	3

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.4) สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)							
3.4.1) เห็นคุณค่าและร่วม อนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่นความเป็น ไทย	0 (0)	0 (0)	5 (10.0)	11 (22.0)	34 (68.0)	4.580 (0.670)	มาก ที่สุด	2
3.4.2) ไหว้ผู้ปกครองครู หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้อง เหมาะสม	0 (0)	0 (0)	8 (16.0)	16 (32.0)	26 (52.0)	4.360 (0.750)	มาก ที่สุด	3
3.4.3) มีสัมมาคารวะ มารยาทหรือกตัญญูต่อผู้มี พระคุณ และแต่งกายได้ ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ	0 (0)	0 (0)	2 (4.0)	13 (26.0)	35 (70.0)	4.660 (0.560)	มาก ที่สุด	1

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 3 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็นพบว่า ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.279$) โดยมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 4.347$) รองลงมา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 4.313$) และ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ ($\bar{X} = 4.177$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 3 ด้านด้วยกัน ประกอบด้วย 1.1) ด้านความรู้ (Knowledge) 1.2) ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร และ 1.3) ด้านทัศนคติ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.313$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียนทั้ง 3 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านความรู้ (Knowledge) ($\bar{X} = 4.457$) รองลงมา ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร ($\bar{X} = 4.403$) ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 3.925$) และ โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็นปรากฏผลดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหา ในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.860$) รองลงมา สามารถอธิบายความรู้ต่างๆ ด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.820$) สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.740$) สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่ ($\bar{X} = 4.660$) สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง ($\bar{X} = 4.540$) สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ ($\bar{X} = 3.800$) และสามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน ($\bar{X} = 3.780$) ตามลำดับ

ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร พบว่า มีทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.840$) รองลงมา มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ($\bar{X} = 4.740$) มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.680$) มีทักษะความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.500$) และมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.960$) ตามลำดับ

ด้านทัศนคติพบว่า อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ($\bar{X} = 4.300$) รองลงมา การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ($\bar{X} = 4.140$) อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ($\bar{X} = 3.780$) และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร ($\bar{X} = 4.140$) ตามลำดับ

2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน พบว่า เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน ($\bar{X} = 4.520$) รองลงมา เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.440$) เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.290$) มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน ($\bar{X} = 4.280$) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน ($\bar{X} = 4.120$) และเกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับชุมชนครอบครัวและสถานศึกษาเข้าด้วยกัน ($\bar{X} = 3.800$) ตามลำดับ

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 4 ด้านประกอบด้วย สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ สมดุลมิติด้านสังคม สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อมและสมดุลมิติด้านวัฒนธรรม

โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ยูวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.180$) โดยยูวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติในระดับมากทั้ง 4 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้สมดุลงานด้านวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.530$) รองลงมาสมดุลงานด้านสังคม ($\bar{X} = 4.260$) สมดุลงานด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.800$) และสมดุลงานด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.550$) ตามลำดับโดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

3.1) สมดุลงานด้านเศรษฐกิจ พบว่า ยูวเกษตรกรใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุการใช้งาน ($\bar{X} = 4.380$) รองลงมาใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีการเก็บออม ($\bar{X} = 4.300$) และรู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน ($\bar{X} = 4.240$) เห็นคุณค่าและใช้วัสดุสิ่งของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ้มค่า ($\bar{X} = 4.100$) ตามลำดับ

3.2) สมดุลงานด้านสังคม พบว่า ยูวเกษตรกรไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่นมาเป็นของตน ($\bar{X} = 4.900$) รองลงมา เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.560$) ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ ($\bar{X} = 4.500$) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.360$) ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎระเบียบหรือข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน หรือสังคม ($\bar{X} = 3.740$) และเสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น/หรือส่วนรวม ($\bar{X} = 3.520$) ตามลำดับ

3.3) สมดุลงานด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ยูวเกษตรกรร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.600$) รองลงมา เป็นคนที่มีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อสังคม และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.120$) ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน หรือสังคมด้วยความสมัครใจ ($\bar{X} = 3.580$) เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน โรงเรียน หรือชุมชน ($\bar{X} = 3.420$) และรักษาความสะอาดเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว ($\bar{X} = 3.300$) ตามลำดับ

3.4) สมดุลงานด้านวัฒนธรรม พบว่า ยูวเกษตรกรมีสัมมาคารวะ มารยาท หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.660$) รองลงมา เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น ความเป็นไทย ($\bar{X} = 4.580$) และ ใฝ่ผู้ปกครอง ครู หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้อง เหมาะสม ($\bar{X} = 4.360$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

n = 50

ประเด็น	ระดับความความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน	4.310	0.147	มากที่สุด	2
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน	4.350	0.242	มากที่สุด	1
ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมดุล 4 มิติ	4.180	0.155	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.280	0.181	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์สรุปภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ จากการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.280$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 4.350$) รองลงมา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 4.310$) และ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมดุล 4 มิติ ($\bar{X} = 4.180$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 สภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากรครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ ปรากฏตามตารางที่ 4.21 ถึงตารางที่ 4.22 ดังนี้

ตารางที่ 4.21 ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1. ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร							
1.1)ครูสอนเกษตรไม่ ถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	34 (17.0)	42 (21.0)	54 (24.0)	49 (24.5)	21 (10.5)	2.900 (1.250)	ปาน กลาง	2
1.2) ครูเกษตรขาด ความรู้และทักษะ ความชำนาญในด้าน วิชาการเกษตร	28 (14.0)	15 (7.50)	66 (33.0)	72 (36.0)	19 (9.5)	3.200 (1.160)	ปาน กลาง	1
2. ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร								
2.1) ขาดเงินทุนและ อุปกรณ์ด้านเกษตร ในการดำเนินงาน กลุ่ม	12 (6.0)	39 (19.5)	54 (27.0)	50 (25.0)	45 (22.5)	3.390 (1.200)	ปาน กลาง	1
2.2) งานโครงการ ของกลุ่มเกษตรกร ไม่ต่อเนื่อง	19 (9.5)	36 (18.0)	60 (30.0)	56 (28.0)	29 (14.5)	3.200 (1.180)	ปาน กลาง	5
2.3) ขาดการ ประสานงาน ที่ดี	25 (12.5)	15 (7.5)	75 (37.5)	44 (22.0)	41 (20.5)	3.310 (1.240)	ปาน กลาง	2

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2.4) การประชุมกลุ่ม น้อยเกินไป	22 (11.0)	15 (7.5)	75 (37.5)	59 (29.5)			
2.5) มีความขัดแย้ง ในการดำเนินงาน กลุ่มยุทธศาสตร์	25 (12.5)	24 (12.0)	63 (31.5)	49 (24.5)	39 (19.5)	3.270 (1.260)	ปาน กลาง	4
3. ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยุทธศาสตร์								
3.1) สมาชิกร่วมงาน กับ กลุ่มน้อย	43 (21.5)	18 (9.0)	54 (27.0)	64 (32.0)	21 (10.5)	3.010 (1.300)	ปาน กลาง	7
3.2) สมาชิกยังขาด องค์ความรู้ด้าน การเกษตร	28 (14.0)	21 (10.5)	57 (28.5)	62 (31.0)	32 (16.0)	3.250 (1.250)	ปาน กลาง	5
3.3) สมาชิกยังขาด องค์ความรู้ในด้าน การบริหารจัดการกลุ่ม	16 (8.0)	45 (22.5)	66 (33.0)	44 (22.0)	29 (14.5)	3.130 (1.160)	ปาน กลาง	6
3.4) สมาชิกยังขาด องค์ความรู้ในด้าน การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ทางการเกษตร	25 (12.5)	21 (10.5)	57 (28.5)	54 (27.0)	43 (21.5)	3.350 (1.240)	ปาน กลาง	2
3.5) สมาชิกยังขาด องค์ความรู้ในด้าน การตลาด	19 (9.5)	9 (4.5)	96 (48.0)	46 (23.0)	30 (15.0)	3.300 (1.080)	ปาน กลาง	3

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.6) สมาชิกยังขาด ความรู้ในด้านการ ป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสัตว์	10 (5.0)	36 (18.0)	48 (24.0)	63 (31.5)			
3.7) สมาชิกขาด ความกระตือรือร้นใน การดำเนินกิจกรรม กลุ่ม	28 (14.0)	18 (9.0)	69 (34.5)	47 (23.5)	38 (19.0)	3.250 (1.260)	ปาน กลาง	5
3.8) สมาชิกไม่มีแรง ขับเคลื่อนจาก โรงเรียนที่ประสบ ผลสำเร็จมา เปรียบเทียบ	22 (11.0)	33 (16.5)	54 (27.0)	48 (24.0)	43 (21.5)	3.290 (1.280)	ปาน กลาง	4
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้								
4.1) การปลูกพืชหรือ เลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่นปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต	22 (11.0)	27 (13.5)	54 (27.0)	63 (31.5)	34 (17.0)	3.300 (1.220)	ปาน กลาง	1

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็น พบว่า ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย ($\bar{X} = 3.220$) โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 4 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.300$) รองลงมา ปัญหาปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.290$) ด้านสมาชิกกลุ่มเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.250$) และ ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.050$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร พบว่า ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.200$) รองลงมา ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.900$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร พบว่า ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.390$) รองลงมา งานโครงการของกลุ่มเกษตรกรไม่ต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.200$) การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.290$) ขาดการประสานงานที่ดี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.310$) และมีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มเกษตรกร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.270$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มเกษตรกร พบว่า สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.470$) รองลงมา สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.350$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านช่องทางการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.300$) สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.290$) สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.250$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.250$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.130$) และสมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.010$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ พบว่า การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่น ปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.300$)

ตารางที่ 4.22 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1.ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตรกร	3.050	1.120	ปานกลาง	4
2.ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร	3.290	0.100	ปานกลาง	2
3.ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร	3.250	1.020	ปานกลาง	3
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	3.300	1.220	ปานกลาง	1
รวมเฉลี่ย	3.220	0.870	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์สรุปภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.220$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากไปน้อย ได้แก่ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ ($\bar{x} = 3.300$) รองลงมา ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ($\bar{x} = 3.290$) ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร ($\bar{x} = 3.250$) และปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตรกร ($\bar{x} = 3.050$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร							
1.1)ครูสอนเกษตรไม่ ถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	15 (30.0)	29 (58.0)	6 (12.0)	0 (0)	0 (0)	1.820 (0.630)	น้อย	1
1.2) ครูเกษตรขาด ความรู้และทักษะ ความชำนาญในด้าน วิชาการเกษตร								
1.2) ครูเกษตรขาด ความรู้และทักษะ ความชำนาญในด้าน วิชาการเกษตร	14 (28.0)	35 (70.0)	1 (2.0)	0 (0)	0 (0)	1.740 (0.490)	น้อย ที่สุด	2
2.ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร								
2.1) ขาดเงินทุนและ อุปกรณ์ด้านเกษตรใน การดำเนินงานกลุ่ม	0 (0)	6 (12.0)	4 (8.0)	21 (42.0)	19 (38.0)	4.060 (0.980)	มาก	1
2.2) งานโครงการของ กลุ่มยุวเกษตรกรไม่ ต่อเนื่อง	1 (2.0)	33 (66.0)	8 (16.0)	8 (16.0)	0 (0)	2.460 (0.790)	น้อย	2
2.3) ขาดการ ประสานงาน ที่ดี	11 (22.0)	31 (62.0)	6 (12.0)	2 (4.0)	0 (0)	1.980 (0.710)	น้อย	3

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2.4) การประชุมกลุ่ม น้อยเกินไป	1 (2.0)	32 (64.0)	10 (20.0)	7 (14.0)			
2.5) มีความขัดแย้งใน การดำเนินงานกลุ่มยูว เกษตรกร	17 (34.0)	27 (54.0)	4 (8.0)	2 (4.0)	0 (0)	1.820 (0.750)	น้อย	4
3.ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร								
3.1) สมาชิกร่วมงานกับ กลุ่มน้อย	13 (26.0)	30 (60.0)	7 (14.0)	0 (0)	0 (0)	1.880 (0.630)	น้อย	8
3.2) สมาชิกยังขาดองค์ ความรู้ด้านการเกษตร	10 (20.0)	33 (66.0)	7 (14.0)	0 (0)	0 (0)	1.940 (0.590)	น้อย	7
3.3) สมาชิกยังขาดองค์ ความรู้ในด้านการ บริหารจัดการกลุ่ม	0 (0)	25 (50.0)	12 (24.0)	9 (18.0)	4 (8)	2.840 (0.100)	ปาน กลาง	3
3.4) สมาชิกยังขาดองค์ ความรู้ในด้านการแปร รูปผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตร	2 (4.0)	32 (64.0)	9 (18.0)	7 (14.0)	0 (0)	2.420 (0.780)	น้อย	5
3.5) สมาชิกยังขาดองค์ ความรู้ในด้านการตลาด	1 (2.0)	26 (51.0)	5 (10.0)	13 (26.0)	5 (10.0)	2.900 (1.130)	ปาน กลาง	2
3.6) สมาชิกยังขาด ความรู้ในด้านการ ป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสัตว์	2 (4.0)	13 (26.0)	9 (18.0)	16 (32.0)	10 (20.0)	3.380 (1.190)	ปาน กลาง	1

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	3.7) สมาชิกขาด ความกระตือรือร้นใน การดำเนินกิจกรรม กลุ่ม	10 (20.0)	16 (31.4)	7 (14.0)	11 (22.0)			
3.8) สมาชิกไม่มีแรง ขับเคลื่อนจาก โรงเรียนที่ประสบ ผลสำเร็จมา เปรียบเทียบ	14 (28.0)	23 (46.0)	7 (14.0)	4 (8.0)	2 (4.0)	2.140 (1.050)	น้อย	6
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้								
4.1) การปลูกพืชหรือ เลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่นปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต	8 (16.0)	8 (16.0)	13 (26.0)	13 (26.0)	8 (16.0)	3.100 (1.310)	ปาน กลาง	1

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกษตรกรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็น พบว่า ครูเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย ($\bar{X} = 2.490$) โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 4 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.100$) รองลงมา

ปัญหาปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรอยู่ในระดับ น้อย ($\bar{X} = 2.560$) ด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.530$) และ ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.780$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร พบว่า ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.820$) รองลงมา ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.740$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตร พบว่า ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.060$) รองลงมา งานโครงการของกลุ่มยูวเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง การประชุมกลุ่มน้อยเกินไปอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.460) ขาดการประสานงานที่ดีอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 1.980) และมีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกรอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 1.820) ตามลำดับ

ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร พบว่า สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.380$) รองลงมา สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านช่องทางการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.900$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.840$) สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.740$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.420$) สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.140$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตรอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.94$) และสมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย ($\bar{X} = 1.880$) ตามลำดับ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ พบว่า การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่น ปลูกพืชผักตายไม่เจริญเติบโตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.100$)

ตารางที่ 4.24 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของครูเกษตรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

n = 50

ประเด็น	ระดับความต้องการ			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1.ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร	1.780	0.420	น้อยที่สุด	4
2.ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเยาวชนเกษตร	2.560	0.310	น้อย	2
3.ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มเยาวชนเกษตรกร	2.530	0.380	น้อย	3
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	3.100	1.310	ปานกลาง	1
รวมเฉลี่ย	2.490	0.320	น้อย	

จากตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์สรุปภาพรวมความคิดเห็นของครูเกษตรเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.240$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากไปน้อย ได้แก่ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.330$) รองลงมา ปัญหาปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.300$) ด้านสมาชิกกลุ่มเยาวชนเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.260$) และ ปัญหาด้านบุคลากรครูผู้สอนเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.050$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2.3 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

2.3.1 ข้อเสนอแนะของเยาวชนเกษตรกรด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงปรากฏตามตารางที่ 4.25 ถึงตารางที่ 4.26 ดังนี้

ตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x}	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
						S.D.		
1. ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
ควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน	0	0	19	99	82	4.310	มาก	14
การเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน	(0.00)	(0.00)	(9.5)	(49.5)	(41.0)	(0.640)	มากที่สุด	
ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	0	0	16	96	88	4.360	มาก	12
การดำเนินการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	(0.00)	(0.00)	(8.0)	(48.0)	(44.0)	(0.630)	มากที่สุด	
ควรถามคำถามด้าน	0	0	18	96	86	4.340	มาก	13
การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	(0.00)	(0.00)	(9.0)	(48.0)	(43.0)	(0.640)	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.4) ควรมีการจัด กิจกรรมการฝึกทักษะ ให้นักเรียนรู้จักการ สังเกต	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.5)	107 (53.5)			
1.5) ควรมีการจัด กิจกรรมการฝึกการ แสดงออกทาง คุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (7.0)	84 (42.0)	102 (51.0)	4.440 (0.620)	มาก ที่สุด	7
1.6) ควรมีการจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยน คำถามและอภิปราย เชื่อมโยงคำถามกับ สาระสำคัญรายวิชา	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (10.0)	81 (40.5)	99 (49.5)	4.400 (0.660)	มาก ที่สุด	9
1.7) ควรให้นักเรียนมี การวางแผนการสืบค้น ข้อมูล	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.5)	92 (46.0)	107 (53.5)	4.530 (0.510)	มาก ที่สุด	4
1.8) ควรจัดกิจกรรม อภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถาม และความรู้ที่ได้เพิ่มเติม	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (5.5)	66 (33.0)	123 (61.5)	4.560 (0.600)	มาก ที่สุด	1
1.9) ควรให้ใบความรู้ ประกอบการจัด กระบวนการเรียนรู้	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.0)	82 (41.0)	114 (57.0)	4.550 (0.450)	มาก ที่สุด	2

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.10) ควรมีการตั้ง ประเด็นที่นักเรียน สนใจขึ้นมาใน ระหว่างการจัดการ เรียนการสอน	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.5)	106 (53.0)			
1.11) ควรให้ นักเรียนรวบรวม ข้อมูลสร้างความรู้ นำไปใช้ใน กระบวนการเรียนรู้	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	92 (46.0)	108 (54.0)	4.540 (0.500)	มาก ที่สุด	3
1.12) ควรจัด กิจกรรมให้นักเรียนมี การสร้างและพัฒนา นวัตกรรม ตาม กระบวนการเรียนรู้	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	108 (54.0)	92 (46.0)	4.460 (0.500)	มาก ที่สุด	5
1.13) ควรมีการให้ นักเรียนพูดหรือเขียน เพื่อสรุปผลการ เรียนรู้ และให้ นักเรียนนำเสนอ ผลงานของนักเรียน	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.5)	89 (44.5)	94 (47.0)	4.390 (0.640)	มาก ที่สุด	10

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.14) ควรมีการวัดผล ด้านความรู้ ด้าน ทักษะ และด้าน มุมมองบุคลิกภาพ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	109 (54.5)	91 (45.5)	4.450 (0.500)	มาก ที่สุด
1.15) อื่นๆ (ระบุ.....)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.000)		
2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
2.1) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการ สื่อสาร	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	103 (51.5)	97 (48.5)	4.490 (0.500)	มาก ที่สุด	2
2.2) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการคิด	0 (0.00)	8 (4.0)	28 (14.0)	87 (43.5)	77 (38.5)	4.17 (0.810)	มาก	4
2.3) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการ แก้ปัญหา	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (4.0)	86 (43.0)	106 (53.0)	4.49 (0.580)	มาก ที่สุด	2
2.4) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถการใช้ ทักษะชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	82 (41.0)	118 (59.0)	4.59 (0.490)	มาก ที่สุด	1

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2.5) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการใช้	0 (0.00)	1 (0.5)	43 (21.5)	47 (37.0)			
2.6) อื่นๆ (ระบุ.....)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.000)		

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ดังนี้

ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ายุวเกษตรกรเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะในระดับมากที่สุดประเด็น ควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม (\bar{X} = 4.560) รองลงมา ควรให้ความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.550) ควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.540) ควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล (\bar{X} = 4.530) ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.460) ควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ (\bar{X} = 4.450) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ (\bar{X} = 4.440) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต (\bar{X} = 4.420) ควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา (\bar{X} = 4.400) ควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน (\bar{X} = 4.390) ควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} = 4.380) ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง (\bar{X} = 4.360) ควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิด

พอเพียง ($\bar{X} = 4.340$) และควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน ($\bar{X} = 4.310$) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ($\bar{X} = 4.590$) รองลงมา ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.490$) ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.490$) และ ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.190$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของยูวเกษตรกรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

n = 200

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
ด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	4.440	0.570	มากที่สุด	1
ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	4.390	0.630	มากที่สุด	2
รวมเฉลี่ย	4.410	0.600	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์สรุปภาพรวมความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมของยูวเกษตรกรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.410$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 4.440$) รองลงมา ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 4.390$) ตามลำดับ

2.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูเกษตร

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ปรากฏตามตารางที่ 4.27 ถึงตารางที่ 4.28 ดังนี้

ตารางที่ 4.27 ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1. ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง							
1.1) ควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอย่างพอเพียงของนักเรียน	0 (0)	0 (0)	0 (0)	3 (6.0)	47 (94.0)	4.940 (0.240)	มาก ที่สุด	3
1.2) ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอย่างพอเพียง	0 (0)	0 (0)	0 (0)	2 (4.0)	48 (96.0)	4.960 (0.200)	มาก ที่สุด	2

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.3) ควรถามคำถามด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง กระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อ ปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4 (8.0)			
1.4) ควรมีการจัดกิจกรรม การฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จัก การสังเกต	0 (0)	0 (0)	0 (0)	5 (10.0)	45 (90.0)	4.900 (0.300)	มาก ที่สุด	5
1.5) ควรมีการจัดกิจกรรม การฝึกการแสดงออกทาง คุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	15 (30.0)	35 (70.0)	4.700 (0.460)	มาก ที่สุด	9
1.7) ควรให้นักเรียนมีการ วางแผนการสืบค้นข้อมูล	0 (0)	0 (0)	0 (0)	6 (12.0)	44 (88.0)	4.880 (0.330)	มาก ที่สุด	6
1.8) ควรจัดกิจกรรม อภิปราย สรุปความรู้ ตาม ประเด็นคำถามและความรู้ที่ ได้เพิ่มเติม	0 (0)	0 (0)	0 (0)	7 (14.0)	43 (86.0)	4.860 (0.350)	มาก ที่สุด	7
1.9) ควรให้ใบความรู้ ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้	0 (0)	0 (0)	8 (16)	18 (36.0)	23 (46.0)	4.320 (0.740)	มาก ที่สุด	12

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	1.10) ควรมีการตั้งประเด็น ที่นักเรียนสนใจขึ้นมาใน ระหว่างการจัดการเรียนการ สอน	0 (0)	0 (0)	1 (2.0)	13 (26.0)	36 (72.0)	4.700 (0.510)	มาก ที่สุด
1.11) ควรให้นักเรียน รวบรวมข้อมูลสร้างความรู้ นำไปใช้ในกระบวนการ เรียนรู้	0 (0)	0 (0)	0 (0)	13 (26.0)	37 (74.0)	4.740 (0.440)	มาก ที่สุด	8
1.12) ควรจัดกิจกรรมให้ นักเรียนมีการสร้างและ พัฒนานวัตกรรม ตาม กระบวนการเรียนรู้	0 (0)	0 (0)	3 (6.0)	15 (30.0)	32 (64.0)	4.580 (0.610)	มาก ที่สุด	11
1.13) ควรมีการให้นักเรียน พูดหรือเขียนเพื่อสรุปผล การเรียนรู้ และให้นักเรียน นำเสนอผลงานของนักเรียน	0 (0)	0 (0)	0 (0)	16 (32.0)	34 (68.0)	4.680 (0.470)	มาก ที่สุด	10
1.14) ควรมีการวัดผลด้าน ความรู้ ด้านทักษะ และด้าน มุมมองบุคลิกภาพ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	50 (100)	5.000 0.000	มาก ที่สุด	1

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x} S.D.	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
	2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง							
2.1) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการ สื่อสาร	0 (0)	0 (0)	0 (0)	3 (6.0)	47 (94.0)	5.000 0.000	มาก ที่สุด	1
2.2) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการคิด	0 (0)	0 (0)	0 (0)	5 (10.0)	45 (90.0)	5.000 0.000	มาก ที่สุด	1
2.3) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการ แก้ปัญหา	0 (0)	0 (0)	0 (0)	7 (14.0)	43 (86.0)	5.000 0.000	มาก ที่สุด	1
2.4) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถการใช้ ทักษะชีวิต	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	50 (100)	5.000 0.000	มาก ที่สุด	1
2.5) ควรส่งเสริมให้ นักเรียนแสดง ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยี	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	50 (100)	5.000 0.000	มาก ที่สุด	1

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร

ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.860$) โดยมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 2 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 5.000$) รองลงมา ควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน ($\bar{X} = 4.960$) ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ($\bar{X} = 4.960$) ควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ($\bar{X} = 4.920$) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ($\bar{X} = 4.900$) ควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 4.880$) ควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.860$) ควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.740$) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ($\bar{X} = 4.700$) ควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.700$) ควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ($\bar{X} = 4.680$) ควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน ($\bar{X} = 4.680$) ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.580$) และควรให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.320$) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ($\bar{X} = 5.000$) ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 5.000$) ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 5.000$) และ ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 5.000$)

ตารางที่ 4.28 สรุปภาพรวมความคิดเห็นของครูเกษตรกรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้
แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

n = 50

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
ด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	4.780	0.120	มากที่สุด	2
ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	4.940	0.100	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.860	1.110	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์สรุปภาพรวมความคิดเห็นของครูเกษตรกรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.860$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 4.940$) รองลงมา ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 4.780$) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร การรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการ และองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ

สมมติฐานที่ 2 ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร การรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมด้านผู้สอนเกษตร

สมมติฐานที่ 3 ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร การอนุรักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมด้านการใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเกี่ยวข้องแบบใดหรือทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตาม และมีระดับความเกี่ยวข้อง กับตัวแปรตามมากหรือน้อยเพียงใด การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระที่คัดเลือกมา ทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร 2) ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร 3) ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร 4) ปัญหา ด้านวิชาการและองค์ความรู้ ตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ 2) การดำเนินการของ ครูผู้สอนเกษตร และ 3) การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร สมการ พยากรณ์ ดังนี้

$$Y1 = a + b1x1 + b2x2 + b3x3 + b4x4 + b5x5 + b6x6$$

$$Y2 = a + b1x1 + b2x2 + b3x3 + b4x4 + b5x5 + b6x6$$

$$Y3 = a + b1x1 + b2x2 + b3x3 + b4x4 + b5x5 + b6x6$$

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ แทนตัวแปรดังต่อไปนี้ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรตาม

$Y1$ = ความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร

$Y2$ = ความคิดเห็นต่อการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร

$Y3$ = ความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมด้านการใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรอิสระ

$X1$ = ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร

$X2$ = การอนุรักษ์การรักษาสิ่งแวดล้อม

$X3$ = ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร

X4 = ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร

X5 = ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร

X6 = ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปร	\bar{x}	S.D
ตัวแปรอิสระ		
X1 = ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร (แทนจำนวนคนที่เป็ สมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร ทุกตำแหน่ง จำนวน 198 คน อีก 2 คนไม่ระบุตำแหน่ง โดยแทนค่า 200 คนเท่ากับค่าเฉลี่ย 5)	4.950	1.752
X2 = การณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม	1.914	0.282
X3 = การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร	3.455	0.841
X4 = ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร	3.051	1.129
X5 = ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร	3.272	0.993
X6 = ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	3.274	1.210
ตัวแปรตาม		
Y1 = ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ	3.566	0.796
Y2 = การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร	3.448	0.811
Y3 = การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของ ยุวเกษตรกร	3.398	0.862

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีค่าเฉลี่ยด้านตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกรอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.950) ด้านการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับน้อย (\bar{x} = 1.914) ด้านผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.566) ปัญหาด้านบุคลากรครูผู้สอนเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.051) ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.274)

2.2 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงกว่า 0.8 ที่จะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง (multicollinearity) อันเป็นการละเมิดข้อกำหนดของการถดถอยพหุ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบปกติแต่ละคู่ โดยแสดงในรูปแบบเมตริกสัมพันธ์

(Correlation matrix)

Model	Y1	Y2	Y3	X1	X2	X3	X4	X5	X6
Y1	1	.552**	.713**	0.067	0.145*	.684**	.339**	.562**	.359**
Y2	.552**	1	.612**	0.045	0.192**	.627**	.328**	.432**	.301**
Y3	.713**	.612**	1	0.134	0.063	.609**	.275**	.444**	.359**
X1	0.067	0.045	0.134	1	-0.123	-0.058	-0.093	-0.03	.201**
X2	0.145*	0.192**	0.063	-0.123	1	0.003	0.054	0.048	-0.170*
X3	.684**	.627**	.609**	-0.058	0.003	1	.302**	.428**	.363**
X4	.339**	.328**	.275**	-0.093	0.054	.302**	1	.722**	.542**
X5	.562**	.432**	.444**	-0.03	0.048	.428**	.722**	1	.701**
X6	.359**	.301**	.359**	.201**	-.170*	.363**	.542**	.701**	1

* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.30 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบปกติแต่ละคู่ โดยแสดงในรูปเมตริกสัมพันธ์ (correlation matrix) ปรากฏผลดังนี้ ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันสูงคือความสัมพันธ์ในทางบวกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.000 ถึง 0.798 และความสัมพันธ์ในทางลบมีค่าอยู่ระหว่าง -0.002 ถึง -0.200 ไม่มีตัวแปรคู่ใดมีความสัมพันธ์สูง (เกินกว่า 0.80) จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งจะเป็นการละเมิดข้อสมมติฐานที่เกี่ยวกับเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ แบบปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร วิเคราะห์การถดถอยแบบปกติต่อไป

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร และตัวแปรตาม 3 ตัวแปร เข้าสมการคำนวณโดยวิธี Stepwise ซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการรายละเอียดตามตารางที่ 4.31 ถึงตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.31 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรกับ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ (Y1)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)	t	Sig.	n = 200
ค่าคงที่	-0.137	-0.490	0.625	
X1= ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร	0.046	2.430	0.016	
X2 = การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม	0.317	2.776	0.006	
X3 = ความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนา สมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงของยูวเกษตรกร	0.519**	12.710	0.000	
X4 = ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร	-0.026	-0.652	0.515	
X5 = ปัญหาด้านการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร	0.371**	6.709	0.000	
X6 = ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	-0.030	-0.748	0.455	
R2 = 0.704 Adjusted R2 = 0.694 SEE = 0.430 F = 73.583 Sig. Of F = 0.000				

* มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.31 สมการทำนายแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ คือ

$$Y1 = -0.137 + 0.046X1 + 0.317X2 + 0.519X3 - 0.026X4 + 0.371X5 - 0.030X6$$

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม คือการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในตารางที่ 4.32 โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 73.583$ Sig. Of $F = 0.000$ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R2 มีค่าเท่ากับ 0.694 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ ได้ร้อยละ 69.4 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัว มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือ การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร และปัญหาด้านการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร และมีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือ ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร

ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรกับการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Y2)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	n = 200	
				Sig.
ค่าคงที่	-0.207	-0.576		0.566
X1= ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร	0.048	1.989		0.048
X2 = การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม	0.494	3.360		0.001
X3 = ความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ	0.578**	10.936		0.000

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)	t	Sig.
n = 200			
พหุเพียงของยูวเกษตรกร			
X4 = ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตรกร	0.025	0.477	0.634
X5 = ปัญหาด้านการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร	0.158*	2.228	0.027
X6 = ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	-0.044	-0.859	0.391
R2 = 0.534 Adjusted R2 = 0.519 SEE = 0.553 F = 35.020 Sig. Of F = 0.000			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 สมการทำนายแนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร คือ

$$Y2 = -0.207 + 0.048X1 + 0.494X2 + 0.578X3 + 0.025X4 + 0.158X5 - 0.044X6$$

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม คือการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ในตารางที่ 4.33 โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า F = 35.020 Sig. Of F = 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R2 มีค่าเท่ากับ 0.519 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือการดำเนินงานของครูผู้สอนเกษตรกร ได้ร้อยละ 51.9 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัว มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อมและความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร และมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร ความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร และปัญหาด้านการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร

ตารางที่ 4.33 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรกับการใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยุวเกษตรกร (Y3)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	Sig.
ค่าคงที่	0.066	0.156	0.876
X1 = ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร	0.090	3.167	0.002
X2 = การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม	0.233	1.359	0.176
X3 = ความคิดเห็นต่อความต้องการการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร	0.517**	8.377	0.000
X4 = ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร	-0.034	-0.569	0.570
X5 = ปัญหาด้านการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร	0.237**	2.854	0.005
X6 = ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	-0.002	-0.035	0.972
R2 = 0.452 Adjusted R2 = 0.435 SEE = 0.645 F = 25.203 Sig. Of F = 0.000			

* มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.33 สมการทำนายแนวโน้มผู้สอนเกษตร คือ

$$Y3 = 0.066 + 0.090X1 + 0.233X2 + 0.517X3 - 0.034X4 + 0.237X5 - 0.002X6$$

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม คือครูผู้สอนเกษตร ในตารางที่ 4.34 โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการปรากฏว่าได้ค่า F = 25.203 Sig. Of F = 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุปรากฏว่า Adjusted R2 มีค่าเท่ากับ 0.435 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ ครูผู้สอนเกษตรได้ร้อยละ 43.5 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 4 ตัว มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือปัญหาด้านการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ตัวแปรตาม สรุปได้ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	Y1 ผลสัมฤทธิ์ ด้านสมดุลง มิติ	Y2 การ ดำเนินการ ของ ครูผู้สอน เกษตร	Y3 การใช้ ช่องทางการ ส่งเสริมการ เรียนรู้ทาง การเกษตร ของ ยุว เกษตรกร
X1= ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร	*(+)	*(+)	**(+)
X2 = การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม	**(+)	**(+)	-
X3 = การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุว เกษตรกร	**(+)	**(+)	**(+)
X4= ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร	-	-	-
X5 = ปัญหาการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร	**(+)	*(+)	**(+)
X6= ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	-	-	-

- ไม่มีผล (+) มีผลในเชิงบวก (-) มีผลในเชิงลบ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วัตถุประสงค์ที่ 3 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

ตอนที่ 3.1 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประเด็น เก็บข้อมูลจากครูสอนเกษตรพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์จังหวัดละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน และได้มีการนำผลการศึกษาระบบการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา เป็นข้อมูลเพื่อเป็นประเด็นในการสนทนา พร้อมทั้งวิเคราะห์และสังเคราะห์การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ออกเป็น 8 หัวข้อใหญ่ ตามกรอบแนวคิด SMCR ของเบอร์โล่ และบริบทการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังต่อไปนี้

3.1.1 การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.1.2 การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร

3.1.3 การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender)

3.1.4 เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Messenger)

3.1.5 การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยุวเกษตรกร (Chanel)

3.1.6 ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver)

3.1.7 ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.1.8 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับยุวเกษตรกรในสถานศึกษานั้น วิเคราะห์ได้ว่า ครูได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

โดยยูวเกษตรกรมีความต้องการให้ครูส่งเสริมยูวเกษตรกรแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านการคิด ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านการสื่อสารในระดับมาก

การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender) ผู้สอนเกษตร วิเคราะห์การได้รับการ ส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ครูผู้สอนเกษตรฝึก ให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลายส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาหา ข้อมูลด้วยตนเองส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเอง จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียน นำความรู้เดิมมาเชื่อมกับความรู้ใหม่ ส่งเสริมให้นักเรียนมีการอภิปรายอธิบายและเปลี่ยนความรู้ และมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน

ด้านการได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่วิเคราะห์ผลได้ว่า ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดย ให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเอง ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่ หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนพิจารณาข้อมูลด้วยตัวเองจากสถานการณ์จริง มีการค้นคว้าและนำ ความรู้เดิมมาเชื่อมความรู้ใหม่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และมีการประเมิน ความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน จากความคิดเห็นของครูเกษตรวิเคราะห์ผลได้ว่าการ ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาไตร่ตรองและ รู้จักการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่ หลากหลายส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเองส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการ อธิบายถกเถียงแลกเปลี่ยนความรู้กันแต่สถานการณ์ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองโดยการนำ ความรู้เดิมมาเชื่อมกับความรู้ใหม่

เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)

ด้านเนื้อหาความรู้ด้านการเกษตรวิเคราะห์ผลได้ว่า ยูวเกษตรกรได้เรียนรู้การเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้เรียนรู้เนื้อหาด้านกลไกกรรม ได้เรียนรู้ด้านการจัดการ ทรัพยากรดินได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคทฤษฎีความรู้ทางการเกษตร ได้เรียนรู้ ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยได้เรียนรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ได้เรียนรู้ด้านการตลาด ทางการเกษตรได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องของการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ ในมุมมองความต้องการการเรียนรู้ เนื้อหาทางการเกษตรวิเคราะห์ได้ว่ายูวเกษตรกรมีความต้องการเรียนรู้เนื้อหาในด้านของกลไกกรรม รองลงมาคือด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยด้านการจัดการทรัพยากรดินด้านการป่าไม้ด้านความ ปลอดภัยทางด้านเกษตรด้านการตลาดทางการเกษตรการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงการจัดการจุลินทรีย์ การแปรรูปทางการเกษตร การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อเกษตรทฤษฎีใหม่

เกร็ดความรู้ทางการเกษตรศาสตร์แพร่ศาสตร์พระราชากับการเกษตรด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ
ด้านการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ ด้านการประมง และ ด้านการปศุสัตว์ตามลำดับ

การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร (Chanel)

ด้านช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตรวิเคราะห์ได้ว่ายูวเกษตรกรเรียนรู้จากสื่อ วิดีทัศน์
รองลงมาคือจากการสังเกตสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตรจากการบรรยายของครู
จากวิดีโอใน YouTube จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง จากการอ่านหนังสือเกษตรจากเว็บไซต์
ทางด้านการเกษตร จากข้อมูลใน Facebook ตามลำดับ ยูวเกษตรกรความต้องการการเรียนรู้จาก
การสังเกตสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร รองลงมาคือจากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง
จากเว็บไซต์การเกษตร จากสื่อวีทัศน์เรียนรู้จากวิดีโอใน YouTube จากการบรรยายของครูเรียนรู้
จากข้อมูลใน Facebook และจากการอ่านหนังสือเกษตร ส่วนครูเกษตรใช้วิธีการบรรยายความรู้
ใช้สื่อวีทัศน์ ใช้หนังสือเกษตรในการเรียนการสอน ให้นักเรียนได้ศึกษาจากเว็บไซต์ทางการเกษตร
จากวิดีโอใน YouTube จากสื่อการสอนที่ครูได้สร้างขึ้นเอง ฝึกสังเกตและสอบถามจากผู้ประกอบ
อาชีพด้านงานเกษตรและจากข้อมูลใน Facebook

ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver)

ผลการดำเนินการกับผู้เรียนวิเคราะห์ผลได้ว่านักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิตและการทำการเกษตร
เดินสายกลาง พัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรโดยมี
พื้นฐาน บนความพอเพียง ทำการเกษตรด้วยความพอดีไม่เบียดเบียนตัวเองหรือผู้อื่นพัฒนาตัวเองอยู่
เสมอยินดีรับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจสังคมความรู้และเทคโนโลยี นำความรู้ด้านการเกษตรไป
ใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ
ที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคตตามลำดับ

ด้านความต้องการการส่งเสริมวิเคราะห์ได้ว่านักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและ
ทำการเกษตร พัฒนาตัวเองอยู่เสมอยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อม
ความรู้และเทคโนโลยี ทำการเกษตรด้วยความพอดีไม่เบียดเบียนตัวเองหรือผู้อื่น นักเรียนนำความรู้
ด้านการเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม นักเรียนนำความรู้ด้าน
การเกษตรมาใช้เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ นักเรียนเดินสายกลางและ
พัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรมีพื้นฐานบนความพอเพียง เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตร
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนครูเกษตรส่งเสริมให้นำความรู้ด้านการเกษตรไปใช้
ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสมส่งเสริมให้เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจ
เกิดขึ้นในอนาคต

ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

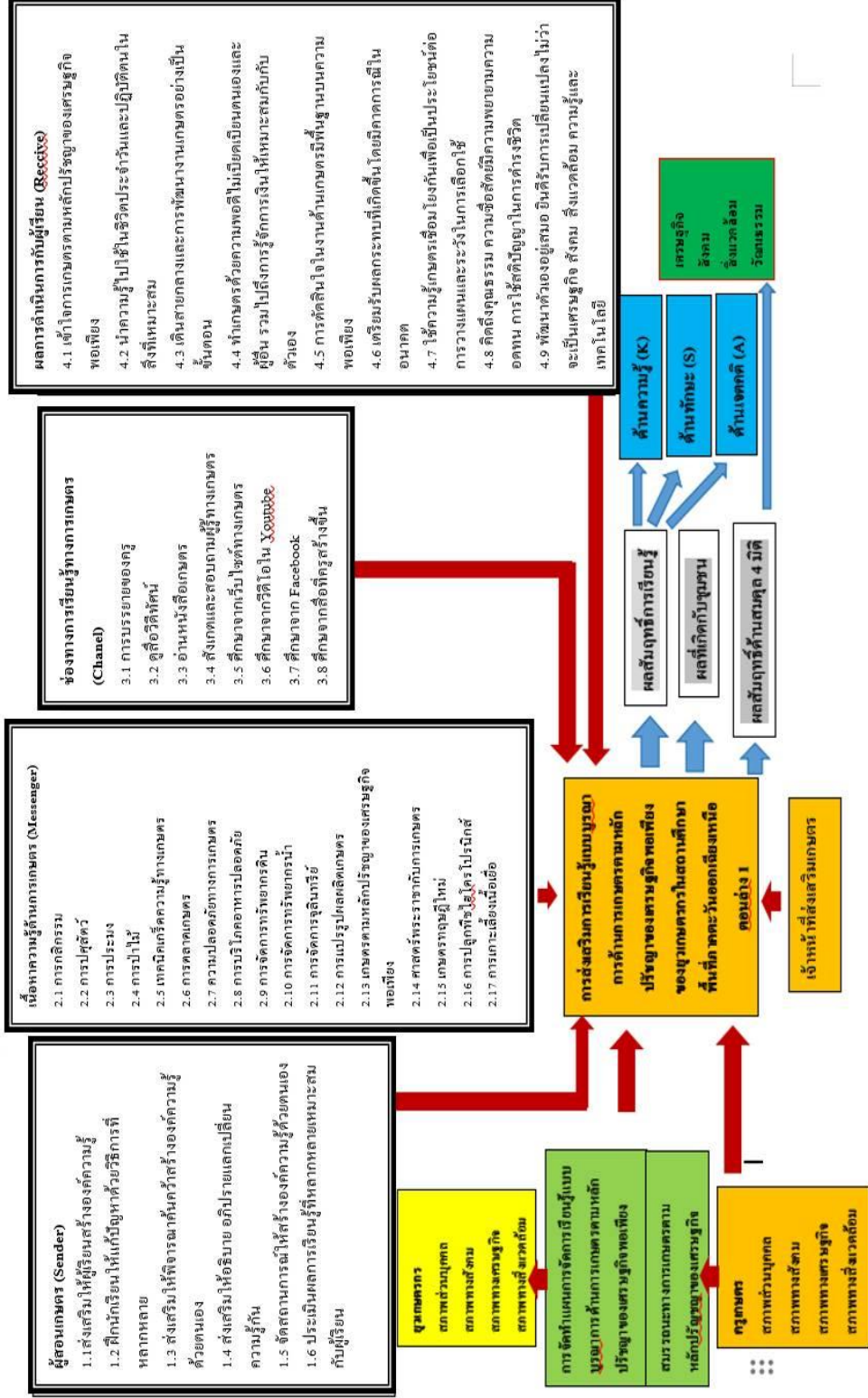
ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ผลได้ดังนี้ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้และปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่ม เป็นประเด็นปัญหาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มยุทธกร โดยเฉพาะการขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านการเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม

3.18 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร ควรมีการจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ตามประเด็นคำถาม และความรู้ที่ได้เพิ่มเติม ควรให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรให้นักเรียนรวบรวมความรู้ข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูลการกิจกรรม การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้มีการวัดผลด้านความรู้และทักษะมุมมองบุคลิกภาพมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการจากกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกตมีการจัดกิจกรรมและเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน ควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงคนถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง คนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูเกษตรมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการวัดผลด้านความรู้ทักษะและมุมมองบุคลิกภาพมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้างคัมภีร์อยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ด้านการสื่อสาร ด้านการแก้ปัญหา และด้านการใช้เทคโนโลยี

จากการทดสอบสมมติฐานและการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุทธกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 สามารถสรุปละเอียดได้ดังแผนภาพที่ 4.1 ต่อไปนี้

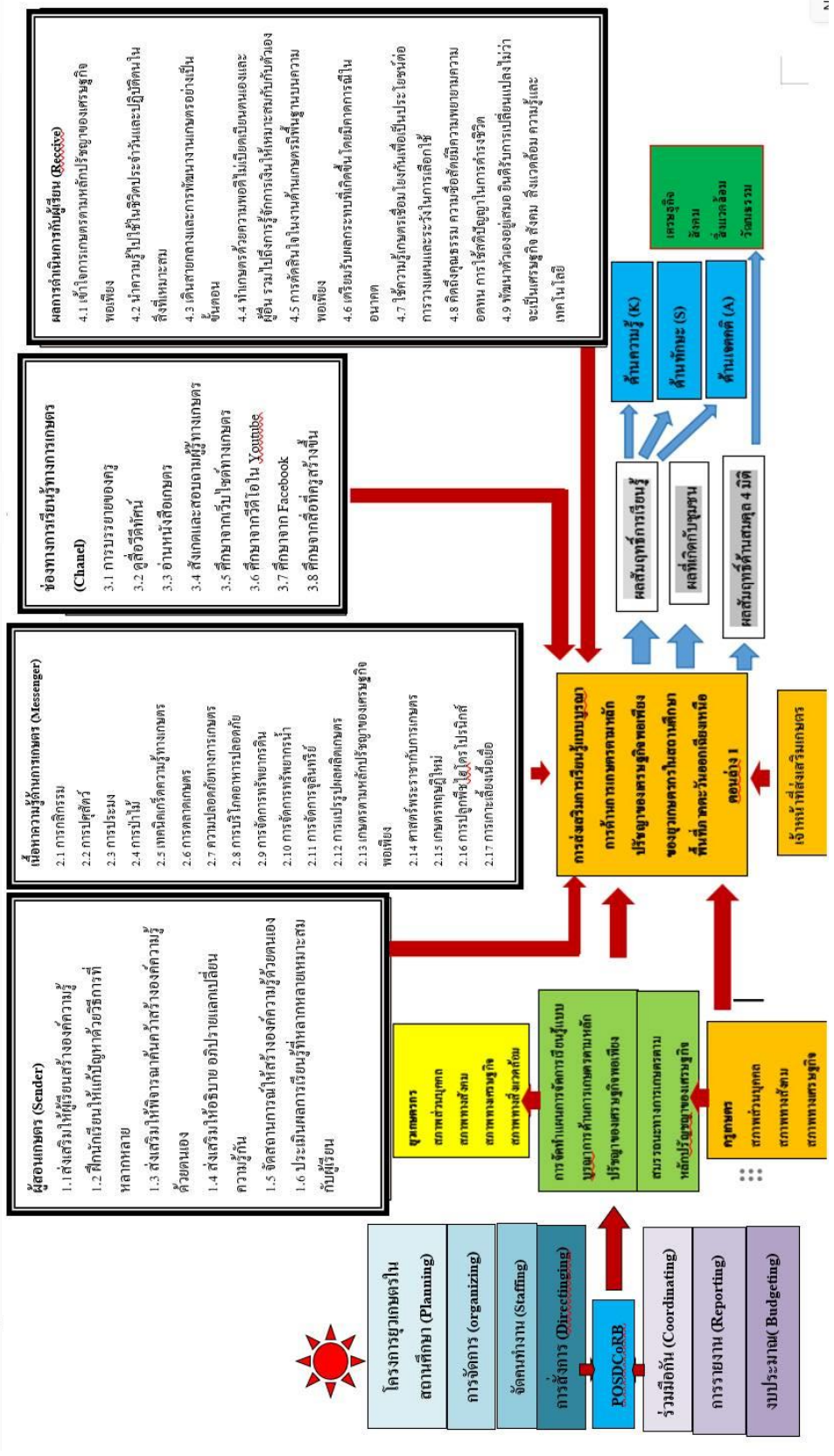
ภาพที่ 4.1 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามแผนภาพที่ 4.1 ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์อีกครั้งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากยุวเกษตรกรตัวแทน จังหวัดละ 5 คน รวม 20 คน ครูสอนเกษตร จังหวัดละ 1 คน รวมจำนวน 4 คนและผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดละ 1 คน รวม จำนวน 4 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 28 คน ตามกรอบแนวคิด SCMR ของ เบอร์โล่ มีข้อค้นพบเพิ่มเติม ดังนี้

บทบาทของครูผู้สอนเกษตร ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเกษตรตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการเพื่อให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ค้นหาข้อมูลพิจารณา ไตร่ตรอง ความรู้เพิ่มเติมได้ สร้างความรู้ทางด้านการเกษตรมีการส่งเสริมการหารายได้จากการปฏิบัติเกษตร เช่นโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน ครูเกษตรให้ความรู้ให้คำแนะนำกับนักเรียน ผู้เรียนมีความสนใจตั้งใจและรักในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูทำหน้าที่ในการชี้แนะนักเรียนในการทำงานเมื่อเกิดปัญหา สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีการบูรณาการการสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนจากการปฏิบัติเกษตร เด็กมีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีทักษะ โดยให้เด็กนักเรียนได้ปฏิบัติจริงในการทำงานเกษตร

ปัญหาที่พบในสถานศึกษาคือ ขาดงบประมาณที่จะนำมาทำการเกษตรและมีปัญหาขาดแคลนน้ำ ปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการของกลุ่มยุวเกษตรกร เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการดำเนินการของกลุ่มยุวเกษตรกร ซึ่งพบว่าเนื่องจากงบประมาณจากกรมส่งเสริมเกษตรมีไม่เพียงพอกับกลุ่มยุวเกษตรกร ซึ่งมีจำนวนกลุ่มมาก ในแต่ละจังหวัด จึงไม่สามารถกระจายงบประมาณได้อย่างทั่วถึงกับกลุ่มยุวเกษตรกร

แนวทางในการดำเนินการแก้ปัญหา เป็นการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ซึ่งน่าจะ สามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยควรมีการทำโครงการของสถานศึกษาเพื่อวางแผนในการดำเนินงานภายในของสถานศึกษา เป็นโครงการยุวเกษตรกร หรือโครงการด้านการเกษตร ดำเนินการบริหารจัดการ จัดคนเข้าทำงาน ออกคำสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษร ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน รายงานผลการดำเนินงาน และบริหารจัดการงบประมาณ จึงจะสามารถแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา จาก การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นโมเดลที่ได้จากการพัฒนา หรือโมเดลที่ควรจะเป็นรายละเอียดแสดงดัง แผนภาพที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

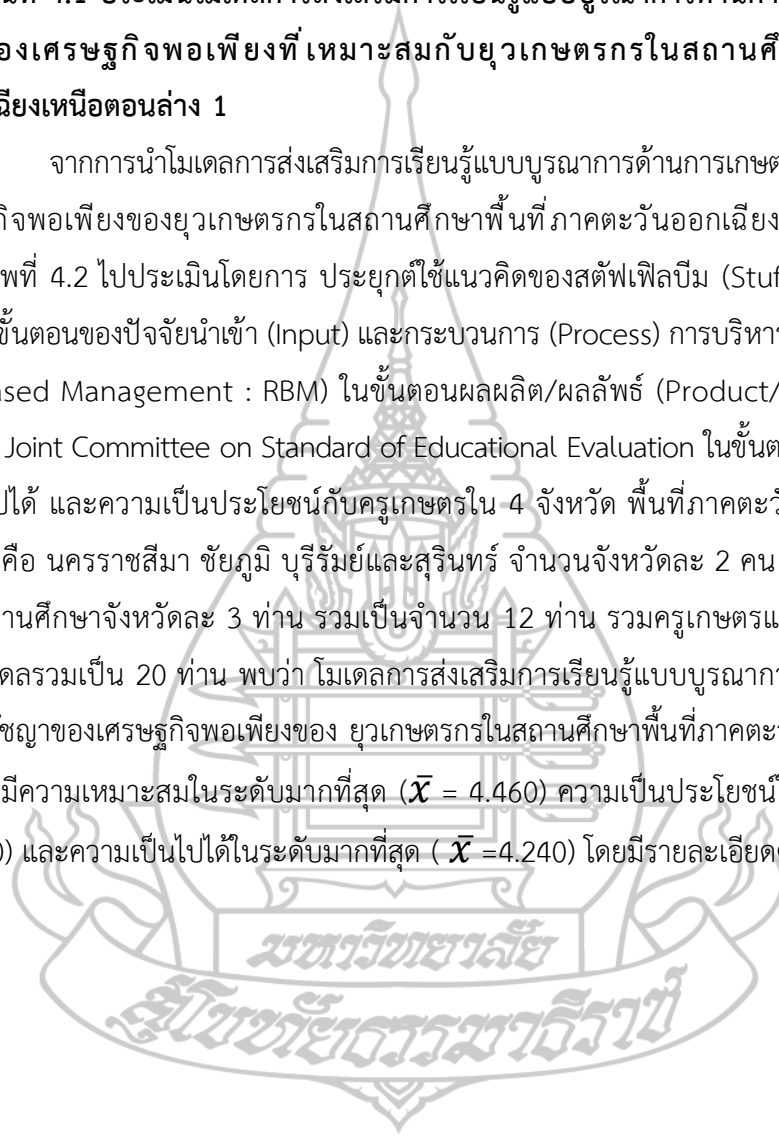

ภาพที่ 4.2 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 4.1 ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

จากการนำโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามแผนภาพที่ 4.2 ไปประเมินโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) ในขั้นตอนของปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) การบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management : RBM) ในขั้นตอนผลผลิต/ผลลัพธ์ (Product/Outcome) และแนวคิดของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation ในขั้นตอนความเหมาะสมความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับครูเกษตรใน 4 จังหวัด พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 คือ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ จำนวนจังหวัดละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดละ 3 ท่าน รวมเป็นจำนวน 12 ท่าน รวมครูเกษตรและผู้บริหารเป็นผู้ประเมินโมเดลรวมเป็น 20 ท่าน พบว่า โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.460$) ความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.450$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.240$) โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ผลการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

n=20

องค์ประกอบของ โมเดล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ
Input = ปัจจัยนำเข้า	4.32	0.340	มากที่สุด	4.48	0.530	มากที่สุด	4.56	0.590	มากที่สุด
1. ครูเกษตรกรเป็น ผู้ออกแบบ กระบวนการเรียนรู้ ให้กับ ยูวเกษตรกร	4.35	0.490	มากที่สุด	4.6	0.600	มากที่สุด	4.7	0.470	มากที่สุด
2. สถานศึกษาเป็น สถาบันหลักในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงให้กับยูว เกษตรกร	4.30	0.470	มากที่สุด	4.35	0.750	มากที่สุด	4.45	0.76	มากที่สุด
Process = กระบวนการ	4.52	0.480	มากที่สุด	4.26	0.560	มากที่สุด	4.26	0.660	มากที่สุด
1. ด้านเนื้อหา : ความรู้ด้านการเกษตร ได้แก่ ด้านกลไกกรรม การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง เทคนิค เกร็ดความรู้ทาง การเกษตร การตลาด เกษตร	4.55	0.510	มากที่สุด	4.35	0.750	มากที่สุด	4.00	0.860	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

n=20

องค์ประกอบของ โมเดล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ
2.ด้านกระบวนการ ส่งเสริม : การส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	4.48	0.440	มาก ที่สุด	4.19	0.370	มาก ที่สุด	4.53	0.530	มาก ที่สุด
2.1 จัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้าน การเกษตรโดยยึด หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาสมรรถนะ ทางการเกษตร	4.45	0.510	มาก ที่สุด	4.50	0.510	มาก ที่สุด	4.35	0.750	มาก ที่สุด
2.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ใหม่ ด้วยตนเอง ฝึกการ แก้ปัญหา พิจารณา หาข้อมูลด้วยตนเอง อภิปรายประเมินผล	4.45	0.510	มาก ที่สุด	4.65	0.490	มาก ที่สุด	4.35	0.750	มาก ที่สุด
2.3 ใช้เนื้อหาการ เรียนรู้ที่หลากหลาย ผ่านช่องทาง การเรียนรู้ที่ผู้เรียน สามารถเข้าถึงได้ใน ปัจจุบัน	0.46	0.500	มาก ที่สุด	3.65	0.880	มาก ที่สุด	4.55	0.600	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

n=20

องค์ประกอบของ โมเดล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ
2.4 ผู้เรียนลงมือ ปฏิบัติสร้างองค์ ความรู้ใหม่เชื่อมโยง ความรู้เดิมปฏิบัติตน บนความพอเพียงและ มีการพัฒนาตนเองอยู่ เสมอ	4.40	0.500	มาก ที่สุด	3.95	0.890	มาก	4.85	0.370	มาก ที่สุด
Product/Outcome = ผลผลิต/ ผลลัพธ์	4.47	0.440	มาก ที่สุด	4.15	0.540	มาก	4.36	0.640	มาก ที่สุด
ความรู้ (knowledge)	4.45	0.510	มาก ที่สุด	4.05	0.480	มาก ที่สุด	4.65	0.430	มาก ที่สุด
1. โมเดลการส่งเสริม การเรียนรู้แบบ บูรณาการด้าน การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงส่งผลให้ ยุว เกษตรกรเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี นำความรู้ไปปฏิบัติได้	4.45	0.510	มาก ที่สุด	3.85	0.810	มาก	4.70	0.470	มาก ที่สุด
2. โมเดลการส่งเสริม การเรียนรู้แบบบูรณา การด้านการเกษตร ทำให้มีข้อมูลในการ วางแผนการส่งเสริม การเรียนรู้ให้กับยุว เกษตรกรใน สถานศึกษาได้	4.45	0.510	มาก ที่สุด	4.25	0.720	มาก ที่สุด	4.60	0.680	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

n=20

องค์ประกอบของ โมเดล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
ทัศนคติ (Attitude)	4.45	0.510	มากที่สุด	4.25	0.720	มากที่สุด	4.0	0.790	มาก
1. โมเดลการ ส่งเสริมการ เรียนรู้แบบบูรณา การด้านการเกษตร ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้เกษตรกร มีเจตคติที่ดีต่อการ เรียนรู้ด้านการเกษตร	4.45	0.510	มากที่สุด	4.25	0.720	มากที่สุด	4.0	0.790	มาก
พฤติกรรมปฏิบัติ (Practice)	4.52	0.300	มากที่สุด	4.14	0.410	มาก	4.44	0.700	มากที่สุด
1. โมเดลการ ส่งเสริมการ เรียนรู้แบบบูรณา การด้านการเกษตร ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การปฏิบัติ เกษตรที่มี ประสิทธิภาพ	4.40	0.500	มากที่สุด	3.95	0.830	มาก	4.30	0.860	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

n=20

องค์ประกอบของ โมเดล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ
2. โมเดลการส่งเสริม การเรียนรู้แบบ บูรณาการด้าน การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงนำไปสู่การ พัฒนากระบวนการ จัดการเรียนการสอน เกษตรในสถานศึกษา	4.60	0.500	มาก ที่สุด	4.10	0.790	มาก	4.50	0.760	มาก ที่สุด
3. โมเดลการส่งเสริม การเรียนรู้แบบ บูรณาการด้าน การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงนำไปสู่การ พัฒนากิจกรรมมยุว เกษตรกรใน สถานศึกษาให้ สามารถดำเนินการได้ อย่างต่อเนื่อง	4.55	0.510	มาก ที่สุด	3.95	0.830	มาก	4.45	0.760	มาก ที่สุด
4. โมเดลการส่งเสริม การเรียนรู้แบบ บูรณาการด้าน การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง นำไปสู่การ ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อ งานด้านการเกษตร ให้กับเยาวชน	4.55	0.510	มาก ที่สุด	4.55	0.600	มาก ที่สุด	4.50	0.760	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

องค์ประกอบของ โมเดล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ	\bar{x}	S.D.	แปล ความ
รวม	4.46	0.440	มากที่สุด	4.24	0.230	มากที่สุด	4.45	0.550	มากที่สุด

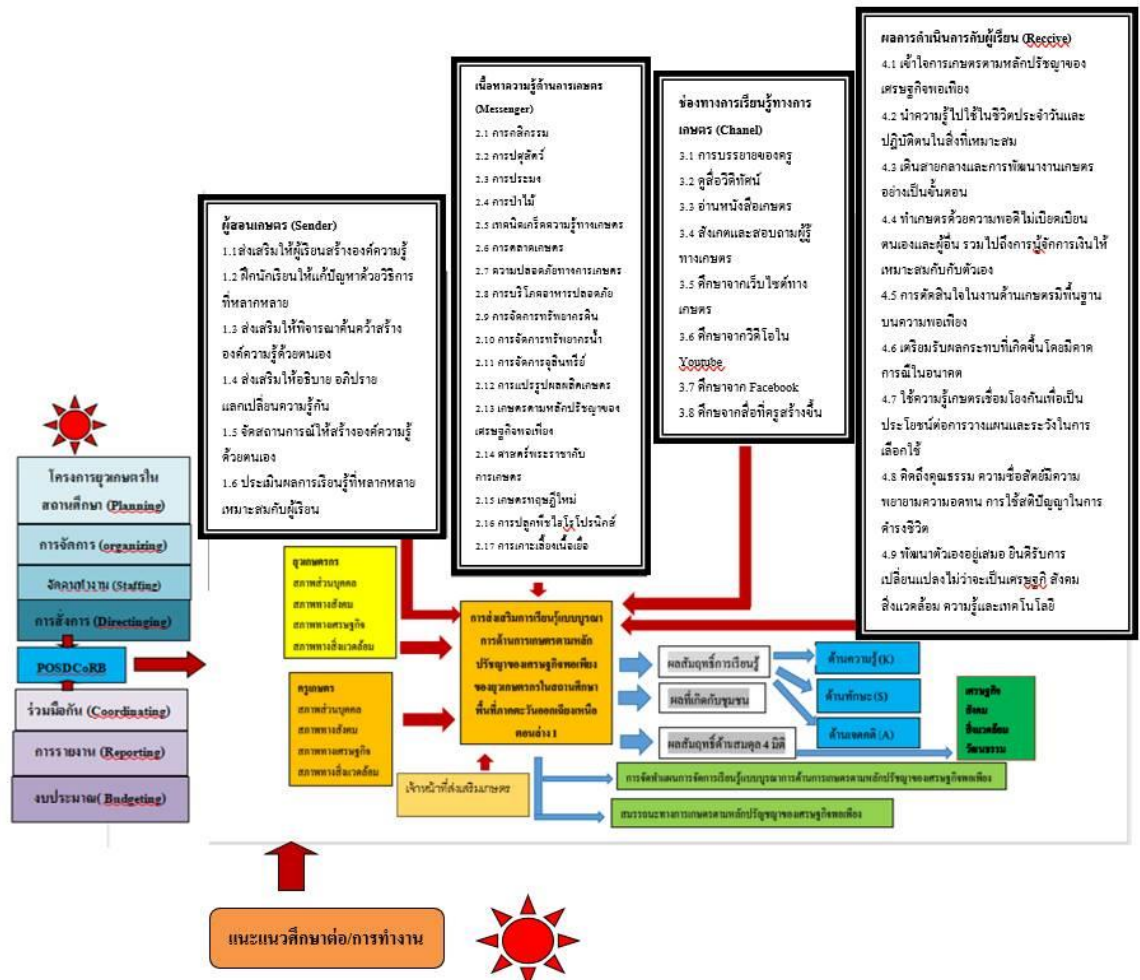
n=20

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 5 คน ได้มีข้อเสนอแนะ และเพิ่มเติมข้อมูลด้านปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เกิดการขับเคลื่อนไปได้ เพื่อให้โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานที่ส่งเสริม สนับสนุนงานด้านยูวเกษตรกร จากภาครัฐควรประสานงานกับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน วางกรอบการดำเนินกิจกรรมยูวเกษตรกรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม
2. ให้การสนับสนุนด้านความรู้ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การตลาดและเทคโนโลยี กับงานยูวเกษตรกร
3. การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรในปัจจุบัน สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับเยาวชน โดยดำเนินการในด้านการจัดทำโครงการของสถานศึกษาในลักษณะบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนปกติหรือมีกิจกรรมของสถานศึกษาที่เป็นไปลักษณะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับงานของยูวเกษตรกร
4. การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาคการเกษตรควรแนะแนวทางการศึกษาต่อโดยให้ผู้เรียนเห็นถึงโอกาสในการมีงานทำก่อนผู้เรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

จากผลการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ทั้งจากผลของแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จึงได้มีการปรับโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ

ยุทธศาสตร์กรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1 ที่เหมาะสม (ผ่านการประเมิน) ตามแผนภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (Extension of Integrated Learning Model for Agricultural Accordance with the Philosophy of Sufficiency Economy by school Young Farmers in Lower Northeastern Region 1) ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นสำคัญ โดยจำแนกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (3) พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (4) ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยแบ่งการศึกษาวิจัย ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ 1) สภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพทางสิ่งแวดล้อม 2) บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 3) สภาพ

การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 4) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 5) สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และ 6) ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ 0.07 ทำการคัดเลือกและสุ่มตัวอย่างโรงเรียนในจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random sampling) โรงเรียนที่เป็นตัวแทนของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดตามสัดส่วนของประชากร แต่ละจังหวัด จากนั้นทำการสุ่มแบบง่าย โดยวิธีการจับสลาก เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Correlation, Multiple Regression Analysis

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประชากรประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่

2.1) ยุวเกษตรกรที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1.1) เป็นประธานกลุ่มยุวเกษตรกร

2.1.2) ดำรงตำแหน่งมาอย่างน้อย 2 ปี ในกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

2.1.3) มีอายุ 8 ปีขึ้นไป

เป็นตัวแทน จังหวัดละ 5 คน รวม 20 คน

2.2) ครูเกษตร ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.2.1) เป็นครูที่สอนรายวิชาเกษตร

2.2.2) รับผิดชอบงานยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

2.2.3) รับผิดชอบงานยุวเกษตรกรในสถานศึกษามาไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.2.4) มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

เป็นตัวแทน จังหวัดละ 1 คน รวม 4 คน

2.3) ผู้บริหารสถานศึกษา ของสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.3.1) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่สถานศึกษามีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกร

2.3.2) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2.3.3) เป็นผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

เป็นตัวแทน จังหวัดละ 1 คน รวม 4 คน

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเผชิญหน้าได้ทั้งหมด จึงมีบางส่วนที่มี การสัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์และการสื่อสารออนไลน์ประเภทต่างๆ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เดียวกันกับขั้นตอนที่ 2 จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ไม่สามารถเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเผชิญหน้าได้ทั้งหมดจึงมีบางส่วนที่มีการสัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์และการสื่อสารออนไลน์ประเภทต่างๆ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูล เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยศึกษาจากผู้เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คัดเลือกโดยเจาะจงผู้เกี่ยวข้องและร่วมขับเคลื่อนสนับสนุนการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ศึกษาจากประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ครูเกษตรจำนวนจังหวัดละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน ที่มีคุณสมบัติที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1) เป็นครูที่สอนรายวิชาเกษตร

1.2) รับผิดชอบงานยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

1.3) รับผิดชอบงานยุวเกษตรกรในสถานศึกษามาไม่น้อยกว่า 2 ปี

1.4) มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป เป็นตัวแทน จังหวัดละ 2 คน รวม 8 คน

2) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คัดเลือกโดยเจาะจงผู้ที่เกี่ยวข้องและร่วมขับเคลื่อน สนับสนุนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตร ประกอบด้วย

2.1) ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 12 คน มีคุณสมบัติดังนี้

2.1.1) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่สถานศึกษามีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกร

2.1.2) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2.1.3) เป็นผู้บริหารสถานศึกษามีกรจัดตั้งกลุ่มยุทธศาสตร์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี เป็นตัวแทน จังหวัดนครราชสีมา 5 คน จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 3 คน จังหวัดบุรีรัมย์ 2 คน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 2 คน

2.2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 5 คน มีคุณสมบัติดังนี้

2.2.1) เป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัย จำนวน 5 ท่าน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนรวมทั้งสิ้น 25 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความคิดเห็นต่อโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุทธศาสตร์ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง ผ่านระบบออนไลน์ (Zoom Meeting) แบบเผชิญหน้า และผ่านโทรศัพท์มือถือ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพรรณนา เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ผลการศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุทธศาสตร์ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ สภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสิ่งแวดล้อม พบดังนี้

1) สภาพส่วนบุคคล

(1) ยุทธศาสตร์ในสถานศึกษาเป็นเพศหญิง จำนวนเฉลี่ย ร้อยละ 55 เป็นเพศชาย จำนวนเฉลี่ยร้อยละ 45 มีอายุเฉลี่ย 13.80 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 31.5 ร้อยละ 22.5 กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 16.5 กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 14.0 กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 8.0 กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 3.0 กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 4 และ ร้อยละ 1.5 กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

(2) ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า ร้อยละ 58.0 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 42.0 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 44.5 ปี ร้อยละ 74.0 มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 26.0 มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาโท

2) สภาพทางสังคม

(1) ยูวเกษตรกร พบว่า ร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 68.5 มีตำแหน่งและบทบาทเป็นสมาชิก รองลงมาร้อยละ 10.5 เป็นประธานกลุ่มยูวเกษตรกร ร้อยละ 7.5 เป็นปฏิคม ร้อยละ 4.5 เป็นรองประธานกลุ่มยูวเกษตรกร เลขานุการและเหรัญญิก ร้อยละ 59.5 ไม่ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ ร้อยละ 40.5 ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 98.5 ไม่ได้การเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางการเกษตร ร้อยละ 1.5 ได้การเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางการเกษตร ร้อยละ 85.0 งานของยูวเกษตรกรในกลุ่มยูวเกษตรกรเป็นงานปลูกพืช ร้อยละ 15.0 เป็นงานเลี้ยงสัตว์

(2) ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า ร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 36.0 ไม่ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 64.0 ได้รับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3) สภาพทางเศรษฐกิจ

(1) ยูวเกษตรกรในสถานศึกษา การประกอบอาชีพหลักของครอบครัว ยูวเกษตรกร พบว่าร้อยละ 54.0 ประกอบอาชีพอื่นไม่ใช่เกษตรกร รองลงมาร้อยละ 46.0 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 71.5 ยูวเกษตรกรมีการออมทรัพย์ รองลงมาร้อยละ 28.5 ไม่มีการออมทรัพย์

(2) ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า การออมทรัพย์ของครูเกษตร พบว่า ร้อยละ 70.0 ครูเกษตรมีการออมทรัพย์ รองลงมาร้อยละ 30.0 ไม่มีการออมทรัพย์

4) สภาพสิ่งแวดล้อม

(1) ยูวเกษตรกรในสถานศึกษา พบว่า ร้อยละ 64.5 มีการปลูกป่าเป็นประจำทุกปีในพื้นที่ชุมชนและสถานศึกษา รองลงมาร้อยละ 35.5 ไม่มีการปลูกป่าในพื้นที่ชุมชนและสถานศึกษา ร้อยละ 91.5 มีการรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม รองลงมาร้อยละ 8.5 ไม่มีการรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

(2) ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่า ร้อยละ 100.0 มีการรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

1.3.2 ผลการศึกษาบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของครูเกษตร และความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร และแต่ละประเด็นประกอบด้วย การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกร จากข้อมูลของยุวเกษตรกรและครูเกษตร พบดังนี้

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของครูเกษตร

(1) ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.1) การดำเนินการด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อนำจำนวนข้อที่ดำเนินการมาพิจารณา พบว่า ร้อยละ 98.5 ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา ร้อยละ 94.0 ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 92.5 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต และครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ร้อยละ 91.0 ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ร้อยละ 89.5 ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ร้อยละ 88.5 ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 88.0 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 87.0 ครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตร ร้อยละ 86.5 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ และร้อยละ 85.5 ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม ตามลำดับ

1.2) การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร เมื่อนำจำนวนข้อที่ดำเนินการมาพิจารณา พบว่ายุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของครูเกษตร ดังนี้ ร้อยละ 100.0 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต รองลงมา ร้อยละ 97.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ร้อยละ 95.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี และร้อยละ 92.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสารตามลำดับ

2.1) การดำเนินการด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ร้อยละ 100.0 ครูมีการ

จัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตร ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ รองลงมาร้อยละ 90.0 ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียน เพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 74.0 ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้ ร้อยละ 36.0 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และร้อยละ 16.0 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ

2.2) การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร พบว่า ร้อยละ 100.0 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี

2) ความต้องการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

(1) ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.1) การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อนำจำนวนข้อที่มีความต้องการส่งเสริมการเรียนรู้จากครูเกษตรมาพิจารณา พบว่า ยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการส่งเสริมของครูเกษตรด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) โดยยุวเกษตรกรมีความต้องการให้ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา มีความต้องการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมา มีความต้องการให้ครูจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ยุวเกษตรกรมีความต้องการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) ครูจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยุวเกษตรกรมีความต้องการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณา

การด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$)

1.2) การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการส่งเสริมของครูเกษตรด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) พบว่า ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านความคิด ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ

(2) ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2.1) การดำเนินการด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ร้อยละ 100.0 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ครูจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตร ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ รองลงมา ร้อยละ 90.0 ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียน เพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 74.0 ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้ ร้อยละ 36.0 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และร้อยละ 16.0 ครู จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ

2.2) การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร พบว่า ร้อยละ 100.0 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านความคิด ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง

ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหาครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี

1.3.3 ผลการศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 ทำการศึกษา 2 ด้าน คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริม/ผลการส่งเสริม และความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยศึกษาใน 4 ประเด็น ได้แก่ ผู้สอนเกษตร เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร ผลการดำเนินการกับนักเรียน ซึ่งแต่ละประเด็น พบดังนี้

1) สภาพการได้รับการส่งเสริม/ผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(1) การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร

ยุวเกษตรกรร้อยละ 98.5 มีความคิดเห็นว่าครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย รองลงมา ร้อยละ 97.5 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูลด้วยตนเอง ร้อยละ 95.5 ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ร้อยละ 93.0 ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ร้อยละ 91.5 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และร้อยละ 91.0 ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับนักเรียน ตามลำดับ

ด้านครูเกษตรมีความคิดเห็นว่า มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับนักเรียน ร้อยละ 100.0 รองลงมา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาไตร่ตรองและรู้จักการค้นคว้าหาข้อมูลความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ร้อยละ 94.0 ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย ร้อยละ 92.0 ส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวผู้เรียนเอง ร้อยละ 90.0 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย ถกเถียงแลกเปลี่ยนความรู้กัน ร้อยละ 90.0 จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองโดยได้นำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ร้อยละ 84.0 ตามลำดับ

(2) เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร

2.1) ยุวเกษตรกรร้อยละ 95.5 มีความคิดเห็นว่าได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา ร้อยละ 94.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกสิกรรม ร้อยละ 94.0 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน ร้อยละ 92.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้ ร้อยละ 91.0 ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร ร้อยละ 90.0 ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย ร้อยละ 89.5 ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ร้อยละ 87.0 ได้เรียนรู้

ด้านการตลาดทางการเกษตร ร้อยละ 84.0 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ ร้อยละ 82.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ร้อยละ 73.0 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง และร้อยละ 94.5 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ ร้อยละ 54.0 ตามลำดับ

2.2) ครูเกษตรร้อยละ 100.0 มีความคิดเห็นว่าครูใช้เนื้อหาด้านการกลไกกรรมในการจัดการเรียนการสอนและใช้เนื้อหาด้านการตลาดทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน รองลงมา ร้อยละ 82.0 ครูใช้เนื้อหาด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 80.0 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรดินในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 78.0 ใช้เนื้อหาด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 76.0 ใช้เนื้อหา ศาสตร์พระราชากับการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 72.0 ใช้เนื้อหาการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนการสอนและใช้เนื้อหาเนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 62.0 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการจุลินทรีย์ในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 50.0 ใช้เนื้อหาด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 46.0 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 34.0 ใช้เนื้อหาเนื้อหาด้านป่าไม้ในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 22.0 ใช้เนื้อหาด้านความปลอดภัยทางด้านการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 16.0 ใช้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 16 ใช้เนื้อหาด้านการประมงในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 12.0 ใช้เนื้อหาเนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

(3) การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูทูปเกษตรกร

3.1) ยูทูปเกษตรกรร้อยละ 98.5 มีความคิดเห็นว่านักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อวีดิทัศน์ ร้อยละ 97.0 นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ร้อยละ 95.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube ร้อยละ 91.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง ร้อยละ 91.0 นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร ร้อยละ 88.0 นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร และร้อยละ 86.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook ตามลำดับ

3.2) ครูเกษตรร้อยละ 100.0 มีความคิดเห็นว่าใช้วิธีการบรรยายความรู้ ใช้สื่อวีดิทัศน์ ใช้หนังสือเกษตรในการเรียนการสอน ให้นักเรียนศึกษาจากเว็บไซต์ด้านการเกษตร ร้อยละ 92.0 ให้นักเรียนเรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube ร้อยละ 72.0 ให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง ร้อยละ 52.0 ให้นักเรียนฝึกสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ร้อยละ 46.0 ให้นักเรียนเรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook ตามลำดับ

(4) ผลการดำเนินการกับผู้เรียน

4.1) ยูวเกษตรกรร้อยละ 96.0 เห็นว่านักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา ร้อยละ 95.5 นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร ร้อยละ 94.5 นักเรียนเดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ร้อยละ 94.0 นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง ร้อยละ 92.5 นักเรียนการทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น ร้อยละ 92.5 นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ร้อยละ 91.5 นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม และร้อยละ 91.0 นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ตามลำดับ

4.2) ครูเกษตรร้อยละ 100.0 มีความคิดเห็นว่าครูส่งเสริมให้ นำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสมให้กับนักเรียน ร้อยละ 98.0 ส่งเสริมให้เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตให้กับนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียน ส่งเสริมให้ทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่นให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียงให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้นำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ให้กับนักเรียน ส่งเสริมการเดินทางสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอนให้กับนักเรียน ร้อยละ 96.0 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี และร้อยละ 86.0 ส่งเสริมให้มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตรให้กับนักเรียน ตามลำดับ

2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้

(1) ยูวเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) โดยยูวเกษตรกรมีความต้องการในระดับมากที่สุด 4 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านผู้สอนเกษตร (Sender) ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา ด้านช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร (Chanel) ($\bar{X} = 3.37$) เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Messenger) ($\bar{X} = 3.33$) และผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) ($\bar{X} = 3.29$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า

1.1) ด้านการดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender) พบว่า ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมา ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.54$) ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูลด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.52$) ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 3.42$) ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{X} = 3.34$) และ ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

1.2) ด้านเนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Messenger) พบว่า ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกลีกรรรม ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมา ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย ($\bar{X} = 3.66$) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน ($\bar{X} = 3.50$) ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้ ($\bar{X} = 3.45$) ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.45$) ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.42$) ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.36$) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์ ($\bar{X} = 3.32$) ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.31$) ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ($\bar{X} = 3.29$) ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ ($\bar{X} = 3.26$) ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร ($\bar{X} = 3.23$) ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับการเกษตร ($\bar{X} = 3.20$) ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ ($\bar{X} = 3.19$) ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ ($\bar{X} = 3.18$) ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง ($\bar{X} = 3.05$) และได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ ($\bar{X} = 2.92$) ตามลำดับ

1.3) การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูทูปเกษตรกร (Chanel) พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบการอาชีพด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง ($\bar{X} = 3.44$) นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.43$) นักเรียนได้เรียนรู้จาก สื่อวีดิทัศน์ ($\bar{X} = 3.35$) นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube ($\bar{X} = 3.35$) นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู ($\bar{X} = 3.32$) นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook ($\bar{X} = 3.32$) และ นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

1.4) ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) พบว่า นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.40$) นักเรียนการทำ การเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น ($\bar{X} = 3.37$) นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.34$) นักเรียนนำความรู้

การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ ($\bar{X} = 3.30$) นักเรียนเดินสายกลาง และการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 3.25$) นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง ($\bar{X} = 3.22$) และนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.18$) ตามลำดับ

1.3.4 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ทำการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยศึกษาใน 3 ประเด็น ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การ เรียนรู้ต่อผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ซึ่งแต่ละ ประเด็น พบดังนี้

ยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) โดยมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 3.56$) และ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 3.48$)

ครูเกษตรมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.279$) โดยมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 4.347$) รองลงมา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 4.313$) และผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ($\bar{X} = 4.177$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยแบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skill) และด้านทัศนคติ (Attitude) พบว่า

ยุวเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 3 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็น พบว่า ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นต่อการ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.54$) โดยมีความคิดเห็นต่อการ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน ($\bar{X} = 3.56$) และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 3.48$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 3 ด้านด้วยกัน ประกอบด้วย 1.1) ด้านความรู้ (Knowledge) 1.2) ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร และ 1.3) ด้านเจตคติ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.48$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียนทั้ง 3 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมา ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 3.50$) และด้านความรู้ (Knowledge) ($\bar{X} = 3.43$) โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็นปรากฏผลดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมา สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ ($\bar{X} = 3.46$) สามารถอธิบายความรู้ต่างๆ ด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.44$) สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.42$) สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่ ($\bar{X} = 3.41$) สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง ($\bar{X} = 3.40$) และสามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร พบว่า มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมา มีทักษะความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.57$) มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ($\bar{X} = 3.49$) ท่านมีทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.46$) และท่านมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.37$) ตามลำดับ

ด้านทัศนคติพบว่า สามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ($\bar{X} = 3.60$) และ การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ($\bar{X} = 3.39$) ท่านคิดว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ($\bar{X} = 3.39$) ตามลำดับ

2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน พบว่า เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมา มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน ($\bar{X} = 3.60$) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน ($\bar{X} = 3.57$) เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้

($\bar{X} = 3.56$) เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน ($\bar{X} = 3.53$) และเกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับชุมชนครอบครัวและสถานศึกษาเข้าด้วยกัน ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 4 ด้านประกอบด้วย สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ สมดุลมิติด้านสังคม สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อมและสมดุลมิติด้านวัฒนธรรม โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) โดยยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลงาน 4 มิติในระดับมากทั้ง 4 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ สมดุลมิติด้านสังคม ($\bar{X} = 3.65$) สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.59$) สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.56$) และสมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับโดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

(1) สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ พบว่าใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีการเก็บออม ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุการใช้งาน ($\bar{X} = 3.57$) เห็นคุณค่าและใช้วัตถุดิบของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ้มค่า ($\bar{X} = 3.56$) และรู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน ($\bar{X} = 3.54$) ตามลำดับ

(2) สมดุลมิติด้านสังคมพบว่า เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา ปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบหรือข้อบังคับของครอบครัว/โรงเรียน/หรือสังคม ($\bar{X} = 3.67$) ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ ($\bar{X} = 3.66$) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.65$) ไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน ($\bar{X} = 3.62$) และเสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น/หรือส่วนรวม ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

(3) สมดุลด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า รักษาความสะอาดเครื่องมือ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมา ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.60$) เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน/โรงเรียน/หรือชุมชน ($\bar{X} = 3.55$) ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน/ชุมชน/ หรือสังคมด้วยความสมัครใจ ($\bar{X} = 3.49$) และ เป็นคนที่มีจิตสำนึก รู้วิธีการและมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.42$) ตามลำดับ

(4) สมดุลด้านวัฒนธรรม พบว่ามีสัมมาคารวะ/มารยาท/หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา เห็นคุณค่าและร่วม

อนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ความเป็นไทย ($\bar{X} = 3.50$) และไหว้ผู้ปกครอง/ครู/หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้อง เหมาะสม ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ

ครูเกษตรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านความรู้ (Knowledge) ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมา ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร ($\bar{X} = 4.403$) ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 3.93$) และโดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น

ด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.86$) รองลงมา สามารถอธิบายความรู้ต่างๆ ด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.82$) สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.74$) สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่ ($\bar{X} = 4.66$) สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง ($\bar{X} = 4.54$) สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ ($\bar{X} = 3.80$) และสามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน ($\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ

ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร พบว่า มีทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.84$) รองลงมา มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ($\bar{X} = 4.74$) มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.68$) มีทักษะความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.50$) และมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

ด้านเจตคติพบว่า อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ($\bar{X} = 4.14$) อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ($\bar{X} = 3.78$) และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร ($\bar{X} = 4.14$) ตามลำดับ

2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน พบว่า เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมา เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.44$) เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.29$) มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน ($\bar{X} = 4.28$) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน ($\bar{X} = 4.12$) และ เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับชุมชนครอบครัวและสถานศึกษาเข้าด้วยกัน ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นใน 4 ด้านประกอบด้วย สมดุลงมิติด้านเศรษฐกิจ สมดุลงมิติด้านสังคม สมดุลงมิติด้านสิ่งแวดล้อมและสมดุลงมิติด้านวัฒนธรรม โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ยูวเกษตรกรรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) โดยยูวเกษตรกรรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ สมดุลงมิติด้านวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมาสมดุลงมิติด้านสังคม ($\bar{X} = 4.26$) สมดุลงมิติด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.80$) และสมดุลงมิติด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับโดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

(1) สมดุลงมิติด้านเศรษฐกิจ พบว่า ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุการใช้งาน ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีการเก็บออม ($\bar{X} = 4.30$) และรู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน ($\bar{X} = 4.24$) เห็นคุณค่าและใช้วัสดุสิ่งของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ้มค่า ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

(2) สมดุลงมิติด้านสังคม พบว่า ไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน ($\bar{X} = 4.90$) รองลงมา เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.56$) ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ ($\bar{X} = 4.50$) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่น อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.36$) ปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบหรือข้อบังคับของครอบครัวโรงเรียน หรือสังคม ($\bar{X} = 3.74$) และเสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่นหรือส่วนรวม ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ

(3) สมดุลงด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา เป็นคนที่มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.12$) ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนหรือสังคมด้วยความสมัครใจ ($\bar{X} = 3.58$) เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้านโรงเรียนหรือชุมชน $\bar{X} = 3.42$ และรักษาความสะอาดเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ

(4) สมดุลงด้านวัฒนธรรม พบว่า มีสัมมาคารวะ มารยาท หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมา เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น ความเป็นไทย ($\bar{X} = 4.58$) และไหว้ผู้ปกครอง ครูหรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้อง เหมาะสม ($\bar{X} = 4.36$) ตามลำดับ

1.3.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรรมในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากรครูผู้สอน

ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกรปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาวิชาการ และองค์ความรู้ โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า

ยูวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละ ประเด็น พบว่า ครูเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย ($\bar{X} = 3.22$) โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 4 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

1) ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมา ปัญหาปัญหา ด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตร ($\bar{X} = 3.29$) ด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร ($\bar{X} = 3.25$) และ ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ($\bar{X} = 3.05$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร พบว่า ครูเกษตรขาดความรู้และ ทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร ($\bar{X} = 3.20$) รองลงมา ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 2.90$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตร พบว่า ขาดเงินทุนและ อุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมา งานโครงการของกลุ่มยูวเกษตรกรไม่ ต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.20$) การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.29$) ขาดการประสานงานที่ดี ($\bar{X} = 3.31$) และมีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกร พบว่า สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ใน ด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมา สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการ แปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.35$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านช่องทางการตลาด ($\bar{X} = 3.30$) สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ ($\bar{X} = 3.29$) สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 3.25$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้าน การเกษตร ($\bar{X} = 3.25$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ($\bar{X} = 3.13$) และ สมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ

ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ พบว่า การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มี อุปสรรค เช่น ปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต ($\bar{X} = 3.30$)

ครูเกษตรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$) โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมา ปัญหาปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร ($\bar{X} = 2.56$) ด้านสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ($\bar{X} = 2.53$) และปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ($\bar{X} = 1.78$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร พบว่า ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 1.82$) รองลงมา ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร ($\bar{X} = 1.74$) ตามลำดับ

2) ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร พบว่า ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมา งานโครงการของกลุ่มเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป (ค่าเฉลี่ย = 2.46) ขาดการประสานงานที่ดี (ค่าเฉลี่ย = 1.98) และมีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย = 1.82) ตามลำดับ

3) ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มเกษตรกร พบว่า สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมา สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในช่องทางตลาด ($\bar{X} = 2.90$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ($\bar{X} = 2.84$) สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 2.74$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ($\bar{X} = 2.42$) สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ ($\bar{X} = 2.14$) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตร ($\bar{X} = 1.94$) และสมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย ($\bar{X} = 1.88$) ตามลำดับ

4) ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ พบว่า การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่น ปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต ($\bar{X} = 3.10$)

1.3.5 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยศึกษาใน 2 ประเด็นได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็น พบว่า ยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$) โดยมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 2 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมา ควรให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$) ควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.54$) ควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 4.53$) ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.46$) ควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.45$) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ($\bar{X} = 4.44$) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ($\bar{X} = 4.42$) ควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ($\bar{X} = 4.40$) ควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน ($\bar{X} = 4.39$) ควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.38$) ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ($\bar{X} = 4.36$) ควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ($\bar{X} = 4.34$) และควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ($\bar{X} = 4.59$) รองลงมา ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.49$) ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.49$) และ ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกษตรต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 2 ประเด็น เมื่อพิจารณารายละเอียด แต่ละประเด็น พบว่า ครูเกษตรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ

มากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) โดยมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 2 ประเด็นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา ควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน ($\bar{X} = 4.96$) ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ($\bar{X} = 4.96$) ควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียน เพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง ($\bar{X} = 4.92$) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต ($\bar{X} = 4.90$) ควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 4.88$) ควรจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.86$) ควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.74$) ควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ ($\bar{X} = 4.70$) ควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.70$) ควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ($\bar{X} = 4.68$) ควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน ($\bar{X} = 4.68$) ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$) และควรให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.32$) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ($\bar{X} = 5.00$) ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 5.00$) ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 5.00$) และ ควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 5.00$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุค 4 มิติ

ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเกี่ยวข้องแบบใดหรือทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตาม จากการศึกษาพบว่า

การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 28.662$ Sig. Of $F = 0.000$ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R2 มีค่าเท่ากับ 0.414 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ร้อยละ 41.4 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัว มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติและปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้

สมมติฐานที่ 2 ตำแหน่งในกลุ่มยุวเกษตรกร การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตรกร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมด้านผู้สอนเกษตรกร

ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเกี่ยวข้องแบบใดหรือทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตาม จากการศึกษาพบว่า

2) การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในบรรดาตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 39.278$ Sig. Of $F = 0.000$ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R2 มีค่าเท่ากับ 0.494 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร ได้ร้อยละ 49.4 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัว มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติและมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ ตำแหน่งและบทบาทในกลุ่มยุวเกษตรกร

สมมติฐานที่ 3 ตำแหน่งในกลุ่มยูวเกษตรกร การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม

ความต้องการด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ อย่างน้อย 1 ปัจจัย มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมด้านการใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร

ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเกี่ยวข้องแบบใดหรือทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตาม จากการศึกษาพบว่า

1.1 การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร

ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 20.258$ Sig. Of $F = 0.000$ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.329 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ ครูผู้สอนเกษตรได้ร้อยละ 32.9 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัว มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม และตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ

ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเกี่ยวข้องแบบใดหรือทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตาม จากการศึกษาพบว่า ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 42.192$ Sig. Of $F = 0.000$ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.512 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด อธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ ช่องทางการเรียนรู้ได้ร้อยละ 51.2 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัว มีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน : ปัจจัยต่างๆ อย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตัวแปร	การส่งเสริมการทำ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการด้าน การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	การพัฒนาสมรรถนะ ทางการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกร	ผู้สอน เกษตร	ช่อง ทางการ เรียนรู้
ตำแหน่งและ บทบาทในกลุ่มยุว เกษตรกร	-	**(-)	-	-
(จำนวนตำแหน่ง) การรณรงค์การ รักษาสิ่งแวดล้อม	**(+)	**(+)	*(+)	**(+)
ผลสัมฤทธิ์ด้าน สมดุลง 4 มิติ ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านวิชาการ และองค์ความรู้	**(+)	*(+)	-	-
- ไม่มีผล	(+) มีผลในเชิงบวก	(-) มีผลในเชิงลบ		
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05				
**มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01				

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านตำแหน่งและบทบาทในกลุ่มยุวเกษตรกร (จำนวนตำแหน่ง) การรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้ มีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา จึงได้นำปัจจัย

ดังกล่าวมากำหนดเป็นเงื่อนไขในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

1.1.1 ผลการพัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยการใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เก็บข้อมูลจาก ครูสอนเกษตรพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์จังหวัดละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน และได้มีการนำผลการศึกษาระบบการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา เป็นข้อมูลเพื่อเป็นประเด็นในการสนทนา พร้อมทั้งวิเคราะห์และสังเคราะห์การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ออกเป็น 8 หัวข้อใหญ่ ตามกรอบแนวคิด SMCR ของเบอร์โล่ และบริบทการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังต่อไปนี้

การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านการส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับยุวเกษตรกรในสถานศึกษานั้น วิเคราะห์ได้ว่า ครูได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยมีการให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอย่างพอเพียง จัดกิจกรรมฝึกทักษะให้กับนักเรียนได้รู้จักการสังเกต มีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูลตั้งคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถาม และอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญของรายวิชา การวัดผลด้านความรู้ทักษะและมุมมองบุคลิกภาพให้นักเรียนรวบรวมสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้มีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตรจัดกิจกรรมฝึกการแสดงออกคุณลักษณะค่านิยม 12 ประการและฝึกให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปการเรียนรู้นำเสนอผลงาน และมีความต้องการด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ได้ว่า ยุวเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้มากในด้านการจัดกิจกรรมฝึกทักษะให้กับผู้เรียน

รู้จักการสังเกต การจัดทำแผนแบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของยุวเกษตรกร โดยมีความต้องการที่จะสร้าง และพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้

จากด้านของครูเกษตรวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะ ให้นักเรียนรู้จักการสังเกตมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามและสาระสำคัญรายวิชา ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนสืบค้นข้อมูล จัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ทางการเกษตรครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อแสดงความรู้สรุปผลการเรียนรู้นำเสนอในกลุ่มคุณมีการวัดผลด้านความรู้ ทักษะและมุมมองบุคลิกภาพ กุจัดทำแผนการเรียนรู้แบบตุลาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ อยู่อย่างพอเพียงถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อน เรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง รวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ครูให้ใบ ความรู้ประกอบการจัดการเรียนรู้มีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียน การสอนและกิจกรรมให้นักเรียนสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้

การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษา การวิเคราะห์และสังเคราะห์ ได้ว่าครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ ด้านการใช้ทักษะชีวิต ด้านการแก้ปัญหา ด้านการคิด ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านการสื่อสาร โดยยุวเกษตรกรมีความต้องการให้ครูส่งเสริมยุวเกษตรกรแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านการคิด ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านการสื่อสารในระดับมาก

การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender)

ผู้สอนเกษตร วิเคราะห์การได้รับการส่งเสริมและผลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ครูผู้สอนเกษตรฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วย วิธีการที่หลากหลายส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาหาข้อมูลด้วยตนเองส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเอง จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมกับความรู้ใหม่ ส่งเสริม ให้นักเรียนมีการอภิปรายอธิบายและเปลี่ยนความรู้ และมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน

ด้านการได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่วิเคราะห์ผลได้ว่า ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดย ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเอง ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่

หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนพิจารณาข้อมูลด้วยตัวเองจากสถานการณ์จริง มีการค้นคว้าและนำความรู้เดิมมาเชื่อมความรู้ใหม่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และมีการประเมินความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน จากความคิดเห็นของครูเกษตรวิเคราะห์ผลได้ว่าการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาไตร่ตรองและรู้จักการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลายส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวเองส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบายถกเถียงแลกเปลี่ยนความรู้กันแต่สถานการณ์ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองโดยการนำความรู้เดิมมาเชื่อมกับความรู้ใหม่

เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)

ด้านเนื้อหาความรู้ด้านการเกษตรวิเคราะห์ผลได้ว่า ยุวเกษตรกรได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้เรียนรู้เนื้อหาด้านกลีกรรรม ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดินได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคความรู้ทางการเกษตร ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยได้เรียนรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตรได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องของการปลูกพืชไฮโดรโปนิคส์ ในมุมมองความต้องการการเรียนรู้เนื้อหาทางการเกษตรวิเคราะห์ได้ว่ายุวเกษตรกรมีความต้องการเรียนรู้เนื้อหาในด้านของกลีกรรรมรองลงมาคือด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยด้านการจัดการทรัพยากรดินด้านการป่าไม้ด้านความปลอดภัยทางการเกษตรด้านการตลาดทางการเกษตรการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงการจัดการจุลินทรีย์ การแปรรูปทางการเกษตร การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อเกษตรทฤษฎีใหม่ เกียรติความรู้ทางการเกษตรศาสตร์ ศาสตร์พระราชากับการเกษตรด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ ด้านการปลูกพืชไฮโดรโปนิคส์ ด้านการประมง และ ด้านการปศุสัตว์ตามลำดับ

การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยุวเกษตรกร (Chanel) ด้านช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตรวิเคราะห์ได้ว่ายุวเกษตรกรเรียนรู้จากสื่อ วิทยุทัศน์ รองลงมาคือจากการสังเกตสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตรจากการบรรยายของครู จากวิดีโอใน YouTube จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง จากการอ่านหนังสือเกษตรจากเว็บไซต์ทางการเกษตร จากข้อมูลใน Facebook ตามลำดับ ยุวเกษตรกรความต้องการการเรียนรู้จากการสังเกตสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร รองลงมาคือจากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง จากเว็บไซต์การเกษตร จากสื่อวิทยุทัศน์เรียนรู้จากวิดีโอใน YouTube จากการบรรยายของครูเรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook และจากการอ่านหนังสือเกษตร ส่วนครูเกษตรใช้วิธีการบรรยายความรู้ใช้สื่อวิทยุทัศน์ ใช้หนังสือเกษตรในการเรียนการสอน ให้นักเรียนได้ศึกษาจากเว็บไซต์ทางการเกษตร จากวิดีโอใน YouTube จากสื่อการสอนที่ครูได้สร้างขึ้นเอง ฝึกสังเกตและสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านงานเกษตรและจากข้อมูลใน Facebook

ผลการดำเนินการกับผู้เรียน (Receiver) ผลการดำเนินการกับผู้เรียนวิเคราะห์ผลได้ว่านักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิตและการทำการเกษตร เดินสายกลาง พัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรโดยมีพื้นฐาน บนความพอเพียง ทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เบียดเบียนตัวเองหรือผู้อื่นพัฒนาตัวเองอยู่เสมอยินดีรับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจสังคมความรู้ และเทคโนโลยี นำความรู้ด้านการเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคตตามลำดับ

ด้านความต้องการการส่งเสริมวิเคราะห์ได้ว่านักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร พัฒนาตัวเองอยู่เสมอยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี ทำการเกษตรด้วยความพอดีไม่เบียดเบียนตัวเองหรือผู้อื่น นักเรียนนำความรู้ด้านการเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม นักเรียนนำความรู้ด้านการเกษตรมาใช้เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ นักเรียนเดินสายกลางและพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรมีพื้นฐานบนความพอเพียง เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนครูเกษตรส่งเสริมให้นำความรู้ด้านการเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสมส่งเสริมให้เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ผลได้ดังนี้ ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้และปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่ม เป็นประเด็นปัญหาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มยุทธกร โดยเฉพาะการขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านการเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม

ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

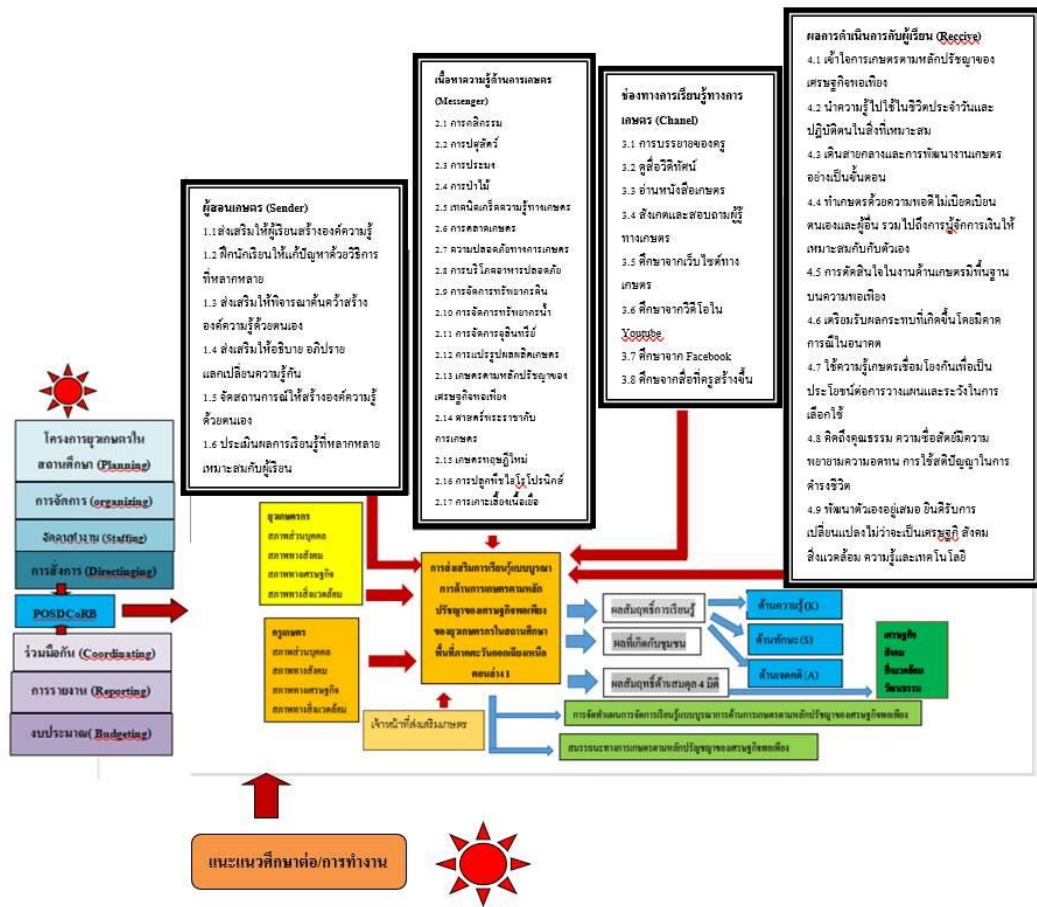
ข้อเสนอแนะด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร ควรมีการจัดกิจกรรมอภิปรายสรุปความรู้ตามประเด็นคำถาม และความรู้ที่ได้เพิ่มเติม ควรให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรให้นักเรียนรวบรวมความรู้ข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูลการกิจกรรม การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมตามกระบวนการเรียนรู้มีการวัดผลด้านความรู้และทักษะ มุมมองบุคลิกภาพมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการจาก

กิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกตมีการจัดกิจกรรมและเปลี่ยนคำถามและอภิปราย เชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา ควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้และ นำเสนอผลงาน ควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอนมีการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงคน ถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝัง หลักคิดพอเพียง คนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ครูเกษตรมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการวัดผลด้าน ความรู้ทักษะและมุมมองบุคลิกภาพมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้างคุณศัพท์อยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนมีการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ด้านการสื่อสาร ด้านการแก้ปัญหา และด้านการใช้เทคโนโลยี

จากการทดสอบสมมติฐานและการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 สามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังแผนภาพที่ 5.1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 5.1 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามแผนภาพที่ 5.1 ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์อีกครั้งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากครูสอนเกษตรจำนวน 20 ราย ตามกรอบแนวคิด SCMR ของ เบอร์โล่ มีข้อค้นพบเพิ่มเติมดังนี้

บทบาทของครูผู้สอนเกษตร ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเกษตรตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้ให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ค้นหาข้อมูลพิจารณาไตร่ตรองความรู้เพิ่มเติมได้ สร้างความรู้ทางด้านการเกษตรมีการส่งเสริมการหารายได้จากปฏิบัติเกษตร เช่นโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน ครูเกษตรให้ความรู้ให้คำแนะนำกับนักเรียน ผู้เรียนมีความสนใจตั้งใจและรักในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูทำหน้าที่ในการชี้แนะนักเรียนในการทำงานเมื่อเกิด

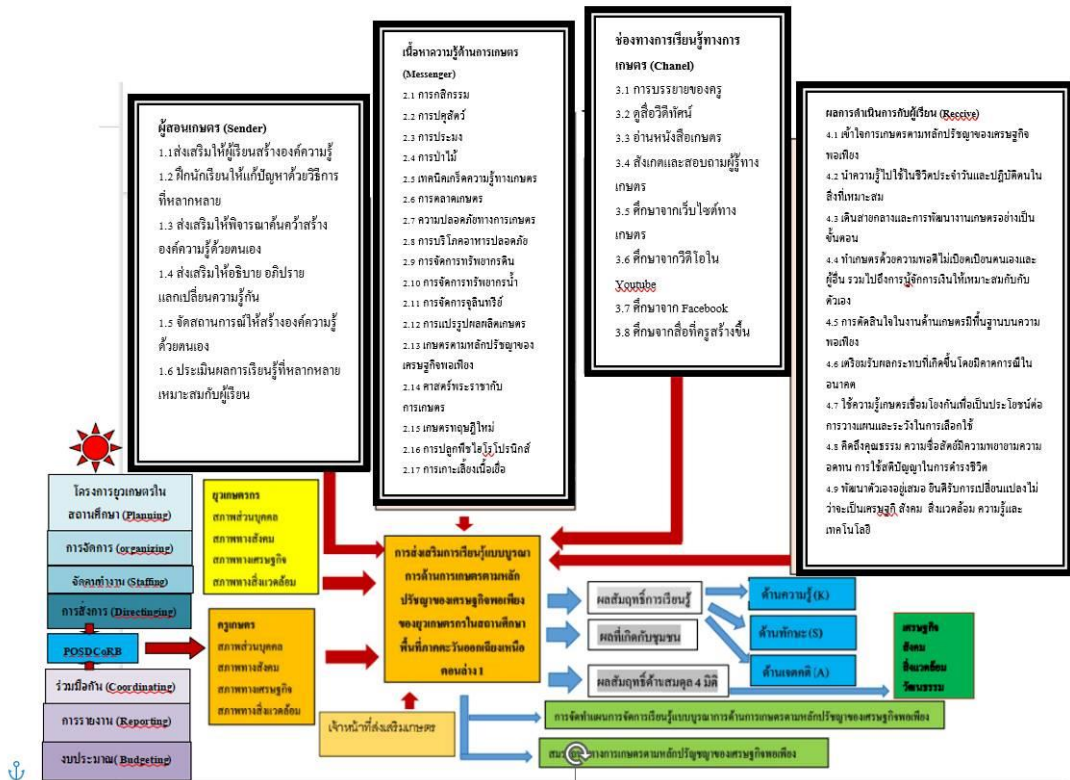
ปัญหา สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีการบูรณาการการสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนจากการปฏิบัติเกษตร เด็กมีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีทักษะ โดยให้เด็กนักเรียนได้ปฏิบัติจริงในการทำงานเกษตร

ปัญหาที่พบในสถานศึกษาคือ ขาดงบประมาณที่จะนำมาทำการเกษตรและมีปัญหาขาดแคลนน้ำ ปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการของกลุ่มยุวเกษตรกร เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของของกลุ่มยุวเกษตรกร ซึ่งพบว่าเนื่องจากงบประมาณจากกรมส่งเสริมเกษตรมีไม่เพียงพอกับกลุ่มยุวเกษตรกร ซึ่งมีจำนวนกลุ่มมาก ในแต่ละจังหวัด จึงไม่สามารถกระจายงบประมาณได้อย่างทั่วถึงกับกลุ่มยุวเกษตรกร

แนวทางในการดำเนินการแก้ปัญหา เป็นการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ซึ่งน่าจะสามารรถแก้ปัญหาด้านงบประมาณที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยควรมีการทำโครงการของสถานศึกษาเพื่อวางแผนในการดำเนินงานภายในของสถานศึกษา เป็นโครงการยุวเกษตรกร หรือโครงการด้านการเกษตร ดำเนินการบริหารจัดการ จัดคนเข้าทำงาน ออกคำสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษร ดำเนินกิจกรรมร่วมมือกัน รายงานผลการดำเนินงาน และบริหารจัดการงบประมาณ จึงจะสามารถแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นโมเดลที่ได้จากการพัฒนา หรือโมเดลที่ควรจะเป็นรายละเอียดแสดงดังแผนภาพที่ 5.2 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 5.2 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.3.6 ผลการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการพัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามแผนภาพที่ 5.2 จึงนำโมเดลดังกล่าว ไปประเมินโดยการ ประยุกต์ใช้แนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) ในขั้นตอนของปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) การบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management : RBM) ในขั้นตอนผลผลิต/ผลลัพธ์ (Product/Outcome) และแนวคิดของ Joint Committee on Standard of Educational Evaluation ในขั้นตอนความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับยูวเกษตรกรและครูเกษตรกรใน 4 จังหวัด พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 คือ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ จำนวนจังหวัดละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโมเดลการส่งเสริม

การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือขึ้นเอง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 5 คน เป็นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) ความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) และ ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) และได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมข้อมูลด้านปัจจัยต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 5 ท่าน ที่จะทำให้โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เกิดการขับเคลื่อนไปได้และเพื่อให้โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีความชัดเจนยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานที่ส่งเสริม สนับสนุนงานด้านยุวเกษตรกร จากภาครัฐควรประสานงานกับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน วางกรอบการดำเนินกิจกรรมยุวเกษตรกรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม

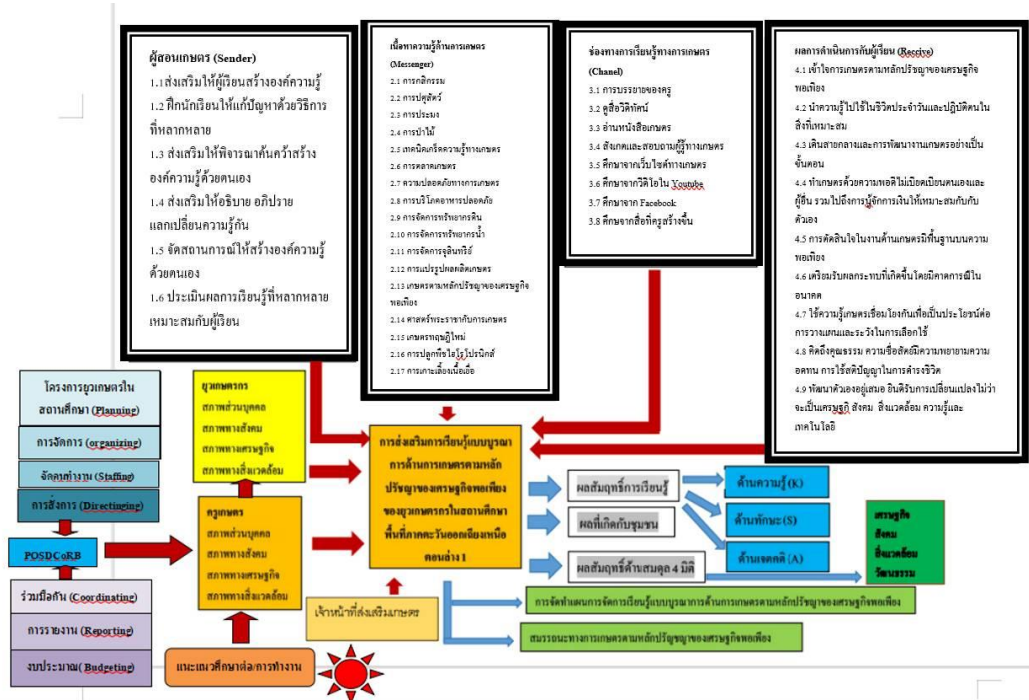
2) ให้การสนับสนุนด้านความรู้ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การตลาด และเทคโนโลยี กับงานยุวเกษตรกร

3) การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรในปัจจุบัน สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับเยาวชน โดยดำเนินการในด้านการจัดทำโครงการของสถานศึกษาในลักษณะบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนปกติหรือมีกิจกรรมของสถานศึกษาที่เป็นไปลักษณะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับงานของยุวเกษตรกร

4) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการในภาคการเกษตรควรแนะแนวทางการศึกษาต่อโดยให้ผู้เรียนเห็นถึงโอกาสในการมีงานทำก่อนผู้เรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

จากผลการประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ทั้งจากผลของแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จึงได้มีการปรับโมเดลการ

ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกร ในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่เหมาะสม (ผ่านการประเมิน) ตามแผนภาพที่ 5.3

ภาพที่ 5.3 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีประเด็นที่นำมาอภิปรายตามข้อค้นพบจากผลการวิจัยในแต่ละวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

2.1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ตำแหน่งและบทบาทของยูวเกษตรกรภายในกลุ่มยูวเกษตรกรในสถานศึกษา การดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรมีผลเชิงบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรและจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ร้อยละ 68.5 เป็นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิก แสดงให้เห็นว่าเมื่อยูวเกษตรกรเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มจะมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการทำกิจกรรม

ร่วมกัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมและปฏิบัติ กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับทฤษฎีสนาม (Field Theory) ของ เคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) (ทีศนา แคมมณี (2522, น. 59-79 อ้างถึงใน สุธาทิพย์ แป้นทองคำ, 2545, น. 26-35)) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับพลังกลุ่มในแง่ของพฤติกรรม 216 เมื่อเกิดกระบวนการกลุ่ม สมาชิกภายในกลุ่มจะมีการสร้างความสัมพันธ์ต่อกัน มีการกำหนด เป้าหมาย การวางแผนการทำงานร่วมกัน เรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน นำไปสู่การสร้าง เครือข่าย ดังที่เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ (2560) กล่าวว่าพัฒนาการของเครือข่ายมีหลายระยะ ได้แก่ ระยะเตรียมการ/ก่อเกิดระยะก่อตั้งเป็นเครือข่าย ระยะการดำเนินกิจกรรม และระยะขยายเครือข่าย ดังนั้น ครูเกษตรจะต้องสร้างความเข้าใจ เพื่อจะได้เลือกใช้เทคนิควิธีการทำงาน กับเครือข่ายได้อย่างเหมาะสม

2.2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ในส่วนของบริบทการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยุวเกษตรกรครูเกษตรดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านผู้สอนเกษตรยุวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร ด้านเนื้อหาความรู้ด้านการเกษตรและด้านผลดำเนินการกับผู้เรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง แสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบไปด้วย การวางแผนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ต่อชุมชนและต่อสังคม 4 มิติ โดยมีครูเป็นผู้บริหารจัดการกระบวนการให้เกิดการขับเคลื่อนโดยใช้เนื้อหาความรู้ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนผ่านช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ (วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม ปีที่ 5 ฉบับที่ 1-2 ปีการศึกษา 2552 หน้า 145) การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต: สะท้อนจากกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ. ผลของการวิจัยพบว่า กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองมีรูปแบบการเรียนรู้คือ กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ วางแผนการทำงานและแก้ปัญหา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประเมินตนเอง เห็นคุณค่าและประโยชน์ของสิ่งที่เรียนและนำไปประยุกต์ใช้ได้

2.3 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา มีการวางแผนการสอนผ่านกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งพบว่า ยุวเกษตรกรมีความต้องการด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง มีความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในระดับมาก โดยยูวเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สอนเกษตร เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตร และผลการดำเนินการกับผู้เรียน อยู่ในระดับ มาก และทำให้ยูวเกษตรกร เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชนและผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับศิริกาญจน์ อะนันเอื้อ (2561 บทคัดย่อ) โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการเกษตรเยาวชนการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ เยาวชนมีความรู้ด้านการเกษตรมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันหรือใช้ประกอบอาชีพได้ ส่งผลให้เกิด การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืนในด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

2.4 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า มีความคิดเห็นต่อประโยชน์และความเหมาะสม ของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และครู เกษตรกรควรมีการแนะนำข้อมูลด้านการศึกษาต่อ การมีงานทำด้านทางเกษตรให้กับยูวเกษตรกร โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์มากในการส่งเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันที่จะทำให้ยูวเกษตรกรมี พื้นฐานความรู้ความเข้าใจในกระบวนการงานด้านการเกษตร และจูงใจให้เกิดการศึกษาต่อด้านการเกษตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Titouan Filloux สถาบันวิจัย CIRAD, สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (2563, น.2047) ศึกษา วิถีของนักศึกษาที่เรียนด้านการเกษตร และความต้องการ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม กรณีศึกษา วิทยาลัยการเกษตรและเทคโนโลยีจังหวัด ฉะเชิงเทรา สระแก้วและร้อยเอ็ด พบว่า มุมมองของนักศึกษาเกษตร มีความสนใจด้านการเกษตรมองเป็นอาชีพ อิสระ สามารถผลิตอาหารเพื่อบริโภคเองและสามารถใช้เวลาร่วมกับครอบครัว นอกจากนี้ถึงแม้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากฐานครอบครัวเกษตรกรและมีที่ดินเป็นของตนเอง แต่นักศึกษายังมองเห็น ภาพในส่วนที่ยังขาดเพื่อเริ่มต้นทำการเกษตรและเป็นเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จได้ การทำการเกษตร ได้จากการเรียนรู้จริงจากครอบครัวและเพื่อนบ้านที่ทำการเกษตรซึ่งประกอบด้วย เงินทุน องค์ความรู้ และการตลาด

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา เรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 มีข้อเสนอแนะข้อค้นพบที่จะนำไปสู่การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 สถานศึกษาและครูเกษตรควรให้ความสำคัญกับการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรและสนับสนุนสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การเป็นสมาชิกในกลุ่มยุวเกษตรกรมีผลเชิงบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นสถานศึกษาและครูเกษตรควรให้ความสำคัญกับการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรและสนับสนุนสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรในการดำเนินกิจกรรมของทางกลุ่มและมีการพัฒนาขยายผลสู่สถานศึกษาต่างๆในการให้ความสำคัญกับการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา

3.1.2 สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จึงควรให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้สอนเกษตร เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร ช่องทางการเรียนรู้ทางการเกษตรและตัวยุวเกษตรกรเอง จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทั้งต่อผู้เรียน ต่อชุมชนและสมดุล 4 มิติ

3.1.3 ควรวางแผนในด้านงบประมาณเพื่อใช้ในกิจกรรมยุวเกษตรกร โดยใช้กระบวนการบริหารการศึกษา ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ควรวางแผนในด้านงบประมาณเพื่อใช้ในกิจกรรมยุวเกษตรกร โดยใช้กระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกรในสถานศึกษา เนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร

3.1.4 ครูเกษตรควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับยุวเกษตรกร ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า ครูเกษตรมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ ของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด ดังนั้นครูเกษตรควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับยุวเกษตรกรโดยมีกระบวนการบริหารจัดการด้านการศึกษาและเชื่อมโยงให้ยุวเกษตรกรได้เห็นประโยชน์ของการเรียนและปฏิบัติเกษตรเพื่อการดำรงชีวิต

3.1.5 โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 สามารถนำไปใช้ได้หลากหลายบริบท ทั้งในด้านการพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ การ

ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียนหรือผู้
เกษตรกรที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา โดยมีกระบวนการตั้งแต่ครูผู้สอนเกษตรกร ต้องมีการวางแผนการ
จัดการเรียนรู้ การจัดการเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมกับยุคเกษตรกรผ่านช่องทางการเรียนรู้ที่
หลากหลายเข้าถึงง่าย การใช้สื่อออนไลน์ต่างๆ และผู้เกษตรกรมีความพร้อมในการที่เรียนรู้ ก็จะ
ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคนดี และด้านสมรรถนะ 4 มิติ ได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร
ของผู้เกษตรกรในภูมิภาคอื่น

3.2.2 ควรวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)
เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้านการเกษตรสำหรับผู้เกษตรกร

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

สุรินทร์พัฒนศึกษา

บรรณานุกรม

- กอบลาภ อารีศรีสม. (2557). การพัฒนาบทบาทกลุ่มยูวเกษตรกรต่อการส่งเสริมการเกษตรในเขตภาคเหนือตอนบน. เชียงใหม่:สาขาวิชาพัฒนาทรัพยากรชนบท มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- กันยา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: อักษรวิทยา.
- กฐิน ศรีมงคล. (2542). การพัฒนาชุมชนและการพัฒนาการเกษตร. เชียงใหม่ : ศูนย์ สารสนเทศ. กระทรวงศึกษาธิการ, 2551. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2554). คู่มือการดำเนินงานกลุ่มยูวเกษตรกร. กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารคำแนะนำ กองเกษตรสัมพันธ์ กรมส่งเสริมการเกษตร .
- จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ. (2543). จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลลดา ทองทวีและคณะ. (2551). โครงการวิจัยและจัดการความรู้จิตตปัญญาศึกษา. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
- ณฤดี จินตนาอนุสรณ์. (2557). การติดตามและประเมินผลโครงการสานฝันยูวเกษตรกรในโรงเรียนขยายโอกาสในเขตปฏิรูปที่ดิน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร. (2546). จิตวิทยาและจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ:พัฒนาศึกษา.
- ทิตนา เขมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวิศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญและคณะ. (2557). รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลสงขลา. สงขลา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ธัญลักษณ์ มณีวรรณ. (2557). การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรในโรงเรียนจังหวัดลำปาง. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธวัชชัย เฟื่องพินิจและคณะ (2554). รูปแบบการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านและพหุภาคีภาคอีสาน. [ม.ป.พ.]:[ม.ป.ท.].
- เนตรัฐ วีระนาคินทร์. (2557). การพัฒนาโมเดลศูนย์การเรียนรู้ทางการเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ออนไลน์ สำหรับยูวเกษตรกร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารวิจัยทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 8(2). 113-123.

- บุญชุ่ม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. โครงการตำรา คณะ
ศึกษา ศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. กรุงเทพฯ.
- บุญธรรม จิตอนันต์. (2536). การวิจัยทางสังคม.สำนักงานการส่งเสริมและฝึกอบรม. กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุรุษย์ ศิริมหาสาร. (2546). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์:
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ. (2561). การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยทางส่งเสริม
และพัฒนาการเกษตร. ในประมวลสาระชุดวิชาการวิจัย และสถิติเพื่อการส่งเสริมและ
พัฒนาการเกษตร (หน่วยที่ 7). นนทบุรี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ,และบำเพ็ญ เขียวหวาน. (2558). การรับรู้ข่าวสารและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ด้านการเกษตรของเกษตรกร. วารสารสังคมศาสตร์ , 4(2), 43-54.
- เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ. (2560). การพัฒนากลุ่มและเครือข่ายในการส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร.
ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนา* (หน่วยที่ 11). นนทบุรี :
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง. (2553). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทางศาสตร์การเรียนการสอน
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิด อย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพระ
นครปฐม. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พีรธร บุญยรัตพันธุ์และคณะ. (2552). โครงการวิจัยเชิงบูรณาการ การนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การ
ปฏิบัติของเครือข่ายชุมชนพอเพียง : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง. พิศณุโลก.
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงษ์ศักดิ์ อังสิทธิ์. (2551). “การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนว
พระราชดำริ” เอกสารอัดสำเนาประกอบการบรรยายในกระบวนวิชา 352841 (กสส
841) การส่งเสริมและพัฒนาความรู้เศรษฐกิจพอเพียง ภาควิชาส่งเสริมและเผยแพร่
การเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พัชฎาภรณ์ แสงทามาตย์และคณะ (2553). การศึกษาการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการ
ดำรงชีวิตของประชาชนภาคเกษตร จังหวัดอุดรธานี. จังหวัดอุดรธานี : มหาวิทยาลัยราช
ภัฏอุดรธานี.
- ภรณ์ ต่างวิวัฒน์. (2557). หน่วยที่ 15. การวิจัยเชิงประเมินทางส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรใน
เอกสารประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยและสถิติเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร.
(พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สาขาวิชาส่งเสริมเกษตรและสหกรณ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ภัทราวดี เหลลาศรี (2562). การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9 เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการดำเนินงานของกลุ่มยุทธกรรในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มูลนิธิชัยพัฒนา "ทฤษฎีใหม่"(Online) เข้าถึงได้จาก http://www.chaipat.or.th/intranet/article/ntheory/index_t.html 2552
- ยงยุทธ จรรย์รักษ์. (2554). การศึกษาพอเพียง. หนังสือชุดเศรษฐกิจพอเพียงลำดับที่ 2. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์. (2552). การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต: การสะท้อนจากกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม 5(1-2). 145.
- ลดาวลัย รอดคลองตัน และคณะ (2564) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกลุ่มยุทธกรรในโรงเรียนในพื้นที่อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วนิดา ชุมคง นาริรัตน์ สิริสารและ สินีขุ ครุฑเมือง แสนเสริม (2563) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกลุ่มยุทธกรรในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดชุมพร. วารสารแก่นเกษตร 48(1). 587-592.
- วลัย พาณิข (2544) การจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- ลลิตา จิตต์การุณ. (2563). การสำรวจและสังเคราะห์องค์ความรู้จากงานวิจัยด้านการสื่อสารสื่อใหม่ในประเทศไทย. พิษณุโลก. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิรัช คงคะจันทร์. (2535). หลักการส่งเสริมการเกษตร. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ. : เลิฟแอนด์เพรส.
- ศิริระกาญจน์ อะนันเอื้อ. (2561). โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรสำหรับเยาวชน. บทความ : มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. มหาวิทยาลัยศิลปากร. 11(3).
- สมสิทธิ์ อัสตรนีย์ และกาญจนา ภูครองนาค. (2560). การศึกษาวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ตามแนวจิตตปัญญาศึกษาเพื่อการบ่มเพาะความซื่อตรง. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ : ปี ที่ 18 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม -ธันวาคม 2560. หน้า 232.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). วิธีวิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณค่า. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สาโรช บัวศรี. (2528). การศึกษาค้นคว้าทางปรัชญาการศึกษา. ฝ่ายโสตทัศนศึกษา
สำนักหอสมุดกลาง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สาโรช บัวศรี. (2552). รากแก้วการศึกษา หนังสือ สุจิต ปุติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย. ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายสกุล ฟองมูลและบังอร เมฆะ. (2555). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาวิกฤติแรงงานภาค
การเกษตร: กรณีศึกษาลำไย. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุภชัย สมพงษ์และประภาศ ปานเจียง. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของธอร์นไคค์ที่มีต่อ
โสตทักษะในรายวิชาดนตรีสากลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การประชุม
มหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่12. หน้า 996-997. สงขลา :
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุนน อมรวีวัฒน์. (2542). การพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติพันธ์ เป้นทองคำ. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักการตลาดของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการ
กลุ่มและวิธีสอนปกติ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2557). สถานการณ์และสินค้าเกษตรที่สำคัญปี 2557
http://www.oae.go.th/download/journal/trends_FEB2557.pdf
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). การสำรวจการศึกษาปี 2566.
<https://www.nso.go.th/nsoweb/index>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). การสำรวจแรงงานนอกระบบปี 2557. [https://www.m-
society.go.th/ewt_news.php?nid=14488](https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=14488).
- สำลี รักสุทธี และคณะ. (2544). เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร :
พัฒนาศึกษา. สถาบันวิจัย CIRAD,สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2563,
น.2047)
- สัญญา สิงห์ใจ. (2561). ความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมด้านการเกษตรของโครงการยุวเกษตรกร
ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่Success in Implementation of Agricultural
Activities of Young Farmer Project in Sueksa Songkhro Chiang Mai School.
เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เสน่ห์ เทศนา และคณะ. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการโดยใช้
เกษตรกรรมเป็นฐาน เพื่อ พัฒนาทักษะอาชีพเกษตรกรรม สำหรับนักเรียน ในโรงเรียน

- มัธยมศึกษาเขตชนบทภาคเหนือ ตอนล่าง. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม. 12(1), 145-162.
- อรรถัย มูลคำ และคณะ. (2542). การบูรณาการหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ที.พี.พริน.
- อรนัตตา ชินศรี (2560) การเปลี่ยนผ่านของกลุ่มยูวเกษตรกรไทย ในช่วง 6 ทศวรรษ กรณีสึกษา
กลุ่มยูวเกษตรกรโรงเรียนพหุมานุเคราะห์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. โครงการวิจัย คณะ
สังคมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุดมพร อมรธรรม. (2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ. โสภณการพิมพ์.
- อุไรวรรณ รุ่งกำจัต (2547) ความคิดเห็นของยูวเกษตรกรและที่ปรึกษายูวเกษตรกรต่อบทบาทหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานยูวเกษตรกรในส่วนภูมิภาค.
(<http://www.oae.go.th/fruits/index.php/2013-01-25-04-10-01>ค้นคืนวันที่ 22
กค.2559)
- Andrew Kitchenham. (2008). Accumulating Support for Transformative Learning
Journal of Transformative Education, : 155-158.
- Kegan, R. (1982). *The Evolving Self: Problem and Process in Human Development*.
Cambridge, Mass.: Harvard University.
- Mezirow, J. (2003). Transformative learning as discourse. *Journal of Transformative
Education*, 1(1): 58-63.
- Prochaska, J.O., Redding, C.A., & Evers, K. (2002). The Transtheoretical Model and
Stages of Change. In K. Glanz
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row
Publications.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัยวิทยาเขตราชภัฏวชิรเวศน์

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศชาดก

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามสำหรับการวิจัยของยูวเกษตรกร

เรื่อง

โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

โครงการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการคุษฎีนิพนธ์ เรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากท่านโปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริงแบบสัมภาษณ์นี้มี 6 ตอน โปรดตอบทั้ง 6 ตอน ทุกข้อซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษา ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นางสาวชีวรัตน์ ข้าของ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์

แขนงวิชาส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม (เด็กชาย/เด็กหญิง/นาย/นางสาว)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ชื่อโรงเรียน บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ถูกสัมภาษณ์

อีเมลล์ของผู้ถูกสัมภาษณ์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความตามผลการสอบถามและเติมข้อความในช่องว่างของแบบสอบถามให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม

1. สภาพส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย 1.1.2 หญิง

1.2 อายุ ปี (นับถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2566) (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน ณ ปัจจุบันนี้ คือ

1.3.1 ประถมศึกษาปีที่ 1 1.3.2 ประถมศึกษาปีที่ 2 1.3.3 ประถมศึกษาปีที่ 3

1.3.4 ประถมศึกษาปีที่ 4 1.3.5 ประถมศึกษาปีที่ 5 1.3.6 ประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.7 มัธยมศึกษาปีที่ 1 1.3.8 มัธยมศึกษาปีที่ 2 1.3.9 มัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3.10 มัธยมศึกษาปีที่ 4 1.3.11 มัธยมศึกษาปีที่ 5 1.3.12 มัธยมศึกษาปีที่ 6

2. สภาพทางสังคม

2.1 ตำแหน่งและบทบาทในกลุ่มเยาวชนเกษตรกร

2.1.1 ประธาน 2.1.2 รองประธาน 2.1.3 เลขานุการ

2.1.4 ปลัด 2.1.5 เภรียูนิค 2.1.6 สมาชิก

2.2 การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียง

2.2.1 ไม่ได้รับการอบรมหรือไม่ได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง

2.2.2 ได้รับการอบรมหรือได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียง

2.3 การเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร

2.3.1 ไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร

2.3.2 ได้เข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร

2.4 งานของยุวเกษตรกรในกลุ่มยุวเกษตรกร

2.4.1 งานปลูกพืช 2.4.2 งานเลี้ยงสัตว์ 2.4.3 งานเคหะกิจเกษตร

3. สภาพทางเศรษฐกิจ

3.1 การออมทรัพย์ของยุวเกษตรกร

3.1.1 มีการออมทรัพย์

3.1.2 ไม่มีการออมทรัพย์

4. สภาพทางวัฒนธรรม

4.1 ศาสนาของยุวเกษตรกร

4.1.1 พุทธ 4.1.2 คริสต์ 4.1.3 อิสลาม 4.1.4 ฮินดู 4.1.5 อื่น ๆ

5. สภาพทางสิ่งแวดล้อม

5.1 การปลูกป่าในพื้นที่ของชุมชนและสถานศึกษา

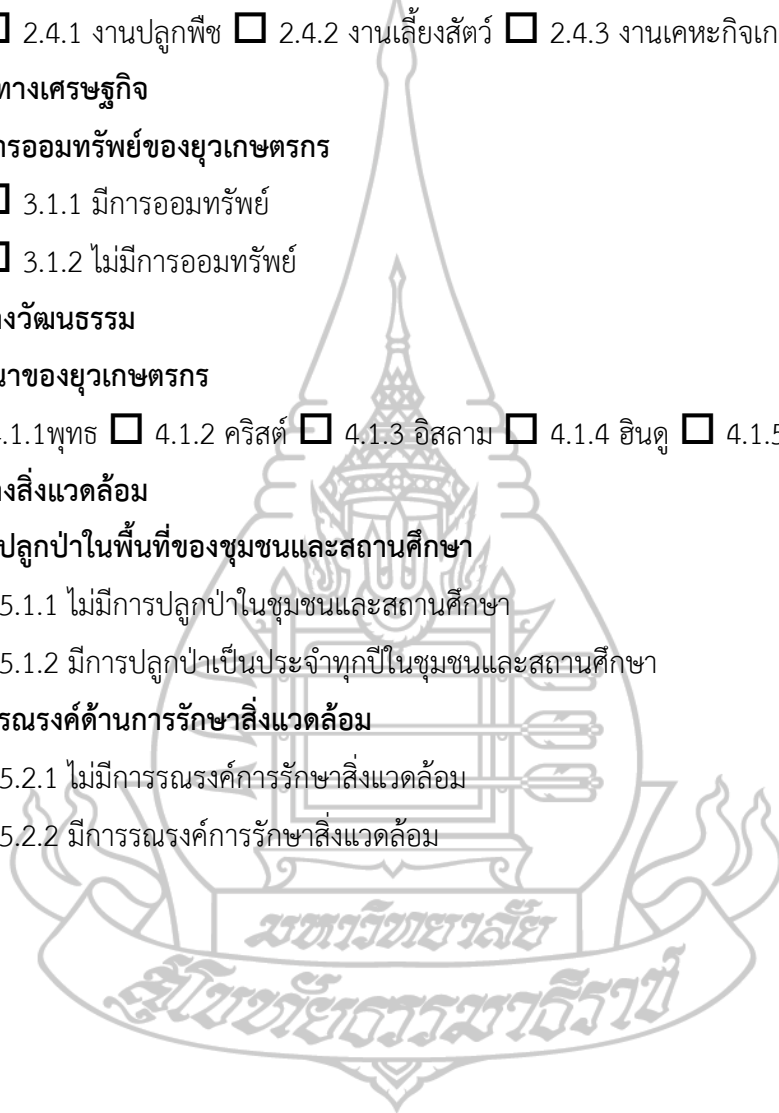
5.1.1 ไม่มีการปลูกป่าในชุมชนและสถานศึกษา

5.1.2 มีการปลูกป่าเป็นประจำทุกปีในชุมชนและสถานศึกษา

5.2 การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

5.2.1 ไม่มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม

5.2.2 มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของครูเกษตร และมีความต้องการส่งเสริมในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด

ประเด็น	การดำเนินการของครูเกษตร		ระดับความต้องการส่งเสริม				
	ไม่ดำเนินการ	ดำเนินการ	1	2	3	4	5
	1. การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง						
1.1 ครูจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง							
1.2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง							
1.3 ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง							
1.4 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต							
1.5 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ							

ประเด็น	การดำเนินการ ของครูเกษตร		ระดับความต้องการ การส่งเสริม				
	ไม่ดำเนินการ	ดำเนินการ	1	2	3	4	5
1.6 ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน คำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับ สาระสำคัญรายวิชา							
1.7 ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล							
1.8 ครูจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ทางการเกษตร							
1.9 ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัด กระบวนการเรียนรู้							
1.10 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจ ขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน							
1.11 ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้าง ความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้							
1.12 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้าง และพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการ เรียนรู้							
1.13 ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อ สรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม							
1.14 ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้าน ทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ							
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุว เกษตรกร							
2.1 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการสื่อสาร							
2.2 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการคิด							

ประเด็น	การดำเนินการ ของครูเกษตร		ระดับความต้องการ การส่งเสริม				
	ไม่ดำเนินการ	ดำเนินการ	1	2	3	4	5
2.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการแก้ปัญหา							
2.4 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต							
2.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี							

ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริม/ ผลการส่งเสริมและมีความต้องการการส่งเสริมในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด

ประเด็น	การได้รับการ ส่งเสริม/ผลการ ส่งเสริม		ระดับความคิดเห็น				
	ไม่ได้รับ	ได้รับ	1	2	3	4	5
1. การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร S (Sender)							
1.1 ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง							
1.2 ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการ เกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย							
1.3 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหา ข้อมูลด้วยตนเอง							

ประเด็น	การได้รับการ ส่งเสริม/ผลการ ส่งเสริม		ระดับความคิดเห็น				
	ไม่ได้รับ	ได้รับ	1	2	3	4	5
1.4 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้							
1.5 ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมา เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่							
1.6 ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน							
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร M (Message)							
2.1 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกลีกรรรม							
2.2 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์							
2.3 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง							
2.4 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้							
2.5 ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร							
2.6 ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร							
2.7 ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางด้านการเกษตร							
2.8 ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย							
2.9 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน							
2.10 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ							
2.11 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์							
2.12 ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตร							
2.13 ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง							
2.14 ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับการเกษตร							
2.15 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่							

ประเด็น	การได้รับการ ส่งเสริม/ผลการ ส่งเสริม		ระดับความคิดเห็น				
	ไม่ได้รับ	ได้รับ	1	2	3	4	5
2.16 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปรอนิกส์							
2.17 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช							
3. การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร C (Chanel)							
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู							
3.2 นักเรียนได้เรียนรู้จาก สื่อวีดิทัศน์							
3.3 นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร							
3.4 นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถามจากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร							
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร							
3.6 นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube							
3.7 นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook							
3.8 นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง							
4. ผลการดำเนินการกับผู้เรียน R (Receiver)							
4.1 นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง							
4.2 นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม							
4.3 นักเรียนเดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน							
4.4 นักเรียนการทำงานเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น							
4.5 นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง							

ประเด็น	การได้รับการ ส่งเสริม/ผลการ ส่งเสริม		ระดับความคิดเห็น				
	ไม่ได้รับ	ได้รับ	1	2	3	4	5
4.6 นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต							
4.7 นักเรียนนำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้							
4.8 นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร							
4.9 นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี							

ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในประเด็นต่อไปนี้

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน					
1.1 ด้านความรู้ (Knowledge)					
1.1.1 สามารถอธิบายความรู้ต่างๆ ด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง					
1.1.2 สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปแบบสถานการณ์ใหม่					
1.1.3 สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง					
1.1.4 สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม					
1.1.5 สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติ ออกเป็นระดับย่อยๆ					
1.1.6 สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์					
1.1.7 สามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน					
1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (Skill)					
1.2.1 มีทักษะความรับผิดชอบ					
1.2.2 มีทักษะการสื่อสาร					
1.2.3) มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน					
1.2.4 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างเป็นระบบ					
1.2.5 มีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ					
1.2.6 มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.3 ด้านเจตคติ (Attitude)					
1.3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้					
1.3.2 สามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร					
1.3.3 อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
1.3.4 อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้					
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน					
2.1 เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับ ชุมชน ครอบครัวและสถานศึกษา เข้าด้วยกัน					
2.2 มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน					
2.3 เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
2.4 เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา					
2.5 เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน					
2.6 เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน					
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ					
3.1 สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain)					
3.1.1 เห็นคุณค่าและใช้วัตถุดิบของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ่มค่า					
3.1.2 ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุการใช้งาน					
3.1.3 ใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและมีการเก็บออม					
3.1.4 รู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3.2 สมดุลมิติด้านสังคม (Societal domain)					
3.2.1 เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น					
3.2.2 มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ					
3.2.3 ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ					
3.2.4 เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น/หรือส่วนรวม					
3.2.5 ไม่นำสิ่งของหรือผลงานของคนอื่น มาเป็นของตน					
3.2.6 ปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบหรือข้อบังคับของครอบครัว/โรงเรียน/หรือสังคม					
3.3 สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain)					
3.3.1 มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม					
3.3.2 รักษาความสะอาดเครื่องมือ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว					
3.3.3 ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
3.3.4 เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน/โรงเรียน/หรือชุมชน					
3.3.5 ทำนุบำรุงกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน/ชุมชน/ หรือสังคมด้วยความสมัครใจ					
3.4 สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)					
3.4.1 เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ความเป็นไทย					
3.4.2 ไหว้ผู้ปกครอง/ครู/หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้อง เหมาะสม					
3.4.3 มีสัมมาคารวะ/มารยาท/หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ					

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
2.1 ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร					
2.2 ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
2.3 ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร					
2.4 ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร					
2.5 ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม					
2.6 งานโครงการของกลุ่มยุวเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง					
2.7 ขาดการประสานงานที่ดี					
2.8 การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป					
2.9 มีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร					
3. ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร					
3.1 สมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย					
3.2 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตร					
3.3 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม					
3.4 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร					
3.5 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านช่องทางการตลาด					
3.6 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์					
3.7 สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม					
3.8 สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ					
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้					
4.1 การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่น ปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต					

**ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการ
ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในประเด็น
ต่อไปนี้ในระดับใด (1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
1.1 ครูควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน					
1.2 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง					
1.3 ครูควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง					
1.4 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต					
1.5 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ					
1.6 ครูควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา					
1.7 ครูควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล					
1.8 ครูควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม					
1.9 ครูควรให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้					
1.10 ครูควรมีการจัดประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.11 ครูควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้					
1.12 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้					
1.13 ครูควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน					
1.14 ครูควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ					
1.15 อื่นๆ (ระบุ))					
2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
2.1 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร					
2.2 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด					
2.3 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา					
2.4 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต					
2.5 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี					
2.6 อื่นๆ (ระบุ))					

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามครูเกษียณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัยวิทยาเขตราชภัฏวชิรเวศน์

แบบสอบถามสำหรับการวิจัยของครูเกษตร

เรื่อง

โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

โครงการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการคุณิพนธ์ เรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากท่านโปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง

แบบสัมภาษณ์นี้มีสองตอน โปรดตอบทั้งสองตอน ทุกข้อซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นางสาวชีวรัตน์ ข้าของ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์

แขนงวิชาส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม (นาย/นาง/นางสาว)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ชื่อโรงเรียน บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ถูกสัมภาษณ์

อีเมลล์ของผู้ถูกสัมภาษณ์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความตามผลการสัมภาษณ์และเติมข้อความในช่องว่างของแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางวัฒนธรรม และสภาพของสิ่งแวดล้อม

1. สภาพส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย 1.1.2 หญิง

1.2 อายุ ปี (นับถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2566) (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน ณ ปัจจุบันนี้ คือ

1.3.1 ปริญญาตรี 1.3.2 ปริญญาโท 1.3.3 ปริญญาเอก

2. สภาพทางสังคม

2.1 ศาสนาของครูเกษตร

2.1.1 พุทธ 2.1.2 คริสต์ 2.1.3 อิสลาม 2.1.4 ฮินดู 2.1.5 อื่น ๆ

2.2 การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.1 ไม่ได้รับการอบรมหรือไม่ได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.2 ได้รับการอบรมหรือได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3. สภาพทางเศรษฐกิจ

3.1 การออมทรัพย์ของครูเกษตร

3.1.1 มีการออมทรัพย์ 3.1.2 ไม่มีการออมทรัพย์

4. สภาพทางสิ่งแวดล้อม

4.1 การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

4.1.1 ไม่มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม 4.1.2 มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามที่ได้ดำเนินการ

ประเด็น	การดำเนินการ	
	ไม่ดำเนินการ	ดำเนินการ
1. การส่งเสริมทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		
1.1 ท่านจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน		
1.2 ท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง		
1.3 ท่านถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง		
1.4 ท่านมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต		
1.5 ท่านมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ		
1.6 ท่านมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา		
1.7 ท่านให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล		
1.8 ท่านจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม		
1.9 ท่านให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้		
1.10 ท่านมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน		
1.11 ท่านให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้		

ประเด็น	การดำเนินการ	
	ไม่ดำเนินการ	ดำเนินการ
1.12 ท่านจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรมนำไปปฏิบัติและปรับปรุงตามกระบวนการเรียนรู้		
1.13 ท่านมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้และให้นักเรียนนำเสนอผลงานของนักเรียน		
1.14 ท่านมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมอง บุคลิกภาพ		
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร		
2.1 ท่านส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการสื่อสาร		
2.2 ท่านส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการคิด		
2.3 ท่านส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการแก้ปัญหา		
2.4 ท่านส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต		
2.5 ท่านส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้เทคโนโลยี		

ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามที่ได้ดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็น	การดำเนินการ	
	ไม่ได้ดำเนินการ	ได้ดำเนินการ
1. การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร (Sender)		
1.1 ส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวผู้เรียนเอง		
1.2 ฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย		
1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาไตร่ตรองและรู้จักการค้นคว้าหาข้อมูลความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง		
1.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยนความรู้กัน		
1.5 จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองโดยได้นำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่		
1.6 มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน		
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร (Message)		
2.1 ใช้เนื้อหาด้านการกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน		
2.2 ใช้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์ในการจัดการเรียนการสอน		
2.3 ใช้เนื้อหาด้านการประมงในการจัดการเรียนการสอน		
2.4 ใช้เนื้อหาด้านการป่าไม้ในการจัดการเรียนการสอน		
2.5 ใช้เนื้อหาด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตรในการจัดการเรียนการสอน		

ประเด็น	การดำเนินการ	
	ไม่ได้ดำเนินการ	ได้ดำเนินการ
2.6 ใช้เนื้อหาด้านการตลาดทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน		
2.7 ใช้เนื้อหาด้านความปลอดภัยทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน		
2.8 ใช้เนื้อหาด้านการบริโภคอาหารปลอดภัยในการจัดการเรียนการสอน		
2.9 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรดินในการจัดการเรียนการสอน		
2.10 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำในการจัดการเรียนการสอน		
2.11 ใช้เนื้อหาด้านการจัดการจุลินทรีย์ในการจัดการเรียนการสอน		
2.12 ใช้เนื้อหาด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน		
2.13 ใช้เนื้อหาการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนการสอน		
2.14 ใช้เนื้อหาศาสตร์พระราชากับการเกษตรในการจัดการเรียนการสอน		
2.15 ใช้เนื้อหาเนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ในการจัดการเรียนการสอน		
2.16 ใช้เนื้อหาเนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน		
2.17 ใช้เนื้อหาเนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชในการจัดการเรียนการสอน		
3. การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตร (Chanel)		
3.1 ใช้วิธีการบรรยายความรู้		
3.2 ใช้สื่อวีดิทัศน์		

ประเด็น	การดำเนินการ	
	ไม่ได้ดำเนินการ	ได้ดำเนินการ
3.3 ใช้หนังสือเกษตรในการเรียนการสอน		
3.4 ให้นักเรียนฝึกสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบการอาชีพด้านการเกษตร		
3.5 ให้นักเรียนศึกษาจากเว็บไซต์ด้านการเกษตร		
3.6 ให้นักเรียนเรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube		
3.7 ให้นักเรียนเรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook		
3.8 ให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อการสอนที่ทานสร้างขึ้นเอง		
4. การดำเนินการกับผู้รับสาร (Receiver)		
4.1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียน		
4.2 ส่งเสริมให้นำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสมให้กับนักเรียน		
4.3 ส่งเสริมการเดินทางสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอนให้กับนักเรียน		
4.4 ส่งเสริมให้ทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่นให้กับนักเรียน		
4.5 ส่งเสริมให้มีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียงให้กับนักเรียน		
4.6 ส่งเสริมให้เตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตให้กับนักเรียน		
4.7 ส่งเสริมให้นำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้ให้กับนักเรียน		
4.8 ส่งเสริมให้มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตรให้กับนักเรียน		
4.9 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี		

ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของยุวเกษตรกรในประเด็นต่อไปนี้

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน					
1.1 ด้านความรู้ (K)					
1.1.1 นักเรียนสามารถอธิบายความรู้ต่างๆด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง					
1.1.2 นักเรียนสามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่					
1.1.3 นักเรียนสามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง					
1.1.4 นักเรียนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหาในเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม					
1.1.5 นักเรียนสามารถแยกแยะหรือแจกแจง รายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ โดยอาศัยหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อค้นพบข้อเท็จจริง					
1.1.6 นักเรียนสามารถรวบรวมและผสมผสานข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างจากเดิมบนพื้นฐานของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
1.1.7 นักเรียนสามารถสรุปค่าหรือตีราคา เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมว่าดี-เลว เหมาะสม-ไม่เหมาะสม เพื่อหาจุดประสงค์บางประการมาอ้างอิงโดยใช้เกณฑ์ภายในและการประเมินโดยใช้เกณฑ์ภายนอกได้					
1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (S)					
1.2.1 นักเรียนมีทักษะความรับผิดชอบ					
1.2.2 นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร					
1.2.3 นักเรียนมีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.2.4 นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณคิดอย่างเป็นระบบ					
1.2.5 นักเรียนมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อ					
1.2.6 นักเรียนมีทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน					
1.3 ด้านทัศนคติ (A)					
1.3.1 ท่านคิดว่าการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรให้กับนักเรียน นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้					
1.3.2 ท่านคิดว่านักเรียนสามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร					
1.3.3 ท่านคิดว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
1.3.4 ท่านคิดว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้					
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน					
2.1 เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับชุมชน ครอบครัวและสถานศึกษา เข้าด้วยกัน					
2.2 มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน					
2.3 เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
2.4 เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา					
2.5 เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน					
2.6 เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3. ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นสมดุลง 4 มิติ					
3.1 สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (economic domain)					
3.1.1 นักเรียนของท่านเห็นคุณค่าและใช้วัสดุสิ่งของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ่มค่า ได้แก่ ใช้สิ่งของหรือทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวม อย่างประหยัดและคุ่มค่า					
3.1.2 นักเรียนของท่านใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ่มค่าตามอายุ การใช้งาน					
3.1.3 นักเรียนของท่านใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและมีการเก็บออม					
3.1.4 นักเรียนของท่านรู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน					
3.2 สมดุลมิติด้านสังคม (societal domain)					
3.2.1 นักเรียนของท่านเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น					
3.2.2 นักเรียนของท่านมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและ ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ					
3.2.3 นักเรียนของท่านร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่าง เต็มใจ					
3.2.4 นักเรียนของท่านเสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น/หรือ ส่วนรวม					
3.2.5 นักเรียนของท่านไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน					
3.2.6 นักเรียนของท่านปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบหรือข้อบังคับ ของครอบครัว/โรงเรียน/หรือสังคม					
3.3 สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (environmental domain)					
3.3.1 นักเรียนของท่านเป็นคนที่มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ใน การอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รักษาความสะอาดสถานที่หลังจากทำ กิจกรรมแล้วเสร็จ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3.3.2 นักเรียนของท่านรักษาความสะอาดเครื่องมือ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว					
3.3.3 นักเรียนของท่านร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
3.3.4 นักเรียนของท่านเอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน/โรงเรียน/หรือชุมชน					
3.3.5 นักเรียนของท่านท่านร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน/ชุมชน/ หรือสังคมด้วยความสมัครใจ					
3.4 สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (cultural domain)					
3.4.1 นักเรียนของท่านเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ความเป็นไทย ได้แก่ ร่วมกิจกรรมงานบุญหรือประเพณี และกิจกรรมสืบสานหรืออนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
3.4.2 นักเรียนของท่านไหว้ผู้ปกครอง/ครู/หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้องเหมาะสม					
3.4.3 นักเรียนของท่านมีสัมมาคารวะ/มารยาท/หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ					

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการส่งเสริมการ
เรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร					
1.1 ไม่ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
1.2 ขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร					
2. ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร					
2.1 ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม					
2.2 งานโครงการของกลุ่มยุวเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง					
2.3 ขาดการประสานงานที่ดี					
2.4 การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป					
2.5 มีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร					
3. ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร					
3.1 สมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย					
3.2 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตร					
3.3 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม					
3.4 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร					
3.5 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการตลาด					
3.6 สมาชิกยังขาดความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์					
3.7 สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม					
3.8 สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ					
4.ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้					
4.1 การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่นปลูกพืชมักตาย ไม่เจริญเติบโต ถูกแมลงศัตรูของพืชทำลายพืชเป็นโรคสัตว์เป็นโรค					

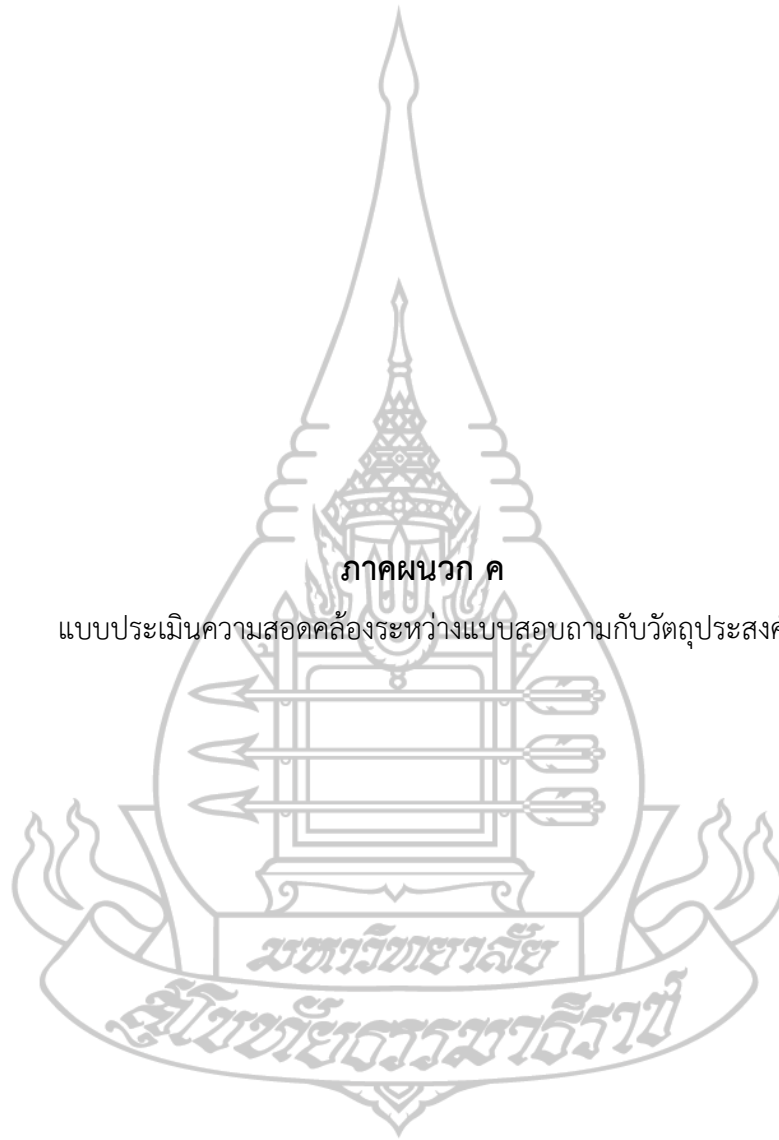
**ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะใน
การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (1 =น้อยที่สุด 2 = น้อย
3 = ปานกลาง 4 = มาก 5=มากที่สุด)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
1.1 ครูควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน					
1.2 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง					
1.3 ครูควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง					
1.4 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต					
1.5 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ					
1.6 ครูควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา					
1.7 ครูควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล					
1.8 ครูควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.9 ครูควรให้ความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้					
1.10 ครูควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน					
1.11 ครูควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้					
1.12 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม นำไปปฏิบัติและปรับปรุงตามกระบวนการเรียนรู้					
1.13 ครูควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และให้นักเรียนนำเสนอผลงานของนักเรียน					
1.14 ครูควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมอง บุคลิกภาพ					
1.15 อื่นๆ (ระบุ.....)					
2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
2.1 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการสื่อสาร					
2.2 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการคิด					
2.3 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการแก้ปัญหา					
2.4 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถการใช้ทักษะชีวิต					
2.5 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้เทคโนโลยี					
2.6 อื่นๆ (ระบุ.....)					

***** ขอขอบคุณค่ะ*****

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์

เรื่อง โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผู้ศึกษา นางสาวชีวิรัตน์ ชำชอง

อาจารย์ที่ปรึกษารองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐและรองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. ศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
3. พัฒนาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
4. ประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครอบคลุมขอบเขตตามที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วกรุณาเขียนผลการพิจารณา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

หากผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับข้อความ สามารถบันทึกในช่องข้อเสนอแนะ โดยแบบสัมภาษณ์นี้ออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพของสิ่งแวดล้อม

ประเด็นข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.สภาพส่วนบุคคล				
1.1 เพศ				
1.1.1 ชาย				
1.1.2 หญิง				
1.2 อายุ ปี (นับถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2566) (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี				
1.3 ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน ณ ปัจจุบันนี้ คือ				
1.3.1 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 1				
1.3.2 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 2				
1.3.3 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 3				
1.3.4 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 4				
1.3.5 ประถมศึกษาปีที่ ปีที่ 5				
1.3.6) ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 6				
1.3.7 มัธยมศึกษาปีที่ ปีที่ 1				
1.3.8 มัธยมศึกษาปีที่ ปีที่ 2				
1.3.9 มัธยมศึกษาปีที่ ปีที่ 3				
1.3.10 มัธยมศึกษาปีที่ ปีที่ 4				
1.3.11 มัธยมศึกษาปีที่ ปีที่ 5				
1.3.12 มัธยมศึกษาปีที่ ปีที่ 6				

ตอนที่ 1 (ต่อ)

ประเด็นข้อความ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
2. สภาพทางสังคม				
2.1 ตำแหน่งในกลุ่มยุทธศาสตร์				
2.1.1 ประธาน				
2.1.2 รองประธาน				
2.1.3 เลขานุการ				
2.1.4 ปฏิคม				
2.1.5 เทร่ญญิก				
2.1.6 สมาชิก				
2.2 การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
2.2.1 ไม่เคยเข้ารับการอบรมหรือได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
2.2.2 เข้ารับการอบรมหรือได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
3. สภาพทางเศรษฐกิจ				
3.1 การออมทรัพย์				
3.1.1 มีการออมทรัพย์				
3.1.2 ไม่มีการออมทรัพย์				

ตอนที่ 1 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
4. สภาพทางวัฒนธรรม				
4.1 ศาสนาของยูวเกษตรกร				
4.1.1 พุทธ				
4.1.2 คริสต์				
4.1.3 อิสลาม				
4.1.4 ฮินดู				
4.1.5 อื่นๆ				
5. สภาพทางสิ่งแวดล้อม				
5.1 การปลูกป่าในพื้นที่ของชุมชนและสถานศึกษา				
5.1.1 ไม่มีการปลูกป่า				
5.1.2 มีการปลูกป่าเป็นประจำทุกปี				
5.2 การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม				
5.2.1 ไม่มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม				
5.2.2 มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม				

ตอนที่ 2 บริบทของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
1.1 ครูจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
1.2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง				
1.3 ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง				
1.4 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต				
1.5 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ				
1.6 ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา				
1.7 ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล				
1.8 ครูจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ทางการเกษตร				
1.9 ครูให้ความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.10 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน				
1.11 ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้				
1.12 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้				
1.13) ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม				
1.14 ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ				
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร				
2.1 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร				
2.2 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ ด้านการคิด				
2.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา				
2.4 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต				
2.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี				

ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. การดำเนินการของครูผู้สอน S (sender)				
1.1 ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง				
1.2 ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย				
1.3 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูลด้วยตนเอง				
1.4 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้				
1.5 ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่				
1.6 ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน				
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร M (Message)				
2.1 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกลีกรวม				
2.2 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์				
2.3 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง				
2.4 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้				
2.5 ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร				
2.6 ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร				
2.7 ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางด้านเกษตร				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
2.8 ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย				
2.9 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน				
2.10 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ				
2.11 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์				
2.12 ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร				
2.13 ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
2.14 ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับการเกษตร				
2.15 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่				
2.16 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์				
2.17 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช				
3. การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร C (Chanel)				
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู				
3.2 นักเรียนได้เรียนรู้จาก สื่อวีดิทัศน์				
3.3 นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร				
3.4 นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร				
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร				
3.6 นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube				
3.7 นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook				
3.8 นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
4. ผลการดำเนินการกับผู้เรียน R (Receiver)				
4.1 นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
4.2 นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม				
4.3 นักเรียนเดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน				
4.4 นักเรียนทำการเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น				
4.5 นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง				
4.6 นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต				
4.7 นักเรียนนำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและระวังในการเลือกใช้				
4.8 นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำการเกษตร				
4.9 นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี				

ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้				
1.1 ด้านความรู้ (Knowledge)				
1.1.1 สามารถอธิบายความรู้ต่างๆด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง				
1.1.2 สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่				
1.1.3 สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง				
1.1.4 สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม				
1.1.5 สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราวความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ				
1.1.6 สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์				
1.1.7 สามารถสรุปค่าเกี่ยวกับเรื่องราวความคิดพฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน				
1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (Skill)				
1.2.1 มีทักษะความรับผิดชอบ				
1.2.2 มีทักษะการสื่อสาร				
1.2.3 มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน				

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.2.4 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างเป็นระบบ				
1.2.5 มีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ				
1.2.6 มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน				
1.3 ด้านทัศนคติ (Attitude)				
1.3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้				
1.3.2 สามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร				
1.3.3 อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ				
1.3.4 อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้				
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน				
2.1 เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับ ชุมชน ครอบครัวและสถานศึกษา เข้าด้วยกัน				
2.2 มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน				
2.3 เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้				

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
2.4 เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา				
2.5 เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน				
2.6 เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน				
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุล 4 มิติ				
3.1 สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain)				
3.1.1 เห็นคุณค่าและใช้วัตถุดิบของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ่มค่า				
3.1.2 ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุการใช้งาน				
3.1.3 ใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและมีการเก็บออม				
3.1.4 รู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน				
3.2 สมดุลมิติด้านสังคม (Societal domain)				
3.2.1 เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น				
3.2.2 มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ				
3.2.3 ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ				
3.2.4 เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น/หรือส่วนรวม				

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3.2.5 ไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน				
3.2.6 ปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบหรือข้อบังคับของครอบครัว/โรงเรียน/หรือสังคม				
3.3 สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain)				
3.3.1 มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม				
3.3.2 รักษาความสะอาดเครื่องมือ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว				
3.3.3 ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
3.3.4 เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน/โรงเรียน/หรือชุมชน				
3.3.5 ทำนร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน/ชุมชน/ หรือสังคมด้วยความสมัครใจ				
3.4 สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)				
3.4.1 เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ความเป็นไทย				
3.4.2 ไหว้ผู้ปกครอง/ครู/หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้องเหมาะสม				
3.4.3 มีสัมมาคารวะ/มารยาท/หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ				

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร				
1.1 ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
1.2 ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร				
2. ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร				
2.1 ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม				
2.2 งานโครงการของกลุ่มยุวเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง				
2.3 ขาดการประสานงานที่ดี				
2.4 การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป				
2.5 มีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร				
3. ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร				
3.1 สมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย				
3.2 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตร				
3.3 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม				
3.4 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร				
3.5 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านช่องทางการตลาด				

ตอนที่ 5 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3.6 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์				
3.7 สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม				
3.8 สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ				
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้				
4.1 การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่น ปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต				

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
1.1 ครูควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน				
1.2 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง				
1.3 ครูควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง				
1.4 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต				
1.5 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ				
1.6 ครูควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา				
1.7 ครูควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล				
1.8 ครูควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม				

ตอนที่ 6 (ต่อ)

ประเด็นข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.9 ครูควรให้ความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้				
1.10 ครูควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน				
1.11 ครูควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้				
1.12 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้				
1.13 ครูควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน				
1.14 ครูควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ				
1.15 อื่นๆ (ระบุ				
2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง				
2.1 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร				
2.2 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด				
2.3 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา				
2.4 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต				
2.5 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี				
2.6 อื่นๆ (ระบุ				

ภาคผนวก ง

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำ ผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับ วัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แสดงดังตารางภาคผนวกที่ 1 ผู้วิจัย นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับ วัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แสดงดังตารางภาคผนวกที่ 1

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินแบบสัมภาษณ์

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางวัฒนธรรมและสภาพของสิ่งแวดล้อม								
1. สภาพส่วนบุคคล								
1.1 เพศ								
1.1.1 ชาย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.2 หญิง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2 อายุ ปี (นับถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2566) (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3 ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน ณ ปัจจุบันนี้ คือ								
1.3.1 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.2 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.3 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.4 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.5 ประถมศึกษาปีที่ ปีที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.6 ประถมศึกษาปีที่ปีที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1.3.7 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.8 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.9 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.10 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.11 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.12 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.สภาพทางสังคม								
2.1 ตำแหน่งในกลุ่มยุทธศาสตร์กร								
2.1.1 ประธาน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.1.2 รองประธาน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.1.3 เลขานุการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.1.4 ปฏิคม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.1.5 เทรย์ญิก	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.1.6 สมาชิก	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2 การเข้ารับการอบรมหรือการได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
2.2.1 ไม่เคยเข้ารับการอบรมหรือได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2.2 เคยเข้ารับการอบรมหรือได้รับความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
2.3 การเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางด้านการเกษตร								
2.3.1 ไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3.2 เคยเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 งานของยุวเกษตรกรในกลุ่มยุวเกษตรกร								
2.4.1 งานปลูกพืช	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4.2 งานเลี้ยงสัตว์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4.3 งานเคหกิจเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3. สภาพทางเศรษฐกิจ								
3.1 การออมทรัพย์								
3.1.1 มีการออมทรัพย์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.1.2 ไม่มีการออมทรัพย์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4. สภาพทางวัฒนธรรม								
4.1 ศาสนาของยุวเกษตรกร								
4.1.1 พุทธ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.1.2 คริสต์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.1.3 อิสลาม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.1.4 ฮินดู	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.1.5 อื่นๆ.....	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
5. สภาพทางสิ่งแวดล้อม								
5.1 การปลูกป่าในพื้นที่ของชุมชนและสถานศึกษา								
5.1.1 ไม่มีการปลูกป่า						4	0.8	ใช้ได้
5.1.2 มีการปลูกป่าเป็นประจำทุกปี						4	0.8	ใช้ได้
5.2 การรณรงค์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม								
5.2.1 ไม่มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม						4	0.8	ใช้ได้
5.2.2 มีการรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม						4	0.8	ใช้ได้

ตอนที่ 2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1. การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
1.1 ครูจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
1.2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3 ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
1.4 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
1.5 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.6 ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.7 ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.8 ครูจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ทักษะการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.9 ครูใ้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.10 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.11 ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
1.12 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและ พัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.13 ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อ สรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม	1	0	1	1	1	4	1.0	ใช้ได้
1.14 ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้าน ทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ	1	0	1	1	1	4	1.0	ใช้ได้
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร								
2.1 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถ ด้านการคิด	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการแก้ปัญหา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
1. การดำเนินการของครูผู้สอน S (sender)								
1.1 ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2 ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหา ทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณา และหาข้อมูลด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.4 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.5 ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำ ความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.6 ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่ หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร M (Message)								
2.1 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการกลีกรรรม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.5 ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ ทางเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.6 ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทาง การเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
2.7 ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัย ทางด้านการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.8 ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหาร ปลอดภัย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.9 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.10 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากร น้ำ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.11 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.12 ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.13 ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2.14 ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับ การเกษตร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2.15 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎี ใหม่	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2.16 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืช ไฮโดรโปนิกส์	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2.17 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยง เนื้อเยื่อพืช	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3. การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยูวเกษตรกร C (Chanel)								
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยาย ของครู	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.2 นักเรียนได้เรียนรู้จาก สื่อวีดิทัศน์	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.3 นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่าน หนังสือเกษตร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
3.4 นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกต และสอบถาม จากผู้ประกอบอาชีพด้าน การเกษตร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้าน การเกษตร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.6 นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.7 นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.8 นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ ครูสร้างขึ้นเอง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
4. ผลการดำเนินการกับผู้เรียน R (Receiver)								
4.1 นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.2 นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ใน ชีวิตประจำวันรวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่ง ที่เหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.3 นักเรียนเดินสายกลางและการ พัฒนางานเกษตรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.4 นักเรียนการทำการเกษตรด้วย ความพอดี ไม่เป็นการเบียดเบียนตัวเอง หรือคนอื่น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.5 นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้าน การเกษตรจะต้องมีพื้นฐานบนความ พอเพียง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
4.6 นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบ ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
4.7 นักเรียนนำความรู้การเกษตรมาใช้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและ ระวางในการเลือกใช้	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
4.8 นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิต และทำการเกษตร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
4.9 นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดี รับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IO C	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
1.ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้								
1.1 ด้านความรู้ (Knowledge)								
1.1.1 สามารถอธิบายความรู้ต่างๆด้าน เกษตรได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.2 สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูป สถานการณ์ใหม่	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.3 สามารถอธิบายหรือบรรยาย ความรู้ต่างๆ ด้านการเกษตรด้วยคำพูด ของตัวเอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.4 สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือ แก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่าง เหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.5 สามารถแยกแยะรายละเอียด ของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็น ระดับย่อยๆ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.6 สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็น สิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.1.7 สามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (Skill)								
1.2.1 มีทักษะความรับผิดชอบ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2.2 มีทักษะการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2.3 มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปล ผล
	1	2	3	4	5			
1.2.4 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2.5 มีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและ สื่อต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2.6 มีทักษะด้านการทำงานระหว่าง บุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3 ด้านเจตคติ (Attitude)	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้แบบ บูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.2 สามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็น แนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.3 อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มี เกียรติ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3.4 อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มี ความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและ ครอบครัวได้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.1 เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้าน การเกษตรเชื่อมโยงกับ ชุมชน ครอบครัว และสถานศึกษา เข้าด้วยกัน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2 มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการ พบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3 เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตร ของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของ ชุมชนและสถานศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
2.5 เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.6 เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่ นโยบายด้านอาหารของชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านสมคูล 4 มิติ								
3.1 สมคูลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain)								
3.1.1 เห็นคุณค่าและใช้วัตถุดิบของ เงิน ทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ่มค่า	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.1.2 ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและ คุ่มค่าตามอายุการใช้งาน	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.1.3 ใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและมีการ เก็บออม	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.1.4 รู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้ เหมาะสมกับงาน	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.2 สมคูลมิติด้านสังคม (Societal domain)								
3.2.1 เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับ ผู้อื่น	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.2.2 มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.2.3 ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มใจ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.2.4 เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อ คนอื่น/หรือส่วนรวม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.2.5 ไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มา เป็นของตน	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
3.2.6 ปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบ หรือข้อบังคับของครอบครัว/โรงเรียน/หรือ สังคม	1	1	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
3.3 สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain)								
3.3.1 มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วน ร่วม ในการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
3.3.2 รักษาความสะอาดเครื่องมือ/ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จแล้ว	1	1	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
3.3.3 ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.3.4 เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ในบ้าน/โรงเรียน/หรือชุมชน	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3.3.5 ท่านร่วมกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ต่อโรงเรียน/ชุมชน/ หรือสังคม ด้วยความสมัครใจ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.4 สมดุลมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)								
3.4.1 เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ ความเป็นไทย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.4.2 ไหว้ผู้ปกครอง/ครู/หรือผู้ใหญ่ อย่างถูกต้อง เหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.4.3 มีสัมมาคารวะ/มารยาท/หรือ กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร								
1.1 ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
1.2 ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2. ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร								
2.1 ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2.2 งานโครงการของกลุ่มยุวเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3 ขาดการประสานงานที่ดี	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.5 มีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3. ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร								
3.1 สมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.2 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.3 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.4 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
3.8 สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.5 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้าน ช่องทางการตลาด	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.6 สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในการ ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.7 สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการ ดำเนินกิจกรรมกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4. ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้								
4.1 การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่นปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต	1	0	1	1	1	4	1.0	ใช้ได้

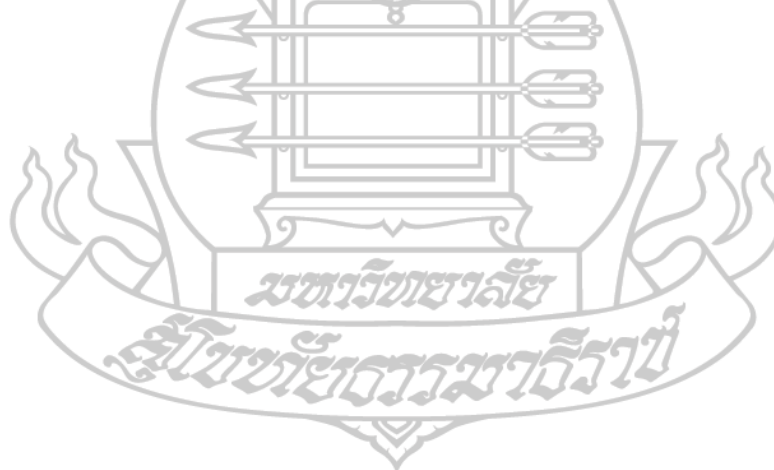

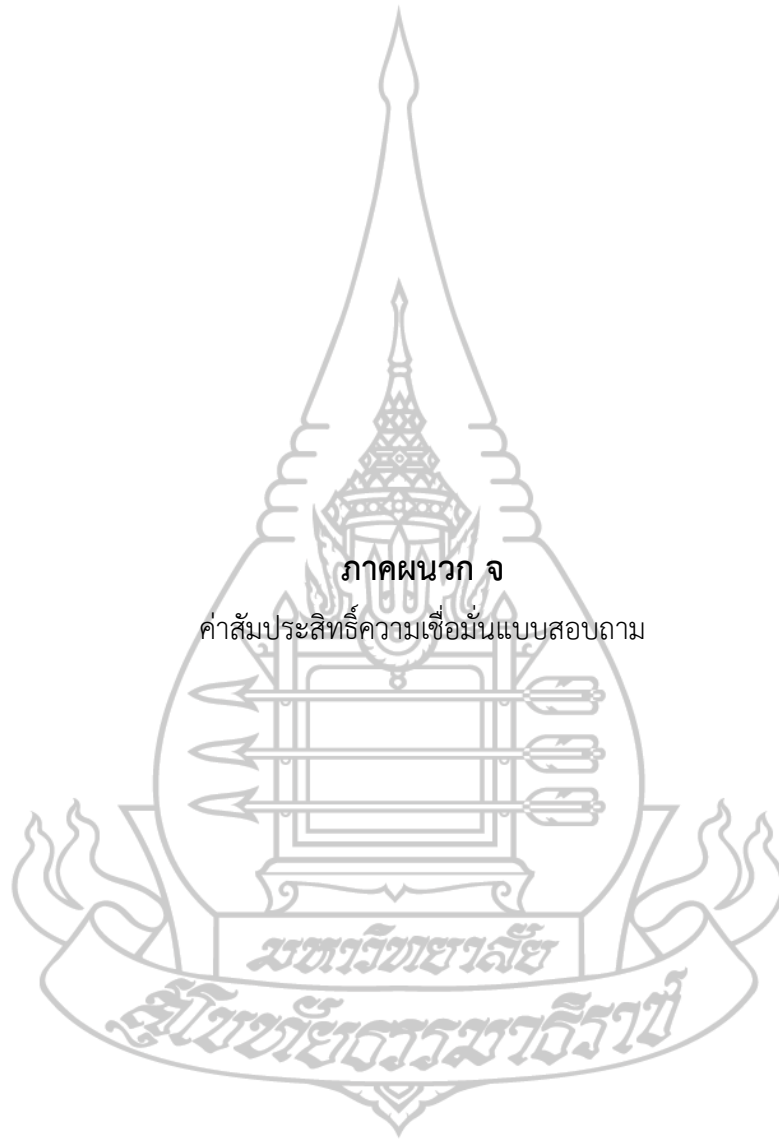
ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
1.1 ครูควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3 ครูควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.4 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.5 ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.6 ครูควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
1.7 ครูควรให้นักเรียนมีการวางแผนการ สืบค้นข้อมูล	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.8 ครูควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุป ความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้ เพิ่มเติม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.9 ครูควรให้ใบความรู้ประกอบการจัด กระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.10 ครูควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียน สนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการ สอน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.11 ครูควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูล สร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.12 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการ สร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.13 ครูควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียน เพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.14 ครูควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้าน ทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.15 อื่นๆ (ระบุ))	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ประเด็นคำถาม	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
2.1 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการคิด	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการแก้ปัญหา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.5 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดง ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.6 อื่นๆ (ระบุ.....)	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

คำสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 บริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการและความต้องการการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1. การส่งเสริมการทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	
1.1 ครูจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0.968
1.2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	0.968
1.3 ครูถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	0.968
1.4 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต	0.968
1.5 ครูมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	0.968
1.6 ครูมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา	0.968
1.7 ครูให้นักเรียนมีกิจกรรมการวางแผนการสืบค้นข้อมูล	0.968
1.8 ครูจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ทางการเกษตร	0.968

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1.9 ครูให้ใบความรู้ประกอบการจัดกระบวนการ เรียนรู้	0.968
1.10 ครูมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน	0.968
1.11 ครูให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้	0.968
1.12 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้	0.968
1.13 ครูมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนองานกลุ่ม	0.968
1.14 ครูมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้าน มุมมองบุคลิกภาพ	0.968
2. การพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกร	
2.1 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร	0.968
2.2 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด	0.968
2.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการแก้ปัญหา	0.968
2.4 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต	0.968
2.5 ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี	0.968
Cronbach's Alpha	0.968

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ตอนที่ 3 สภาพการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ
ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1. การดำเนินการของครูผู้สอนเกษตร S (Sender)	
1.1 ครูส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง	0.917
1.2 ครูฝึกให้นักเรียนได้แก้ปัญหาทางการเกษตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย	0.913
1.3 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพิจารณาและหาข้อมูลด้วยตนเอง	0.918
1.4 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอธิบาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้	0.912
1.5 ครูจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่	0.910
1.6 ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	0.920
2. เนื้อหาความรู้ด้านการเกษตร M (Messenger)	
2.1 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการเกษตรกรรม	0.914
2.2 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการปศุสัตว์	0.916
2.3 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการประมง	0.915
2.4 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านการป่าไม้	0.915
2.5 ได้เรียนรู้ด้านเทคนิคเกร็ดความรู้ทางเกษตร	0.915
2.6 ได้เรียนรู้ด้านการตลาดทางการเกษตร	0.915

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
2.7 ได้เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางด้านการเกษตร	0.915
2.8 ได้เรียนรู้ด้านการบริโภคอาหารปลอดภัย	0.915
2.9 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรดิน	0.917
2.10 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ	0.913
2.11 ได้เรียนรู้ด้านการจัดการจุลินทรีย์	0.915
2.12 ได้เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	0.919
2.13 ได้เรียนรู้การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0.911
2.14 ได้เรียนรู้ศาสตร์พระราชากับการเกษตร	0.915
2.15 ได้เรียนรู้เนื้อหาด้านเกษตรทฤษฎีใหม่	0.915
2.16 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการปลูกพืชไฮโดรโปนิกส์	0.915
2.17 ได้เรียนรู้เนื้อหาเรื่องการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช	0.915
3. การใช้ช่องทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการเกษตรของยุวเกษตรกร C (Chanel)	
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้จากการบรรยายของครู	0.915
3.2 นักเรียนได้เรียนรู้จาก สื่อวีดิทัศน์	0.915
3.3 นักเรียนได้เรียนรู้จากการอ่านหนังสือเกษตร	0.915
3.4 นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและสอบถาม จากผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร	0.919
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้จากเว็บไซต์ด้านการเกษตร	0.915
3.6 นักเรียนได้เรียนรู้จากวิดีโอใน Youtube	0.915
3.7 นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลใน Facebook	0.911
3.8 นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเอง	0.915
4. ผลการดำเนินการกับผู้เรียน R (Receiver)	
4.1 นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0.915

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
4.2 นักเรียนนำความรู้เกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตนในสิ่งที่เหมาะสม	0.915
4.3 นักเรียนเดินสายกลางและการพัฒนางานเกษตร อย่างเป็นขั้นเป็นตอน	0.915
4.4 นักเรียนการทำงานเกษตรด้วยความพอดี ไม่เป็น การเบียดเบียนตัวเองหรือคนอื่น	0.915
4.5 นักเรียนมีการตัดสินใจในงานด้านการเกษตร จะต้องมีพื้นฐานบนความพอเพียง	0.915
4.6 นักเรียนเตรียมตัวที่จะรับผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะ เกิดขึ้นในอนาคต	0.915
4.7 นักเรียนนำความรู้การเกษตรมาใช้เพื่อเป็น ประโยชน์ต่อการวางแผนและระวางในการเลือกใช้	0.915
4.8 นักเรียนมีคุณธรรมในการดำรงชีวิตและทำ การเกษตร	0.915
4.9 นักเรียนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ยินดีรับการ เปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี	0.915
Cronbach's Alpha	0.915

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 4 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียน	
1.1 ด้านความรู้ (Knowledge)	
1.1.1 สามารถอธิบายความรู้ต่างๆด้านเกษตรได้ด้วยตนเอง	0.949
1.1.2 สามารถจำแนกหรือระบุความรู้ด้านการเกษตรได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่	0.946
1.1.3 สามารถอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่างๆด้านการเกษตรด้วยคำพูดของตัวเอง	0.943
1.1.4 สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสม	0.946
1.1.5 สามารถแยกแยะรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ	0.948
1.1.6 สามารถรวบรวมข้อมูลสร้างเป็นสิ่งใหม่บนความคิดสร้างสรรค์	0.946
1.1.7 สามารถสรุปค่า เกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมโดยมีหลักในการประเมิน	0.944
1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ทางการเกษตร (Skill)	
1.2.1 มีทักษะความรับผิดชอบ	0.946
1.2.2 มีทักษะการสื่อสาร	0.946
1.2.3 มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	0.947
1.2.4 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างเป็นระบบ	0.946
1.2.5 มีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศและสื่อต่างๆ	0.945

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1.2.6 มีทักษะด้านการทำงานระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานร่วมกัน	0.946
1.3 ด้านเจตคติ (Attitude)	
1.3.1) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้	0.946
1.3.2) สามารถนำผลการเรียนรู้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อด้านการเกษตร	0.946
1.3.3) อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ	0.946
1.3.4) อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้	0.951
2.ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่อชุมชน	
2.1) เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเกษตรเชื่อมโยงกับ ชุมชน ครอบครัวและสถานศึกษา เข้าด้วยกัน	0.946
2.2) มีกิจกรรมการเป็นศูนย์รวมในการพบปะศึกษาด้านการเกษตรกันในชุมชน	0.946
2.3) เกิดการแก้ปัญหาด้านการเกษตรของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้	0.941
2.4) เกิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปอดของชุมชนและสถานศึกษา	0.946
2.5) เกิดการสร้างความมั่นคงทางอาหาร ผลิตอาหารให้กับชุมชน	0.946
2.6) เกิดการพัฒนาด้านการเกษตรนำไปสู่นโยบายด้านอาหารของชุมชน	0.946

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
ผลสัมฤทธิ์ด้านสมดุลง 4 มิติ	
3.1) สมดุลมิติด้านเศรษฐกิจ (Economic domain)	
3.1.1) เห็นคุณค่าและใช้วัตถุดิบของ เงินทอง ทรัพยากร อย่างประหยัด คุ่มค่า	0.947
3.1.2) ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่าตามอายุ การใช้งาน	0.946
3.1.3) ใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและมีการเก็บออม	0.946
3.1.4) รู้จักเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสมกับงาน	0.945
3.2) สมดุลมิติด้านสังคม (Societal domain)	
3.2.1) เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	0.946
3.2.2) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ได้แก่ แบ่งปันและ ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ	0.946
3.2.3) ร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็ม ใจ	0.948
3.2.4) เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานเพื่อคนอื่น/หรือ ส่วนรวม	0.946
3.2.5) ไม่นำสิ่งของหรือผลงานคนอื่น มาเป็นของตน	0.944
3.2.6) ปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎระเบียบหรือข้อบังคับของ ครอบครัว/โรงเรียน/หรือสังคม	0.946
3.3) สมดุลมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental domain)	
3.3.1) มีจิตสำนึก รู้วิธีการ และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	0.946
3.3.2) รักษาความสะอาดเครื่องมือ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้เสร็จ แล้ว	0.946
3.3.3) ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0.946

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
3.3.4) เอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้าน/โรงเรียน/หรือชุมชน	0.946
3.3.5) ท่านร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน/ชุมชน/ หรือสังคมด้วยความสมัครใจ	0.946
3.4) สมุดมิติด้านวัฒนธรรม (Cultural domain)	
3.4.1) เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ท้องถิ่น/ความเป็นไทย	0.946
3.4.2) ไหว้ผู้ปกครอง/ครู/หรือผู้ใหญ่อย่างถูกต้องเหมาะสม	0.946
3.4.3) มีสัมมาคารวะ/มารยาท/หรือกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และแต่งกายได้ถูกต้องเหมาะสม กับกาลเทศะ	0.946
Cronbach's Alpha	0.946

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1.ปัญหาด้านบุคลากร ครูผู้สอนเกษตร	
1.1 ครูสอนเกษตรไม่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0.966
1.2 ครูเกษตรขาดความรู้และทักษะความชำนาญในด้านวิชาการเกษตร	0.963
2. ปัญหาด้านการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร	
2.1) ขาดเงินทุนและอุปกรณ์ด้านเกษตรในการดำเนินงานกลุ่ม	0.963
2.2) งานโครงการของกลุ่มยุวเกษตรกรไม่ต่อเนื่อง	0.963
2.3) ขาดการประสานงานที่ดี	0.960
2.4) การประชุมกลุ่มน้อยเกินไป	0.963
2.5) มีความขัดแย้งในการดำเนินงานกลุ่มยุวเกษตรกร	0.963
3.ปัญหาด้านสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร	
3.1) สมาชิกร่วมงานกับกลุ่มน้อย	0.963
3.2) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ด้านการเกษตร	0.963
3.3) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม	0.965
3.4) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	0.963
3.5) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านช่องทางการตลาด	0.961

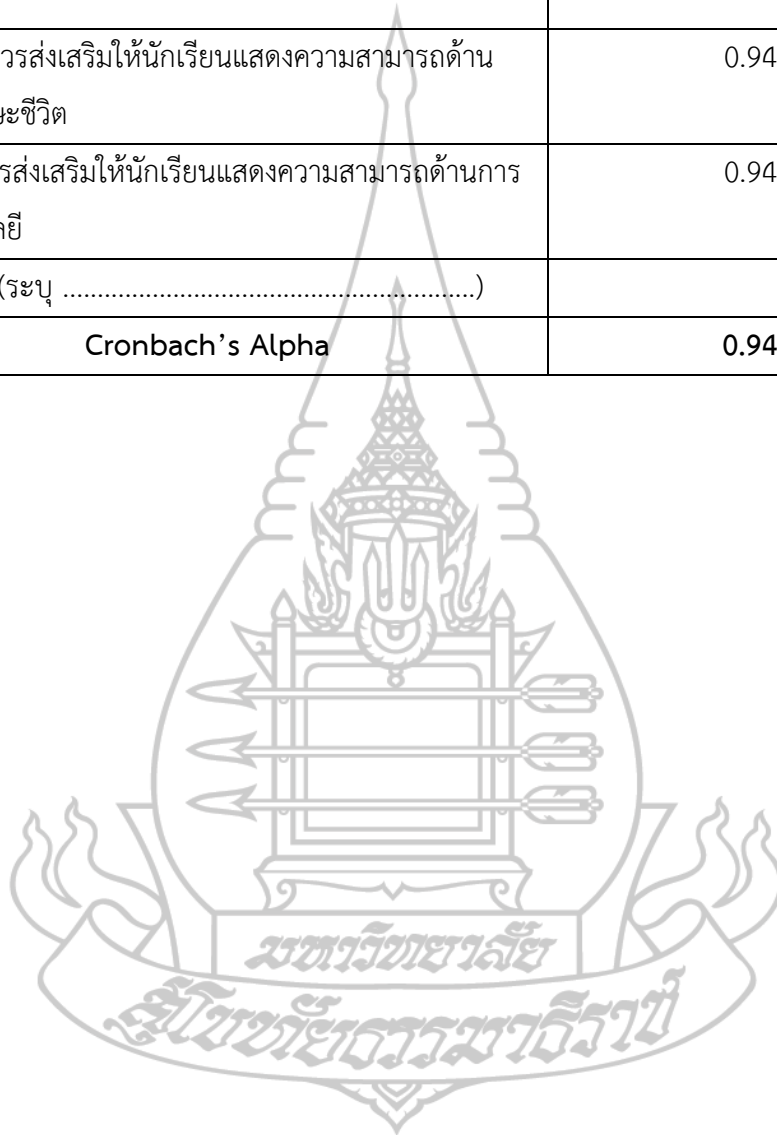
หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
3.6) สมาชิกยังขาดองค์ความรู้ในด้านการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์	0.963
3.7) สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม	0.967
3.8) สมาชิกไม่มีแรงขับเคลื่อนจากโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาเปรียบเทียบ	0.963
ปัญหาด้านวิชาการและองค์ความรู้	
4.1) การปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์มีอุปสรรค เช่นปลูกพืชล้มตาย ไม่เจริญเติบโต	0.959
Cronbach's Alpha	0.963

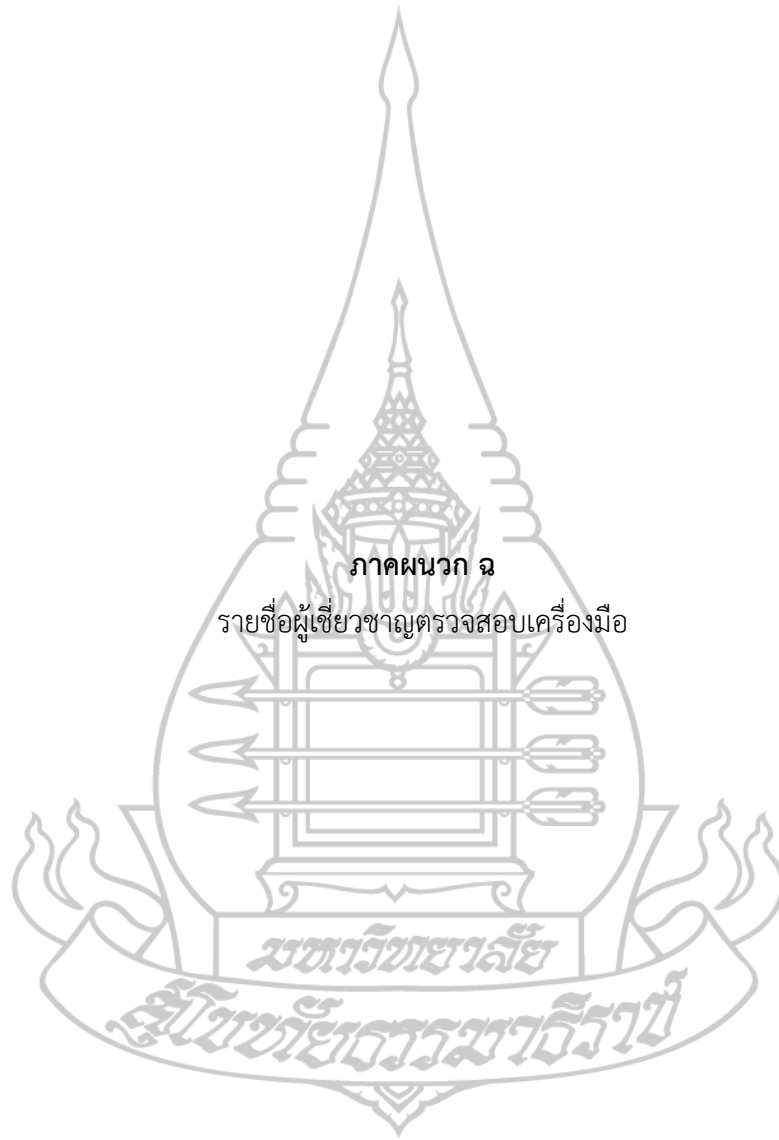
ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1.ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	
1.1ครูควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน	0.942
1.2ครูควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง	0.946
1.3ครูควรถามคำถามด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกระตุ้นคิดก่อนเรียนเพื่อปลูกฝังหลักคิดพอเพียง	0.950

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
1.4) ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักการสังเกต	0.947
1.5) ครูควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกการแสดงออกทางคุณลักษณะและค่านิยม 12 ประการ	0.946
1.6) ครูควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนคำถามและอภิปรายเชื่อมโยงคำถามกับสาระสำคัญรายวิชา	0.945
1.7) ครูควรให้นักเรียนมีการวางแผนการสืบค้นข้อมูล	0.946
1.8) ครูควรจัดกิจกรรมอภิปราย สรุปความรู้ ตามประเด็นคำถามและความรู้ที่ได้เพิ่มเติม	0.948
1.9) ครูควรให้ความรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้	0.946
1.10) ครูควรมีการตั้งประเด็นที่นักเรียนสนใจขึ้นมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน	0.944
1.11) ครูควรให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลสร้างความรู้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้	0.937
1.12) ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้	0.946
1.13) ครูควรมีการให้นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน	0.955
1.14) ครูควรมีการวัดผลด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านมุมมองบุคลิกภาพ	0.946
1.15) อื่นๆ (ระบุ))	
2. ด้านการพัฒนาสมรรถนะทางการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	
2.1) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการสื่อสาร	0.946

หัวข้อ	Alpha if item deleted
	ระดับความต้องการการส่งเสริม
2.2) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการคิด	0.949
ข2.4) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต	0.943
2.5) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี	0.946
2.6) อื่นๆ (ระบุ	
Cronbach's Alpha	0.946

ภาคผนวก ฉ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สินีษุ ครุฑเมือง แสนเสริม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. นางสมพิส ทองดินอก เกษตรจังหวัดนครราชสีมา
3. นางกนกวรรณ ทีจันทิก ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองน้ำใส
4. นางสาวสุทธาพันธ์ โพธิ์กำเนิด ครูประจำสาขาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ
5. นายจรินทร์ ภูมิตรชัย ครูประจำสาขาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ

ภาคผนวก ช

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

เรื่อง

โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

คำชี้แจง : ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วผู้สัมภาษณ์ทำการบันทึกข้อมูลโดยเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดไว้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ตอนได้แก่

1. ข้อมูลเบื้องต้นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
2. การสนับสนุนงานด้านยุวเกษตรกร
3. การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร
4. แนวทางการพัฒนางานส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร
5. การสนับสนุน
6. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น

ชื่อ นามสกุล..... หน่วยงาน..... ตำแหน่ง.....

ตอนที่ 2 บทบาทนักส่งเสริมการเกษตร/ครูเกษตร

บทบาท	ประเด็นการส่งเสริม

ตอนที่ 3 ประเด็นการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตร

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 การสนับสนุน

.....

.....

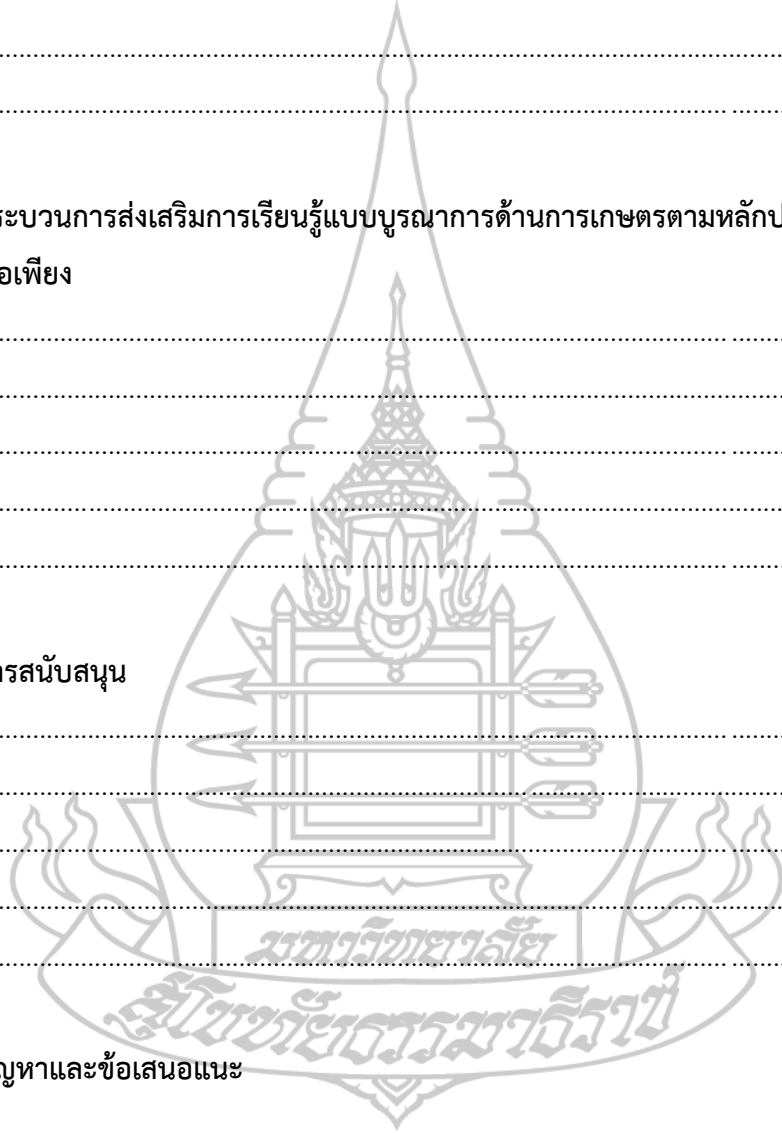
.....

ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ
รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

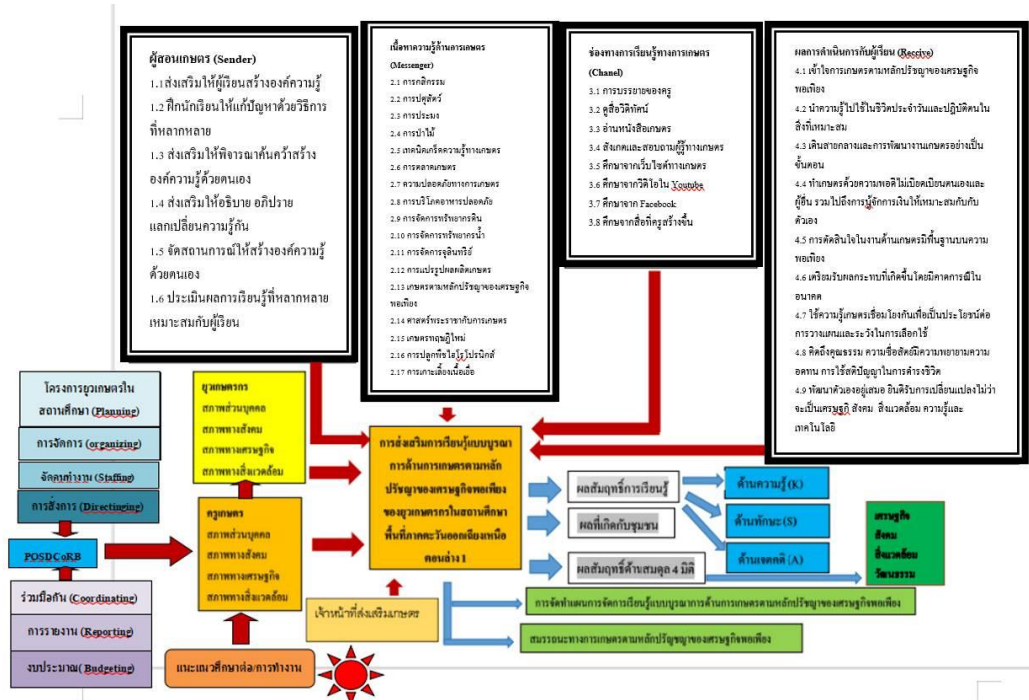
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุล วงษ์กาฬสินธุ์
อดีตคณะบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อนุจิตร ชินสาร
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พิจิ บรรจงปรุ
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ พิณีกลาง
อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองประธานคณะกรรมการอาหารแปรรูปและ
อาหารแห่งอนาคตหอการค้าไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพรัตน์ วงษ์เจริญ
อดีตรองอธิการบดีอาวุโส รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ภาคผนวก ฅ

แบบประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับยูวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

**แบบประเมินโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1**

คำชี้แจง

แบบประเมินโมเดลฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินรับรองโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1 ซึ่งแบบประเมินโมเดลฯ ประกอบด้วย 3 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1

ขอให้ท่านกรอกข้อมูลในแบบประเมินโมเดลให้ตรงตามความเป็นจริงเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1 โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนา การส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง1 ต่อไป

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

นางสาวชีวิรัตน์ ชำของ

นักศึกษาระดับปริญญาเอกแขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

องค์ประกอบของโมเดล	ความเหมาะสม					การนำไปใช้					ความเป็นประโยชน์				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
พฤติกรรมปฏิบัติ (Practice)															
1. โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การปฏิบัติเกษตรที่มีประสิทธิภาพ															
2. โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนเกษตรในสถานศึกษา															
3. โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การพัฒนากิจกรรมยุวเกษตรกรในสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง															
4. โมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่องานด้านการเกษตรให้กับเยาวชน															
รวม															

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อโมเดลการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของยุวเกษตรกรในสถานศึกษาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

.....

.....

.....

.....

.....

*****ขอบคุณค่ะ*****

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวชีวรรตน์ ชำซอง
วัน เดือน ปี เกิด	8 กรกฎาคม พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (พืชศาสตร์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
สถานที่ทำงาน	ศูนย์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนพิมายวิทยา อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ตำแหน่ง	ครู

